

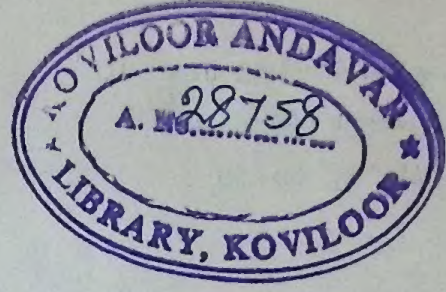
கணபதி

AccNo: 28758

15-6

திருவாவருதுறை ஆதீனம்

உ
சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான

திருமங்கலக்குடி

அருள்மிகு தேரடி விநாயகர் திருக்கோயில்

கும்பாபிஷேக விழா மலர்

வள்ளுவர் ஆண்டு 2023 - ஆங்கீரஸ - ஐப்பசி - 14-ஆம் நாள்

30 - 10 - 92

ஆதின வெளியீடு எண்: 411.

முன்றும் பதிப்பு: 1992.

விலை ரூ. 50 - 00

ஸ்ரீ நமசிவாயுர்த்தி அச்சகம்,
— திருவாவடுதுறை. —

சுத்தமிகுந்த மண்ணை
22.01.96

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

க ண ப தி

(படங்களுடன்)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்துமூன்றாவது குரு மகாசந்நிதானம்
சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள்
கட்டளையிட்டருளியபடி
வெளியிடப்பெற்றது.

ஆதீன மகாவித்துவான்
சு. தண்டபாணி தேசிகர்
எழுதியது

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

வள்ளுவர் ஆண்டு 2023

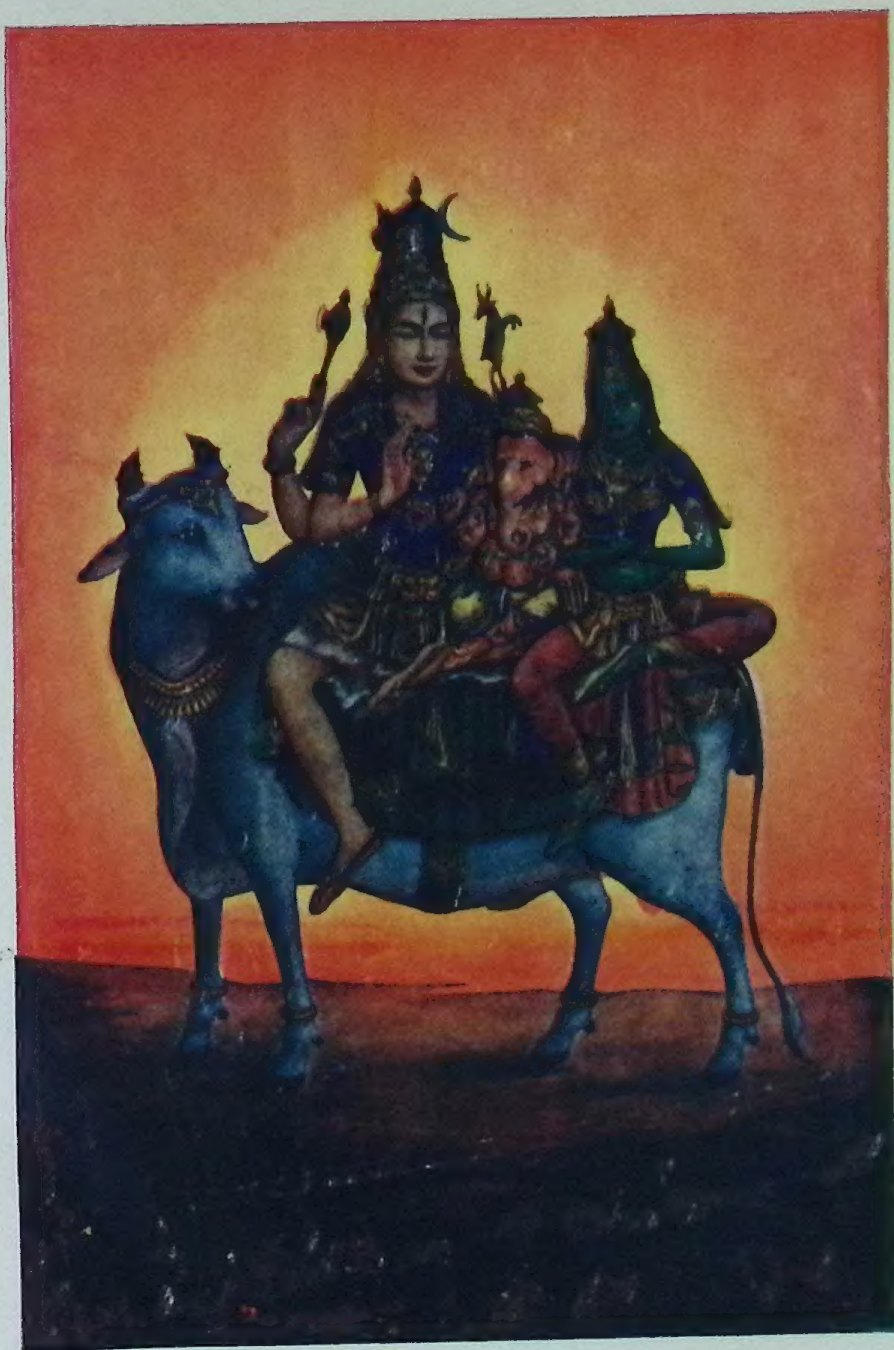
1992

மெய்கண்டார் ஆண்டு 769

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அகரமென அறிவாகி உலகமெங்கும்
அமர்ந்தகர உகரமக ரங்கள்தம்மால்
பகருமொரு முதலாகி வேறுமாகிப்
பலவேறு திருமேனி தரித்துக்கொண்டு
புகரில்பொருள் நான்கினையும் இடர்தீர்ந்தெய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்தல்லார்க்கு
நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டுகொள்ளும்
நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

— ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர்.

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.

— ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள்.

ஆதீனக் குருமுதல்வர்
அருள்திரு நமசிவாய மூர்த்திகள்

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

சென்னை 1955

“கங்கைவாழ் வேணி முக்கட் கடவுள்தன் மனமாம் பவ்வம்
பொங்கிமேல் ஆர்ப்பத் தோன்றும் பூரண மதிஅன் னானைத்
தங்குமா தவர்கள் தாமும் தனியனைக் கணேசன் தன்னை
அங்கையால் மனத்தால் வாக்கால் அருள்பெறத் தொழுதுய்வாமே.”

— திருப்பறியனூர்ப்புராணம்

ஸ்ரீ பிள்வேஸைப் தேசிகமூர்த்திகள்.

கணபதி வழிபாடு செந்தமிழ் நாட்டிற்குள்ள சிறப்பியல்பு நாம் எச்செயலைச் செய்யத் தொடங்கினாலும் அது இடையூறின்றி உனிது முடிவதற்குக் கணபதியை முதலில் வழிபடுவது வழக்கம் ‘தனது அடி வழிபடுமவர் இடர்கடி கணபதி’ என்பது திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அருள்வாக்கு. கணபதி பூசையினை நாள்தோறும் செய்து வழிபடுவோரிடத் தில் இலக்குமி என்றும் இருப்பாள்; அவர்களுக்கு ஞானமும் இன்பமும் முத்திப்பேறும் எளிதில் கூடுவனவாகும்.

கணபதியை, சமணர்களும் அவர்களைவிட அதிகமாகப் பௌத்தர்களும் கொண்டாடுகிறார்கள். கணபதி வழிபாடு நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் திபெத்து, பர்மா, ஜாவா, இந்தோனேசியா, ஜப்பான் முதலிய வெளிநாடுகளிலும் போற்றப் பெற்று வருகின்றது.

கணபதி வழிபாட்டின் தொன்மை, புராணவரலாறுகள், திருஉருவத் தத்துவம், உபாசனைமுறைகள் முதலாய் தலைப்புகளின் கீழ் சிறந்த விளக்கங்கள் இவ்வாதினமகாவித்துவானாக விளங்கிய திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களால் இயற்றப் பெற்றுத் திரு உருவ அமைப்புப் படங்கள், விநாயகயந்திர வரைபடங்களுடன் ‘கணபதி’ என்னும் நூல்

முதன் முதலாக ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான எடுத்தணி வயல் அருள்மிகு பஞ்சாக்கர விநாயகர் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு விழாமலராக 23-8-1956 அன்று மலர்ந்தது. அதன் பின்னர் ஆதினத்து இருபத்து மூன்றுவது குரு மகாசந்திதானமாக ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளிச் செந்தமிழ் வழக்கும் சிவநெறிவழக்கும் பாதுகாத்து, சிவஞானச் செங்கோல் ஓச்சிவரும் சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள் அருளாணையின்படி திருநெல்வேலி மாவட்டம் பாவநாசம் அருள்மிகு பொதிகையடி விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு விழா நாளாகிய 6-4-1984 அன்று இரண்டாம் பதிப்பாக 'கணபதி' நூல் வெளியிடப் பெற்று அன்பர்களை மகிழ்வித்தது.

இவ்விரண்டாவது பதிப்பு நூல்களும் முற்றிலும் செலவாகி விட்டமையால் அன்பர்களின் வேண்டுகோளையும் தேவையினையும் திருவுளங்கொண்டு சீர் வளர் சீர் குரு மகாசந்திதானம் அவர்கள் கட்டளையிட்டருளிய வண்ணம் 'கணபதி' நூல் மூன்றாம் பதிப்புபெற்று ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடி அருள்மிகு பிராணநாத சுலாமி திருக்கோயிலைச் சார்ந்து விளங்கும் அருள்மிகு தேரடி விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயில் குடமுழுக்குப் பெருவிழா நாளாகிய ஆங்கீரச ஆண்டு ஐப்பசித்திங்கள் 14 - ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை யன்று (20-10-1992) விழாமலராக மலர்கின்றது.

அன்பர்கள் இந்நூலினைப் பெற்று ஒதி உணர்ந்து பயன் எய்தி மேன்மைபெறுவார்களாக.

‘மெய்கண்ட தேவன் திருமரபு நீடு தழைக’

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
யாணைமுக னைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

— சேக்கிழார் சுவாமிகள்.

கணபதி இன்று எல்லாருடைய கவனத்தையும் கவர்த்திருக்கிறார். நம் நாட்டில் தெய்வவழிபாடு கணபதியிலிருந்துதான் தொடங்குகிறது. ஆகவே சமயப் பயிற்சியாகிய கடவுள்வணக்கம் கணபதி வணக்கத்தை அடிநிலையாகக்கொண்டது.

உள்ளம் ஒன்றி நிற்க உருவம் வேண்டும். மனம் ஒன்றைப்பற்றி நின்றே உயரும். மனோதத்வத்தை நன்றாக உணர்ந்த தென்இந்தியப் பெரு மக்கள், மனத்தின் 'ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப்பற்றி உயருந்தன்மையை யுணர்ந்து' அறிவு உருவத்தையுடைய இறைவன் நம்முடைய பரிபாக நிலைகட்கு ஏற்ப உருவங்கொண்டு தாமே எழுந்தருளினான். உள்ளம் ஒன்றி ஒருமைப்படாது என்று இறைவனை வேண்டிக்கொண்டார்கள். இறைவன் அவரவர்களுடைய பரிபாக நிலைகளுக்கு ஏற்ப உருமேனி தாங்கி எழுந்தருளினார். உருமேனியைக் குரு உபதேச வழியினின்று சிந்தித்து உயர்ந்த முனிபுங்கவர்கள், தத்தம் சிந்தனையை அனைவரும் அடைந்து ஈடேறத் தியானசலோகங்களாகத் திரட்டித்தந்தனர். அவர்கள் அவ்வண்ணம் திரட்டித்தரச் சிவாகமங்கள் வழிகாட்டின. சிவாகமங்கள் சிவபெருமானுடைய திருவாக்குகளே என்பது முடிந்த முடிபு.

இந்தச் சிவாகமங்களையும், தியான சுலோகங்களையுங்கொண்டு கடவுளைக் காட்டும் கலேத்திறனாகிய சிற்பம் செழித்தது. சிந்தனையில் எழுந்த தியானத்திருவுரு செய்திறனாகச் செம்பிலும், கல்லிலும், மரத் திலுமாக உருவாயிற்று. உருவங்கள் சிந்தனையாளனுடைய சித்தத்தின் ஈடுபாட்டைத் தெரிவிக்கும் அழகுக் கருவூலங்கள் ஆயின. அழகிலே கண்பதிர்த்தது. ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொண்டன. அழகுத் தெய்வம் அருள்சுரந்தது. ஆகவே கலையின் வழியாகக் கடவுளைக்கண்டு கருணையைப் பெற்றனர் மக்கள்.

இத்தகைய கடவுளுருவங்கள் கணபதி, முருகன், வீரபத்திரக் கடவுள், வயிரவக் கடவுள், இருபத்தைந்து மாகேசுர வடிவங்கள், அறுபத்துநான்கு மூர்த்திபேதங்கள், ஊர் காவல் தெய்வங்கள், புராண காலத் தெய்வங்கள், இதிகாசத் தெய்வங்கள், காலதேவதைகள், கிரக தேவதைகள், அடியார் திருவுருவங்கள் முதலாகப் பலவாம். அவற்றுள் அந்தந்தத் தலங்களின் சிறப்பியல்களுக்கு ஏற்ப ஒரே மூர்த்தியில் பல வேறுவகையான உருவ அமைப்புக்கள் உளவாயின. அவற்றையெல்லாம் உருவப் படங்களுடனும், வரலாற்று உண்மைகளுடனும், இலக்கிய ஆதாரங்களுடனும், ஏனைய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடனும் எழுதி வெளியிடுவது சிறந்த தெய்வத் தமிழ்ப்பணியாகத் திகழுமோ என்ற எதிர் நோக்குப் பல ஆண்டுகளாக அடியேனுக்கு இருந்துவந்தது.

இந்தத்துறையில் முதன்முதல் வழிகாட்டிய பெருமை, திருவணந்த புரம் கல்வெட்டாராய்ச்சியாளர் டி. ஏ. கோபிநாதராவ் அவர்களையே சாரும். அவர்கள் இண்டியன் இக்னோகிராபி என்ற பெயருடன் அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஆகம புராண ஆதாரங்களைக்கொண்டு ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்கள். ஆராய்ச்சியறிவு மிக்க இந்தக் காலத்தில் சிறந்த ஆதாரங்கள் பல கிடைக்கின்றன. அவற்றைத் துணைக்கொண்டு தமிழில் எழுதினால் செந்தமிழ் மக்களுக்கும் பயன்படுமே என்ற சிந்தையும் எழுந்தது. முயற்சி கைகூடியவரையில் நேரில் பல இடங்களுக்குச் சென்றும், அறிஞர்கள் பலரைச் சந்தித்துக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டும், பல நூல்களைப் படித்தும் தொகுத்த குறிப்புக்கள் பலவற்றையுங்கொண்டு எல்லா மூர்த்தி பேதங்களுக்கும் இத்தகையதொரு ஆராய்ச்சி வரலாற்றுக்

கட்டுரையைப் பல ஆண்டுகட்கு முன்பே எழுதித் தொகுத்தேன் இப்பணி மிக விரிந்ததொருபணி. இப்பணியின் முதற்பகுதியே கணபதி, என்ற இந்தக் கட்டுரைநூல்.

கணபதி வழிபாட்டில் செந்தமிழ் நாட்டிற்குள்ள சிறப்பியல்பும், உலகமுழுவதிலும் போற்றப்படுகின்ற முறைகளும், அவருடைய பிறப்பு வரலாற்றின் வேறுபாடுகளும், அவற்றால் அறியப்படுகின்ற அடிப்படைத் தத்துவங்களும், அவரை வழிபடுவதின் பயனும், நம்முடைய தென்னிந்திய சமுதாய வாழ்க்கையில் கணபதி கலந்துள்ள முறைகளும், செவிவழிச் செய்திகளும் பிறவும் தக்க ஆதாரங்களுடன் இதன்கண் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

கணபதியைப்பற்றி இதுவரை எழுந்த நூல்களைப் படித்த பன் பாட்டால் எழுந்த கருத்துக்கள், இவ்வாராய்ச்சியில் ஒளியாமல் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெறுகின்றன. கால ஆராய்ச்சியில் வைத்துக் கணபதியைக் காண்பவர்களும், தெய்வங்கொள்கைக்கு அடிரிலையான விநாயகரை அசைத்துவிட்டால் தெய்வங் கொள்கையே அசையத்தொடங்கி உலகம் சமயப்பாதையை விட்டுப் பொருளாதாரப் பாதையிலே திரும்பக்கூடும் என்று எதிரீனோக்குகின்ற அறிஞர்களும், பிறரும் மேன்மேலும் ஆய்வுண்மைகளைச் காண இந்நூல் வழிசெய்யும் என்ற எதிரீனோக்கு அடியேனுக்கு உண்டு.

சமய அன்பர்கள் பலர், தியானிக்கின்ற முறைகளோடும் உபாசனா மந்திரங்களோடும் திருவுருவ அமைப்போடுங்கூடிய இச்சிறு முயற்சியை ஏற்று வளர்ச்சிக்கு வழி செய்வார்கள் என்றும், வழி வழியாக இத்தேமுறையில் ஏனைய மூர்த்திகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளும் வெளிவர ஊக்கமும் உணர்வுந்தந்து உதவுவார்கள் என்றும் எதிரீ பார்க்கிறேன்.

நான்கு ஆண்டுகட்கு முன்பேயே திரட்டிய இக்குறிப்புக்களைச் சரிபார்த்துக்கொள்ளப் பல புத்தகங்களை ஆராயவும், பெரியவர்களைச் சந்திக்கவும் வேண்டியிருந்தது. அப்போது இந்தப்பெருமுயற்சியைத்

திருக்கண்ணாத்திச் செல்லும்வாயெல்லாம் உதவிகள் பலபுரிந்து ஊக்கம் தந்தருளியவர்கள், திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக் குருமகாசந்ரிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேவிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆவார்கள்.

இந்த நூல் வெளிவரும் வகையில் இரண்டு பெரிய முயற்சிகள் தேவையாயிருந்தன. ஒன்று, அழகான திருஉருவப்படங்களை அமைப்பது. இரண்டு சிறந்தமுறையில் பதிப்பித்தல். இரண்டிற்கும் பெரும்பொருள் தேவையாயிருந்தது. இதனைத் திருவுளம் கொண்ட ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமஹா சந்ரிதானம் அவர்கள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக ஸ்ரீமத்திகள் பேரருள் துணை இருக்கும்போது நமக்கு என்ன குறை? என்று பேருக்கம் தந்தார்கள். ஒரு லக்ஷரூபாய் செலவில் மின்சார அமைப்புக்களோடு கூடிய - புதிய அமைப்புக்கள் எல்லாம் பொருந்திய பதிப்பகம் ஒன்றையும் ஆதினத்திலே அமைத்தருளினார்கள். அதற்கென்று மிக அழகான உயர்ந்த கட்டிடம் ஒன்றையும் கட்டி அதில் அச்சகத்தை நிறுவினார்கள்.

கடமையறிந்து செய்யும் பண்பு வாய்ந்த ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்ரிதானம் அவர்கள் எதையும் பெருமைக்காகவும் புகழுக்காகவும் செய்வதில்லை என்பது உலகமறிந்த உண்மை. ஸ்ரீ நமசிவாயஸ்ரீமத்திகள் நல்லருளைத் துணைக்கொண்டுசெய்யும் இவர்கள் 'முதன்முதல் இந்தக் கணபதி என்னும் நூல் ஸ்ரீ நமசிவாயஸ்ரீமத்தி அச்சகத்தே பதிப்பாகட்டும்; இவ்வண்ணம் பிள்ளையார் குட்டிக்கொள்வதன்மூலம் நல்ல பெரிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் இவ்வச்சகத்திலிருந்து வெளிவரட்டும்' என்று திருவருள் பாவித்தார்கள்.

மன்மத வருஷம் புரட்டாசி மாதம் விநாயக சதுர்த்தியன்று, வழக்கம்போல ஸ்ரீ நமசிவாயஸ்ரீமத்திகள் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு விபூதிப்பிரசாதங்களுடன் நேரே அச்சகம் வந்து, ஸ்ரீ நமசிவாயஸ்ரீமத்திகளின் திருவுருவப்படத்திற்கு ஆராதனைசெய்து அச்சகத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். அப்போது, 'திருநீலகண்டர்' தனது தவத்தைத் தானு தெரிவித்துக்கொண்டார்; அமர்ந்தி நாயனார் தனது அறத்தைத் தானு தெரிவித்துக்கொண்டார்; நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது அடக்கமாகச் செய்யவேண்டும்; அறிவிப்பது ஆண்டவன்கடமை; இதுவரையில் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பதினான்கையும் தனித்தனியாகப் பழைய

உரைகளுடனும் உரைநடையாகவும் இந்த நான்காண்டுக்குள் வெளியிட்
டிருப்பதைச் சைவ உலகம் பெரிதும் பயன்படுத்துகிறது; அதுபோல
இவ்வச்சகமும் சிறந்த நூல்களைப் பல்லாயிரக்கணக்காக வெளிப்படுத்தி
ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் திருவருளால் நீடுழி வாழ்க; மக்களுக்குப்
பெரிதும் பயன்படுக' என ஆசி வழங்கினார்கள்.

இப்புத்தகம் தொடங்கி முடிவதற்குள் இடையே ஸ்ரீ நமசிவாய
மூர்த்திகளுடைய மகரத்தலைநாட் குருபூஜை வந்தது. அதற்காகத்
திருமந்திர நூல்கள் மூன்றும், உண்மைவிளக்கக் கட்டுரைநூல் ஒன்றும்
வெளிவந்தன. இந்தக் கணபதி என்னும் நூல், ஆதினத்தைச்சேர்ந்த
எடுத்தனியவல் கிராமத்தில் புதிதாகக் கட்டப்பெற்ற ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர
விநாயகர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலராக இப்போது வெளி
வருகிறது.

இந்நூல் தொகுக்குங்காலத்து உடனிருந்து பிரதிசெய்து கொடுக்
கவும், கைப்படி எழுதவும் தக்க எழுத்தாளர் ஒருவரை நியமித்தருளியும்
வேண்டிய வசதிகள் செய்துதந்தும் பாதுகாத்து வருகின்றமை மிகமிகப்
பாராட்டற்சுரியது. அன்று பொப்பண்ண காங்கேயர்கோன் அளித்த
சோற்றுச்செருக்கு, தமிழ்மூன்றுரை செய்வித்ததாகச் செய்ந்நன்றிமறவாத
அடியார்க்குநல்லார் புசும்கிருர். அதுபோலவே ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிகர்.
அருளாரமுதமன்றோ! அடியேனை அடித்தொண்டனுக்கியது.

இதன்கண் விளங்குகின்ற படங்களை எழுதிக்கொடுத்தவர்
ஓவியக்கலைஞர், திருவாரூர் காகிதக்காரத்தெரு கோவிந்தசாமி ஸ்தபதியார்
ஆவார். அவர் வெறும் ஓவியக்காரர்மட்டுமன்று; தெய்வத்திருவுருவங்
களைச் சிறப்புறச் சிருஷ்டிக்கும் சிற்பியின் மரபில் ஸ்தவரீ. அவருக்கு
மேன்மேலும் நல்லுள் வழங்க ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் திருவடி
துணைநிற்கின்றது.

இதனைத் தொகுத்து எழுதுகின்றகாலத்து உடனிருந்து எழுதியும்
ஒப்புநோக்கியும் உதவிய அன்பர்களுக்கும், அச்சகத்திலிருந்து ஒப்பு
நோக்கிய வித்வான் திரு. ஆறுமுகதேசிகரவர்களுக்கும், திருவாவடுதுறை
சிவஸ்ரீ சாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின்

நல்லருள் மேன்மேலும் கிட்டுவதாக. முதற்பணியிலேயே தொழிற் சிறப்பைக் காட்டி அனைவரையும் மகிழவைக்க இருக்கின்ற அச்சகப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றி.

இவ்வண்ணம் எங்கேயோ இருந்த என்னைப் பாராட்டிச் சீராட்டிப் பரிபாலித்துப் பணிகொள்ளுகின்ற ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் நல்லருள் வழிநிற்கும் இருபத்தோராவது குருமஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ப்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளின் திருவடிகளை எப்போதும் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

திருவாவடுதுறையாகிய செந்தமிழ்ப்பண்ணையில் வளர்ந்த சிவ ஞானப்பயிரில் விளைந்த சிவபோக ஆய்வாகிய இந்நூலைச் சமய உலகமும் அறிஞர் உலகமும் ஏற்றுக் குற்றங்களை அடியேனுக்கு அறிவித்தும், குணங்களைப் பாராட்டியும் ஊக்கந்தந்தருளுமாக.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான்,

ச. தண்டபாணி தேசிகர்,

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

திருவாவடுதுறை, }
18—3—56. }

எடுத்தாண்ட நூல்கள்

oooooooooooooooo

அதர்வசிகோபரிஷத்
அபிதான சிந்தாமணி
அமரகோசம்
அருணகிரிபுராணம்
ஆசுவலாயன கிருஹ்ய குத்திரம்
இந்துசாதனம்
இராமகிருஷ்ணவிய்யம்
இருக்வேதம்
இலிங்கபுராணம்
உபதேசகாண்டம்
உரிச்சொல் நிகண்டு
ஐதரேய பிராஹ்மணம்
கடோபரிஷத்
கணபதி உபரிஷத்
கணேசர் ஆருடம்
கந்தபுராணம்
கந்தர் கணபதி தேவாரத்திரட்டு
கல்லாடம்
கல்லெட்டு
காஞ்சிப் புராணம்
காமிகாகமம்
காரணாகமம்
சங்கரதிக்விஜயம்
சித்தர் நூல்கள்
சித்தாந்த சாராவளி
சிவஞான சித்தியார்
சிவஞானபோதம்
சிவபுராணம்
சிவபுராணதி தோத்திர மஞ்சரி
சிவப்பிரகாசம்

சிவஸ்தலமஞ்சரி
சுக்கிரநீதி
சுப்பிரபேதம்
சூடாமணி நிகண்டு
சேக்கிழார் புராணம்
சேந்தன் திவாகரம்
ஞானசித்தியாகமம்
ஞானமீர்தம்
தண்டியலங்காரம்
தமிழ்நாவலர் சரிதை
தனிப்பாடல்திரட்டு
திருக்குறள்
திருக்கோவையார்
திருமந்திரம்
திருவருட்பயன்
திருவாசகம்
தேவாரம்
தைத்ரீய ஆரண்யகம்
தொல்காப்பியம்
நாமதிபரிகண்டு
நிருசிம்ம தாபர்யோபரிஷத்
பரிபாடல்
பழமொழியகராதி
பார்க்கவபுராணம்
பிங்கலத்தை
பிரம கைவர்த்தபுராணம்
பிரமோத்தரகாண்டம்
புறநானூறு
புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
பெரியபுராணம்

மகாபாரதம்

மணிமேகலை

மத்யபுராணம்

மந்திரசமுச்சயம்

மந்திரமகார்ணவம்

மந்திரமகோத்தி

மனுஸ்மிருதி

மாணிக்கவாசகர் காலம்

மானவகிருஹய குத்திரம்

முண்டகோபரிஷத்

முத்தலபுராணம்

முத்தொள்ளாயிரம்

முத்தபிள்ளையார் திருவிரட்டை -

மணிமலை

யாக்ஞவல்கிய ஸ்மிருதி

விக்நேசுவர பிரதிஷ்டாவிதி

விநாயக பரத்துவம்

விநாயக புராணம்

விநாயகர்பனுவல் திரட்டு

விநாயகர் பிரபாவம்

விரசோழியம்

ஸ்ரீதத்வரிதி

Elements of Hindu Iconography

Hindu culture in greater India

Malabar Series-Wyanad

Tamil Culture

The Gupta Empire

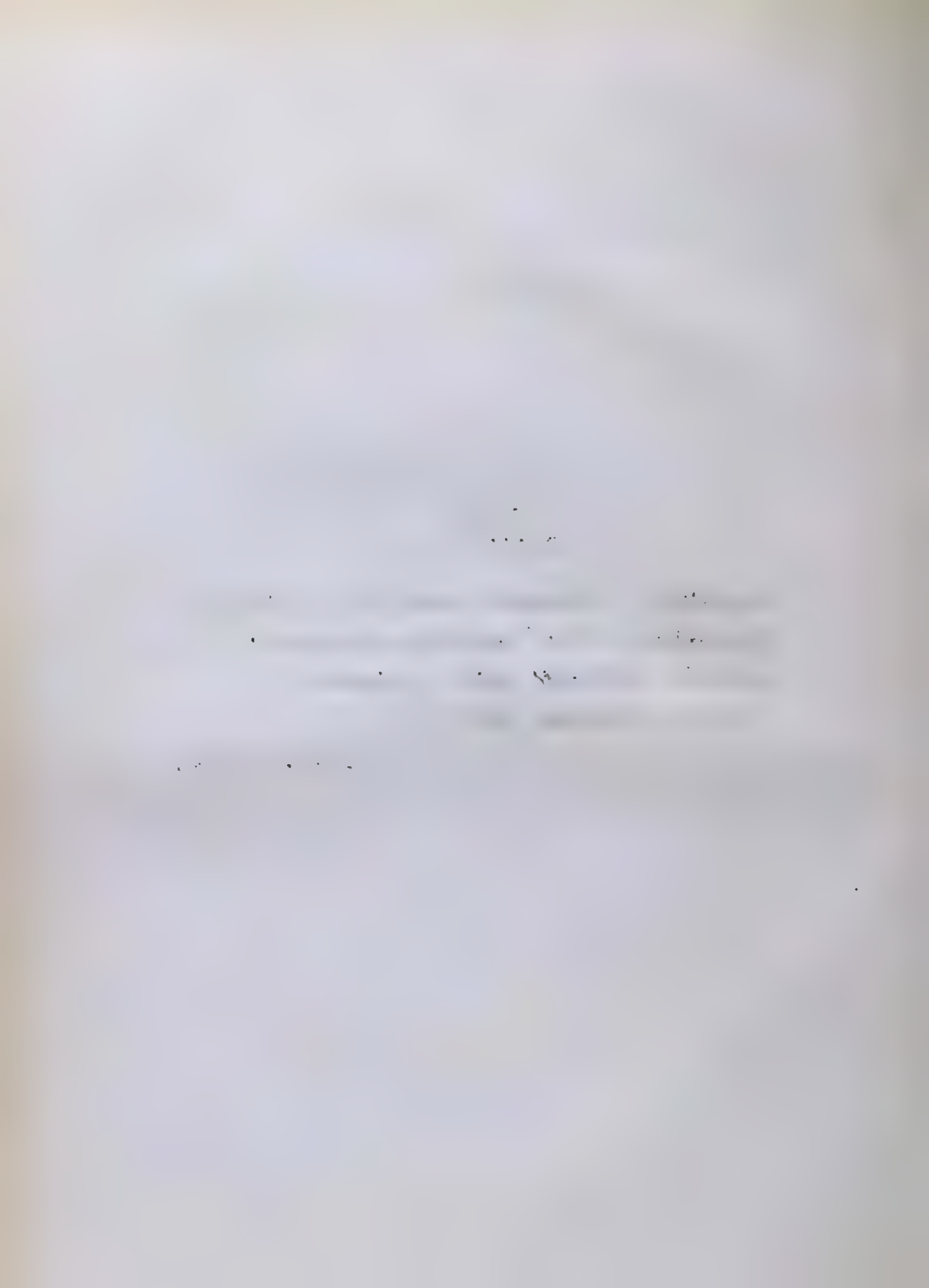
War in Ancient India

உ
சிவமயம்
நிருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்கும்: செய்கமங் னககூட்டும்; செஞ்சொற்
பெருவாக்கும்; பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்;
ஆதலால், வானோரும் ஆன முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் னக.

— பதினொர்திருமுறை.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பிள்ளையார் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தளை யானை முகத்தளை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றளை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புத்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

— திருமத்திரம்.

உயிரோடு ஒட்டிய பழக்கம் :

நம்முடைய வாழ்வில் சில பழக்கங்கள் நம்மை அறியாமலே கலந்திருக்கின்றன. அவை எப்படிக்க கலந்தன ? பழக்கத்தின் பயன் என்ன ? என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதே இல்லை. சிந்தனையின்மையால் அந்தப் பழக்கங்களை விட்டுவிடலாமா என்றுகூடச் சில சமயங்களில் தோன்றுவது உண்டு. அங்ஙனம் விட்டுவிட்டாலோ, ஏதோ செய்யக்கூடாத தவறு செய்துவிட்டதுபோல ஓர் உணர்ச்சி உள்ளே விளைந்து உள்ளத்தை உறுத்தி வாட்டுகிறது. அதன்பயனாக விட்ட பழக்கத்தைத் தொட்டுவிட்டால் ஒரு மகிழ்ச்சி, இத்தகைய போராட்டமும், வெற்றியும் நம் அன்றாட வாழ்வில் நாடோறும் விளைந்தே வருகின்றன. இந்தப் போராட்டம், கொள்கையில் உறுதிப்பாடு உடையவர்களுக்குச் சிறிதும் உண்டாவது இல்லை, தம்மைப் பெரிய அறிவாளிகளாக எண்ணிப் புறச்சூழலில் பேசப் பெறும் சில புற்றீசற் கருத்துக்களைப் புத்தியில் ஏற்று, 'பழமை யாவும் விடத்தக்கனவே' என்ற முடிவிற்கு விரைவில் வந்துவிடுகின்ற சிலருக்கே உளதாம். இத்தகைய நிலையிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்கவே வள்ளுவர் பெருமான், மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு * என்று ஒரு குளிகையை நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார். அங்ஙனமே உமாபதி சிவாசாரிய கவாயிகளும்

“நடுவாந்தன்மையினார் பழமையழகு ஆராய்ந்து தரிப்பார்”¹ என்றருளிஞர். அல்லாமல், பலர் பாராட்டுவதால்மட்டும் எத்தகைய பழக்கமும் உயர்ந்து விடாது; பலர் தாழ்த்துவதாலும் தாழ்ந்துவிடாது. அங்ஙனம் பன்மைபற்றி உயர்ந்த கருத்துக்களை - பழக்கங்களை இகழ்வது தாழ்ந்தோர்செயல் என்றும் உமாபதிசிவம் திருவுள்ளம்பற்றுகிறது. ² ஆதலால் நம்மிடையே தொன்று தொட்டுவருகின்ற பழக்கங்களை விடுதல் அத்துணைச் சிறந்தசெயலன்று,

பழக்கங்களுட் சிறந்த பழக்கம் - உயிரோடொன்றிய பழக்கம் தெய்வவழிபாட்டுப் பழக்கம். இவற்றுள் ஒன்று விநாயக வழிபாடு. பழக்கம் முற்றின் கடமை. அங்ஙனமே விநாயக வழிபாடு முற்றிக் கடமையுமாகி விட்டது.

எதைச் செய்வதாலும் பிள்ளையார் வழிபாடு :

தெய்வ நம்பிக்கை யுடையவர்களாகிய நாம் எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கினாலும் பிள்ளையாரை வணங்காமல் தொடங்குவதில்லை. நம் பிள்ளையைப் பள்ளிக்கு அனுப்பினால் பிள்ளையார் வணக்கம், காது குத்தினால் பிள்ளையார். நன்மையிற் பிள்ளையார் ; தீமையிற் பிள்ளையார். இவ்வண்ணம் நமது வாழ்வில் என்றும்-எங்கும் பிள்ளையார் கலந்திருக்கிறார்.

இவ்வளவு நம்பிக்கை எங்ஙனம் உண்டாயிற்று ?

எடுத்த காரியம் எளிதாக - இன்பமயமாக முடியவேண்டும் என்ற ஆசை அனைவருக்கும் உண்டு. அந்த ஆசையை நிறைவேற்றிவைக்குங் கடவுள் விநாயகரே என்ற நம்பிக்கை ஒவ்வொருவரே உள்ளத்திலும் நிலத்திருக்கிறது.

உலகவாழ்வில் விருப்பம் என்ற ஊன்றுகோலைக்கொண்டு இன்பத் தோணியை இயக்கக் கருதும் மக்கள், முதற்கண் பொன்னையும் மணியை யுமே விரும்புகிறார்கள். “முனிவரும் மன்னரும் முன்னுயர் பொன்னான் முடியும்”³ என்பது முற்றத்துறந்த முனிபுங்கவராகிய வாதலூரடிகளின் மாணிக்க வாசகம். இந்த மக்கள் மனநிலையைத் திருவுளங்கொண்ட கபிலதேவர் “திருவாக்கும்”⁴ என்று தேன் சொட்டச் சொல்லுகிறார்.

1, 2 சிவப்பிரகாசம் அகவலக்கம். 3 திருக்கோவைபுரம் பர, 352.

4 முத்த - இரட்டை பர, 1.

அடுத்து, செல்வம் உண்டானால் செயல்திறம் பெருகும்ல்லவா? அதனைச் சொல்லுகிறார் "செய்கருமம் கைகூட்டும்" என்று. செல்வமும், காரிய சித்தியும், செல்வாக்கும் உண்டானவிடத்து அவர்களிடத்தில் அனைவருக்கும் அன்பு கலந்த அச்சம் உண்டாவது இயற்கை. இதனையே "உரு ஆக்கும்" என்ற சிறு தொடரால் தெரிவிக்கிறார் கபிலதேவநாயனார். "உரு உட்காகும்" ¹ உட்காவது பெரியோரிடத்து உண்டாகும் அன்புடன் கூடிய அச்சம். இதனையும் உண்டாக்கும் விநாயக வணக்கம். ஆகவே, விநாயகரை வணங்கினால் எடுத்தகாரியம் இனிது முடியும். வணங்காவிடின், இடையிடையே ஏதாயினும் தடைகள் ஏற்பட்டுத் துன்பம் விளையும்.

சிவபெருமான் விநாயகர் தந்தைதான். தம் மூத்த பிள்ளையை முன்னிட்டக்கொள்ளாமல் திரிபுர சங்காரத்திற்குப்-புறப்பட்டுவிட்டார். தேர். அச்ச முறிந்தது. இதனை வேடிக்கையாகவும், விநயமாகவும் மணிவாசகப்பெருந்தகை ² "தச்ச விடுத்தலும் தாமடியிட்டலும், அச்ச முறிந்தது என்று உந்திபற" என்று அருளிச்செய்கிறார். இங்ஙனம் யார் எதைச் செய்யினும் அதற்கு உதவியும் தடுத்தும் ஊக்குவது பிள்ளையாரின் இயற்கை என்ற உறுதியான எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது. இதுவே பிள்ளையார் வணக்கத்தில் நம்பிக்கை பிறந்தமைக்கு உரிய காரணங்கள்.

இந்த நம்பிக்கை நாளாவட்டத்தில் முதிர்ந்தது. ஏதாவது காரியம் தொடங்கினாலே 'ஆச்சு, பிள்ளையார் குட்டியாச்சு' என்ற சொற்பழக்கத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. அதுமட்டுமா? ஏதாவது எழுதத் தொடங்கினாலும் 'பிள்ளையார் கழி போட்டாயிற்று' என்ற வழக்கத்தையும் பிறப்பித்து விட்டது.

1. தொல். 2. 300.

2. திருவாசகம், பர. 296.

பிள்ளையார் சுழி

oooooooooooo

எழுத்தில் பிள்ளையார் :

ஏடுகளில் எழுதத் தொடங்கினாலும், கல்லில் எழுத்துக்களை வெட்டத் தொடங்கினாலும், காகிதங்களில் எழுதத் தொடங்கினாலும் பிள்ளையார்சுழியை முன்னர் இட்டே தொடங்குவது மரபு. மறந்தாவது பிள்ளையார்சுழி போடாமல் விட்டால் போதும் ; பெரியவர்களுக்குக் கோபம் பொங்கிவந்துவிடும். நாமாகத் தவற்றினை அறிந்து திருந்தும்வரை அவர்கள் மறக்கருணை காட்டியே தீருவார்கள்.

பிள்ளையார் சுழி பிறந்தது எப்படி ?

இது இக்காலத்தில் பலருடைய கருத்துக்களைக் கவர்ந்திருக்கின்றது. அவரவர்களும் தங்கள் அறிவு அநுபவங்களுக்கு ஏற்பக் காரணம் காட்டி வருகின்றார்கள். அவைகளை எல்லாம் தொகுத்துணர்வது கூட உண்மையை அறிந்துகொள்ள உறுதுணையாகும்.

சிலர், நம்முடைய எழுத்து வட்ட வடிவமானது. வட்டம் இயற்கையான வடிவம். குழந்தைகள் வட்டம் வட்டமாக எழுதுவதைப் பார்க்கின்றோம். அதுபோல, எழுதத் தொடங்குபவனும் வட்டம் இட்டான். விரைந்து எழுதும்போது வட்டத்தின் முடிவு நீளக்கோட்டில் முடியும். இதற்குப் 'பிள்ளையார் சுழி' என்று பெயர் குட்டினர் சமயத்துறை சார்ந்த தக்கோர் என்பர்.

சிலர், ஏட்டிலும், தாளிலும் எழுதும்போது எழுதுகோலின் நேர்மையை ஆராயச் சுழித்து இழுத்தார்கள். வட்டமும் கோடுமான இருவடிவத்தையும் எழுத இந்த எழுதுகோல் பயன்படுமா என்று பார்க்கச் சுழித்து இழுத்தார்கள். தொடங்கிய எதனையும் பிள்ளையாரோடு சேர்த்து விடும் பெருந்தகையாளர்கள் இதனைப் பிள்ளையார்சுழி என்றனர் என்பர்.

சிலர், ஓம் என்பது முதல் எழுத்து. இதனை விரைந்து எழுதும் போது உ இப்படி எழுதினர் நன்றி மறவாத தமிழ் மக்கள். எழுத்துக் களுக்கு எல்லாந் தாயாகிய பிரணவத்தை முன்னெழுதியே, ஏனையவற்றைப்

பின் எழுதினர். இந்தப் பிரணவம் பிள்ளையார் வடிவம். பிரணவத்தின் திரிந்த வடிவம் பிள்ளையார்குழி என்பர்.

பிரணவமும் — பிள்ளையார் சுழியும் :

ஓங்காரம் பரம்பொருளை உணர்த்தும் சொல். இதற்கு உயர்த்துவது என்றும் பொருள் உண்டு. ஒருமுறை விதிப்படி உச்சரித்தால் உச்சரித்தவனை உயர்வற உயர்ந்தகதியிற் சேர்ப்பது என்பது கருத்து. ¹ உபதேசம் பெற்ற ஆன்மா இதனை உச்சரித்த அளவில், பருவுடல் நுண்ணுடல் காரணவுடல் என்ற மூன்றுடலையும் அகற்றிப் பிரகிருதி மண்டலத்திற்கு மேலே உயர்வன் என்பது விளக்கமாம். ²

இந்தப் பிரணவமே வேதமூலம். இதனைத் தியானித்து அநுபூதியடைந்தவன் சாவா மூவாப் பேரின்பநிலை எய்துகிறான். இந்தப் பிரணவம் உயிர்க்குற்றங்கள் அனைத்தையும் அகற்றி, அரனடிக்கீழ்ச் சேர்ப்பிகின்றது. இதுவே எல்லா ஒலிகட்கும் மூலகாரணம்; எல்லாத்தேவரிகட்கும் பிறப்பிடம். ³

இதன் ஒலிவடிவில் அகாரம், உகாரம், மகாரம், இவை ஒவ்வொன்றின் பின்னரும் மனனுணர்ச்சியாலே (பைசந்திவாக்காக) தியானிக்கப் பெறும் அரைமாத்திரையொலி இவை நான்கும் கூடியுள்ளன. இங்ஙனம் கூடியுள்ள நிலை சமட்டிப் பிரணவம். இதன் வரிவடிவத்தை விளக்க உபரிடதங்களும், ஆகமங்களும் பல உவமைகளை எடுத்துக்காட்டின. அவற்றுள் முண்டகோபரிஷத் 'பிரணவம் வில் வடிவானது' ⁴ என்றது சரீர்ப் வடிவான குண்டலிரீ இது. மூலநாடி, அன்னத்தின் குரல்போன்ற ஒலியுடையது என்கின்றது ஞானசித்தியாகமம். ⁵

¹ ஸக்யடி-ஹரிதரீரகு ஹஸ்யு-ஹோரியகீதெஜாங்காரஃ ||

— அதர்வசிகோபநிஷத்

² ஸப கஸாடி-ஹுத ஹோரியஸாடி-ஹாப-ஹோணவாவஸவ-ஹாநீரஃ
ஹஸ்யு-ஹோரியகிதஸாடி-ஹுத ஹோரியஃ | — அதர்வசிகோபநிஷத்

³ பூரணாநு ஸவ-ஹு வரரீரதநி பூணாயகீதி பூணவஃ |

⁴ பூணவொயநஃ |

— முண்டகோபநிஷத்

⁵ நாயிகே-ஹிவா வுதாஜாஹி கௌநீஹம்ஸ திஸ்தாஃ | — ஞானசித்தி

பிரணவம் ஐந்தெழுத்துக்களுடைய கூட்டம். முதல்உரு நட்சத்திர வடிவு. அதாவது வட்டப்புள்ளி ●. இரண்டாம் வடிவு தண்டம்போலப் படுக்கையிற் கிடக்கும் நேர்கோடு —. மூன்றாம் உரு வட்டம் ○. நான்காம் உரு பிறைமதி ☾. ஐந்தாம் உருவாகிய பிந்து புள்ளி வடிவு. ¹ இவற்றுள் வட்டப் புள்ளியும் நேர்கோடும் சேர்ந்து வ பிள்ளையார்சுழி ஆகிறது. இந்தச் சுழியை இட்டாலே போதும். பிள்ளையார் வணக்கம் ஆகிவிடுகிறது.

முன்னர்க் காட்டியவண்ணம் ஒலிவடிவிலும் வரிவடிவிலும் ஐந்தன் கூட்டமாகிய பிரணவத்தில் அகரம் சிவம்; உகரம் சத்தி; மகரம் மலம்; நாதம் மாயை; பிந்து உயிர். ² இவற்றுள் அகர உகர வடிவாக உள்ள வ பிள்ளையார்சுழி சிவசத்திகளின் சேர்க்கையாகும்,

மற்றோரிடத்தில், திருமூலர் அகாரம் உயிர், உகாரம் இறை, மகாரம் மலம் என்று அருளிநார். ³ இக்கருத்தையும் ஊன்றி அநுபவித்து, அகர உகரக் கூறுக இணைந்த பிள்ளையார் சுழியையும் உற்றுநோக்குவோம். இறையுடன் நாம் ஒன்றியிருக்கும் நிலையைக் காண்போம். தாடலைபோல அகாரமாகிய உயிர், உகாரமாகிய இறைவனோடு இயைந்து, அகாரமாகிய உயிர்வடிவும் அற்று, உகர வடிவே வடிவாய் - பிள்ளையார்சுழியாய் - அத்து விதமாய் நிற்கும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த முத்தி நிலையைத் தெரிவிக்கும் குறியீடாகும். இந்த இயைபு நம்மையறியாமலே நம்வாழ்க்கையில் சித்தாந்தச் செந்நெறி கலந்திருப்பதைக் காட்டும் சிறந்த சான்றாகும்.

பிரணவத்தின் ஐந்து கூறுகளுக்கும் உரிய அதிதேவதைகள் இன்னாரி இன்னாரி என்று கூறவந்த சிவஞானபோதம் அகரத்திற்குப் பிரமனையும், உகரத்திற்குத் திருமாலையும், மகரத்திற்கு உருத்திரனையும், விந்துவிற்கு

¹ ப்ரஃஃ தாரகாகாரம் ஷீதீபம் டிணஃஃயுதெ ।

தூதீபம் சுணலாகாரம் உதூபஃஃ ஹ்யுபவருக்ய ॥

வணஃஃ விநுஃஃஃயுதம் ப்ரணவம் வணகக்ஷணடி ॥

—காமிகம்

2 " இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆயி

உறதிற்கும் ஒங்கரத் துள் "

— திருவருட்பயன். பா. 82.

" ஆமே சிவங்கள் அகார உகரங்கள் "

— திருமத்திரம். பா. 891.

3. " அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே

மகாரம் மலமாய் வரும் பதத்தில் "

— திருமத்திரம். பா. 975

மகேசனையும். நாதத்திற்குச் சதாசிவனையும் கூறிற்று.¹ இதனையும் நம் மனத்துட்கொண்டு பிள்ளையார்சுழியைப்பார்ப்போம். எழுதத் தொடங்குவது என்பது இலக்கியசிருஷ்டி. அதற்குமுன் பிரமனை அதிதெய்வமாகக்கொண்ட அகரத்தின் கூருகிய ௦ இதனையும், தோன்றிய இலக்கியம் நின்று நிலவுதற் பொருட்டுத் திருமாலே அதிதெய்வமாகக்கொண்ட உகரத்தின் கூருகிய — இதனையும் இணைத்து ௦— பிள்ளையார் சுழியாக எழுதுகிறோம். இதன் அடிப்படையுண்மை 'தோன்றிய இலக்கியமாகிய அறிவுக்கோயில், என்றும் நின்று நிலவுவதாகுக' என்ற நற்குறிப்பாக இருத்தல் நம்மனோர்க்குச் சிறந்த ஞானவிருந்தாகும். இங்ஙனம் பிரமாதிகளை அதிதெய்வங்களாகச் சொன்னது உபசாரம்.²

○ வட்டம் நகாரம். — படுக்கையான நேர்கோடு மகாரம். 3 இது சிகாரம். ௮ பிறைமதி வகாரம். *பிந்து யகாரம். இவை திருவைந் தெழுத்தின் வடிவு.³ இவற்றில் வட்ட வடிவாகிய நகாரமும் கோட்டு வடிவாகிய மகாரமும் சேர்ந்த பிள்ளையார்சுழி - நம் என்றதன் வடிவாகும். இதற்கு, வணக்கம் என்பது பொருள். வணக்கமாவது ஆணவத்தின் விளைவான தற்போதமடங்கித் தான் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும் உடையவன்: முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய பரம்பொருளின் உடைமை என்பதை அறிந்து அடங்கி இருத்தல். பிள்ளையார் சுழியை யிட்டால் பசு போதம் அடங்கிப்போக, பதிபோதம் மேற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது இயற்றப்பெறும் தொழில்கள் யாவும் சிவன்செயலே என்பதைக்காட்டும் அடையாளமாகும்.

இனி மற்றொரு முறையும் வேறு பெயரும் :

பிந்து புள்ளி வடிவம் : இது சக்தி. நாதம் சிவம் : இது தண்ட வடிவம். இவ்விரண்டின் இணைப்பு — பிள்ளையார்சுழி. நாதபிந்துக்களை

1. " என்னில வேங்கரத் தீர் சதாசிவமாம்
தன்னிய வித்துவொடு நாதத்துக் - கன்னி
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வம்
அகரவுக ரம்பகரத் தான் "

— சிவஞா ௩ 4. பர-4.

- 2 ககாரம் ஸ்ரவாணம் நாமௌ உகாரம் வீஷ்ணு ஹ்ருதயே ।
ககாரம் ஸ்ருஞ் ஹ்ருதிஸெஷ் டகாரம் ஸவெஸூரம் ஷாடிஸாஷெ ॥
— அதர்வசிர, திருசிம்மதாபநியாபதிஷத்.
3. இந்துசாதனம் ஜய ஆடி 29உ இதழ்.

ஒளிப்பது எப்படி? முடியாது. அதனே இது பெயர்மாத்திரையான் உணர்வுண்டியதாயிற்று. இத்தகைய கந்தி மூலப் பொருள்களாகிய சிவசத்திகளின்மீனையோடு, அவற்றின் வேறுகாத-இணைந்து உண்டான பின்னையாரை நினைவூட்டப் பின்னையார்க்கு இடப்பெறுகின்றது. ஒலிக்க முடியாமையால் இதனை 'மூலம் எழுத்து' என்றதொரு பெரியோர். சாத்திரநூல்கள் இதனை மௌனக்கரம், மூலமனம், 'மௌனத்தி' என்ற பெயர்களால் வழங்குகின்றன.

இதுகாறங் கூறியவற்றால் பின்னையார்க்கு மூலமனவாகிய பிரணவத்தின் சிதைந்தவடிவென்பதும் உயிநம் இறையும், சிவமும் சக்தியும், ஒன்றாகக் கலந்துள்ள நிலையைக் காட்டும் அடையாளமாம் என்பதும், இதனை எழுதுவதன் வாயிலாக ஆன்மாக்கள் தற்போதங்கெட்டு பதிஞானம் மேவரப்பெறுகின்றனர் என்பதும், அந்நிலையில் இயற்றப்பெறுஞ் செயல்கள், யாவும் சிவன்செயலையாக விளக்கம் பெறுவர் என்பதும் உணர்த்தப்பெற்றன.

இவ்வண்ணம், எண்ணத்திலும் எழுத்திலும் செயலிலும் கலந்து நின்று காத்துவருகின்ற பின்னையாரை எணங்கும் பழக்கம், வழிவழியாகப் பரவிவரப் பெரியோர்கள் என்ன என்ன முறையைக் கையாண்டார்கள் என்பதையும் பார்ப்போம்.

கைக்கும் பீனியோடு காலன்
தலைப்படும் ஏல்வையினில்
எய்க்குங் கவலைக் கிடைந்தடைந்
தேன்வெம்மை நாவனாகும்
பைக்கும் அவரை யான்தந்த
பாய்மத யானைபத்துத்
திக்கும் பணிநுதற் கண்திரு
வாளன் திருவடியே.

— கபிலதேவநாயனார்.

பிள்ளையாரும் - பெரியோர்களும்

பிள்ளையார் வணக்கம் நிலைக்கப் பெரியோர் கையாண்டமுறை :

நமது தாத்தாக்கள் பொழுது விடிய நான்கு நாழிகைக்கு முன்பே எழுந்துவிடுவார்கள். தங்கள் பெரன் பேத்திகளை எழுப்பி உட்கார வைத்துக் கொள்ளுவார்கள். அன்பு சளிந்த குரலால் பிள்ளையார் சித்தனை யென்னும் 'நெழுமுகத்தைப்' பாராயணம் செய்விப்பார்கள். அவர்கள் கருத்து, கம்பங்கொல்லையும் கொத்தினதாகட்டும்; தம்பிக்கும் பெண் பார்த்ததாகட்டும் என்பதுபோலப் பிள்ளையார் வணக்கத்தையும் பழக்கியதாகட்டும் : பிள்ளை யுள்ளத்தில் நினைவுவன்மையையும் பெருக்கியதாகட்டும் என்பதே.

தாத்தா செய்வதைப் பார்த்திருக்கின்ற பாட்டிமார்கள் பங்கு சொத்தையா? ஓய்ந்தநேரத்தில் குழந்தைகளைக் கூப்பிட்டு உட்கரவைத்துக் கொள்ளுவாள். உள்ளம் உருக்கும் தெள்ளத் தெளிந்த பாடல்களாகிய.

“ குள்ளக் குள்ளனைக் குண்டு வயிறனை
வெள்ளைக் கொம்பனை விநாயகனைத் தொழு. ”

“ வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழு
துள்ளி யோடும் தொடரும் வினைகளே ”

“ கருணை வள்ளல் கணபதியைத் தொழு
அருமைப் பொருள்கள் அனைத்தும் வருமே. ”

“ முப்பழம் வெல்லம் மோதகம் தின்னும்
தொப்பை யப்பனைத் தொழுவனை இல்லை. ”

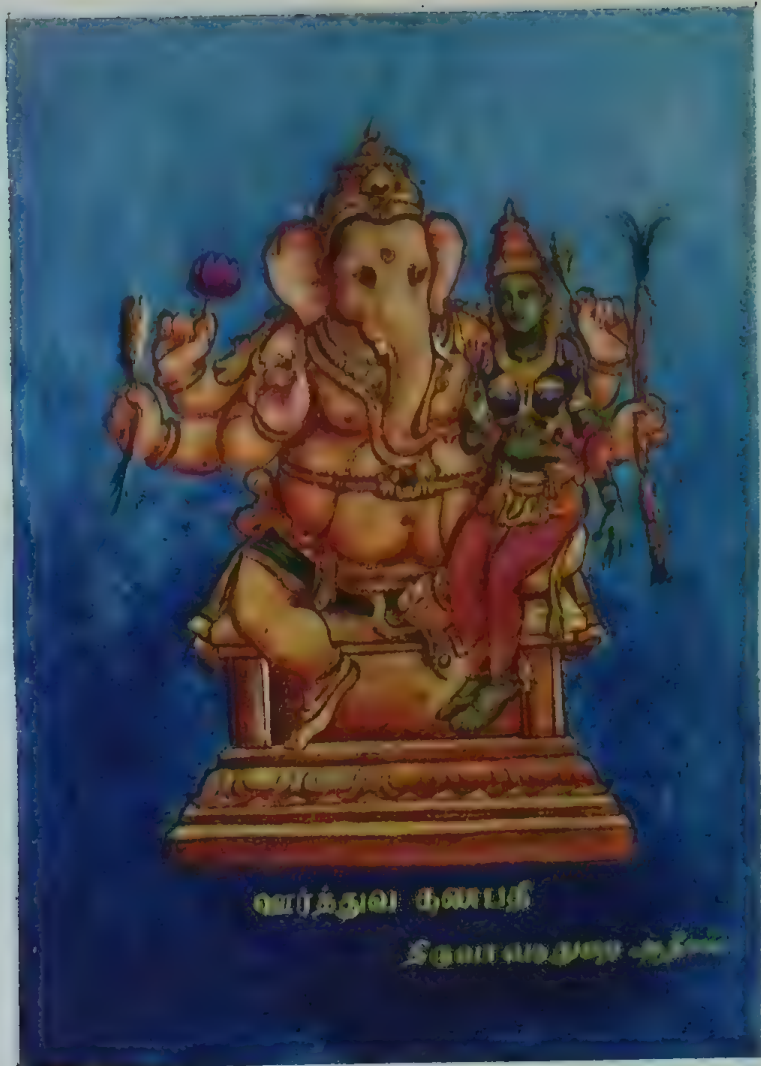
“ வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழு
வாழ்வு மிகுந்து வரும், ”

இவற்றைப் பாட்டிக்கே சொந்தமான, தழுதழுத்த குரலால் பொக்கை வாயால் பாடுவாள்; குழந்தைகளுக்குப் பாட்டு மன்தலே அலாதிப் பிரியம்.

தாயின் தாலாட்டிலே உருவான உள்ளம்படைத்த அவைகளுக்கு
ஒரே கும்மாளம். பாட்டிப் பாட்டை அப்படியே வாங்கிப் பாடும்.
பாட்டின் எளிமை அவர்கள் கருத்திற்கு விருந்தாகி அவர்களை
ஆடவும் வைக்கும். பாடல் அநுபவத்தில் தங்களைப் பிள்ளையாராகவே
எண்ணிக்கொள்வார்கள். பாட்டி நினைத்தபடியே பாலர்களுக்குப் பாடலும்
வந்தது. நினைவு வன்மையும் நிலைத்தது. படிப்பும் வந்தது. பாவனையும்
முற்றிற்று, பயனும் சித்தியாயிற்று. பாட்டிப்பழக்கம் இது.

“ அடியமர்ந்து கொள்வாயே நெஞ்சமே ! அப்பம்
இடிஅவலோ டெள்ளுண்டை கன்னல் — வடிசுவையில்
தாழ்வாளை ஆழ்வாளைத் தன்அடியார் உள்ளத்தே
வாழ்வாளை வாழ்த்தியே வாழ்.

— கபிலதேவநாயனார்.

பிள்ளையார் பிறப்பு

பிள்ளையார் பிறப்பு

பிள்ளையார் எப்படிப் பிறந்தார் ?

பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றி ஆராய்வதற்குமுன், இறைவன்பிறப்பையும் அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். அப்பன் பிறப்பைப்போலத்தானே இருக்கும் மகன்பிறப்பும். குமரன் இயல்பைக் கூறவந்த நகைச்சுவைக் கவிஞர் காளமேகனாரும்¹ கோத்திரத்துக் குணங்களைக் கூறுவதைப் பாருங்கள். அதுபோலத்தான் பிள்ளையார் பிறப்புப்பற்றியும் இருக்கும். பொதுவாகப் பிறத்தல் என்பது நித்தியமாகிய உயிர் செய்தவினைக்குத் தக உடலோடுகூடி உலகில் தோன்றுதல். கடவுட்பிறப்பு இத்தகையதன்று.

ஒவியுருவில் உள்ள எழுத்து எளிதில் எங்கும் யாரும் அறிந்து கொள்ள வரிவடிவமைதல்போல, அறிவுருவாக அன்பரகத்தாமரையில் அவரவர் பரிபாக விசேடத்திற்குத் தகக் காட்சி வழங்கும் இறைவன், உருமேனியைத் தாங்குகிறார். அவர்கொள்ளும் மேனி நம்மேனிபோல மாயையின் காரியமன்று. உயிர்மேல்வைத்த கருணையால் அவரே தாங்கிக் கொண்டவை. அவ்வுருவால் அவரியற்றுந் தொழில்கள் யாவும் உயிர் களாகிய நமக்காகவே. ஆதலால் அவருரு உலகினைக்கடந்தது. உலகெலாம் அவர்வடிவு. உலகிற்கெல்லாம் அவரே உயிர். இங்ஙனமாகிய அவர் திருமேனி நமது கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின்வடிவு², இங்ஙனமாக, சமயத்துறைக்கும் - தங்கள் அறிவுத்துறைக்கும் ஏணியிட்டு இயைபு காட்டும் நுண்ணறிவாளர் சிலர் உண்மை கூறுவார்போல 'இறைவன் வடிவெல்லாம் என்ன ? நம் கற்பனையால் படைத்திட்டுக் கொண்டவை தாமே !' என்பர்.

நம் கற்பனை, கண்டதைக்கொண்டு, அறிந்த ஆற்றலை அதனிடத்து அமைந்ததாகக் கருதச் செய்யுமேயன்றிக் கடந்த நிலையை அதனிடத்துக் கற்பிக்கச் செய்யாது; ஆற்றலின்மையான். அம்மட்டோ ! நம் அறிவுக்கு எட்டாத அதிகமான பயனையும் அளியாது. இதனாலேயே, இறைவன் தானே 'கொள்ளுந் திருமேனியன் ஆதனின்' ³ " வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ "

1. தனிப்பாடல் 'அப்பன் இரந்துண்ணி'

2. சித்தியார், கபக், கு. 1 பர-55

3. திருவாசகம், பர-499

என்றும், நாம் வேண்டத்தகுவனவற்றை அவரறிந்து நமக்கு அறிவிக்க நாம் அறிந்து வேண்டுமோமாயின் முழுதும் தருவர் ஆதலின்¹ “வேண்ட முழுதும் தருவோம்” என்றும் போற்றுகிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இவ்வண்ணம், அருளே காரணமாக அவர் கொள்ளுந் திருமேனி எப்படிப் பிறந்தது? எப்போது பிறந்தது என்று ஆய்தல் முடியுமா? இவர் தந்தைநிலை இப்படியாக, இவர் நிலையும் அத்தகையதுதானே.

சிவகுடும்பம் :

சிவன் பெரிய குடித்தனக்காரர்போலிருக்கிறதே. அவருக்கு மலை யரசன் மகன் மனைவி பிள்ளைகளோ நாலுபேர். அவர்களில் இருவர் மிக விளக்கம் அடைந்தவர்கள். ஒருவர் விநாயகர். மற்றவர் முருகன். இந்தப் பிள்ளைகளைப் பெற்றும் சிவன் பிரமசாரியாம். உமை கன்னியாம். இது எப்படி? என்று வினாவலாம். மகன் என்றது, உலகியலில் ஒரு தந்தைக்குத் தாயிடத்து ஒருயிர் மகவாகப் பிறத்தல் போன்றதன்று சிவ குடும்பத்தில் உள்ள தந்தை மகன்முறை. தேவர்களாகிய உயிர்கள் செய்ததீவினையைச் சூரபன்மன் ஆட்சியென்னும் துன்பத்தால் நுகர்ந்து கழித்தபிறகு, அவர்களைக் காப்பாற்ற - “துன்பக்காரணாகிய அவனைத் தொலைக்கத் தானே ஆறுமுகந்தாங்கி, தன்னுற்றலாகிய ஆறு பொறிகளை உண்டாக்கினார். அவை உருவாயின. ஓடின, ஆடின, உமையம்மை ஒன்று கூட்டக் கந்தனாயினர். தேவர் தலைவராயினர். இதனால் இறைவனின் வேறல்லன் முருகன். அது போலவே பிள்ளையாரும், தன்னின் வேறுகாத தனது ஆற்றலை அதுவும் ஒவியின் வன்மையைத் தன்னின் வேறுக்கித் தந்தார். அதுவே உலகப் படைப்பின் முதல் தோற்றம். இதனை ‘ஓங்காரத்தில் விளங்கும் முதல்வன் படைப்புக்கு முந்திய தோற்றமுடையனாய், விந்து நாதச் சேர்க்கையால் விளைந்த முதலோசையில் முனைந்து நிற்பவனாதலின் அவன் விந்துநாதங்களை இயக்கி நிற்கும் அம்மையப்பருக்கு முத்தபிள்ளை போல்வன்’ என்ற மறை மலையடிகளின் எழுத்தும் நன்கு விளக்கும்.”

இங்ஙனம் உள்ள உண்மையிலையை அறிந்துகொள்ளும் அறிவாற்றலை இயற்கையே பெற்றிருந்தும் நம்மவரிற்சிலர் பிள்ளையார் மகனானதைப்பற்றி என்னென்னவோ கூற, நமது பண்பாட்டை எழுத்து மூலமாகப் பயின்ற

1. திருவாசகம். பா-499

2. ‘மாணிக்கவாசகர் காலம்’ பக்-279

மேனாட்டறிஞர் ஒருவர் ¹ 'பரம்பொருள் தனக்குள்ளே தானே, ஆற்றலை அதாவது ஞானசத்தியை உலகம் தொழிற்படுவதற்காகப் படைத்துக் கொண்டது. அம்முதற் படைப்பு வாக்கு. அதன் முதல்நிலை பிரணவம், அது பெற்ற காட்சியுரு கணபதி ஷட்வம்' என்று எழுதுகிறார். இவர் தம் கருத்துக்குத் துணையாக, 'தேவர்கள் பிறப்பதற்குமுன்பே பிரமத்தினின்றும் வாக்குத் தோன்றியது; அதன் முதலிலேயே பிரணவம்' என்ற ² கடோபநிஷத்தைக் கையாளுகிறார். இவ்வண்ணம், சிவகுடும்பம் வாக்கு ஷட்வாக ஒரு பிள்ளையும். ஆற்றல் ஷட்வாக ஒரு பிள்ளையுமாக விரிந்தது.

உண்மை இவ்வாறாக, பிள்ளையார் என்கே பிறந்தார்? எப்படிப் பிறந்தார்? என்ற ஆராய்ச்சி எங்கும் தலைமுட்டிநிற்கிறது. எல்லோர்க்கும் இதில், பிடித்தமாகச் சிலவற்றைத் தெரிவித்துவிட்டு நன்மதிப்பைப் பெறுவாரும் சிலர் உளர். இவர்கள் முடிவையே முடிவாகக்கொண்டு, நாட்டின் அறியாமையை விரட்டிவிட்டதாக எண்ணும் அறிவுதயங்கள் சில, புராணங்கள் யாவும் பொய் என்பவர்களும் பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றி ஆராய, புராண வரலாறுகளையே ஆதாரமாகக் கொள்ளுகின்றனர். ஆதலால், பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றிய உண்மையைக் காண, புராணங்களைப்பற்றிய சில பொதுக் கருத்துக்களை உறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம்.

புராணங்கள் கதைகளின் வாயிலாக மக்களைச் சிவ வழிபாட்டிற் செலுத்தும் கருவிகள். இறைவனுடைய பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்புகளைச் சாத்திரவாயிலாக நுண்ணிதின் அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலில்லாத மக்களைத் தெளிவிப்பதற்காக இயற்றப்பட்ட சாதனங்கள். இவற்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தத்துவக் கருத்துக்களை விடுத்து, கரும்பிருக்க இரும்பு கடித்து இளைத்தவர்களைப்போல, கனியிருப்பக் காய்தின்று வாய் புளித்தவர்களைப் போல, கருப்பஞ்சாற்றை ஒழுகவிட்டுச் சக்கையைச் சுவைத்து அலுத்தவர்களைப்போல, புராண வரலாறுகளை, இறையியல்புகளைக் குறைக்கும் கருவிகளாகக் கொண்டனர் பலர். எடுத்துக்காட்டாக, உயிர்கள் இன்பநிலை எய்துதற்கு மும்மலங்கள் தடையாகவுள்ளன. அம்மலங்கள் மூன்றும் தன்மையாலும் வன்மையாலும் பொன் வெள்ளி இரும்பு மூன்றாலுமியன்ற கோட்டைகள். அவற்றை ஒருசேர இறைவன்

1 Tamil Culture Vol. III. No. 2, Page 154 - 155, Reverend. H. Horass S. J.

2 கடோபநிஷத் II, 4-8.

சிரித்து எரித்து உயிர்களை உய்யக்கொள்கிறார். 1 அங்ஙனம் உய்ந்தவர்களைத் தம் அணுக்கத் தொண்டராகவும், அன்பராகவும் அமைத்துக்கொள்கிறார். 2 என்ற உண்மையை உணர்த்த. முப்புரங்களிருந்தன; அவை பறக்குந் தன்மையன; ஊர் ஊராக அழுக்கிவிடும் ஆற்றல் உடையன; அவற்றை இறைவன் சிரித்து எரித்தார் என்று வரலாறு கூறுகின்றன புராணங்கள். 3 பரிபாடல் முதலிய சங்க நூல்களும் இவ்வரலாற்றை இப்படியே ஒதுகின்றன. இதனைவிட்டு எங்கேயாவது கோட்டை பறக்குமா? அவற்றைச் சிரித்து எரித்தார் என்பது எப்படி அறிவுக்குப் பொருந்தும்? என்று வினவுவதா ஏற்புடையது.

அவ்வண்ணமே, விநாயகப்பெருமான் தோற்றத்தையும் விளக்க, பல புராணங்கள் பல வரலாறுகளைப் பகர்ந்தன. புராணங்களிற் சில சைவ புராணங்கள், சில வைணவ புராணங்கள். சில அங்கி, குரியன் இவர்களைப் பற்றியன. இங்ஙனம் சமயச்சார்புடைய புராணங்கள், வரலாற்றைப் பலவிதமாகக் கூறுதல் இயல்பு. அன்றியும் கேட்கும் பக்குவர்களுக்கு ஏற்பவும் அவர்கள் குழந்தை - வாழ்வியல்களுக்கு ஏற்பவும் வரலாறுகளை வகுக்கும் பொறுப்பு புராணங்களுக்கு அமைதாயிற்று. அதனாலும் வரலாறுகள் பலதிறப்படுவன ஆயின. அவற்றையெல்லாம் கிடைத்தவரை தொகுத்து எழுதுவாம்.

சிவபுராணம் :

ஒருக்கால், உலகமாதாவாகிய உமாதேவி, ஒருபிள்ளையைப் பெற்றுத் தாமும் கொஞ்சிக் குலாவவேண்டும் என்று எண்ணினார். மண்ணால் உருச் சமைத்தார். உயிர் கொடுத்தார், தன் மடியில் வைத்துக் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தார். இதனைக் கண்ணோக்கிய சிவபெருமான் எல்லாத் தேவர்களுக்கும்

1. " அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதன்
முப்புரஞ் செற்றன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமையார் அறியாரே. " — திருமந்திரம் பா. 343

2. " மூவெயில் செற்றஞான்று உய்ந்த மூவரில் இருவர் தின் திருக்
கோயிலின்வாய்தல்
காவலாளிகள் தேவியிள்ளை ஒருவ நீ கரிகாடரங்காக
மாணோககிபோர் மாநடமகிழ மணிமுறாமுழக்க அருள்செய்த
தேவதேவ தின்தருவடிபடைத்தேன் செழும்பொழில் திருப்புள்
கூருளாளே "

— சுந்தரர், திருப்புகூர், 8.

3. பரிபாடல் 5 : 22...26, புறம் 55.

அறிவித்துப் புதல்வர்ப்பேற்றைக் கொண்டாடத் திருவுளம்பற்றினார். தூது போக்கினார். தேவர்கள் அனைவரும் திருக்கயிலை வந்தனர். அவர்களோடு சனியனும் வந்தான். அவன் பார்வை அந்த அழகிய குழந்தையின் மேல் விழுந்தது. அதனால் அதன் தலை அறுபட்டுப்போயிற்று. அற்ற தலையும் மறைந்தது. அம்மை வருந்தினர். வருங்காலக் குறிப்புணர்ந்த வள்ளல் சிவபெருமான் பூதகணங்களைப் பார்த்து இவ்வனத்தில் வடக்கே தலைவைத்துறங்கும் விலங்கொன்றின் தலையையாவது கொணர்க என்று ஆணைதந்தனர். அவர்களும் அங்ஙனமே சென்று ஓர் யானைத் தலையைக் கொணர்ந்தார்கள். சிவபெருமான் அதனைப் பொருத்திக் குழந்தையை உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்தனர். திருவுளக் குறிப்பறிந்த உமையம்மை உள்ளம் மகிழ்ந்தார். இறைவன் யானைமுகப் புதல்வரைக் கணநாதராக்கினார்.

மதஸ்யபுராணம் :

உமாதிதேவியார் தன் தோழியரான ஜயை விஜயைகளுடன் அந்தப் புரத்திலுள்ள திருமஞ்சன அறைக்கு நீராடச் சென்றனர். அப்போது ஜயை என்பாள் 'சிவகணத்தவர்களான நந்திபிருங்கிகளைத்தானே, யாமும் காவலாக வைத்திருக்கிறோம். நமக்கென்று தனியானைப் பெருமாட்டி ஏன் படைத்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது' என்று வேண்டிக்கொண்டாள். உமையம்மை தன் திருமேனியின் அழுக்கை உருட்டி உருவாக்கி உயிர் கொடுத்துக் காவல் வைத்துச் சென்றனர். அக்காலே, சிவபெருமான் உமையம்மையாரைக் காண உள்ளேவந்தார். புதுக்காவலன் தடுத்தான். முடிவில் தரமறியா அவன் தலையைப் பரசினால் வெட்டினார். செய்தியறிந்த பிராட்டி வருந்தினர். சிவபெருமான் யானைத் தலையைப் பொருத்தி உயிர்ப்பித்தனர்.

சுப்பிரபேதம் :

உமையும் சிவபிரானும் உய்யானவனத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே பிடியுங் களிறும் தம்முட்கலந்து நின்றன. அவற்றைக் கண்ட இவர்களும் பிடியுங் களிறும் ஆயினர். பிள்ளையார் பிறந்தார். இந்த வரலாறு திருஞான சும்பந்த சுவாமிகளது 'பந்தத்தால்' என்னும் கழுமலப்பதிகத்திலும் 'பிடியதனுரு' என்ற வலிவலம் திருப்பாடலிலும் குறிக்கப்பெறுகின்றது.

(விக்கோகர பிரதீஷ்டாவிதி சுலோகம் 1-6)

காஞ்சிப்புராணம் :

சிவபெருமானும் உமாதேவியும் உய்யானம் சென்றனர். அங்கே உள்ள ' மந்திரசாலா ' என்ற மண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப் பெற்றிருந்தது. இந்நவனும் அதனையே உற்று நோக்கினர். சமஷ்டிப் பிரணவ மாகிய அது பிரிந்து, இறைவன் எழுத்தாகிய அகரம் களி ருகவும் அம்மை எழுத்தாகிய உகரம் பிடியாகவும் ஆயிற்று. அவை இரண்டும் கூடின. விநாயகர் தோன்றினார்.

கந்தபுராணம் :

உய்யானத்திருந்த சித்திரமண்டபத்தில் ஒரு பிரணவம் எழுதப்பெற்றிருந்தது. அதனை உமாதேவியார் உற்றுநோக்கினர். பிரணவம் பிடியும் களிறுமாகிப் புணர்ந்தன. விநாயகர் அவதரித்தார்.

“ அக்கணத் தாயிடை ஐங்கரத் தவன்அஞ்
முக்கனூல் வாயினான் மும்மதத் தாறுபாய்
மைக்கருங் களிறெனும் மாமுகத் தவன்மதிச்
செக்கர்வார் சடையனோர் சிறுவன்வந் தருளினான் ”

(கயமுகன் உற்பத்திப் படலம்).

விநாயகபுராணம் :

பரசிவம் உலகைப் புனருற்பத்திசெய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு விநாயகராக உருவுகொண்டனர். முக்குணங்களையும் பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களாகப் படைத்தனர். அவர்கள் மூவரும் தத்தம் தொழில் கைவர வேண்டும் என்று விநாயகரை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர். முன்போலவே விநாயகர் காட்சி வழங்கினர். முத்தொழிலாற்றலையும் அவரவர்களுக்கு அளித்தனர்.

(மூவர் உபாசித்த படலம்).

கபிலர் அரிய தவஞ்செய்து பெற்ற சிந்தாமணியைக் கணன் என்னும் அரசன் கவர்ந்து கொண்டான். அதனைத் திரும்பப்பெறுவதற்குப் பெரிதும் தவஞ்செய்தனர். அவருடைய தவஅனல் அனைத்துலகையும் பொசுக்கிற்று. விஷ்ணுவின் மாயையாகிய சாருகாசினி வெளிப்பட்டு ' இழந்த பொருளைத் திரும்பப்பெற்று உன்கவலை தீரவேண்டுமானால் விநாயகரை நோக்கித்

தவஞ்செய்க : சிவனே விநாயகர் ' என்று கூறி மறைந்தனர். கபிலர் அவ்வண்ணமே தவஞ் செய்ய விநாயகர் தோன்றினர்,

(சிந்தாமணி விநாயகர் அவதாரப் படலம்)

பாரசுவ முனிவர்க்கும் அவர் மனைவிக்கும் திருக்குமாரராகத் தானே குழந்தையாக மடுக்கரையில் தோன்றினர். முனிவரும் பன்னியரும் எடுத்து வளர்த்தனர். தங்கள் தவச்சிறப்பை அறிந்து மகிழ்ந்தனர்.

(விஸ்னுவரீசர் அவதாரம்.)

கமலாசுரன் என்பவன் வேதங்களைத் திருடிக் கடலில்போய் ஒளித்துக்கொண்டான். அதனைப் பெறுவதற்காகப் பிரமன் பன்னாள் தவஞ் செய்தான். விநாயகர் பத்துக் கைகளோடும், யானைமுகத்தோடும் தோன்றி அவனை அடக்கி வேதங்களை மீட்டுக் கொடுத்தனர். மல்லாளன் என்னும் அந்தணச் சிறுவனாகவும் தோன்றி வேதங்களைப் பயிற்றுவித்தனர்.

(மயூரேசர் அவதாரப் படலம்)

உமாதேவியார் சிவபெருமானிடம் விநாயக மந்திரமாகிய ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை உபதேசங் கேட்டார். சணபதியை உபாசித்து வந்தனர். விநாயகர் ஆறு கரங்களோடும், ஆனை முகத்தோடும் வெண்ணிறமான குழந்தையாகப் பாலசந்திர விநாயகர் என்னும் திருநாமத்துடன் உமாதேவிக்கு மகனாகத் தோன்றினர். அங்ஙனம் அவர் அவதரித்தநாள் ஆவணி மாசத்துப் பூர்வபட்ச சதுர்த்தியும் விசாகநட்சத்திரமும் கூடிய சோம வாரத்தில் சிங்க லக்ஷ்மமாகும்.

இவ்வண்ணம் விநாயகர் பிறப்பைப்பற்றிய வரலாறுகள் பலவுள்ளன. இவற்றுட் சிலவரலாறுகள், விநாயகர் சிவனையென்பதைத் தெரிவிப்பன. சில வரலாறுகள் அன்பர்களுக்கு அருள்வழங்க அவரவர்கள் தியானித்த வண்ணம் விநாயகர் தோன்றிய நிலையையே அறிவிப்பன.

இங்ஙனம் பலபடக் கூறுவானேன் :

ஆன்மாக்களாகிய நம்மைப்போல ஒரு தாய் வயிற்றிலே ஒரு காலத்து குறிப்பிட்ட அங்க அடையாளங்களோடு பிறந்திருப்பின், குறிப்பிட்டு இதுதான் விநாயகர் பிறப்பு; இன்ன ஆண்டிற் பிறந்தார்; இத்தனையடி உயரம்; இவ்வளவு பருமன்; இவ்வளவு எடையிருந்தார் என்று கூற இயலும், அங்ஙனமன்றி, அவரவர்களும் தத்தமக்குப் புலனானவரை

கூறினர். இது ஒன்றே இறைவன் பிறப்பு இல்லாதவன் ; பிறந்தார் எனப்படுதல் உபசாரமொன்று ; திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியதை அறிவார் யாரும் இல்லை என்பதைக் காட்டும் சிறந்த சான்றாகும். இங்ஙனம் கூறப்படும் கதைகள் பலவும், விநாயகர் திருமேனி, தாமே மேற்கொள்ளப் பெற்ற - மாயாகாரியமல்லாத - ஞானமேயான-நம்முடைய கருமேனி கழிக்க வந்தது என்பதை விளக்கும். இதனை உமாபதிசிவம் 'ஒளியான திருமேனி' என்று அருளிற்று. உண்மை இவ்வாறாகச் சமயம்பழுத்த தமிழர்களிற் சிலரும், எனையோரும் 'அழக்தருண்டை' 'விலங்குப் பிள்ளை' என்றெல்லாம் கூறிவருகின்றனர். Dr. H. Heras S. J போன்ற புறச்சமயத்தவர் களும் தத்துவமறிந்து போற்ற, இவர்கள்மட்டும் தூற்றக் காரணம் என்ன? அறிந்து உரியும் புண்ணியஞ் செய்யாக்குறையே !

பிறப்பு வரலாறுகளின் உண்மை :

உலகப்பொருள்களின் இயல்பை விளக்கப்பெற்ற ஆசிரியர் மலையைக் காட்டி - பாதையைக்காட்டி - கல்லைக்காட்டி - மண்ணைக்காட்டி - அணுவைக்காட்டி - பரமானுவைக் காட்டுவது போல - நாம் கோயில்களிற் காணும் பிள்ளையார் சேகண்டருத்திரகுமார விநாயகராகப் பிரகிருதிபுலன வாசிகளாகிய நம்போன்ற சகலாதியான்மாக்களுக்கு அருள்வழங்குபவர். இவரை அபிஷேகித்து நிற்பவர் சுத்தவித்யா தத்வத்திலுள்ள விநாயகர், இவர் சுத்தவித்யா புலன வாசிகளுக்கு அருள்வழங்கி, ஈசுரதத்வத்திலுள்ள விநாயக ரால் அபிஷேகிக்கப்பெறுவர், ஈசுரதத்துவபுலனவாசிகளுக்கு அருள்வழங்கும் விநாயகர் பரநாதவடி வினரிகப் பரசிவத்தின் வேறுகாதவராக இருப்பவர்; இங்ஙனம் யாவும் அவனருளே கண்ணாகக் காணவேண்டிய அநுபவத் திறங்கள். இவ்வண்ணம் அறிவினுக்கறிவாகி விளங்கும் விநாயகர் பிறந்தார் என்பதும் சில உண்மைகளை விளக்கிநின்றல் தெளிவு.

சிவனும் பார்வதியுங்கூடிப் பிள்ளையாரைப்பெற்றனர் என்பது அகார உகாரங்களாகிய சிவமும் சக்தியுங்கூடியே சுத்தமாயாகாரியமாகிய நாதப் பிரணவமாயிற்று என்பதை விளக்க எழுந்ததாம். அதற்குமேல் சக்தி உன்முகமான பரசிவம் பரநாதப் பிரணவத்தை ஈன்றது என்பதும் அங்ஙனம் உபசாரமே. இங்ஙனத்தை அங்ஙனம் அனைவருக்கும் உணர்த்த இயலும். மலையைக்காட்டி விளக்கும் உலகியல் ஆசிரியரைப்போலவே புராண ஆசிரியர்கள் சிவனும் பார்வதியும் நடைமலையாகிய ஆனையும் பிடியும் ஆயினர்; விநாயகர் பிறந்தார் என்றனர். அரசன் நாட்டில் எதனையும்

செய்யலாமாயினும் ஊர் காலையும் - கள்ளனைக் கண்டுபிடித்தலையும் வீரனைக்கொண்டே இயற்றல் நேர்மையாதல்போல ஆக்கலாதி ஐந்தொழிலையும் ஒருசேர ஒரேகாலத்து ஆற்றும் வன்மை இறைவர்க்கு உளதாயினும் பிரமனாதியரைக்கொண்டே இயற்றுவிப்பர். அதிலும் சிருட்டி முதலான வற்றிற்கு முதற்காரணமான மாயையைக்கொண்டே இயற்றுவர். ஆதலால் இறைவனது நீங்காத வன்மையாகிய பராசக்தி தன் அழுக்கைக்கொண்டு உருவாக்கினாள்; மண்ணைக்கொண்டு உருவாக்கினாள் என்றது (அழுக்கு¹-மாயை. மண்² மாயை). மாயையைக்கொண்டு முதற்படைப்பைத் தொடங்கினாள் என்பதாகும். 'ஐங்கலப் பாரம் சுமத்தல் சாத்தற்கு விளையாட்டு' என்றும்போல, சிருட்டியாதி தொழில்களும் இறைவற்கு ஓர் விளையாட்டு. மூட்டை தூக்கலால் வேர்த்தல், இளைத்தல் முதலிய விகாரங்களும் பிறவும் நமக்குண்டாதல்போல படைத்தலாதி தொழிலியற்றலால் இறைவன் விகாரியாகான் என்பதை உணர்த்தவே மண்ணாலே பொம்மைசெய்து உயிரிகொடுத்து வைத்துக்கொண்டு உமைவிளையாடினாள் என்றது. மேலும் ஒன்றாத இரண்டை (தேவ உடலையும் - விலங்குத் தலையையும்) ஒன்றவைத்தார் என்பது இறைவனுடைய (எல்லாம்உல்ல தன்மைக்கு) அளவிலாற்றலுக்கு அமைந்த எடுத்துக்காட்டு. அம்மையின் காவலனை வெட்டிக் கொன்றார்; தலைகொடுத்துக் காத்தார் என்பது 'ஆக்கலும் அழித்தல் தானும் அவனருட்செயலேயாகும்' என்பதைக் காட்டுகிறது.

திருவுருவத் தத்துவம்

விநாயகர் திருமேனி ஞானமே வடிவானது என்பது முன்னரே கூறப்பெற்றது. அவருடைய கரசாணாதி அவயவங்களும் அங்ஙனமே என்பதை விளக்குவாம்.

திருவடி : ஆன்மானைப் பொருந்தி நின்று மலகன்ம மாயைகளைத் தொழிற்படுத்தி இந்நமையின்பத்தையும் அளிப்பது ஞானம். இத்தகைய ஞானம்பொருந்த உயிர்கள் விளக்கம் பெறுகின்றன. அந்த ஞானமே விநாயகப்பெருமானுடைய திருவடிகள். சிவபெருமானை ஞானத்திருவுருவாகக் காட்டும் குமரகுருடர அடிகள் ' ஞானம் திருவடியா ' என்றது இதற்குப் பிரமாணம். இந்த ஞானத்திருவடி அன்பரசத் தாமரையிற் பொருந்த உயிர்கள் பிராரத்தவினையால் வினையும் தீன்னலும் வலிகுன்றிப் போக, வருவினையும் செவினையும் சேராதொழிய என்றும் இன்பம் பெருக உதவுகின்றன.

பெயுவயிறு : ஆகாசம் எல்லாப் பொருள்களும் தன்னகத்து ஒடுக்கவுப், உண்டாகவுப் இடந்தந்து இருப்பதுபோலப் பெருவயிற்சிய ஆகாசமும் எல்லா உலகங்களும் உயிர்களும் தம்முள் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுவது. ஸவ-ஹ் ஐம-ஹ் ஐத-ஹ், திஷ-தி என்பது சுருதி. விநாயகர் விஸ்வரூபராகையால் அவரிடம் எல்லாம் அடங்கல் இயல்பேயாம். தான் எல்லாவற்றிலும் வியாபகமாய், அவைகளை வியாப்பியமாக அடக்கிவிளங்கும் சர்வகாரணத்துவ சக்தியாயுள்ளது பேழை வயிறு என்பது கருத்து.

ஐங்கரம் : கரம் கன்மேந்திரியமாகிய தொழில்புரிகருவி. விநாயகருக்கு ஐந்து கரங்கள், அவற்றில் ஒருகரத்தில் பாசம் ஏந்தியிருக்கிறார், பாசம் பற்றுள்ளத்தைப் பிறப்பித்துப் பிணித்து நிற்பது. பிணிப்பு பிறத்தற்கேது. அப்பாசத்தைத் தரித்த கரம் அவரது படைத்தற்றெழிலைக் குறிப்பது. ஒரு கரம் அங்குசம் தரித்தது. அங்குசம் அழிக்குந்தன்மையது. அதனை ஏந்திய கை அவரது அழித்தற்றெழிலை அறிவிப்பது. அமைத்த கரமாகிய அபய கரம் பிறவிக்கடலில் விளைச்சுழலில் துன்பஇன்பச்சுறையால் துரத்தப்பெற்று ஓடிவருகின்ற உயிர்களுக்கு அஞ்சாமையளித்துக் காப்பது. ஆதலால் இது

'திதி' வன்மையை யறிவிப்பது. வரதமும் மோதகம் ஏந்தியதுமாகிய கரம் அங்ஙனம் அபயம்பெற்ற உயிர்களின் பரிபாகத்திற்கு ஏற்ப அருளலைச் செய்வதாம். இக்கரம் கீழ்நோக்கியிருப்பது சிபந்த ஞானக்கூறி, பிறவிக்கு அஞ்சி வந்தடைந்த ஆன்மாக்கள் அடையுமிடம் திருஷ்டியாகிய முத்திப் பேறு என்பதைக் குறிப்பிடுவது. இவ்வண்ணம் உணர்த்தியும் உலக இன்பத்தையே உயிர்கள் விருப்பமுயின் அவற்றையும் வேண்டியவாறு எய்துக என அள்ளிவிசும் அடையாளமுமாம். துதிக்கை ஊறஉணர்ச்சியும், மணம் அறிதலும், உணவை அடுத்தலும் ஆகிய முத்திறங்களையுடையது. இக்கரம் மோதகத்தை ஏந்தியிருக்கிறது. வரதகரத்தையும் அடுத்துச் சுட்டாமல் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இது காட்டியும் - மறைத்தும் நிற்கும் திரோதானமாகிய மறைப்புத்தொழிலை அறிவிப்பதாம். இங்ஙனம் ஐந்து திருக்கரங்களும் ஐந்தொழிலை யறிவிப்பன.

கொம்புகள் : ஓடிந்தகொம்பு, துணை உறுப்பினுள் ஒன்றாகவும் இருந்து, ஆயுதமாகவும் பயன்படும். இது அபரஞானமாகிய விந்து, மற்ற ஒற்றைக்கொம்பு நிலைத்த இறைவனை யுணர்ந்தற்கு வாயிலான பரஞானம். கொம்புகளைப் பதிஞானமும் பாசஞானமும் எனக் கூறுதலும் உண்டு. பாசஞானம் வலதுகொம்பாகிய ஓடிக்கப்பெற்ற கொம்பு. பாசஞானம் கலைஞானமாகச் சிவஞானத்திற்கு வாயிலாக இருப்பது. அதனாலேயே இது பாரதம் எழுதத் துணையான எழுத்தாணியாக இருந்தது. பாரதம் மன்னர் வரலாற்றைக் குறிக்கும் பாசஞானநூல். அது பல துடங்களிற் சிவ பரத்துவங்கூறி, சிவஞானத்திற்கு வாயிலாகிறது. அதனாலேயே இக்கொம்பு பின் ஒருகால் மாயையுருவினாகிய கஜமுகன்மேல் ஏவப்பெற்றது. அவனுடைய மலமாயைகளின் வன்மையை விரட்டி ஆட்கொண்டது. இங்ஙனம் இல்லையானால் ஞானவடிவினராகிய விநாயகரின் உபாங்கமாகிய ஞானத்தந்தம் மாயையுருவினான அவனைப் பொருந்தாது. இடதுகொம்பு பதிஞானம். அதனாலேயே பெருமானைப் பொருந்திப் பிரிவின்றி இருக்கிறது. இங்ஙனம் தந்தத்தைஞானமாக உருவகித்தே * "கரணம், மாபுலன் ஆணவ கான்மியம், மரணமாகத் திகழ்ந்த மருப்புடன்" என்பர் பெரியோர்,

தாழ்சேவி : திருச்செவிகள் இரண்டும் உயிர்களுக்கு மலவாதனை தாக்காமல் காத்து, வினை வெப்பம் போக்கியருள்வன. இது எல்லமறியும் தன்மையைக் குறிப்பது.

* அருணகிரிபுராணம் : காப்புச்செய்யுள்.

முக்கன் : உள்வீடு பெருக்குதலும், வளர்ச்சியும், பதஞ் செய்தலு மாகிய முத்தொழிலைச் செய்யும் சோம குரிய அக்கினிகள். 'இறைவற்குக் கண்மூன்றும் முச்சுடர்' என்ற இலக்கணநூல் எடுத்துக்காட்டும் இதனை வலியுறுக்கும்.

பிறைமுடி : உடல், தேய்ந்துபோனாலும், களங்கம் அகன்றது பிறை, அதுபோலத் தவ விரதங்களான் அறியாமை தேய்ந்து உண்மை ஞானம் பெற்ற உயிர்களை சிரத்தானம் செய்துதற்குரியவை என்பதைக் காட்டும் அடையாளமாம்.

மும்மதா : உவமையிலாக் கலைஞானமும், உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானமும், திருப்பெருகு சிலஞானமுமாகிய மூன்று மதங்கள். * "ஞான மதம்" என்று உமாபதிசிவம் குறிப்பிக்கின்றது.

சர்ப்பாபரணம் : உதரபந்தம் பாம்பு அணி பாம்பு, பூணூல் பாம்பு, பாம்பு குண்டலி சக்தியின் வடிவம். மூலாதாரத்தில் குண்டலியே விநாயகர் விளங்கும் இடம். அச்சக்தி சுருண்ட நிலையிலிருந்து நிமிரின் பாம்பு படம் விரித்து எழுந்து நின்றற்போல மூலாதாரத்தினின்று சகஸ் திராரம் வரையில் வியாபித்து ஆன்மாவினிடமாகச் சிவம் பிரகாசிக்கச் செய்யும் என்பதைக் குறிப்பதாகும், உந்தியிலும், மார்பிலும், கழுத்திலும், நெற்றியிலும், உச்சியிலும் பாம்பு படம்விரித்து இருப்பது ஆரூதார நிலையில் அங்கங்கே அநுபவிகளுக்குக் கிடைக்கும் குண்டலி தரிசனத்தைக் குறிப் பிடுகிறது.

யாண முகம் : விநாயகப்பெருமான் யானைமுகங்கொண்டமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. யானை விலங்கினங்களுக்குள் மிகப் பெரியது ; ஆற்றல்மிக்கது ; எதனையும் வருத்தமின்றியே சுமப்பது ; எத்துணைப்பெரிய படையாயினும் அஞ்சாது அழித்து வெற்றிகாணும் பெற்றியுடையது ; படைக்கெல்லாம் படையாயிருப்பது ; காலம் வருந்துணையும் காத்திருந்து எதிரியை அழிக்கும் பண்புடையது ; இதனை 'ஒளித்த துப்பு' என்பர் புறநானூற்றில். மும்மதம் உடையது. ஏழுமுழம் உயர்ந்தது. ஐந்துறுப்பு உறத்தாழ்ந்தது. வனசரம், கிரிசரம் நதிசரம் என்ற மூன்று பகுப்புடையது. உணவு கொடுத்து அன்புடன் பாதுகாக்கும் பாகர் தன்காலில் அடிவைத் தால் முடிமேல் வைத்து உயர்த்துவது. அவர்களுக்கு இடுக்கண் வராமல்

பாதுகாப்பது. அவர்கள் கட்டவிரும்பினால் விரும்புமிடத்திற்குச் சங்கிலியையும் தானே கொண்டுபோய்க் கொடுத்து, அவர்கள் கட்டிலகப்பட்டு நிற்பது. இசைக்கு வயப்படுவது. இத்தனை குணங்களும் விநாயகருக்கும் உண்டு.

விநாயகர் தனக்குத் தலைவன் தானேயாய். வேறு தலைவனின்றி விளங்குபவர். தேவர்கள் யாருக்குமில்லாத அளவிலாத ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இவ்வுலகம் எல்லாவற்றையும் தனது வயிற்றகத்தடக்கி இடையூறு புகுதாமே சுமப்பவர். மாயப்படைகளும் இன்னற்படைகளும் எத்துணை திரண்டு வரினும் அடியார்களுக்காக ஒருசேரத்தாக்கி வெற்றிகாணும் வீரகணபதி. கணங்கட்டுகல்லாம் பதியாயிருப்பவர். ஆன்மாக்களுக்குப் பக்குவம் வரந்துணையும் பார்த்திருந்து அவர்கள் பரிபாகந்தெரிந்து வினைஎதிரியை வேரறத்தொலைப்பவர். குண்டலியில் விளங்கி மூலாதாரம் முதல் ஆஞ்ஞை சக்கரம் வரையில் வளர்ந்து. அதனையுங் கடந்த துவாதசாந்தமாகிய ஏழாம் இடத்திலும் உயர்ந்து விளங்குபவர். திருவடிகளும், அபய வரத கரங்களும் திரோதானத்தைச் செய்யும் துதிக்கையுமாகிய ஐந்து உறுப்புக்களும் மிக நீண்டு எங்கிருந்தாலும் அன்பரைத் தேடிக்காக்கும் சிறப்பினையுடையவர். பிரகிருதி தத்துவம், சுத்தவித்திய தத்துவம், ஈசுவரதத்துவம் என்ற மூன்றிடங்களிலும் விளங்கிப் பிரகிருதி, தெய்வம், பரஞானம் என்ற மூன்று நிலையில் அவரவர்களுக்குத் தகத்தோற்றம் தருபவர். பூவும் நீருங்கொண்டு பொழுதுவழுவாமல் பூசிக்கும் அன்பர்கள். தோய்ந்த அன்போடு திருவடியைத் தொழுதால் அவர்களைத் தலையாய இன்பவுலகில் ஏற்றியிருத்துபவர். தன்னாலும் பிறவுயிர்களாலும், தெய்வங்களாலும் துன்பம் வாராமற் பாதுகாப்பவர். தன்னைக் கட்ட அன்பாகிய தொடரைத் தாமே கொடுத்து அவர்களது உள்ளமெனுங்கூடத்தில். ஊக்கம் என்னுங் கட்டுத்தறியில் கட்டுண்டு நிற்பவர். அவர்கள் அளிக்கும் வினைகளும் பசுபாதமுமாகிய உணவையுட்கொண்டு. அவர்கள் காதலாடிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கிக் கூறும் கனிந்த கோத்திரப் பாடலுக்கு வயப்பெற்று அவர்கள் விருப்பப்படி நடப்பவர். இவ்வண்ணம் யானைக்குள்ள குணநலங்கள் அனைத்தும் தமக்கும் இருப்பதாலே யானை முகத்தைக் கொண்டருளினர். அதிலும், தாம், உயர்திணை அஃறிணை யென்ற திணைப்பாகுபாடு. ஆண் பெண் என்ற பாற்பாகுபாடு இவற்றைக் கடந்து விளங்கும் நிலையைத் தெரிவிக்க ஒற்றைக்கொம்பும் யானைமுகமும் தேவ உடலும் கொண்டு திகழ்கிறார்.

நச்சிஹர்க்கினியர், யானே நாதத்திற்றேன்றியது என்பர். இதனாலும்
விநாயகர் பரநாதவடினராதலாலும் யானே முகத்தோராயினர் என்னலாம்.
அதுவும் ஈண்டு இணைத்துச் சிந்தித்தற்குரியது.

மேலும் தெய்வ வணக்கம் நமது நாட்டில் பிள்ளைமைப்பருவத்
திலேயே பிள்ளையார் வணக்கத்திலிருந்துதான் தோன்றுகின்றது என்று
முன்னர்க் கூறினோம். குழந்தைகளுக்கு யானையைப் பார்ப்பதில் தனி
ஆவல். அநிலும் ஒருமுறை இருமுறையல்ல, பலகாலும் பார்க்க ஆசை.
விநாயகரையும் ஒருமுறை இருமுறையல்ல, பலகாலும் பார்க்க நமக்கு
விரும்பம் உளதாகும். யானையின் உருவம் பார்த்தால் மனத்தை விட்டகலாது;
அதுபோலவே விநாயகரை ஒருமுறை வணங்கினாற்போதும், உருவம்
நெஞ்சைவிட்டு அகலாது. இத்துணை ஏதுக்களால் விநாயகர் யானையின்
முகத்தை ஏற்றி என்பது அறிந்து இன்புறற்குரியது.

வாழைக் கனிபல வீன்கனி
மாங்கனி தாஞ்சிறந்த
கூழைச் சுருங்குழை அப்பம்என்
ஞண்டெளல் லாந்துறுத்தும்
பேழைப் பெருவயிற் றேடும்
புகுந்தென் உளம்பிரியான்
வேழத் திருமுகத் துச்செக்கர்
மேனி வீகாயகனே.

— கபிலதேவநாயனார்

விசுவநாத.

சுவாமிநாதர்.

கணபதி பழமையானவர்

தொன்மை :

கடவுள் தொன்மையானவர்தாம் என்ற ஆராய்ச்சி அறிவுலகிற்குப் பெருநாகப்பையே விளைவிப்பதாகும். அறிவுலகில், அறிவு என்றும் உள்ளது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமிருக்கமுடியாது. அதுபேலவே அறிவுருவின ராகிய கடவுளும் என்றும் உள்ளவர் என்பதில் ஐயமிருக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அவர் உருமேனிதாங்கியநிலை ஒரு காலத்தை ஒட்டியே எழுந்ததாகவின் அந்தக்காலம் எது என்ற ஆராய்ச்சியை இக்காலத்தவர் மேற்கொள்ளுகின்றனர். அவர் கொள்ளும் திருமேனி அவர் திருவுள்ளக் குறிப்பால், அவர் விரும்பியவண்ணம் எய்தப்பெறுவது ஆதவின் அவர் எந்தக்காலத்தில் நின்றதார்? எவ்வடிவங்கொண்டார்? என்பதைச் சொல்ல இயலாது. ஆனாலும் சாத்திர தோத்திரங்களில், இதிகாச புராணங்களில் இலக்கியங்களில் கடவுள்கொண்ட திருவுருவப் பெயர்கள்-அமைப்புக்கள் எங்ஙனம் கூறப்பெற்றுள்ளன என்பவற்றைக்கொண்டு ஒருவாறு கால ஏணியில் அடிவைத்து ஏறிப்பார்த்தால் அவ்வேணிப்படி துணைசெய்யும் வரை சென்று பார்க்கலாம்.

வேதகால ஐயக்கு : வேதத்தில் பிள்ளையாரைப்பற்றிய வெளிப்படையான குறிப்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும் 'கணபதி' என்ற சொல்லாட்சி ரிக் வேதத்திற் காணப்படுகிறது ; ¹ வேதத்தில் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளதே தவிர அது இன்னொரு - இன்ன இன்ன உருவ அமைப்புடையாரைக் குறிக்கும் எனக் கூறப்படவில்லையாதலால் தேவகணங்களுக்கு எல்லாம் தலைவனாகிய இந்திரனையும் குறிப்பதாகலாம் என்பர் ஹீராஸ் பாதிரியார். ² தேவர்கள் அனைவரும் அடைமொழியின்றிக் கணம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பெறுவதில்லை. ஆனால் தேவர்களுக்குள் பதினெட்டுவகையான கணங்கள் உண்டு. இதனைப் " பதினெண்கணனும் ஏத்தவும் பெறுமே " என்ற புறநானூற்றுக் காப்புச் செய்யுள் கொண்டும் துணியலாம் ஆயினும்

¹ முனாநாஃ தாஃ முனாவதிஃ

—இருக்வேதம், II-22

² "In the same way Indra is also called Ganapathi among the Ganesa " Tamil Culture Vol. III No 2, Page 172

இந்திரன் கணபதி என்ற பெயரால் வழங்கப்பெறுவதில்லை. ஆதலால் வேறு யாரையோ குறிக்கும் பெயராதல் வேண்டும். இங்ஙனமே ஐதரேயபிரமாணத்தில், 'கணபதி, பிரமா, பிரமணஸ்பதி, பிருஹஸ்பதி என்று பண்டைய தத்துவ நூல்களில் குறிக்கப்பெறுகின்றார்' என்று கூறப்பெற்றுள்ளது; கணங்களைக் குறிக்கும் சொற்கள் இதே எண்ணத்தில் நன்கு தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. கணங்களுக்குத் தலைவர் கணபதி; இவர் 'பிரமண : ஸ்பதி' என்றும் அழைக்கப்பெறுவார்; இவ்வழக்கு நாளாவட்டத்தில் அறிவின் தலைவருக்கும் ஆயிற்று; இவரே பிரமம். இவரே வேதம் என்று கூறுவதாக கோபிநாதராவ் அவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். ¹

இவை பிரமா முதலிய ஏனைய தெய்வங்களையும் குறிக்கும் பெயராதலால் பிள்ளையாருக்கே பொருந்துவதாகாது என்பர் ஹீராஸ். ²

தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் இறைவனைத் "தந்திந்" என்ற அழைக்கின்றது. இதற்குத் தந்தைகையுடையார் என்பதே பொருள். ஆகவே இச்சொல் பிள்ளையாரைக் குறிப்பதே என்று துணியலாம். கணபதி காய்த் திரியிலும் "தந்தோ தந்திந் பிரசோதயாத்" என்று 'தந்திந்' என்ற பெயர் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளமை "இக்கருத்தை வலியுறுப்பதாகும். இப் பெயரும் ஏனைய கடவுளரைக் குறிப்பதாகும். ஆதலின் பிள்ளையாரையே குறிக்கும் பெயரன்று என்பர் ஹீராஸ். கொம்புள்ள கடவுள் வேறு இன்மையின் அவரையே குறிக்கும் என்பது முன்னரே காட்டப்பெற்றது.

யாக்குவல்விய ஸ்மிருதி, தேவர்களின் முறைகளைப் பேசுகிறது. அதில் யானைமுகத்தோடு ஒரு கடவுள் இருந்ததாகச் சொல்லவில்லை.

வேதங்களில் விதிக்கப்பெற்றவைகளைச் செயல்முறையிற் கையாளும் முறைகளைக் காண்பிப்பன கல்ப சூத்திரங்கள். அவற்றில் ஒன்று மானவ

¹ In the earliest known reference to him, in the AITAREYA - BRAHMANA I-21, Ganapathi is identified with BRAHMA, "BRAHMANASPATI or BRIHASPATI "The art of writing was usefully employed " says MUIR, "in the early ages of philosophy. Lists of words apparently submitting to a general principle of classification, or having the same sense were drawn up. These lists formed GANAS which were appreciated Ganapathi the lord of the GANAS, was the name of Brahmanaspati. It was gradually recognised as knowledge itself. It was Brahma. It was the VEDA. (Elements of Hindu Iconography - Page 45)

² Tamil Culture Vol III No 2. Page 175.

³ சுப்பிரபேதம்: விக்கணஸ்வர பிரதிஷ்டாவிதி. கலோகம் 8.

கிருஷ்ணகுத்ரம். இது யஜுர்வேதத் தொடர்புடையது. இதில் நான்கு விநாயகர்கள் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் சாலகடங்கர், கூஷ் மாண்டராஜ புத்திரர், உஸ்மிதர், தேயஜனார் என்பவர்கள்.

புராணங்களில் :

பிரமகைவர்த்தபுராணத்தில் விநாயகர் கிருஷ்ணனுடைய அவதாரம் என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. வராக புராணம், வாமனம், மகாஸ்காந்தம் அக்னிபுராணம், பத்மபுராணம், கருடபுராணம் இவைகளில் விநாயகர் அவதார வரலாறு விரிவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இந்தப் புராணங்கள் யாவும் கி. பி. 11 - ம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவை என்பது வடமொழி இலக்கிய வரலாற்று நூலாசிரியர்கள் துணிபு.

மனு, தாமியற்றிய ஸ்மிருதியில், சிவனைப் பிராமணர்கள் வழிபட்ட காலத்தில் அதாவது கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டுவரை கல்சியறிவில்லாத குத்திரர்கள் கணபதியைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடினார்கள் என்று Miss Gatty கூறுகிறார்.¹

வியாசர் மகாபாரதம் இயற்றிய காலத்தில் விநாயகர் எழுதினார் என்பது வரலாறு. விநாயகர் எழுதிய பாரதம் எண்ணுயிர்த்து எண்ணாறு சுலோகங்களைக் கொண்டது.² வியாசர் விநாயகரை எழுத்தாளனாக வரும் வண்ணம் வேண்டிக்கொண்டார். விநாயகர் அவருடைய ஆசையை எண்ணிப்பார்த்து 'வியாஸரே ! நீர் விரும்பியவண்ணம் நாம் எழுத்தாளனாக வருவோம். ஆனால் என்கை ஓயாதவண்ணம் நீர் சொல்லிக்கொண்டே வருதல்வேண்டும்' என்றார். வியாஸர் அவ்வண்ணமேயாகுத என்றனர். பொருணிறைந்ததும், ஆழ்ந்துணரக் கூடியதுமான செய்யுட்களை யாத்தனர். அவையே 8800 சுலோகங்கள் என்றும் வரலாறுகூறுகிறது பாரதம். இதனால் வியாஸர்காலத்து விநாயகர் இருந்தமை புலனும், வியாசர் பாரதகாலத்துக் கதையுறுப்பினருள் ஒருவராகவும் இருந்தனர் என்பது ஆதிபர்வவரலாறு களால் அறியக்கிடப்பது ஒன்று, பாணினிய வியாகரணம் மகாபாரதம்.

¹ Tamil Culture Vol. III No. 2- Page 179.

² ஐம் துஜுதா மணெசொலி வஸூலிவ கிவெவசை : I

முயமுயிம் தகா வகெநுமிமூலம் சுதாதிஹலாச II

யுதிஷ்டிரர், விதுரர் என்ற சொற்களை எடுத்தாண்டு இலக்கணமும் கூறுகின்றது. ஆச்வலாயன கிருஷ்ணகுத்திரம் வைசம்பாயனரைப் பாரத தர்மாசாரியர் என்று குறிப்பிடுகிறது, வைசம்பாயனரே ஜனமேஜயனுக்குப் பாரதக் கதையைச் சொன்னதாக வரலாறு தொடங்குகிறது. வியாஸர் பாரதம் நடைபெற்ற காலத்திலேயே இருந்தவர்; பாணினிபோன்ற முனிவர் கட்டுக்கல்லாம் முந்தியவர் என்பது தெளிவாயிற்று, இந்த வியாஸருடைய வழிபடு தெய்வம் விநாயகர். முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் செய்த புறப்பாட்டு, பெருஞ்சோற்றறியஞ் சேரலாதன் பாரதப்போரில் இருதிறத்தாருக்கும் பெருஞ்சோறிட்டான் என்று தெரிவிக்கிறது. இச்சேரலாதன் காலம் கி. மு. 5-ம் நூற்றாண்டு. ஆதலால் விநாயகர் அக்கால மக்களாலேயே அறியப்பெற்ற தெய்வம் என்பது தெளிவு;

தமிழ் நூல்களில் .

சங்ககால இலக்கியங்களில், விநாயகரைப்பற்றிய பேச்சே-இல்லை, உரைத்தந்தையின் ஒருவராகிய இளம்பூரணர் தொல்காப்பியச் செய்யுளிய லுரையில், "தன்தோள் நான்கில்" ¹ என்ற அகவலை எடுத்தாளுகின்றார். அடுத்துப் பேராசிரியரும் நச்சினர்க்கினியரும் செய்யுளியல் 149-ம் குத்திர லுரையில் "தடந்தாட்டுகோத்த" ² என்றசெய்யுளை எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். இது கூத்தாடும் விநாயகரைக் குறிப்பதாகும். 'எண்ணிய எண்ணியாங்கு' என்ற செய்யுள் முத்தொள்ளாயிரக் காப்புச் செய்யுளாகக் கருதப்பெற்று வந்தது. "மதிபாய் சடைமுடித்து" என்ற வெண்பா தொல்காப்பியவுரை யிலும், தமிழ்நாவலர் சரிதையிலும் வந்துள்ளது; ஞானாயிர்த முகப்பிலும் இருக்கிறது. "மானமருங்கண்ணா, " "அம்பொற் பணைமுடித்து" என்ற இருவெண்பாக்களும் தண்டியலங்காரப் பழையவுரையில் மேற்கோளாக ஆளப்பெற்றுள்ளன. "தேனக்கலர் கொன்றை" என்ற செய்யுள் வீரசோழியஅலங்காரப்படல உரைமேற்கொள். 'நடைபூறு சொன்மடந்தை, என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக் காப்புச்செய்யுள். "தந்திமுகத்து

1 "தன்தோள் நான்கில் ஒன்றுகைம் மிகுஉம்
கனிநுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் தனிவெள் ளொஞ்சே "

2 "தடந்தாட் கோத்த தமளியச் சிலம்பு
படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு மிளிர
வெள்ளுடு சிறுத்தாகை வியத்துகை துடிக்கோட்ட
நிள்ளுடு பழகளிந்தை திணைவாரோ விணியிலே. "

எந்தை " என்பது சேந்தன் திவாகரக் காப்பு, எடுத்துக்காட்டப்பெற்றவற்றுள் பேராசிரியர் கி. பி. 1118 - 1132 வரை இருந்தவர். ஒட்டக்கூத்தர் உலா அரங்கேற்றியபோது பேராசிரியர் பட்டோலை வாசித்தார். இவரைப் பாதுகாத்தவன் நுளம்பன் விக்சிரமன். இவன்காலம் 1118 - 1132 வரை ஆதலால் பேராசிரியர்காலமும் அது என்று துணிவர் வரலாற்றாசிரியர்கள். நச்சினாக்கினியர் 12-ம் நூற்றாண்டினர். சேந்தன் மிகப்பழைமையானவர். நன்னூலார் "பிங்கல முதலா நல்லோருரிச்சொலின் நயந்தனர் கொளினே " என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார். நன்னூலார் சீயகங்கன் காலத்தவர். சீயகங்கன் கி. பி. 12-ம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியில் 1180-ல் வாழ்ந்தவன். இந்தப் பிங்கலந்தையின் முதலால் திவாகரம் ¹ ஆதலால் திவாகரம் சற்றேறக்குறைய 9-ம் நூற்றாண்டிற்கு மேலதாகலாம். இங்ஙனம் 12-ம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டுவரை உள்ள நூல்களில் விநாயக வணக்கச் செய்யுட்கள் பரவியுள்ளன.

பரகேசரியான முதற்பராந்தகன் ஆட்சி 13-ம் யாண்டில் பழுவேட்டரையான சுந்தரச்சேரமன் அநுமதிபெற்று நாவலாருடையான் கண்டன் என்பான் கணபதிப் படிமத்தைச் செய்வித்து. பழுவூர் அகத்தீசர் கோயிலுக்கு அளித்தான் என்ற செய்தி சோழீஸ்வரர்கோயில் தெற்குப் பிரகாரத்துச்சுவரிலுள்ள கல்வெட்டால் அறியப்பெறுகின்றது. இதற்கண்ட அரசன் கி. பி. 907 முதல் 953 வரையில் அரசாண்டவன். ²

ஆய்வும் - ஐயமும் - சான்றுகளும் :

இவ்வண்ணம் தமிழ் நூல்களிலும் கல்வெட்டிலுமாக ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குமேல் ஏறிப்பார்க்க இயலாதவண்ணம் இருப்பதால் விநாயகர் 7-ம் நூற்றாண்டில் நரசிங்கவர்ம பல்லவனோடு சேனைத்தலைவராகச் சென்று, வாதாபிப்போரில், புளிகேசியை வென்றுவந்த சிறுத்தொண்டராலேயே தென்தமிழ் நாட்டு வியாபகத்தைப் பெற்றார் என்ற முடிவு ஏற்படுவதாயிற்று. கணபதி என்ற பெயரும் தென்னாட்டில் 'கணபதிச்சரம்' என்ற கோயிற் பெயரோடு இணைத்தே முதலிற் கேட்கப் பெறுகின்றது. கணபதிச்சரம் சிறுத்தொண்டர் கட்டிய கோயில், அதில் விநாயகரை முதன்முதல்

1 " **செங்கதிர் வரத்திறோன்றும் திவாகரர் சிறப்பின் யிக்க**
பிங்கலர் உரைநூற்பாவில் பேணினர் செய்தார் குடாமணி "

- சிறப்பப்பாரிரம் பர. 3

வைத்திருக்கவேண்டும். (அவர் அன்புடன் கொணர்ந்த புதுத்தெய்வத் திருவுரு விநாயகர்.) ஆதலால் அதன் பெயரோடிணைத்துத் திருக்கோயிலுக்குப் பெயர் குட்டினார், மாராட்டி ர மக்களாலேயே பெரிதும் போற்றப் பெறும் விநாயகர் இங்குக் குடியேறி, அரசமரம் ஆலமரம் இலந்தைமரம் வன்னிமரம் இவற்றின் அடியிலும், ஆற்றங்கரை குளத்தங்கரை தெருக்கோடி கோயிலின் முகப்பு ஏன் விட்டு மாடங்களிலுங்கூட விளங்கத் தொடங்கினர். இதனைப்பற்றிய சில ஐயங்கள் எழுகின்றன. அவற்றையும் ஈண்டு எழுதுதல் ஆய்வாளர்க்கு மேலுங்கிளர்ச்சியை விளைவித்து வளர்ச்சிக்கு வழிசெய்யும் என்று எண்ணுகிறேன். அவையாவன :-

1. சேக்கிழார் சிறுத்தொண்டர் கொணர்ந்த பொருள்களில் ஒன்றாகப் பிள்ளையாரைக் குறியாமை.
2. சிறுத்தொண்டர் காலத்துக்கு முந்திய இலக்கியம் கல்லாடமாயின் அதில் விநாயக வணக்கம் காணப்படுகிறதே ?
3. முந்திய கல்வெட்டுக்களில் இல்லாத காரணம்.
4. சங்க நூல்களில் இல்லாமையால் பிற்காலத்தது எனலாமா ?
5. பிள்ளையார் உருவ அமைப்பு தமிழர்க்கே தனிச்சொந்தம்.
6. கணபதிச்சரம் சிறுத்தொண்டர் திருப்பணியா ?
7. திருச்செங்காட்டங்குடிக்குப் போகுமுன்பே ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் கணபதி வரலாறு காணப்படுகிறதா ?

என்பனவாம். இவற்றை முறையே எடுத்து ஆராய்வோம்.

1. திருவாரூர், திருசெங்காட்டங்குடி முதலிய இடங்களில் உள்ள விநாயகர் வாதாபி விநாயர் என்றழைக்கப் பெறுகிறார். சிறுத்தொண்டர் கொணர்ந்தமையாலேயே இப்பெயர் வழங்குவதாயிற்று என்பது அறிஞர் கொள்கை, முதல் அமைச்சராக இருந்து அறியவேண்டுவன அறிந்து, ஆய்ந்து அருளொடு கலந்து அடியார் வரலாறு எழுதிய சேக்கிழார் பெருமான் - எதனையும் சிறந்த ஆதாரங்கண்டன்றி உரையாத ஆசிரியர் சேக்கிழார், வாதாபிப் போரில் வென்று சிறுத்தொண்டர் கொணர்ந்த பொருள்களுக்குக் ஒரு பட்டியல் தருகின்றார். அதில் விநாயகர் பெயர்

குறிக்கப் பெறவில்லை. ¹ சிறுத்தொண்டர் தன்னுயிரினும் மேலாக மதித்து வழிபடுதெய்வமாகக் கொணர்ந்த விநாயகரைவிட்டுவிட்டு, பணியையும், பொன்னையும், யானையையும் குதிரையையும்பட்டும் விரித்துரைப்பாரா? என்பது ஆழ்ந்து சிந்தித்தற்கு உரியது. வென்ற அரசன் தோற்ற நாட்டிலிருந்து தெய்வத் திருவுருவங்களைக் கொண்டு வருவது வழக்கம். விஜயராசேந்திரன் கல்யாணிகரை வென்றபோது துவாரபாலகர் திருவுருவத்தைக் கொணர்ந்த செய்தியைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. அதைப் போலவே விநாயகரையும் கொணர்ந்திருந்தால் உண்மைவரலாறு கூறவந்த சக்கிழார் இச்சிறந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லாமல்விட நியாயம் இல்லை. மேலும் விஜயராசேந்திரன் துவாரபாலகரைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு துவாரபாலகர் இங்கு இல்லை என்பதும் முடிவு ஆகாது.

2. கல்லாடம். திருக்கோவையாரிற் சிறந்த நூறு செய்யுட்களின் கருத்தை யமைத்து ஆக்கப்பெற்ற நூறு அகவற்பாக்களையுடையது. இந்நூல் எழுந்த காலம் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது 6-ம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் என்பதைப் பல தடை விடைகளைக்கொண்டு மறைமலையடிகள் நிறுவியுள்ளார்கள். ² கல்லாடத்தில் கணபதி வணக்கச் செய்யுள் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் கணபதி 6-ம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் வரையில் அறியுந்தெய்வமாயினார். கல்லாடத்து 'எட்டெட்டு' இயற்றிய கட்டமர் சடையோன் ³ என அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன; அவற்றுள் சமணர் கழுவேறிய திருவிளையாடலும் காணப்பெறுவதால் சம்பந்தர் காலமாகிய 7-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பிந்தியதே கல்லாடம் என்பர் சிலர். மறைமலையடிகளார். திருவிளையாடல் இறைவன் திருவிளையாடலைக் கூறவந்த நூல்; அது அடியார்கள் அற்புதச்சேலையும் இறைவன் திருவிளையாடலாகக் கூறக் காரணம் இல்லை; ஆதலால் வேறு இறைவன் திருவிளையாடலே ஒன்று அமைந்திருக்கவேண்டும்; அது எப்படியோ நடுவிப்போயிற்று என மறுத்துக் கல்லாடம் 5 அல்லது 6-ம் நூற்றாண்டினதே என்பார்கள். ⁴

1. "பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும் இன்னனான் னிலகவர்த்தே இகலரசன் முன்கொணர்த்தார்" — சிறுத்தொண்டர் புராணம். பா-6.

2. 'மாணிக்கவாசகர் காலம்' பக்கம் 700.

3. கல்லாடம். பா. 1.

4. 'மாணிக்கவாசகர் காலம். பிற்சேர்க்கை. பக்கம், 13.

இவற்றைக்கொண்டு விநாயகரைக் கால ஏணியில் 5-ம் தூற்றாண்டின் இறுதிவரையில் எடுத்துச் செல்லாம்.

3. கல்வெட்டுக்கள் அசோகர் காலத்து. அருமையாக நீதியும் போதியும் அறிவிக்கத் தொன்றியன ; பின்னர் பல்லவர் காலத்துப் புகழ் காக்குந்துணையாகப் பரவின ; பின்னர், ஆட்சிமுறைகள் சிதறுண்ட காலத்து அறக்கட்டளைகளும். அரசர் வரலாறுகளும் பாதுகாக்கத் துணைசெய்தன ; இவையே கல்வெட்டுத் தொன்றிய காரணங்கள் என மறைமலையடிகளார் வகுத்தனர். * முற்காலச் சோழமன்னர் பெயர்கள் அக் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றனவா? இல்லையே! அதுகொண்டு அந்த அரசர் களையே இல்லை யென்று சொல்லிவிடலாமா? அதுபோலவே கணபதியின் பெயர்கள் முந்திய கல்வெட்டுக்களில் இல்லாமையால் இல்லையென்று கூறவும் முடியாது.

4. தொல்காப்பியத்தில்திணைக்கடவுளர் பெயர்களை 'மாயோன்மேய' என்ற குத்திரம் விதிக்கின்றது. பரமன் பெயர்கூடச் சங்க இலக்கியங்களில் வருகின்றது. அங்ஙனமிருக்க 'நுதல்விழி நாட்டத்திறை' முதலிய குறிப்புப்பெயரான் உணர்த்தும் சங்கநூல்கள். சிறப்புப்பெயரான 'சிவன்' என்ற பெயராற் காட்டவில்லை. அதனால் சிவனில்லையென்று சொல்லிவிட முடியுமா? அதுபோலவே சங்க இலக்கியங்களிலும் விநாயகரைப்பற்றிய குறிப்பேனும், பெயரேனும் எராமையால் இல்லையென்று கூற இயலாது என்பது ஊன்றி ஆராயத்தக்கது. மணிமேகலையில் "கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப்பாவை" என்ற ஒரு அடி காணப்பெறுகின்றது. இதிலடங்கியுள்ள வரலாறு விநாயகர் காகவடிவங்கொண்டு கமண்டலத்தைக் கவிழ்த்ததேயன்றி வேறு எதனைக்கூற இயலும்? இதனாலும் கணபதி சங்க இலக்கியத்திலும் இடம்பெறுகின்றார்.

5. பிள்ளையார் முகத்தோற்றம் பிரணவவடிவம் என்பது முன்னரே துணியப்பெற்றது. தமிழ் ஒங்காரமே பிள்ளையார் வடிவிற்கு முழுதும் ஒத்துள்ளது. லேற்றுமொழி ஒங்காரங்கள் ஒன்றும் இதற்கு ஒத்ததாக இல்லையென்பது துணிவு. ஆதலால் எழுத்திற்கே முந்தியதாயும். அவற்றின் தந்தையாயும். ஒவியுலகப் படைப்பிற்கு மூலமாயும் உள்ள பிரணவமும், அதன் வரிவடிவாகிய 'ஓம்' என்பதும், அதன் உருவாகிய முதற்றெய்வத்

* 'மானிக்கவாசகர் காலம்' பிற்சேர்க்கை, பக்கம். 648.

தோற்றமும் மிக மிகத் தொன்மையானவை என்பதில் ஐயம் உண்டோ ? அங்ஙனமாகப்பிள்ளையாரை வேற்றுநிலக் கடவுளாகக் கொள்ளுவான் ஏன் ?

6. கணபதிச்சரம்பற்றிய குறிப்புக்கள்: திருச்செங்காட்டங்குடியில் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்திய கல் வெட்டுக்கள்தாம் பழைமையானவை. அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றாவது கணபதிச்சரங் கட்டியவர் சிறுத்தொண்டர் என்ற குறிப்பையுங் காட்டவில்லை. சிறுத்தொண்டர் வேண்டிக்கொள்ள செங்காட்டங்குடி சென்று வழிபட்ட நிகழ்ச்சியை அமைத்துப் பாடிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் சிறுத்தொண்டர் கட்டியகோயில்; அதனால் அவர் வேண்டினார்; நான்சென்று வழிபட்டேன் என்ற பொருள்படக் கூறவில்லையென்பதை.

“ பொடிநுகருஞ் சிறுத்தொண்டர்க் கருள்செய்யும் பொருட்டாகக்
கடிநகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதிச் சரத்தானே ”

“ செந்தண்பூம் புனல்பரந்த செங்காட்டங் குடிமேய
வெந்தநீ றணிமார்பின் சிறுத்தொண்டன் அவன்வேண்ட
அந்தண்பூங் கலிக்காழி யடிநாயே யடிபரவும்
சந்தங்கொள் சம்பந்தன் தமிழரைப்போர் தக்கோரே ”

என்ற திருப்பாடல்கள் நன்கு விளக்கும்.

‘ சிறுத்தொண்டர் வேண்டிக் கொண்டதாலேயே திருஞானசம்பந்தர் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு வந்துசேர்ந்தார்; அவர் அப்படி அமைத்து வருவதற்குக் காரணம் தான்கட்டிய கோயிலாக இருப்பதாலேயே’ என்பர் சிலர். தேவாரங்களுக்கு உரைகாணும் வகையில். அருள்வழிநின்று செய்யுள் இயற்றிய சேக்கிழார்பெருமானைத் துணைக்கொள்வது மிகப் பொருத்தமாகும். சிறுத்தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார்பெருமான். ‘மருகல் நகரில்வந்து வலிய பாசம் செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர்வேண்ட. மீண்டுஞ் செங்காட்டங்குடிக்குப் போகத் திருவுளம்பற்றித் திருமருகல் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்; அங்கே செங்காட்டங்குடிக் காட்சியைக் கண்டார்; பதிகம் பாடினார்; சிறுத்தொண்டர் வேண்டுகோளின் வண்ணம் செங்காட்டங்குடி சென்றடைந்தார்’ என்று விளக்கியருளினார்கள். இந்தச் செங்காட்டங்குடி யாத்திரை திருஞானசம்பந்தப்பெருமானுடைய இரண்டாவது யாத்திரையாகும். முதல் வழிபாடு, நாகை, கீழ்வோரை முதலான

தலங்களை வழிபட்டுக்கொண்டு செங்காட்டங்குடிக்கு அருகில் எழுந்தருளுவதைக் கேள்வியுற்ற சிறுத்தொண்டர். புறநகர்க்குச் சென்று எல்லா மரியாதைகளுடனும் வரவேற்று வந்தார்; சம்பந்தப்பெருமான் நேரே கணபதிச்சரத்திற்கு எழுந்தருளிநூர் என்றே விளங்கச் சித்திரித்துள்ளார்கள். ஆகவே சிறுத்தொண்டர் வரவேற்கவந்த முதன்முறையிலேயே கணபதிச்சரத்தைக் குறிப்பிடுவதால் கணபதிச்சரம் என்ற பெயர் முன்னரே இருந்ததாகவும் ஊதிக்க இடந்தருகின்றது. முதன்முறை செங்காட்டங்குடியை வழிபட்ட பிள்ளையார் அடுத்துத் திருமருகலை யடைந்தார்; அங்கிருந்தும் சிறுத்தொண்டர் மீளவும் அழைத்துவந்தார் என்பனவே அவர்கள் காட்டும் வரலாற்றுப்போக்கு. இவற்றைக்கொண்டு ஆராயின், சிறுத்தொண்டர் வேறெந்த அடியாரும் செய்ய இயலாத பெருந்தொண்டினைச் செய்தமையால் அதனைக் குறிப்பாக உணர்த்தத் திருவுளப்பற்றிய பிள்ளையார் 'கணபதிச்சரத்தான் சிறுத்தொண்டர்க்கு அருள்வழங்கும் பொருட்டாகக் கடிநகராய் விற்றிருந்தார்' என்கின்றாரேயன்றிக் கோயில்கட்டிய நிகழ்ச்சியை அறிவிப்பதாகுமா என்பது ஊன்றி ஆராய்தற்குரியது.

'செந்தண்பூம்' என்ற திருப்பாடலில், 'சிறுத்தொண்டன் வேண்ட காழியடிகளையே அடிபரவும் சம்பந்தன்' என்று தன்னைக் குறிப்பிடுவது ஒருபோதும் 'அவர் கட்டிய கோயில்' என்ற பொருளைத் தருவதாகாது. மீண்டும் வந்து வழிபடவேண்டும் என்று சிறுத்தொண்டர் வேண்டினார், தான் அங்கு சென்று கண்டகாட்சி காழிக்காட்சி; காழிக்காட்சியாவது அடியாராகிய சங்கமத் திருமேனி கொண்டு பைரவக் கோலத்துடன் சிறுத்தொண்டர் பெருந்தொண்டை நாடறியச் செய்த உத்திராபதியார் காட்சி என்று குறிப்பிடுகின்றாரேயன்றி வேறன்று.

சேக்கிழார், சிறுத்தொண்டர்புராணத்து முதலிலேயே, 'வாதாபியில் வென்று வந்த சிறுத்தொண்டரின் பெருமையையுணர்ந்து அரசன் விடுதியளிக்கின்; அவர் செங்காட்டங்குடி வந்து கணபதிச்சரத்தை வணங்கி வதிகின்றார்' என்ற அளவிற்குள் அறிவிக்கின்றார்கள். திருக்கோயிற் பணியைச் செய்திருப்பின் ஒருபோதும் குறியாதுவிடமாட்டார்கள் என்பது துணிவு அம்பர்க்கோயிலை அறிவிக்கும்போது செங்கணன் செய்தகோயில் என்று அறிவிக்கின்றவர்களா செயற்கருஞ்செய்கைசெய்த சிறுத்தொண்டர் செண்ணியை மறைப்பார்கள். ஆதலால் சிறுத்தொண்டருக்கு முன்பேயுள்ள தொன்மையான ஆலயம் கணபதிச்சரம் என்பது துணிவு.

7. சம்பந்தர் தேவாரத்தில் விநாயகரைப்பற்றிய குறிப்புகள் ஐந்தேயிடங்களில் வந்துள்ளன. அவை, சீகாழிப் பதிகமாகிய 'பொங்கு வெண்' என்னும் பதிகத்தின் முன்றும்பாடலும், பிரமபுரப்பதிகமாகிய 'காடதணி' என்பதின் எட்டாம் பாடலும், கழுமலப் பதிகமாகிய 'பந்தத்தால்' என்பதின் ஆறாம் பாடலும், இராமனதிச்சரப் பதிகமாகிய 'சங்கொளிர்' என்பதின் இரண்டாம் பாடலும், வலிவலப்பதிகத்தின் எட்டாம் பாடலாகிய 'பிடியதனுரு' என்பதுமாகும்.

இவற்றுள் சம்பந்தர், செங்காட்டங்குடிக்குச் செல்வதற்கு முன்பே- சிறுத்தொண்டர் இவருக்கு அடியாராதற்கு முன்பே, திருவரத்துறை முத்திய தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுக்கொண்டு திருப்புகவிக்கு இரண்டாம் முறையாக எழுந்தருளுகின்றார்கள். அப்போது சீகாழித்தலத்தின் பலதிருநாமங்களையும் குறித்துச் செந்தமிழ்மலை விகற்பச் செய்யுட்களைப் பிடியுருளினார்கள். * அதில் ஒருபதிகம் 'பந்தத்தால்' என்பது, அதில் ஆறாம் பாட்டு. பிள்ளையார் பிறப்பைப்பற்றியது. வலிவல வழிபாடு இப்போது நடந்தது என்று சேக்கிழார் குறிக்கவில்லையாயினும் நாகை, கீழ்வேளூர் யாத்திரையின் போதுதான் நடந்திருக்கக்கூடும் என்று ஊகிக்கலாம். இவற்றால் செங்காட்டங்குடிக்குச் சேர்வதற்கு முன்பே அருளப்பெற்ற சீகாழி, பிரமபுரப்பதிகங்களில் பிள்ளையார் குறிப்பு பேசப்பெறுவதால் பலநாட்களுக்கு முன்னமேயே அவ்வழிபாடு தென்னாட்டில் பரவியிருந்திருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி அவர்கள் காலத்திலேயே வந்த புதுக் கொள்முதலாக இருந்திருப்பின் சம்பந்தர்பெருமானுக்கு சிவத்துதியாகிய தேவாரத்திற் சேர்ந்தமைக்கத் திருவுள்ளம் வராது.

எல்லாசதிகளும், போற்றுதலும் தூற்றுதலும் நிறைந்த இந்தக் காலத்திலேயே பதிய செய்தி - அல்லது புதிய பொருள் பரவி அது எங்கும் நிலைபெற ஒரு நூற்றாண்டாகிறது. அதுவும் புதுப்பொருள், கண்டவர்கள் கவலத்துப் போற்றப் பெறுவதேயில்லை என்பது உறுதி. அங்ஙனமிருக்க, சிறுத்தொண்டர்கொணர்ந்த படிமம், சிறுத்தொண்டர்காலத்திலே எங்கும் பரவி, புராணவரலாறுகளும் முளைத்து, தனிமனிதனுடைய விருப்பு வெறுப்பை மதியாத அக்காலத்து வதிந்த அருட்கவிஞர் சம்பந்தர் வாக்கிலேயே இடம் பெற்றது என்பது எங்ஙனம் இயலுவதாகும். ?

வடநாட்டுக் கடவுள் ? தமிழ்நாட்டுக் கடவுள் ?

கடவுள் எல்லாநாட்டிற்கும். எல்லாமக்களுக்கும் பொதுவானவரே. அப்படியிருக்க அவரைத் தமிழரா டெவரா என்று ஆராய்வது ஒரு விந்தையான ஆய்வுதான். ஆனாலும் இன்று பெரும்பான்மையான மக்களால் ஆடம்பரமாக வழிபடப்படுவதுபற்றி மராட்டியக்கடவுள், தமிழ் நாட்டில் வந்து குடியேறிவிட்டார் என்ற துணிவு பரவிவருகிறது. ஆதலால் இக்கருத்தைப்பற்றிய குறிப்புக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாதது.

விநாயகர் ஓம்கார வடிவினர் என்பது முன்னரே கூறப்பெற்றது. 'ஓ' என்னும் எழுத்து முதன்மையாகிய வட்டெழுத்தில் 'உ' என்று காணப்படுகின்றது. பின்பு அசோகர், பல்லவர், சோழர், பாண்டியர் காலக் கல்வெழுத்துக்களில் வளர்ந்து 'ஓ' இவ்வுருவை அடைந்திருக்கிறது. இத்தகைய வடிவு தமிழுக்கு அன்றி வேறெந்த மொழிக்கும் இல்லாமை தெளிவு அங்ஙனமாக இந்த எழுத்தை உருப்படுத்தவந்த கடவுள்மட்டும் வேற்று நாட்டினராக - வேற்று மொழியினராக ஆகிவிடமுடியுமா ?

யானை தமிழ்நாட்டு விலங்கு. தமிழ்நாட்டில் படைமுதல், அலங்காரப் பொருள் வரையில் பரவியுள்ளது. அதனை மங்கலப் பொருள்களில் ஒன்றாகத் தமிழர் போற்றுகின்றனர். 'வேழமுடைத்து மலைநாடு' என்ற சிறப்பு வேறு எந்தநாட்டிற்கு உண்டு ? முற்கூறியவண்ணம் பல சிறப்புக் களேடு அதன் முகத்தைக் கடவுள் முகமாக அமைத்து வழிபடத் தொடங்கிய வழக்கம் எங்குத் தோன்றியிருக்கக்கூடும் ?

பிள்ளையாருக்குப் பிடித்த னைவேத்யம் மோதகம். மோதகம் என்ற உண்பாயம் செப்பும் வகையும் தமிழ்நாட்டினர்க்கன்றி வேறு யாருக்கும் இன்றும் தெரியாது. பழந்தமிழிலக்கியங்களில் இது 'கவவு' என்ற பெயர்ப் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது இதனாலும் பிள்ளையார் தமிழ்நாட்டுக் கடவுள் என்பது துணியக்கூடுமே.

பீரம், சிவம் ஒன்றே உயர்குடி மக்கள் வணங்கக்கூடியது. கடைசி குத்திர்தேய்வம் என்று மனுவிந் கூறியிருப்பதாக பிஸ் கெட்டி கூறுகிறார் என்பது முன்னரே காட்டப்பெற்றது, இது உண்மையாயின் கடைசி வடநாட்டுத் தேய்வமல்லவே.

* பழங்கால இந்தியப் போர்முறை என்ற நூலிலும், விநாயகர் வெற்றிக்கு அடையாளமான தெய்வம்; சமரப்பற்றுடைய தீர்த் து என்னும் வெற்றிக்காகவும்-இடையூறு விலகவும் இதனைப் போற்றுவான். கிரான தெய்வங்களுக்கு எல்லாம் இவர் தலைவர் என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. *

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், விநாயகர் படிமம் இந்நாட்டிற்குத் தோன்மையானது; இங்கிருந்தே பல நாடுகட்கும் பரவிற்று என்பது வெளிப்படும். மேலும், வாதாடி விநாயகர் என்ற பெயருண்மையால் திருச்செங்காட்டங்குடியிலுள்ள அந்த விநாயகரைமட்டும் அவர் கொண்டு வந்திருக்கலாம், அதற்கு முன்பும் இங்கு விநாயகர் உண்மைக்கு இது இடையூறு ஆகாது. காலம் அருமையானது; என்றும் உள்ளது: அதனை இப்பொழுது கடிக்காரம் கொண்டளக்கிறோம். நேற்று நாழிகை வட்டிலைக் கொண்டு அளந்தோம். முந்தியநாள் துருட்டி நிறல், விண்ணின் இவற்றைக் கொண்டு அளந்தோம். அளவுகருவி உண்டானகாலமா காலதத்துவம் தோன்றியகாலம். இவையெல்லாம் சார்த்தியளக்கும் கருவிகள்தாமே. அதுபோல் பிரணவம் அநாதி; அதனை அறிவிக்கும் திருவுருவமைப்பும் என்றே தோன்றியது; அதனை இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுக்களுமாகிய கருவிகளைக்கொண்டா அளக்க இயலும். அளக்க முடிந்தவரை யறிந்து அப்பாலும் உண்டென்று அமைவதே அறது

* In the same way, the Elephant Head of Ganesa is a symbolical representation of victory. Hence at the commencement of every undertaking the Orthodox Hindu offers prayers to this God to bless him with success. He is the Lord again of the Ganesa or troops of inferior deities. 'War in Ancient India' - Page 146-148.

பெயர்களும் காரணமும்

சுருதாபதி

மனிதனைப் பலபெயரிட்டு அழைப்பது வழக்கமில்லை, ஒரு மனிதன் ஊருக்கு ஒரு பெயராக வைத்துக்கொண்டு தலைவானாயின் அவனை நேர்மை உடைய மனிதன் என்று சொல்லமாட்டோம். அங்ஙனமிருக்கக் கடவுளுக்கு மட்டும் பலபெயரிட்டு அழைக்கிறோம் ஒன்றைமட்டும் சிந்திக்கவேண்டும். மனிதன் எமாற்று வித்தைக்காரனுனால் ஊருக்கு ஒரு பெயரைத் தானே வைத்துக்கொண்டு திரிவான். கடவுள் எந்தப் பெயரையும் தனக்குத்தானே எங்கும்-என்றும் வைத்துக்கொள்வதில்லை, கடவுட்பெயர்கள் அனைத்தும் அன்பு, கொண்ட மனிதன் அவர் அருள்வழங்கு நிலையை அகத்து எண்ணி, அருக்கு இட்டு அழைத்து, தன் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்து ஆனந்திக்க வகுத்துக்கொண்டவை. இவன்வைக்கும் ஒருபெயர்கூட அவர்தன்மையை முழுதும் அறிவிப்பன அல்ல. பொதுவாகப் பொருள்களுக்குப் பெயரிடுவது அப்பொருளின் குணம், வடிவு முதலிய காரணம்பற்றியும் இடுதறியாகவும் ஆம் என்பதை உலகம் நன்கு அறியும். குணக்கோட்டையிலும், வடிவு வாய்பிலும், நிறக்குறவிலும் அகப்படாத-அவற்றைக் கடந்துள்ள இறைவனுக்கு ஒரு பெயரமைவது இயலுமா? வழிபடுகின்ற அன்பர்கள் எந்தெந்தக் குணங்களில் எவ்வெப்போது ஈடுபடுகின்றார்களோ அந்தந்தப் பெயர்களை அமைத்துத் தாமே வழங்குவர். அதனாலே அவருக்கு ஆயிரம் திருநாமங்கள் உளவாயின. 1

இறைவனுடைய அருட்டன்மை எல்லையற்றது மக்கள் அதனோடு ஒன்றி நின்று உணருவதென்பது. உணர்ந்ததை அது அவத்திற் கொண்டு வருவது என்பதும், அதற்கெற்ப இறைவற்குப் பல பெயர்களையிட்டழைப்பதும் அரியவற்றுள் அரியசெயல். 2 அவ்வண்ணம் குட்டப்பெற்ற பல பெயர்களிலும் கலந்து, அவற்றையுங் கடந்து நிற்கும் குணநலத்தை

1. "சுருதாமம் ஒருருவம் ஒன்றுயில்லாத் தாயிரம்
சுருதாமம் பாடிதாம் தெள்ளோணம் கொட்டாமோ "

— திருவாசகம். பா. 235.

"பெரையிரம் பரவி வாடுகுரேத்துப் பெம்மாளை "

— அப்பர். புறநிருக்குவேளூர் 8

2 இறைவனைப் பலபெயராலும் அழைப்பது மக்களறிவு இறைவனோடு ஒன்றித்து நின்று நின்று உணராமையற்றியேயாவது. ஆகவே அம்முழு முதற்பொருளைப் பெயர்கொடுத்தும் வழிபட்டும் அறிவு நிறைவேயுதுங்கால் மக்கள் அவற்றை நினைவாக

— இராமகிருஷ்ண விஜயம். ஆடி மலர் 34-75

விஜய குணபதி.

திருவாளருக்கு அன்பு.

உடையவர் இறைவர். இங்ஙனமே விநாயகப்பெருமானுக்கும் பல திருநாமங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை யாவும் அவருடைய விரம், கருணை, தோற்றம் முதலாகிய வரலாறுகளைப்பற்றி வந்த பெயர்கள். அவற்றுள் சிறந்தன சிலவற்றைப் பெருளுடன் தெரிவிப்போம்.

கணபதி : 'க' — போதல்* அதாவது ஞானநெறியில் அழுதல் என்பது பொருள். 'ந' — மோட்சம். பதி — பரம்பொருள். அதாவது ஞானநெறியில் நின்று எய்தப்பெறும் பரம்பொருள் என்பது பொருள். கணேசர் என்பதும் இப்பொருளுதே.

ஏகதந்தர் — அளவில்லாத பெரிய ஆற்றலையுடையவர். ஏரம்பர் — இளைத்தவர்களை இடையூறு நீக்கிப் பாதுகாப்பவர். எம்போதரர் — எல்லா உலகங்களும், இடையூறு எய்தாமே பாதுகாக்கும் சரிந்த தொந்தியர். கஜானனர், குர்ப்பகர்ணர் என்பன அன்பர்களின் இடையூறுகளை நீக்கி, கருணைக்காற்றை யளித்து, மேனோக்கும் உண்மை ஞானத்தை உதவுபவர் என்னும் பொருளன. குகாக்கிரசர், ஸ்கந்தபூர்வசர் என்பன முருகனுக்கு முன்பிறந்தவர் என்ற காரணத்தால் வந்த நாமங்கள். விநாயகர் தனக்கு ஒருதலைவனின்றித் தானே தலைவனாக விளங்குபவர் என்று வாமன புராணமும், அன்பர்களின் தீமைகளை விலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்துபவர் என்று பவிஷ்யோத்ர புராணமும் கூறுகின்றன. விசுடர் என்பது அவர் ஆடிய விகடக் கூத்துக் காரணமாக விளைந்த பெயர். விக்னராசர், விக்ஷின விநாயகர் என்பன இடையூறுகளுக்கு எல்லாம் தலைவராக, அவற்றை அடக்கியாள்பவர் என்னும் பொருளன. தூமகேது என்பது வரலாறுகளில் தூமன் என்னும் அரக்கனைக் கேதுவால் அடக்கியாண்டு ஞானம் நல்குதலான் வந்தபெயராகவும், வால்நட்சத்திரம்பால் இடையூறுகளுக்கும் தீயோர்களுக்கும் தீமைசெப்து நல்லோரைக் காத்தலான் வந்த பெயராகவும் கொள்வர் பெரியோர். இவ்வண்ணம் பல பெயர்கள் அவருடைய அருள் வண்மையைக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

* மஃ. மஹ to go (போ)

பிள்ளையார் வகைகள்

கடவுளைப் பூசிக்கும் அன்பர்களுடைய மனம் அவரவர்களுடைய பரிபாகத்திற்கு ஏற்பப் பலவேறு நிலைகளில் பலவேறு திருவுருவ அமைப்பில் ஈடுபடுகின்றது; ஒன்றுகிறது: உருவேற்றுகிறது: உயர்கிறது: இவ்வண்ணமாகிய இடையறாத தியானம், எல்லா இன்பங்களையும் அளித்து, ஈடேறச் செய்கிறது. விநாயகப் பெருமானுடைய திருவுருவமும் அன்பர்களுக்காக முப்பத்திரண்டாகப் போற்றப்பெறுகின்றது.

1. பால கணபதி :

நான்கு திருக்கரங்களும், யானைமுகமும் உடையவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர்போன்ற நிறம் உடையவர். குழந்தைத் திருமேனியுடையவர். வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாங்கியவர். இவரது துதிக்கையில் மோதகம் விளங்கும்.¹

2. தருண கணபதி :

எட்டுத் திருக்கரங்களையும், யானை முகத்தையும் உடையவர். கைகளில் பாசம், அங்குசம், பணியாரமாகிய மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஒடிந்த தன்கொம்பு, நெற்கதிர் கரும்பின் துண்டு இவைகளையுடையவர். நண்பகல் தோன்றுகின்ற. சூரியனைப் போன்ற நல்ல சிவந்த திருமேனி படைத்தவர்.²

¹ காலாக்கரீ உதித பாலகணபதௌ ரோதகஸு ।

வாலாஸுபதி பூஷம் வநெ டேவம் வாலமணாயிவஸு ॥

—முத்கலபுராணம்

² வாலாஸுபதிவகவித ஜிவதி,

ஸுஜாதாஸுபதிவகவித ஜிவதி ।

யதேஸுபதிவகவித ஜிவதிவகவித வாலாஸு

ஸுபதிவகவித ஜிவதிவகவித ॥

3. பக்தி கணபதி :

சரத்காலத்து நிறைமதிபோன்ற வெண்ணிறம் படைத்தவராக தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம், பாயஸ பாத்திரம் இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களில் ஏந்தி, யானைமுகமும் உடையவராக விளங்குபவர். ¹

4. வீர கணபதி :

லோதாளம், வேல், சம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, சேடகம், சம்மட்டி, கதை, அங்குசம், நாகம், குலம், குந்தாவி, மழு, கொடி ஆகிய பதினாறையும் தாங்கிய பதினாறு திருக்கரங்களையும், சிவந்திருமேனியையும் சிறிது சினந்த திருமுகத்தையும் உடையவர். ²

5. சத்தி கணபதி :

செவ்வந்திவானம் போன்ற நிறமுடையவராக, பச்சைநிற மேனிய ளாகிய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டு இருப்பவர். ஒருவர்க்கொருவர் இருப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவிக்கொண்டிருப்பது தனியழகு. பாசம், பூமாலை இவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சலென்கிற அபயகரமும் உடையவர். ³

¹ நாலிகெரா து கடிவி மூல வாயஸயாரிணஸு ।

ஸாஸுநாஸ வஸுஷம் ஹேஹதூணாயிவஸு ॥

² வெதாலஸகிஸாகாஸிஸு வசுஸு

வடூரமஸிஸுஸாஸுஸாஸுநாமவாஸாஸு ।

ஸாஸுஸு வசுஸுஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸு

வீரஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ॥

³ குவிஜு ஷேலீம் ஹரிதாஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸுஸு கடிதீவெஸு ।

ஸஸு ॥

⁴ புகார்தாது ! . தான்போதிரலாவுடனொருங்கு
காசோவிதது !

9. விக்ன கணபதி :

சங்கு, கரும்புளில், புஷ்பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களை யுடையவரும், ஆபரணங்களை நிரம்பத்தரித்தவரும் பொன்மேனியருமாக விளங்குபவர்.¹

10. கழிமா கணபதி :

தந்தம், கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்னகும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர், செவ்வரத்தம்பூப்போன்ற அழகிய மேனியர், செந்நிறமானவர்.²

11. ஏரம்ப கணபதி :

அபயம், வரதமாகிய கைகளையுடையவர், பாசம், தந்தம், அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்க வாகனத்தில் ஏறியவர். யானைமுகம் ஐந்துடையவர். பசுமைகலந்த கருமை நிறம் உடையவர்.³

¹ ஸம்பெக்ஷாவ கஸுஸெஷு கஸாரவாஸம்

யக்ருஷ்டஹஸ்யுனிஜீரிகா ஸராஷேஃ ।

வாண்ப்ரிதெஃவரிஸீஹிதஹுஷணஸ்ரீ

லிஷ்வேஸ்வரோலிபிதெ தவநீயமுளரஃ ॥

² ஹக்ருஷ்டஹஸ்யுனிஜீரிகா ஸராஷேஃ ।

வாண்ப்ரிதெஃவரிஸீஹிதஹுஷணஸ்ரீ

³ கஸம்பவரஹஸ்யுனிஜீரிகா ஸராஷேஃ ।

யக்ருஷ்டஹஸ்யுனிஜீரிகா ஸராஷேஃ ।

வாண்ப்ரிதெஃவரிஸீஹிதஹுஷணஸ்ரீ

12. லட்சுமி கணபதி :

எட்டுக் கைகளிலும் கிளி, மானுளம்பழம், கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக்கொடி, கட்கம், வரதம் இவற்றையுடையவர். அமுதப் பிரவாகம்போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு நீலத் தாமரைப்பூவை ஏந்திய இருபெருங் தேவிமார்களோடு திகழ்பவர்.¹

13. மஹா கணபதி :

மானுளம்பழம், கதை, கரும்பு, சில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலேற்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்னகலசம் இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர்போன்ற நிறம் உடையவர். முக்கண்ணர், பிறை முடியர். மடியிது எழுந்தருளியிருக்கிற — தாமரையை ஏந்திய தேவியாற் சுவையோடு தழுவப்பெற்றவர்.²

14. விஜய கணபதி :

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவைகளைத் தரித்தவர். பெருச்சாளி வாகனத்தில் ஏறியிருப்பவர். சென்றிறமானவர்.³

¹ விஜயாணஸ்துதவீஜ வபிராக்ஷிவநு ரோணிக்ய சுஹாங்குஸாநு
வாஸம் கஜ உதாங்க வநுவிவஸஜ்ஜோகிஸ்ஸுயாநிஸுபுரம் |
ஸூரணோதஸரொருஹண ஸஹிதம் டெவீ உயம் வானிகெ
மளராமொ வரதாநஹஸ ஸஹிதொ யக்ஷ்மணெஸொ஽வதாஸ |

² ஹஸ்திஹாநநதிஹவபிவ ரொணஹாயந்திணெத்ரம்
நஸாஹஸ்திஷ்டம் ப்ரிபபா ஸவஹஸயா ஸாங்கஸ்யா ஸந்தத்ய ||
ஸீஜாவபிராமஹேக்ஷுகாபீகா உவஹத்ராஜ்வாஸொது
ப்ரிஹிதஸுவிஷாணாதகஸாநு ஹஸெஸவஹ்மதம் ஹஜெ ||

³ வ்ரஸாங்குஸஸுஹந்தா த்ரிஹவாநாஹுவாஹநம் |
விஷ்ணுஹந்தம் தஸுஸவஹ்ம ரதவணெபா விநாயகம் ||

21 ஹரித்திரா கணபதி :

மஞ்சள் நிறமானவர் நான்கு கரங்கையுடையவர். அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்.¹ பத்தரி கட்டு அபயமளிப்பவர்.

22. ஏதேந்த கணபதி :

பேழையெயிறுடன், நீலமேனியர். கோடரி, அட்சமாலை, லட்டு, கந்தம் இவற்றையுடையவர்.²

23. சிவஞ்ஜி கணபதி :

பாசம் அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தியவர், பெருச்சாளி வாகனத்தையுடையவர். சிவந்த நிருமேனியர்.³

24. உத்தண்ட கணபதி :

நீலம், சாமரை, மாதாளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்புவில், ரத்ன கலசம் பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றையேந்திய பத்துக்கைகளை உடையவர். அழகிய தாமரைப்பூவை ஏந்திய, பச்சைமேனியளாகிய நேலியால் தழுவப்பெற்றவர்.⁴ சிவந்தமேனியுடையவர்.

¹ ஹரித்ராஹம் உதாவஹம் ஹரித்ரா வடிநம் ப்ரஹ்ம !

வாஸாங்குஸபரம் ஷெவம் ஷோடகம் ஷனெரிவ உ !

ஸதாஹப ப்ரதாநாரம் வநெஷ் விஷ்விநாஸந்ய !

² ஸ்வெஷாஹம் ஸ்ரோதநம் மணேஸம் கௌரவிக்ஷஸ்யஜதேஹிபூ-
மஹேஸம் !

ஸுபூசம் ஷனேரிஃ கராஹ்யம் வாநேதராஹ்யாணடியாதேயே !

³ வாஸாங்குஸஹ்நாநா ஶ்ரவணவாநாஹம் வாஹநஃ !

விஷ்விநிஹஹம் நஸ்தோணஃ ஸ்ரவ்ஷிக்ஷாலிநாபகஃ !

⁴ கஜாராஸ்யஜ ஸ்விவாஹக மஹாநெஷுமாவஸாஹம்

விஹ்ரணோரிணிகுஹஸாலிகமஸவாஸம் ஸ்ரணீணாஸ்ய !

மாராஹ்யா ராஹிராவிந் கரபா ஷெஷ்யாஸரிபிமிதஸ்தோணாஹஃ

ஸாஹரிதநாநம் ஹதாஹிண விஷ்வேஸுநஃ !

கிரியாக்ஷரகணபதி.

சுருபாவலகருகருவூர்தி.

29. சிங்க கணபதி :

வீணை, கற்பகக்கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தாங்கியவர். தாமரை, ரத்னகஞ்சம், பூங்கொத்து, அபயம் இவையமைந்த இடதுகைகளை யுடையவர். வெண்ணிறமான மேனியர். யானைமுகவர். சிங்கவாகனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.¹

30. யோக கணபதி :

யோக நிலையில், யோகபட்டம் தரித்துக்கொண்டு. இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு. இந்திரநிலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு. பாசம், அக்ஷமாலை யோகதண்டம் கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பவர்.²

31. துர்க்கா கணபதி :

சட்ட பசும்பொன்னிறம். எட்டுக்கை. பெரியமேனி. அங்குசம். பாணம், அட்சமாலை, தந்தம் இவைகளை வலது கைகளில் ஏந்தியவர். பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம் இவைகளை இடது கைகளில் உடையவர். செந்நிற ஆடையர்.³

¹ வீணாங்குலதாந் கமரிணவரதம் டிக்ஷவியதே கரெஃ

வாஸிதாரீரலணு, ரதகஞ்சம் ஸதுஜ்ஜீவீவாமயஸு ।

ஸாணாடிணமஸது த்ருமெஃபுவதஃ ஸ்வெநுதளரஃ ஸாமொ

தீவ்யசு ரதஜிவாந் ஸாகொ மணவதிஃ வாயாடிவாயாசு ஸதஃ ॥

² பொதாராதிஸொயொமவடா கிராஜொவொயாகபூவஸ்தொ

ஃசுநீலாஸாகஸ்யஃ ।

வாஸெக்பூகாநுயொமடிணாடிவாஜொவாயாதித்யொபொம

விஸ்தொஸுரொதஃ ॥

³ தபூகாந்வநஸங்காஸஸூராவடி கமஸொ ரமதநஃ ।

தீவ்ரங்குஸம்ஸரந்வாகூடிணாடிஃகெவகமதுகரெஃ ॥

வாஸிவாஸகாதிபூகம்வததாந்ஜெயாதிடிதசுகரெஃ ।

ரதாஸாகஸ்தொமூயாசு டுமபொமணவதி த்ருமெ ॥

32. சங்கடஹா கணபதி :

இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு. இடப்பாகத் தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசியமேனியளாக நீலப் பூவை எந்தியவளாக இருப்பள். வலதுகையில் அங்குசம், வரதம் உடையவர். இடதுகையில் பாசம், பாயசபாத்திரம் ஏந்தியவர்; செந்தாமரைப் பட்டத்தில் நிற்பவர். நீலநிறமான ஆடையணிந்தவர்.*

விகாயகளே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விகாயகளே வேட்கை தனிவிப்பான் - விகாயகளே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் காதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பனிமின் கனிந்து.

— கபிலதேவநாயனார்.

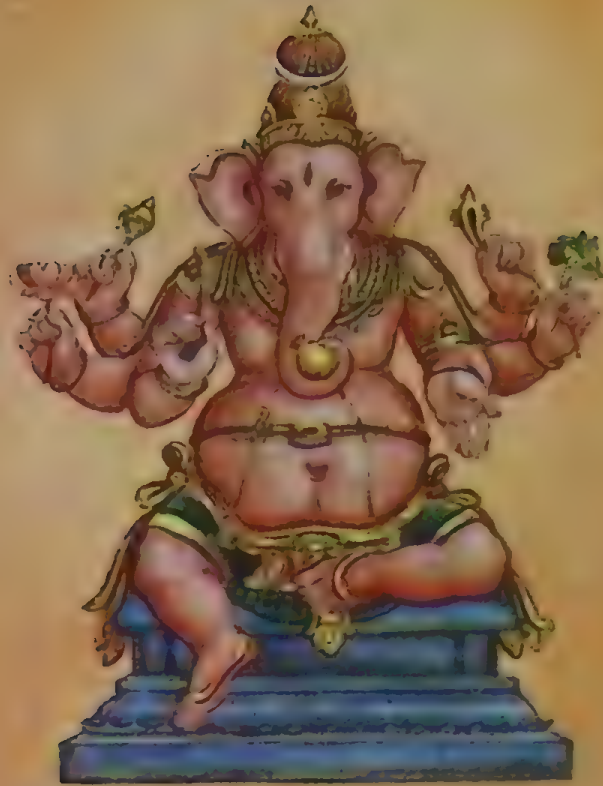
* உடையகடாருணகாந்திவடாடுவோவாவஹதூக்கெ !

உலாடிஞ்செயுஹஜாந்தாருந்திசுதொவாபூபு !

உகேசுகுளவாடிநா வாடுவோவாவபலாவாது !

தீகோவாகலகோந் லீடுவோருணைகீழ்நு !

வாகுடஹணஃ வாயாசு லாகுடவாதுமஹாநகொதித்யு !

செழும்புநீர்தருகர்

திருவாரூர் தருகர்.

புராண வரலாறுகள்

சுருத்திரம்

திருமால் வழிபட்டது: பாலகணபதியாக விநாயகப்பெருமான் திருக் கயிலைமலை வாசலில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். சிவகணங்கள் யாரும் விளையாட்டுத் துணையாக அவர் ஏவலைச் செய்துகொண்டிருந்தன. ஒருநாள் சிவகணங்களுடன் விநாயகப்பெருமான் ஒரு பூஞ்சோலைக்குச் சென்றார். அங்கு ஒளிந்து விளையாடுவார். பாற்கடலைத் துதிக்கையால் முகந்து சிவகணங்கள்பிது தூவி மறைபெய்கிறது என்பார். நாகங்களை அணிவர். கோள்களையும், நட்சத்திரங்களையும் துருவசக்கரத்தோடு பிணைத்து மார்பில் அணிவர். துயிலுகின்ற திருமால் பிரமன் இவர்களோடுசேர்த்து பாற்கடலை உறிஞ்சுவார். அனைவரையும் தமது துதிக்கையில் மறைப்பர். பிளவும் வெளியேவிடுவர். திருமால் முதலியோர்கள் இதுவரை மறைந்து இருந்ததன்மீதும், இப்போது பாற்கடலில் பழைய நிலையில் இருக்கின்றமையும் எண்ணிப்பார்த்து வியந்தனர். காரணம் என்ன என்று வினாவிக்கொண்டனர். இந்நிலையில் திருமால் தன்கையில் இருந்த வலம்புரிச்சங்கைக் காணாது திகைத்தார். அப்போது ஒரு ஒலிகேட்டது. அது தன்னுடைய பாஞ்சசன்யத்தின் ஒலியாக இருந்தது. அவ்வொலி சிவகணநாதர் வாயிலிருந்து வருவதாக அறிந்தார். திருமால் அச்சங்கைப் பெறச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தார் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு, அத்திகிரியில் வலம்புரி விநாயகரைப் பூசித்தால் பாஞ்சசன்யத்தை அடைபலாம் என்று ஆணைதந்தார். திருமால் அவ்வாறே வழிபட்டு விநாயகர் அருளால் சங்கை அடைந்தனர். *

கஜமுகளை வென்றது: - கஜமுகன் மாகதமுனிவருக்கும். விபூதி என்னும் அசுரப் பெண்ணிற்கும் தோன்றிய அசுரன். சுக்கிரன் உப தேசத்தின் வண்ணம் தவம்செய்து சிவபெருமானருளால் ஆயுதங்களாலும். யாராலும் அழியாத வரம்பெற்றான். வரபலத்தால் அனைவரையும் வதைத்து வந்தான். தேவர்கள் இந்திரனிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டனர். இந்திரன் திருக்கயிலைமலை சென்று சிவகுமாரராகிய விநாயகரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டான். விநாயகர் பூதப்படை புடைகுழப் பூமிக்கு எழுந்தருளி.

* காஞ்சிப்புராணம்.

கஜமுனது இராசதானியாகிய மதங்கபுரத்தை முற்றுகையிட்டார். போர் முண்டது. அவன்விட்ட பாணங்கள் எல்லாம் விநாயகர் தன் கையிலுள்ள உலக்கையால் விலக்கி, அதனைக்கொண்டே அவன் மார்பில் அடித்தார். அவன் மயங்கி விழ்ந்தானேயன்றி இறந்துபட்டானல்லன். அதனைக்கண்டு இவன் ஆயுதங்களால் இறக்காத வரம் பெற்றவன் என்பதைத் திருவுளத்து எண்ணி, தன் கொம்புகளில் ஒன்றை ஒடித்து அவன்மீது ஏவினார். அவன் இந்த உடலைவிட்டுப் பெருச்சாளியாக வந்தான். விநாயகர் அதனை வாகனமாகக்கொண்டு அடக்கியாண்டார். *

இராவணனைப் பந்தாடியது : - இராவணன் தனதரசியலும், தானும் அழியாநிருக்கச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தான். சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு சிவலிங்கப்பெருமானை அவன் கையிற்கொடுத்து 'இதனை உன் ஊருக்குக் கொண்டுபோய் சிவாகம விதிப்படி. பிரதிட்டை செய்து வழிபடு; எண்ணிய எல்லாவற்றையும் எளிதில் எய்தலாம்; ஆனால் இதனை நடுவழியில் எங்கும் கீழேமட்டும் வைத்துவிடலாகாது' என்று அருளிச் செய்தனர். இராவணனுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. ஊருக்குப் புறப்பட்டான் இச் செப்தியறிந்த தேவர்களுடைய சூழ்ச்சியால், வருணன், இராவணன் வயிற் றிற்புகுந்து சிறுநீர் பெருகச்செய்தான். சிவலிங்கப் பெருமானைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு சிறுநீர் கழிக்கக்கூடாது என்று எண்ணிய இராவணன் யாராவது வருவார்களா? என்று எதிர்போக்கினான். மிக ஆசார சீலமுள்ள அந்தணர் சிறுவன் ஒருவன் வந்தான். அவனிடம் ஒப்பித்து, 'தம்பிகீழே மட்டும் வைத்துவிடாதே' என்று சொல்லிச்சென்றான். சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம், வந்த சிறுவன் இராவணனையழைத்தான். அவன் வராமையால் அச்சிவலிங்கத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டு ஒடினான். அவ்வளவுதான்; சிவலிங்கம் வேருன்றிவிட்டது. கருமம் முடித்து நீராடிவந்த இராவணன், மலையைப் பெயர்த்த எனக்கு இந்தச் சிவலிங்கம் எம்மாதிரம்? என்று அசைத்துப் பிடுங்க முயற்சித்தான். சிவலிங்கம் குறைந்து. பசுவின் காது போல நீண்டதேயன்றிப் பிடுங்க முடியவில்லை. கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமற் போனதுபோலச் சிவலிங்கம் கை நழுவிவிட்டதை யறிந்த இராவணனுக்கோ கோபமுண்டது. சிறுவனைக் குட்டவும், அடிக்கவும் ஒடிப்பிடித்தான். சிறுவன் உண்மை வடிவாகிய — சிவகுமாரனாகிய விநாயகராகித் துதிக்கையால் அவனைப் பிடித்திழுத்துப் பந்தாடினார்.

* கத்தபுராணம்: கயமுகனுற்பத்திப்பதலம்

திருக்கோகரணம் அருள்திரு மகாபலேஸ்வரர்

திருக்கோகரணம் மகாக்ஷபதி

இராவணன் செருக்கடங்கி வழிபட்டு உயர்ந்தான். இந்த வரலாறு நடந்த இடம் திருக்கோகரிணம் என வழங்கும் மகாபலேஸ்வரம்.¹

விரசையை வென்றது: விநாயகப்பெருமான், காசியபர் அதிதி இரு வருக்கும் அவர்கள் தவத்திற்கு இரங்கிக் குழந்தையாகி, அவர்கள் விட்டில் வளர்ந்தனர். தேவர்கள் அசுரர்களால் வருந்துன்பம் தொலையும்; இன்பம் பெருக வாழலாம் என்று கனித்தனர். இடையறிந்த விரசை என்னும் அரக்கி நரமுகவிநாயகராகிய குழந்தையைத் தாய்தந்தையர் இல்லாதசமயம் பார்த்து விழுங்கிவிட்டாள். கணேசர் அவள் வயிற்றுட் சென்று கை கால்களை உதைத்துக்கொண்டார். அவள் வயிறு கிழிந்தது; வெளிவந்தார். காசியபரும் அதிதியும் நிகழ்ச்சியையறிந்து மகிழ்ந்தனர்.²

காவிரி கொணர்ந்தது: தென்றிசையைச் சமர்ப்படுத்த, இறைவனிடம் திருமுடிக் கங்கைநீரைப் பெற்றுக் குடசுமலை வழியாகச் செல்லும் அகத்தியர், கங்கையுள்ள கமண்டலத்தை ஒரு அந்தணச் சிறுவனிடம் கொடுத்து, சிறுநீர்கழிக்கச் சென்றார். அந்தணச் சிறுவனாவந்த விநாயகப் பெருமான் கமண்டலத்தைக் கீழேவைத்துச் சென்றார். அகத்தியர் திரும்பி வந்து பார்க்கும்போது கமண்டலம் கீழே இருந்தது. ஒரு காகம் அதன்பிது உட்காரிந்தது. காகம் நீண்டிய நீரைப்பயன்படுத்தக் கூடாதே என்று பரபரந்து அதனை ஓட்டமுயன்றார். காகம் பறந்தது. அந்தவேகத்தில் கரகமும் கவிழ்ந்தது; காவிரியாகப் பெருகிற்று.³ இதனைக் 'கரகம் கவிழ்த்த காவிரிப்பாவை' என்கிறது மணிமேகலை.

உதத்தன், துந்தரன் வதம்: விநாயகர் காசியபர் குழந்தையாக வளரும்போது, உதத்தன் துந்தரன் என்னும் அசுரர்கள் இருவரும், கிளி வடிவெடுத்துக் குழந்தையைக் குத்திக்கொன்றுவிடுவது என்று சமயம் பார்த்திருந்தனர். விநாயகர் இடையுணர்ந்து, அதிதியாகிய அன்னையைப் பார்த்துக் கிளிகளைப் பிடித்துத்தர வேண்டினார். அதிதி பறக்கும்கிளிகளை நான் எப்படிப் பிடித்துத்தரமுடியும் என்றார். விநாயகர் பருந்து உருவம் எடுத்துப் பறந்து சென்று, அவைகளைப் பிடித்துக் குத்திக்கொன்றார். அவர்கள் கிளியுருமாறி, அசுரராகி விழ்ந்திருந்தனர்.

1 திருவாவடுதுறைபாதினம் 21-வது சூகமகா சத்திதானம் ஸ்ரீ-ஸ-ஸ்ரீ கப்பிர மணிய தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள் இதலத்திற்குச்சென்று வழிபட்டார்கள். அவர்கள் கொணர்ந்த திருவுருவங்கள் இதல் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இந்த யாத்திரைசெய்வது கலபமாள காரியமல்ல.

2 பார்க்கவ புராணம்: 3 கந்தபுராணம்: காவிரிநீங்குபடலம்.

நகிராசரன் வதம்: கந்தருவராசனாகிய சித்திரன் என்பவன் பிறிதாக மணஞ்செய்துகொண்டான். அந்தமோகத்தால், தன் அரண்மனைக்கு வந்த பிருகுவாகிய குருவை மறிக்கவில்லை. அவர் அவனை முதலையாகச் சாதித்தார். அவன் முதலையாகிச் சோமவதிநீர்த்தத்தில் கிடந்தான். நீராட வருகின்ற அனைவருக்கும் துன்பம் விளைத்துவந்தான். ஒருநாள் அதிதி தன் மகனாகிய மகோற்கட விநாயகமூர்த்தியைத் தூக்கிகொண்டு நீராடச் சென்றான். குழந்தை யைக் கரையில் வைத்துவிட்டு நீராடினான். குழந்தையும் நீரில் குதித்து நீந்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. முதலை. குழந்தையைப் பிடித்துக்கொண்டது அதனை உணர்ந்த முனிசுமாரர்கள் ஓடிவிட்டனர். மகோற்கட விநாயகர் அதன் வாயினின்றும் தப்பி அதன் முதலில் அறிக்கொண்டார். அதன் கழுத்தை இருகாலாலும் அழுக்கினார். குளம் முழுதும் வலம்வந்தார். உந்தினார். முதலையோடு கரையில் வந்து குதித்தார். முதலையும் இறந்தது. பிருகுமுனிவர் சாபநீங்கியுற்றந்த சித்திர ராசன் விநாயகரை வழிபட்டு உயர்ந்தான்.

கிருத்திராசர வதம்: மயூரேச விநாயகராக, உமாதேவியாரிடம் வளர்ந்து வந்த பாலகணபதியைக் கொல்லக் கருதி, கிருத்திராசரன் கழுதருக்கொண்டு ஆகாயத்தில் தூக்கிக்கொண்டு சென்றான். அனைவரும் விரும்பினர். விநாயகர் அந்தக் கழுதின் முக்கிவிருந்தபடியே பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே அடிவயிற்றில் உதைத்தார். அசுரன் அது பொறுக்க வற்புறு விழ்ந்து இறந்தான்.

சுஷமன், குசலன் வதம்: மயூரேச மூர்த்தியாக இருக்கும்போது இவ்வைக் கொல்லவந்த சுஷமன், குசலன், என்னும் இரு அசுரர்களும் இரண்டு பேரெலிகளாகித் தங்களுக்குள் சண்டை வளர்த்துக்கொண்டு இவர் மார்பில் வந்து விழுந்தனர். மார்பில் விழ்ந்ததால் அசுரர்களுக்குத்தான் வலி அதிகமாயிற்று. அதனால் அவர்கள் இருவரும் இறந்தனர்.

குருராசரன் வதம்: உமாதேவியார் பக்கத்தில் மஞ்சத்தில் கண் வளர்ப்பு குழந்தையாகிய விநாயகரைக் கொல்லக்கருதிய குருரன், மஞ்சத் தோடு வானிடைத் தூக்கிச்சென்றான். விநாயகர் அவன் காதுகளைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டே அவன் மார்பில் உதைத்தனர். அவன் இறந்தான்.

பாலாசரன் வதம்: பாலாசரன் என்பவன் முனிசுமாரனைப்போல் வேடந்தாங்கி விளையாட்டாகச் சண்டை செய்வவனைப்போல விநாயகருடன்

வலுச்சண்டை செய்தான், விநாயகரும் வினையாட்டாகவே நெடுநெரம் சண்டை செய்துகொண்டேயிருந்து, அவன் இவரை வஞ்சமாகக் கொல்ல வந்த சமயம்பார்த்து, அவன் கழுத்தைப்பிடித்து நெரித்துக் கொன்றார்.

வியோமாகர வதம் : வியோமாகரன் என்பவன் திருச்சந்தியென்னும் நகரில் பலர் நடமாடும் இடத்தில் ஒரு பெரிய மாமரமாகி வளர்ந்து வானளாவ நின்றான். எல்லோரும் இது என்றைக்கு எத்தனைபேரைக் கொல்ல இருக்கிறதோ என்று அஞ்சினர். விநாயகரை வேண்டினர், விநாயகர் அதனை ஆட்டியசைத்துப் பிடுங்கியெறிந்தனர். மரஉரு மாறிய அசுரன் விழ்ந்து இறந்தான்.

சதமகிஷபட்சனி வதம் : வண்டிக்கணக்கான உணவையும். நூறு எருமைகளையும் ஒருவேளை உணவாக உட்கொள்ளும் அசுரப்பெண் ஒருத்தி, இந்திராணியைப்போல வடிவெடுத்துவந்து, மயூரீச விநாயகரை முத்தமிடபவள்போலத் தூக்கி வானில் எறிந்து, கொல்ல எண்ணினாள். அதனை உணர்ந்த விநாயகப்பெருமான் அவள் காதுகளையும், மூக்கையும் கிள்ளிக் கொன்றார்.

கமடாசுர வதம் : கமடன் ஆமை வடிவுகொண்ட அசுரன். அவனை அடிவயிற்றில் குத்திக்கொன்றார்.

தர்ப்பாசுரன் வதம் : வேனில்வெப்பம் தாங்காது உமாதேவியார் ஒருநாள் மாலை உய்யானவனத்திற்குச் சென்றார். அங்கு ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் கணேசரைத் தூங்கவைத்துவிட்டு, உறவாச்சென்றார். அப்போது தர்ப்பாசுரன் சுறல்காற்றுகித் தூங்கும் கணேசரை மஞ்சத்துடன் வானில் தூக்கியெறிந்தான். விநாயகர் அவன் பிடரி மயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு, பிடரியில் ஏறியிருந்து, பிடரி ஓடிய உதைத்துக் கீழேதள்ளிக் கொன்றார். அவன் குருதிசோர இறந்தான்.

துந்துபி வதம் : துந்துபியென்னும் அசுரன் விநாயகருடன் வினையாடு பவன்போல வந்து அவரைத் தூக்கித் தன் மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு. நச்சப் பழங்களை உண்பித்தான். அசுரனுடைய வஞ்சகத்தையுணர்ந்த வஞ்சமரிகண்டன் மைந்தரான விநாயகர், வினையாட்டாகவே அவன் தலை மயிரையும், பிடரியையும் பிடித்துக்கொண்டு கூத்தாடினார். அதனால் அவன் தலை திருகப்பெற்று இறந்தான்.

சரபாசுர வதம் : ஓர் அசுரன் சரபப் பட்சிபோல் வடிவெடுத்து, விநாயகரைக் கொல்ல எண்ணினான். அவன் இறகுகளை முரித்துக் கொன்றார்.

ஆசாகரன் வதம் : ஆசாகரன் என்னும் அசுரன் மலைப்பாம்பின் வடிவாகி இவரை விழுங்கினான். விழுங்கும் அளவும் சிறு முழந்தையாக இருந்த விநாயகப்பெருமான் விசுவரூபம் எடுத்து வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தார். அசுரன் இறந்தான்.

அபிஜய வதம் : அபிஜயன் என்னும் அசுரன் காட்டுயானை வடிவு கொண்டு விநாயகரை எதிர்த்தான். விநாயகர் அதன் சொம்புகளை முரித்துக் கொன்றார்.

நாபுராசுரன் வதம் : சிவபெருமானைப்போலவே, காலிற் சிலம்பு அணிந்துகொண்டு விநாயகப்பெருமான் நடனமாடினார். அதனையறிந்த நாபுராசுரன் அவர் காற்சிலம்பில் புழுந்து. அவரைக் கொல்லக் காலம் பார்த்திருந்தான், நடனம் ஆடி ஓய்ந்த பிள்ளையை ஆவலோடு வாரியெடுத்த உமையம்மை பிள்ளையின் கால்கள் கனமாக இருப்பதையறிந்து ஐயுற்று வினாவினாள். அப்போதுதான் கால் கனமாக இருப்பதை யறிந்துகொண்டவர்போல, விநாயகர் தமது காலே வேகமாக உதறினார். சிலம்பிற்கிடந்த அசுரன் கீழே விழுந்து இறந்தான்.

மதலியாசுரன் வதம் : விநாயகர் ஒருநாள் தடாகத்திற் சென்று விளையாடினார். பீனுவாங்கொண்டு அதில் மறைந்திருந்த அசுரன், அவரை நீருள் இழுத்துச்சென்றான். விநாயகர் பீனுடன் நீண்டநேரம் போரிட்டு, அவனைப் பிடித்துக் கரையில் போட்டுக் கொன்றார்.

கூடாசுரன் வதம் : கூடாசுரன் என்பவன் ஒரு நச்சுப் பொய்கையைப் படைத்தான். அதில் விநாயகரும், முனிகுமாரர்களும் நீராட வருவார்கள், இறந்துவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து, வானத்தில் மறைந்திருந்தான். அவன் எதிர்பார்த்தவண்ணமே முனிகுமாரர்கள் நீருள் மூழ்கி இறந்தனர். இதனையறிந்த விநாயகர் வானத்தைக் கோபத்துடன் பார்த்தார். கண்ணிலிருந்து உண்டான தீப்பொறியால் கூடன் சாம்பலாயினன்.

சிலாசுரன் வதம் : சிலாசுரன் பெரும்பாறை வடிவாக விநாயகரைத் தடுத்து நின்றான். பதிதாக முனைத்த பாறையைக்கண்டு, மக்கள் அனைவரும் மயங்கினர். விநாயகரிடம் விண்ணப்பித்தனர், விநாயகர் பெருமூச்சு

விட்டார். பாறை சுக்கு நூறுகியது. அதன் வடிவாக நின்ற அசுரனும் மாண்டான்.

கர்த்தமாசுரன் வதம் : காசியபர் அதிதியாகிய தாய்தந்தையர்கள் விநாயகர் செய்யும் சிறுகுறும்புகளைப் பொறுக்கமுடியாது, அவருடைய இடுப்பில் ஒரு கயிற்றைக்கட்டி, முற்றத்தில் உலாவவிட்டனர். சமயம் பார்த்திருந்த கர்த்தமன், அவரை எடுத்து விழுங்கி விட்டான். விநாயகர் விசுவரூபம் எடுத்து வெளிவந்தனர். அசுரன் இறந்தான்.

சாயாசுரன் வதம் : மக்களின் நிழலைப் பற்றிநின்று அவர்களைக் கொல்லும் வழக்கமுடைய சாயாசுரன், விநாயகரையும் அப்படிக் கொல்ல எண்ணினான். விநாயகர் சிறுகல்லால் அவன் வயிற்றிலடித்துக் கொன்றார்.

சஞ்சலாசுரன் வதம் : வஞ்சகனாகிய சஞ்சலாசுரன், விளையாடும் போதே விநாயகரைக் கொன்றுவிடலாம் என்று எண்ணிவந்தான். விநாயகர் அவனியல்பை அறியாதவர்போல. முனிசுமாரர்களோடும் அவனோடும் பந்து விளையாடினார். சமயம் பார்த்திருந்த அசுரன் எல்லாரையும் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு வானத்தில் பறந்தான். முனிசுமாரர்கள் பயந்து ஓலமிட்டனர். விநாயகர் இமயமலைபோலப் பெருஞ்சுமையாயினார். அசுரன் தாங்கமாட்டாது தள்ளாடினான். அவன் கழுத்தைக் காலால் இறுகப்பற்றி அடக்கினார்.

விருகாசுரன் வதம் : அசுரன் ஒருவன் செந்நாய் வடிவுகொண்டு முனிசுமாரர்களை வெருட்டினான். இதனைக்கண்ணுற்ற விநாயகர் பாசத்தால் அவனைக் கொன்று முனிசுமாரர்களைக் காப்பாற்றினார்.

கட்காசுரன் வதம் : ஒருநாள் விநாயகர் ஒரு சமவெளிப் பகுதியில் முனிசுமாரர்களை மல்யுத்தஞ் செய்ய ஏலிவிட்டுக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருந்தார். சமயம்பார்த்திருந்த கட்காசுரன் ஒட்டகவடிவுகொண்டு முனிசுமாரர்களை மிதித்துக்கொண்டு இவரையுங் கொல்லவந்தான். விநாயகப் பெருமான் அவனைக் காலால் உதைத்தார். உதைபொறுக்கமுடியாது அவன் தின்ற உணவைக் கக்கிக்கொண்டே விழுந்திறந்தான்.

துமாட்சன் வதம் : காசிமன்னன், தன் மகனுடைய மணத்தை இடையூறின்றி முடித்துவைக்கும் வண்ணம் விநாயகரை வேண்டிக் கொண்டான், அவ்வண்ணமே உடன்பட்டு அவரும் அவனுடன் சென்றார்.

வழியில் ஒரு பெரிய காடு இருந்தது. அதில் தூமாட்சன் என்னும் அசுரன் எல்லாரையும் வெல்லக்கூடிய ஆயுதம் ஒன்று வேண்டும் எனச் சூரியனை நோக்கித் தனக்குச் செய்து கொண்டிருந்தான். சூரியன் அவன் தவத்திற்கு இரங்கித் தான் வெளிப்படாமலே வேல் ஒன்றைமட்டும் உதவினான். அவ் வேல் வானத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. விநாயகர் அதனைக் கையில் ஏற்று, அதனுலேயே அவனைக் கொன்று அனைவரையும் காத்தனர்.

ஐகன், மது வதம்: தமது தந்தையாகிய தூமாட்சன் இறந்தான் என்ற செய்தியைக்கேட்டதும் அவன் மக்களாகிய ஐகன் மது இருவரும் விநாயகர்மேல் படைபெடுத்து வந்தனர். விநாயகப்பெருமான் ஒரு பெருமூச்சிட்டார். புயலிலகப்பட்ட நிலவம் பஞ்சுபோல அவர்கள் நெடுந்தூரம் பறந்துபோய் விழுந்து இறந்தனர்.

ஐத்ராறுஅசுரர் வதம்: நராத்கன் என்னும் அசுரன் ஏவலால் வந்த ஐத்ராறு அசுரர்களும் விநாயகரைநோக்கிப் படையெடுத்து வந்தனர். அவர்களனைவரையும் தனது கால்பரட்டால் அழித்தார்.

தந்தூர், விகண்டன் வதம்: அசுரர்களாகிய இவர்களிருவரும் காளிராசனையும் விநாயகரையும் கொல்ல எண்ணிப் பிராமண வேடத்துடன், காளிராசனுடைய புரோகித குமாரர்களைப்போல வந்தனர். அவர்கள் வஞ்சகத்தையுணர்ந்த விநாயகர் உபசரிப்பார்போல இருகைகளாலும் வாரி மீண்டுத்துக்கொண்டு, கசக்கிப்பிழிந்து கொன்றனர்.

பதங்கன், விதுலன் வதம்: பதங்கன் விதுலன் என்னும் இவர்கள் இருவரும் புயற்காற்றாக உருக்கொண்டு காளிகருக்கே துன்பம் விளைத்தனர். விநாயகர் ஆதிசேடனையடைத்து வாயுவை உண்ணச் செய்தார். காற்று உருவழிந்த அசுரர்களை விநாயகர் இருகைகளாலும் பிடித்துப் பூமியிலடித்துக் கொன்றார்.

நராத்கன் வதம்: நராத்கன் என்னும் அசுரன் சிவபெருமான் அளித்த வரவிசேடத்தால் எல்லாரையும் வென்று விளங்கினான். வெற்றிச் செருக்கால் எல்லாருக்குத் துன்பம் விளைவித்தான். தோற்றேடிய காளி மன்னன் விநாயகரை உபாசித்தான். விநாயகர் வெளிப்பட்டு அசுரனை உதைத்துக் கொன்றார். தவமேன்மைவாலும் வரபலத்தாலும் மீண்டும் உயிர்பெற்ற நராத்கன் போர்செப்தான். விநாயகர் அம்பினால் எய்து,

ஸ்ரீ கணेश்வரர்.

சிவ சாஸ்திரம் பி. சிவசாமி.

அவன் தலையை அறத்தனர் மீண்டும் மீண்டும் தலை முனைத்தது. அதனைக் கண்ட விநாயகர் அவன்உடலே இல்லாதவண்ணம் திருவடியால் அவனைத் தேய்த்துக் கொண்டார்.

கூடலிலா வதம் : கூடல் என்பவன் காசினகர் வாயிலில் கல்லாங்கு கிடந்தான். அசுரனாகிய அவனை விநாயகர் பரசு என்னும் ஆயுதத்தால் வென்றடக்கினார்.

காமக்குரோத வதம் : தருமதத்தர் என்னும் முனிவரின் புத்திரிக ளாகிய சித்தி புத்தியென்னும் இருவரையும் மணம் புரிந்துகொள்ள மகோற்கட விநாயகர் எழுந்தருளிய காலத்து, காமன் குரோதன் என்னும் அசுரர்கள் இருவரும் கழுதையாடவும் புலியாகவும் வந்து இடையூறு விளைத்தனர். விநாயகர் அவர்களைக் கைகளாற்பற்றிக் கறகறவெனச் சூழ்நறிக் கீழேயடித்துக் கொன்றனர்.

குண்டருஞ்சர வதம் : குண்டன் என்னும் அசுரன் யானைவடிவு கொண்டு இவரைக் கொல்லவந்தான். விநாயகர் அவன் கழுத்தைநெரித்துக் கொன்றார்.

சிரம்பா வதம் : தூமாட்சன் மனைவியாகிய சிரம்பா என்பவள் தன் கணவனைக்கொன்ற பழி தீர்த்துக்கொள்வதற்காகப் பேரழகியாக உரு வெடுத்து விநாயகரை யணுகினள். விநாயகரைப் பார்த்து 'பெருமானே ! பச்சிலை முலிகைகளால் ஆன சிறந்த தைலம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்; நானே தேய்த்துத் தைலக்காப்பிடுவேன்; உத்தரவு தரவேண்டும் ' என்று வேண்டிக்கொண்டாள். விநாயகர் ஒப்புக்கொண்டனர். அவள் விஷங் கலந்த தைலத்தைப் பெருமானுக்குத் தேய்த்தனர். விநாயகர் அவளது நிலையையறிந்து தேங்காயாலடித்துக் கொன்றனர்.

ஜ்வாலாமுகன், வியாக்ரமுகன், தாருணன் வதம் : இப்பெயருள்ள அசுரர்கள் மூவரும், விநாயகரையும், அவர் இருக்கும் காசினகரையும் ஒருசேர அழிக்க எண்ணி, தாருணன் வாயுவாகவும், ஜ்வாலாமுகன் தியாகவும் மாறி நகரையழித்தனர். வியாக்ரமுகன் புலியாகிக் கோட்டை வாயிலில் நின்றுகொண்டு எல்லாரையும் கொன்றும், விழுங்கியும் வந்தான். மக்கள் அஞ்சி விநாயகரிடம் விண்ணப்பித்தனர். விநாயகர் பேருருக் கொண்டு புவி வாயைக் கிழித்தும், மற்றவர்களைக் கொன்றும் நகரைக் காப்பாற்றினார்.

மேகாகரன் வதம்: மேகன் என்னும் அசுரன் அந்தணவேடங் கொண்டு, காசி அரசனை யணுகி 'அரசே ! இந்த விநாயகர், ஊரில் இருக்கும் வரை ஊருக்கே கெடுதி; சிவநாட்களாவது அவர் காட்டில் இருக்க வேண்டும் ' என்று கூறினான். அரசன் கேட்டுச், சிந்தித்துப்பார்த்து, இதில் ஏதோ குது இருக்கிறது என்று எண்ணி, 'அந்தணப்பெருமானே! தாங்களே சென்று விநாயகரிடம் தெரிவியுங்கள் ' என்றான். அவன் அங்ஙனமே செய்தான். உளம் அறிந்த விநாயகர் இதனைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தவர் போல தன் கழுத்திலிருந்த முத்துமாலையைக் கழற்றி, அவன் கழுத்தில் அணிந்தார். மாலையை நெருப்பாய் அவனைச் சுட்டெரித்தது.

கூபன், மண்டுகன் வதம்: கிணடாகவும், தவளையாகவும் வடிவு கொண்டு இரு அசுரர்கள் விநாயகரைக் கொல்லக் காத்திருந்தனர். இதனை யறிந்த விநாயகர் விஷத்திற்கு விஷங்கொடுத்து நீக்குவதுபோல, வஞ்சகனை வஞ்சனையாலையே கொல்லவேண்டும் என எண்ணிக் கிணற்றிற் குதித்தார். விநாயகர் நெடுநேரம் வெளிவரவேயில்லை. மண்டுகன், விநாயகர் இறந்தார் என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியுடன் கிணற்றைவிட்டு உண்மைவடிவுடன் வெளியேறினான். கூபனும் அசுரவடிவுடன் வெளிவந்தான். யார் விநாயகரைக் கொன்றது என்றவகையில் அவர்களுக்குள் சண்டை மூண்டது. இருவரும் சண்டையிட்டுக் கொண்டு மடிந்தனர்.

அம்பன், அந்தகன், துங்கன் வதம்: அந்தகன் இருளாயும், அம்பன் நீராயும், துங்கன் மலையாயும் காசிகரைக் கணபதியுடன் அழிக்கக் காத்திருந்தனர். விநாயகர் பெரியபறவையின் வடிவுகொண்டு சிறகால் நீரைத் தடுத்தும், முக்கினலகால் மலையைப்பிளந்தும், மேனியொளியால் இருளையொட்டியும் நகரைக் காத்தனர். அம்முவரும் அழிந்தனர்.

நூன், சபலன் வதம்: ஒருநாள் விநாயகப்பெருமான் சிவிகைமீது ஏறி உலாப்போந்தார். அவரைக் கொல்லக்கருதி, இந்த இரு அசுரர்களும் பெரியஒலி செய்தனர். விநாயகப்பெருமானைச் சூழ இருந்தவரி எல்லோரும் முரிச்சையாயினர். விநாயகர் இவர்களைக் கரங்களாற் பற்றிச் சுழற்றினார். அவர்கள் அஞ்சி அடைக்கலம் புகுந்தனர்: அருள்வழங்கினர்.

வியாக்கரன் வதம்: மயூரேச விநாயகர், பிரமகுண்டக்கரையில் இருந்து முனிவர்களுக்கு உபதேசம் செய்கின்ற காலத்து, ஜடரபின்னன் என்னும் அசுரன் பலி உருவந்தாங்கி, முனிவர்களைக் கொல்லவந்தான்.

கார்க்கிய முனிவருடைய வேண்டுகோளின் வண்ணம் விநாயகர் தாமும் ஒரு பெரும்புனியாகி அவனொடு பொருது வென்றார்.

மங்களாசுரன் வதம் : மயூரேச விநாயகருடைய பிள்ளைப் பருவத்தில் மங்களன் என்னும் அசுரன், காட்டுப்பன்றியாகி முனி குமாரர்களைத் துரத்தினன். விநாயகர் அவனைப் பிடித்துப் பல்லைப் பிடுங்கியும், காலால் உதைத்தும் வதைத்தனர்.

கமலாசுரன் வதம் : மயூரேச விநாயகர், மயில்வாகனத்தில் ஆரோகணித்து, சிவபெருமானோடும் பார்வதி தேவியாரோடும் வானவழியாகச் சென்றனர். அப்போது கமலன் என்னும் அசுரன் ஆயுதபாணியாய் முனிவர்களையும் தேவர்களையும் எதிர்த்துப் பொருதனன். இதனையறிந்த சிவபெருமான் குலம் ஒன்றை விநாயகருக்கு அளித்து, அவனை வெல்லுக எனப் பணித்தனர். விநாயகர் அச்சுலத்தையேவி, அவன் தலையைப் பிளந்து வென்றனர்.

பிரமதை வதம் : பிரமதா என்னும் அசுரப்பெண் ஒருத்தி, அதிதி வடிவத்தோடு, காசி மன்னனைக்கண்டு, என்மகன் மகோற்கட விநாயகன் எங்கே? அவனை அழைத்துத் தருக, என வேண்டிக்கொண்டாள். அரசனும் அவ்வாறே விநாயகரை அழைத்து முன் நிறுத்தினான். அன்னையாய்வந்த அரக்கி அவரைத் தம் மடியிது கிடத்திக்கொண்டாள். விநாயகர் அவளை விளையாட்டாகவே உதைத்துக் கொன்றார்.

துராசாரன் வதம் : பத்மாசுரன் மகனாகிய துராசாரன் காசியை ஆண்டுவந்தான். தேவர்கள் அவனை அழிக்கக்கருதி, தேதாரக் கோட்டத்தை அடைந்து உமாதேவியாரை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர். அம்மையின் முகத்திலிருந்து விநாயகப்பெருமான் வெளிப்பட்டார். அம்மையளித்த சிங்கவாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு வக்கிரதுண்டர் என்னும் பெயரோடு போருக்குச்சென்றார். அசுரனும் பல மாயவடிவங்கொண்டு பொருதான். விநாயகரும் பல வடிவங்கொண்டு அவன் மாயத்தை அழித்தனர். அவன் தலையைப் பலமுறை யறுத்தனர். மீளமீள அவன் உயிர் பெற்று எழுவதையறிந்து விசுவரூபங்கொண்டு திருவடியால் தேப்த்துக் கொன்றார். செருக் கிழந்த அவன் காசிகரனின் காவற்புதமாயினன்.

தேவாந்தகன் வதம் : நராந்தகன் தம்பியான தேவாந்தகன் தன் அண்ணனை அழித்த விநாயகர்மேற் பழிநீர்த்துக் கொள்ளச் சண்டையிட வந்தான். விநாயகருடைய தேவிமார்களாகிய சித்தி புத்திகளிருவரில், சித்திதேவியார் படைகளைப்படைத்து அவன்மேல் ஏவினார். அவைகள்

யாவும் பயனற்றுப்போயின. விநாயகர் 'இறைவன் கொடுத்த வரத்தின் மேன்மைஇது' என்று எண்ணி, தன் கொம்பை எடுத்து அவன்மேற் செலுத்திக் கொன்றனர்.

கனன் வதம்: அபிஷித் என்பவனுக்கும் குணவதி என்பவனுக்கும் பிறந்த பிள்ளை கணன் என்னும் அகரன். அவன் வேட்டையாடச் சென்ற காலத்துக் காட்டில் கபிலமுனிவர் சிந்தாமணியின் உதவியால் பெருவிருந்தலித்தார். அதன் பெருமையை நேரில் அறிந்து கொண்ட கணன் கபிலரிடமிருந்து அதனைப்பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து விட்டான். கபிலர் விநாயகரை நோக்கித் தவஞ்செய்தார். விநாயகர் பாசத்தால் அவன் தலையை யறுத்து அனைவரையும் பாதுகாத்தனர்.

மூலிக வாகன வரலாறு: இந்திர சபையில் வாமதேவரை அவமதித்த யிரௌஞ்சன் என்னும் கந்தருவன் அவர் சாபத்தால் பெரிய எலியாயினன் பராசரமுனிவரின் ஆச்சிரமத்தைப் பாழ்படுத்தினன். பராசரர் விநாயகரை வேண்டிக் கொண்டார். விநாயகர் ஆகுவாகிய அதனை வாகனமாக்கொண்டு அடக்கியாண்டார்.

எம்பையடித்த வரலாறு: மயூரேச விநாயகர் ஒருநாள் முனிசுமாரர் கருடன் குளக்கரைக்கு விளையாடச் சென்றார். அங்கே முனிவர்கள் ஞானோபதேசம் செய்தருளும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். விநாயகர் பரிணசலைக்குள் அவ்வாறே, அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்துகொண்டிருந்தனர் முனிசுமாரர்கள் அவளியே விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு காட்டுப்பூனை அவர்களை வெருட்டியது. முனிசுமாரர்கள் நெடுந்தூரம் ஓடிக்களைத்துப்போயினர். அதனால் வடக்கே தலைவைத்துக்கொண்டு உறங்கிப் போனார்கள். அதனைப் பெரிய அவமதிப்பாக எண்ணிய எமன் அவர்களைப் பிடித்துவரத் தூதர்களுக்கு ஆணையிட்டான். அவர்களும் அவ்வாறே செய்தனர். முனிவர்கள் மக்களையிறந்தமையால் வருந்தினர். விநாயகர் மயில்வாகனத்தில் ஏறிச்சென்று எமனை உதைத்து அடக்கி அவர்கள் அனைவரையும் மீட்டுக்கொடுத்தனர்.

அனலாகரன் வதம்: யமன் மகனுதிய அனலாகரன், அனைவரையும் விழுங்கி ஆரவரித்தான். அதனைக்கண்டு அஞ்சிய முனிவர்கள் விநாயகப்

பெருமானே வேண்டிக்கொண்டனர். விநாயகர் விசுவரூபமெடுத்து அவனை விழுங்கி, பண்டுபோல் உருவந்தாங்கிரின் றார். அனை வரும் விநாயகப் பெருமானது அளவின்றற்றலைக் கண்டு விம்மிதழுற்றனர்.

சிந்து வதம் : உக்கிரை என்னும் அசுரப்பெண்ணுக்குச் சூரியன் சேரிக்கையாற் பிறந்தவன் சிந்து என்னும் அசுரன், அவன் சிவபெருமானே நோக்கிக் ஓந்தவம்புரிந்து வரம்பலபெற்றான். அதனால் அமரர் யாவரையும் வதைத்துவந்தான். தேவர்கள் அவனது கொடுமைக்கு ஆற்றாது விநாயகரை வேண்டிக்கொண்டனர். விநாயகர் போர்முறைப்படி அந்த அசுரனுக்குத் துது அனுப்பித் திருந்துமாறு பணித்தார். அப்படியும் அவன் கேளாமையால், படை எடுத்துச்சென்று அவனைப் பரசிதூல்வென்றார். தேவர்களைச் சிறைபீட்டார்.

சிந்தாரன் வதம் : சிந்தாரன் என்னும் அசுரன் பிரமதேவனது கொட்டாவியிற் பிறந்தவன். பிரமனிடம் பெற்றவரத்தால் எல்லாரையும் வருத்திவந்தான். முனிவர்களுடைய வேண்டுகோளின்வண்ணம் விநாயகர் விசுவரூபம் எடுத்துச் சிந்தாரனைப் பிடித்துக் கைகளாலேயே கசக்கிப் பிழிந்தார். அந்த அசுரனுடைய உதிரத்தை வெற்றிச்சின்னமாக நெற்றியிற் பொட்டிட்டுக்கொண்டார்.

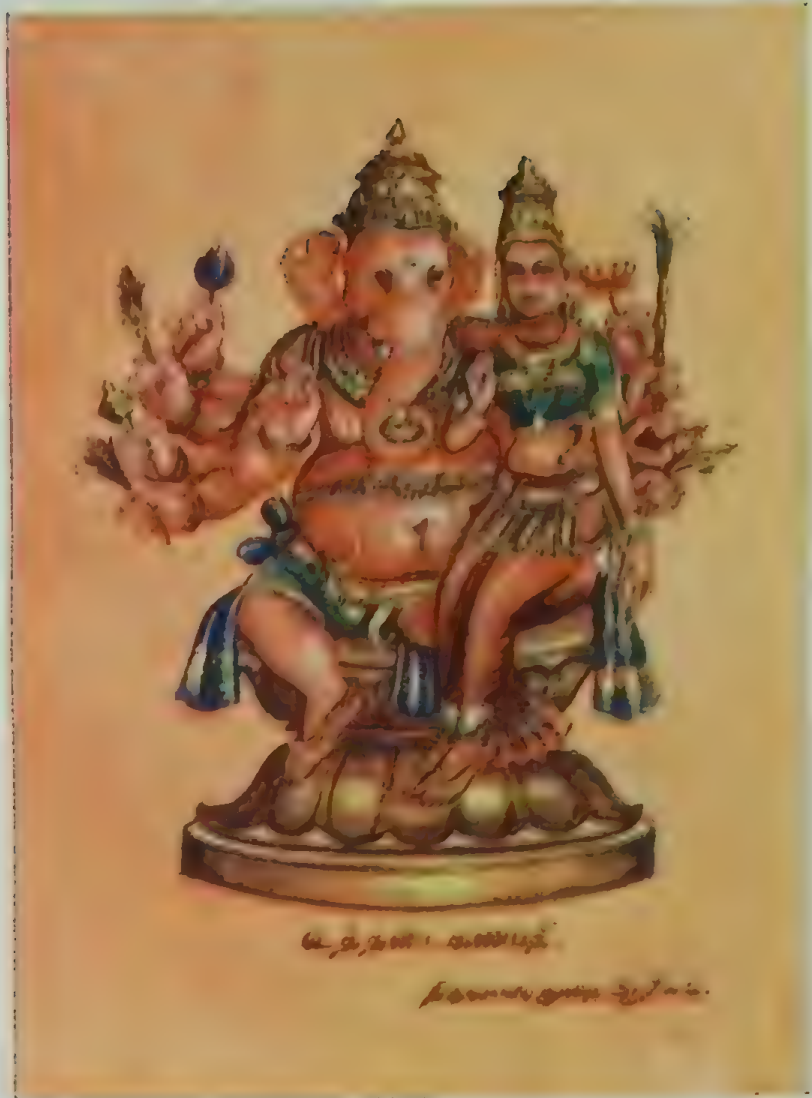
வரலாறுகளால் அறியப்பெறும் உண்மைகள் :

வரலாறுகள் பலவாக, ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாதனவாக இருப்பதால், இன்று அவற்றைப்பற்றிச் சிலர் ஐயங்கொள்கின்றனர். முன்னர்க் காட்டியவண்ணம் இவ்வரலாறுகளின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஆராயின் ஐயம் ஒழியும் என்பது உறுதி. மக்களுக்கு வரும் இடையூறுகள், ஓடுகின்ற தேருக்குப்போட்ட முட்டுக்கட்டைகள்போல. முட்டுக்கட்டை ஓட்டத்தைத் தடுப்பதால் தேருக்கு இடையூறு செய்வனபோல் தோன்றலாம். உண்மையில் அவை வேகத்தில் தேர் எங்காவது போய் விழ்ந்து விடாதபடி - ஒதுங்கிப் போகாதபடி காக்கப் பயன்படுவதை யாவரும் அறிவர். அதுபோல வாழ்க்கையில் வரும் இடையூறுகளும் நம்முடைய ஆணவத்தடிப்பை அகற்றி நாம் செம்மைநெறியிற் செல்லத் துணை செய்வன.

அத்தகைய இடையூறுகள் யாரால் - எக்காலத்து - எவ்வளவு உண்டாகும் என அறிய இயலாது. விநாயகர் இடையூறுகளுக்கெல்லாம் தலைவராக - அவற்றை யடக்கி யான்பவராக - அவைகள் அன்பர்களைச் சென்றுபற்றாதவண்ணம் தடுப்பவராக இருந்தும். அவரையே எத்தனை வகைகளால் வந்து சேர்ந்தன என்றதை இந்த வரலாறுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. விநாயகருடைய பகைவர், கிளியாக, செவிவித்தாயாக, செந்நாயாக, முதலையாக, கழுகாக, கழுதையாக, எலியாக, முனிகுமாரனாக, அழகியாக, ஆமையாக, புயலாக, இடியாக. எல்லாம் வந்தனர்; விநாயகர் அவற்றைவென்றார் என்ற வரலாறு மக்களுக்கு வரும் இடையூறுகள் இன்னின்ன வழியில் வரும்; அவற்றைவெல்ல அவற்றைவென்றவரையன்றி வேறுயாரையுந் துணையாகக் கொள்ளின் இயலாது என்ற உறுதியையும் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கவந்தன. அங்ஙனம் உண்டான நம்பிக்கையை இராவணனைப் பந்தாடினார் அசுரர்களை வென்றார் என்ற வரலாறுகள் வேர்கொள்ளச் செய்கின்றன. அவர் அளவில்லாத ஆற்றலுடையவர் என்பதை விளக்கவந்தன. மேல்வரும் வரலாறுகள் அன்பர்கள் எத்தகைய பாசிகளாயினும், வழிபாட்டில் ஊன்றி நிற்பார்களாயின், அவர்கள் எய்தாத இன்பப்பேறில்லை என்பதை விளக்க வந்தன. எல்லாங்கூடி, இறைவன் அளவிலாற்றல் உடையவன், பெருங்கருணைக்கடல், அவனைச் சிறுபொழுது வழிபட்டாலும் பெரும்பயன் விளையும் என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்த வந்தனவே.

கனிய நினைவொடு நாடொறும்
காதற் படும்அடியார்க்(கு)
இனியன் இனியொரு இன்னுங்
கிலம்வா கும்வணங்கும்
பனிவெண் பிறைகறுங் கொன்றைச்
சடைப்பனி தேரியற்கை
முனிவன் சிறுவன் பெருவெங்கொல்
யானை முகத்தவனே.

கபிலதேவநாயனார்.

ग. २. २०० : १०००१५३

श्रीगणेशाय नमः

வழிபட்டவர்களும், பெற்ற பயனும்

சோமகாந்தன் என்னும் அரசன் பிருகு முனிவர்பால் விநாயக மந்திரத்தை உபதேசங்கேட்டு, வழிபட்டுக் குட்டநோய் நீங்கப்பெற்றான். இறுதியில் சாருபமுத்தியையும் பெற்றான்.

ஃயாசர் விநாயகருடைய ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தியானித்து, உலகம் உபயப் பதினெண்புராணங்களையும் ஆக்கித் தந்தனர். தட்சன் முக்கலமுனிவர் உபதேசப்படியே கணேசரை வழிபட்டு, சிவநிரந்தைசெய்த பாவத்தையும், வீரபத்திரக்கடவுளால் அடைந்த பலதுன்பங்களையும் போக்கிக் கொண்டான்.

பிரமன், விநாயகரை வழிபடாது சிருஷ்டிக்கத் தொடங்கவே, படைத்தவையாவும் பேயும் பிசாசுமாயின. துன்பம்விளைத்தன. அதுகண்டு அஞ்சிய பிரமன் கணபதியின் ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபித்தான். அவர் வெளிப்பட்டுச் சித்தி புத்திகளை உபாசிக்கத் திருவாய்மலர்ந்தார். அவனும் அவ்வண்ணமே செய்து, அவர்களைத் தமது புத்திரிகளாகப் பெறும்பேறு பெற்றுப் படைப்புத்தொழில் கைவரப்பெற்றான். தமது புத்திரிகளை மணந்து கொள்ளும்வண்ணம் விநாயகரை வேண்டினன். விநாயகரும் மணந்து கொண்டனர்.

மது கைடவர்களால் வருந்திய விஷ்ணு, சிவபெருமானிடம் விநாயக சடாக்ஷரமந்திரத்தை உபதேசம் பெற்று, அவர்களை வெல்லும் ஆற்றலைப் பெற்றார்.

வல்லாளன் என்னும் செட்டி, வினையாட்டாகக் கல்லைக் கணபதி யாகப் பாவித்து வழிபட்டான். ஊரவர்கள் அவனுக்குப் பல துன்பங்களைச் செய்தனர். விநாயகர் அவனைக் காத்து அநுள் புரிந்தார்.

கற்கன் என்னும் அரசகுமாரன் குட்டநோயால் வருந்தினான். முக்கலமுனிவரிடம் கணபதி ஏகாக்ஷரமந்திரத்தைப் பெற்றுத் தியானித்து, நோய் நீங்கியுயர்ந்தான். கவுண்டியன் நகரத்திற்குக் காவலனும் ஆனான்.

விதரிப்பதேசத்து மன்னனாகிய விமராசன் விநாயகரின் ஏகாசுர மந்திரத்தைச் செபித்து. ருக்மாங்கதன் என்னும் பிள்ளையைப் பெற்று மகிழ்ந்தான். ருக்மாங்கதன் வேட்டையாடச் சென்றபோது கவிமுனிவனின் மனைவி முகுந்தையால் காதலிக்கப்பட்டாள். அதற்கு ருக்மாங்கதன் உடன்படாமைமால் அவள் சபித்தாள். வெண்குட்டம் உண்டாயிற்று. நாரதர் உபதேசப்படி அவன் கதர்பநகரத்துக் கணேசகுண்டத்தில் முழுகிச் சிந்தாமணி விநாயகரை உபாசித்து, நோய் நீங்கப்பெற்றான். இறுதியில் சாலோக பதவியும் பெற்றான்.

இந்திரன் தனது தகாத செயலால் விளைந்த ஊன இந்திரியத்தை ஞானேந்திரியமாகப் பெற்றதும் விநாயகப் பெருமானுடைய சடாசுர மந்திர செபத்தால். கவிமுனிவன் மனையாகிய முகுந்தையென்பவளுக்கும், இந்திரனுக்கும் பிறந்த மகனாகிய கிரிச்சிரமன் என்பவன். தன் தந்தையாகிய கவி முனிவரிடம் கணபதிமந்திரத்தை உபதேசம்பெற்றுக் கல்வியிற் சிறந்தவனாக விளங்கினான். அத்திரி மகரிஷியை வாதத்தில் வென்றான். வரத கணபதியை அமைத்து வழிபட்டு முத்திபெற்றான்.

கிரிச்சிரமன் மகனாகிய பவி என்னும் அசுரன். கணேசரை வழிபட்டுத் தன் மனத்தாலேயே வச்சிரதந்தன், விமகாயன், காளகூடன், சண்டன், பிரசண்டன் என்ற ஐந்து பிள்ளைகளை உண்டாக்கி எல்லா உலகங்களையும் தன் ஆட்சியின்கீழ் இருத்தினான். திரிபுரன் என்னும் பெயரோடு வங்காளத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டுவந்தான்.

தேவர்கள், கணபதி அஷ்டாசுர மந்திரத்தை நாரதரிடம் உபதேசம் பெற்று, அசுரரால் இறந்த தத்தம்பதவியை மீட்டும் பெற்றனர். விமலன் என்பவர் கணேச மகாமந்திரத்தைப் பெற்றுத் திரிபுரனைக்கொன்று வெற்றி வீரராக விளங்கினார் உமாதேவியார் விநாயகசதுர்த்தி வீரதத்தை மேற்கொண்டு உலகயுய்ச் செய்யும் தமது எண்ணங்களை ஈடேற்றிக்கொண்டார்.

கரீத்தமன் என்னும் அரசன் பிருகுமுனிவர் வாயிலாக, 'தான் இப்போது நுகரும் அரச போகங்களுக்குக் காரணம் முற்பிறப்பில் செய்த கணபதி உபாஸையே' என்று அறிந்துகொண்டான். அத்துடன் நில்லாது எடுத்த இந்தப்பிறவியிலும் சதுர்த்தி வீரதம் அனுட்டித்து இருமைப் பயனையும் எய்தினான்.

நான் கௌகிக முனிவரிடம் பிள்ளையார் மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்று, விநாயகசதுர்த்தி விரதத்தை யனுபவித்து, திக்விஜயம் செய்தான். கற்பொழுக்கங் குன்றாத சந்திராங்கத மன்னனிடம் சண்டைக்குவந்த அரக்கி ஒருத்தி, அரசன் கையைத்தீண்ட முயற்சித்தான். அரசன் கூசி மடுவிற்பார்த்தான். அங்கு நாககன்னிகையர்கள் அவனை வரவேற்று உபசரித்தனர். காதலித்தனர். அரசன் உடன்படவில்லை. அதனால் அவனை நெடுநாள் கணங்கவைத்து விட்டனர். கணவனைக் காணாது வாடிய அவன் மனைவி இந்துமதி நாரதமுனிவர்பால் கணபதி மந்திர உபதேசம்பெற்று விநாயகரை முறைப்படி வழிபட்டாள். விநாயகர் அருளால் நாககன்னிகையர் மனம் இரங்கினர். அவனை விடுதலைசெய்தனர். கணவனையடைந்த இந்துமதி கனிகூர்ந்தாள்.

முருகன் கிருஷ்ணையாற்றின் வடகரையிலுள்ள வனத்தில் விநாயகரை வழிபட்டு அவருளால் மயில் வாகனத்தையும் பலவரங்களையும் பெற்றார். அவ்வனத்தையே மயூரேசம் என்னுந்தலமாக அமைத்து இலக்சு விநாயகர் என்னும் மூர்த்தியைப் பிரதிட்டைசெய்து வழிபட்டுச் சூரபன்மகுதியரை வென்றார்.

மன்மதன் சிவபெருமானிடம் பிள்ளையாருடைய ஏகாக்ஷர மந்திர உபதேசம் பெற்று, விநாயகர் துணையால், விஷ்ணு கிருஷ்ணாகாத் கோன்றிய காலத்து, அவருக்கு மகனாகப் பிறந்து பிரத்யும்நன் என்னும் பெயரோடு உருவங்கொண்டு விளங்கினான்.

கிருஷ்ணன் மனைவியாகிய ருக்மணிதேவி கணேச உபாஸனையால், சம்பராசுரனை வென்று பிரத்யும்நனை மீட்டான். ரதிதேவியின் அவதாரமான சம்பரன்மகனைப் பிரத்யும்நனுக்கு மணம் புரிந்தான். தன் அநுமதியின்றித் தன்மகனைக் காதலித்துக் கலந்திருந்த அநிருத்தனைப் பாணாசுரன் சிறையிட்டான். பிரத்யும்நன் விநாயகரை வழிபட்டுச் சதுர்த்தி விரதம் இருந்து அநிருத்தனை மீட்டான். மருமகளாகிய உஷாவையும் அழைத்து வந்தான்.

ஆதிசேஷன் நாரதரது உபதேசப்படி சதுர்த்திவிரதம் இருந்து அவருளால் ஐந்தலைப்பாம்பாகி அரன் முடியில் இருக்கவும், ஆயிரந்தலைப் பாம்பாக அவனியைத்தாங்கவும், ஒருதலையோடு விநாயகருக்கு உதரபந்தனமாக இருக்கவும் வரம்பெற்றான். விப்பிரதன் என்னும் வேடன் முற்கல

முனிவரிடம் கணேசமந்திர உபதேசம்பெற்று, ஆயிரவருஷம் தியானித்து, பிருகண்டி என்னும் பெயரோடு விநாயகரையே ஆசாரியராகக்கொண்டு ஞான உபதேசம் பெற்று முத்தியடைந்தான். அவன் அநுட்டித்த விரதம் சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம். கிருதவிரியனும் அவ்விரதத்தை யநுட்டித்து அத்திரிமுனிவரிடம் உபதேசம்பெற்று புத்திரப்பேறு எந்தி மகிழ்ந்தான்.

கார்த்தவிரியன் என்னும் அரசன் தத்தாத்திரேய முனிவரிடம் கணேசமந்திர உபதேசம் பெற்று உடற்குறைந்தி, ஆயிரம் கைகளையும், அதற்குற்ற வலிமையையும் பெற்றான். அவன் பிரதிட்டைசெய்த மூர்த்தி பிரவாள விநாயகர். இந்த விநாயகரை வழிபட்டே, ஆதிசேடன் வலிமை வாய்க்கப்பெற்றான். இராவணன் இலங்காதிபத்யம் பெற்றான். பாண்ட வரிகள் துரியோதனனையரை வென்றனர். அங்காரன் நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான. சந்திரன் களங்கம் நீங்கப்பெற்றான். மதுகுதனன் என்னும் அந்தணனும், சுலபன் என்னும் அரசனும், சுமித்திராதேவி என்னும் அரசியும் தம்முள் ஒருவரையொருவர் சபித்துக்கொண்டு கழுதையாகவும், எருதாகவும் புலிச்சியாகவும் ஆயினர். தம்மை சுறியாமலே அறுகைச் சுவைத்தும் பறித்தும் விநாயகமேல் விழ்த்தினர். அதனால் மகிழ்ந்த விநாயகர் அனைவர்க்கும் அருள்பாலித்தனர்.

ஐனகன் அகம்பிரமவாதியாக இருந்தமையால் நாரதரை அவமதித்தான். நாரதர்வேண்டுகொளுக்கு இரங்கி விநாயகர் தொழுநோய் கொண்ட அந்தணனாக எழுந்தருளி அவன் செருக்கையடக்கினார். உண்மை யுணர்ந்து சீவன் முகத்தானான். திரிசகன் என்னும் ஏழைப் பிராமணன் கணபதியை உபாசித்துவந்தான். கணேசர் அவனுடைய அன்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டத் தொழுநோய்கொண்ட அந்தணனாக அவன் வீட்டிற்கு எழுந்தருளினார். அந்தணன் மனைவியாகிய விராஜா என்பவன், தன்வீட்டில் உணவுப்பொருள் ஒன்றுமில்லாமையால் அறுகைக் கிள்ளிக்கொடுத்து விடுத்து பேணினான். அதனை உண்டுக்களித்த விநாயகப்பெருமான். தன் உண்மைவடிவத்தைக் காட்டி மறைந்தனர். கவுண்டியன் முனிவர் தினந்தோறும் பதினாயிரம் அறுகுவிதந்தேடி அருச்சித்து வந்தனர். அதனைக் கண்ட-பசியாலும் வறுமையாலும் வாடிய ஆசிரியை என்னும் முனிவர் பத்தினி இந்த விநாயகப்பெருமான் தம்மை ஒரு அறுகுகொண்டு பூசித்த வர்க்குப் பெருஞ்செல்வம் அளிக்கின்றாரே? பதினாயிரம் அறுகுசாத்தும் தம்மை ஏன் தீட்டித் தவிக்கவிட்டிருக்கிறார் என்று வருந்தினான். இதனை யறிந்த கவுண்டியன் முனிவர் ஓரறுகை எடுத்துக்கொடுத்து, 'இதனைக்

கொண்டுபோய் இந்திரனிடம் கொடு : வேண்டியபொன் தருவான், என்றார். ஆசிரியை அவ்வாறே செய்தனர். அறுகைப்பெற்ற இந்திரனும், குபேரனும், திரிமூர்த்திகளும் தங்கள் செல்வங்களை யெல்லாம் அறுகின் எடைக்கு இட்டும் ஒத்துவராமையால் தாங்களே ஏறியிருந்து அறுகின் பெருமையை உலகிற்கு காட்டுத்துக் காட்டினார்கள்.

பஞ்சமாபாதகனாகிய சாம்பன் என்னும் அரசன், வேட்டைக்குப் போன இடத்தில் வரதகணபதியின் சந்நிதியில் நுழைந்தான். காட்டில் விளையாட்டாகப் பறித்து வந்த காய்கறி கனிகளைக்கொண்டு குறும்பாக நிவேதித்தான். அவன் இறந்த பிறகு மறுபிறப்பில் 'விமன்' என்னும் வேடனானான், ஒருநாள் வேட்டைக்குச் சென்றவிடத்து ஒரு பிராமணனைக் கொன்று வழிப்பறி செய்தான். அதனால் அவனைப் பிரமஹத்தி தொடர்ந்தது அஞ்சியோடிய அவன் ஒரு வன்னிமரத்தின்மீது ஏறினான். தூக்கம் வராம விருக்கத் தழைகளைப்பறித்துக் கீழே போட்டுக்கொண்டிருந்தான். அதன் அடியில் ஒரு விநாயகர் திருவுருவம் இருந்தது. அதன்மேல் வன்னிப் பத்திரங்கள் விழுந்தன. புத்தியொடு படாமலே விநாயகரைப் பூசித்த புண்ணியத்தால் சாலோக பதவிபெற்றான்.

விஷ்ணு வன்னிவிநாயகரைப் பூசித்து இரணியகசிபுவை வென்றார். வாமன சண்பதியைப் பூசித்து மாபலியைவென்றார். சீர்த்தி என்னும் அரசி விநாயக உபாஸனையால் தன் கணவனாகிய பிரியவிருதன் அன்பையும் பெற்று, விநாயகரை வன்னிப் பத்திரத்தால் பூசித்து ஷிபரப்பிரசாதன் என்னும் மகனையும் பெற்றாள். ஒருமுறை பொருமைகொண்ட இவளது மாற்றாள் இக்குழந்தைக்கு விஷம் கொடுத்துக் கொன்றுவிட்டாள். சீர்த்தி மிக வருந்தி, கிரிச்சிரம முனிவருடைய ஆணையின்வண்ணம் ஒருநாட் பூசையைத் தானம்செய்து தன் மகனுக்கு உயிருட்டினான். சமீபன்பவன் அவமுனிவருக்கும், சுவேதாக்கும் பிறந்த பெண். மந்தாரன் தெளமிய முனிவரின் புத்திரன். இருவருக்கும் மணமாயிற்று. மன மகிழ்ச்சியுடன் இருவரும் மணமகனில்லிற்குச் செல்கின்றார்கள். வழியில் துதிக்கையுடனும் தொந்தி வயிற்றுடனும் புருசுண்டி முனிவர் வந்தார். அவரைக்கண்டு அவர்கள் நகைத்தார்கள். முனிவர் அவர்களிருவரையும் மரமாகச்சபித்தனர். அதனையுணர்ந்த அவமுனிவரும் சுவேதையும் கணபதியைநோக்கித் தவஞ் செய்தனர். கணேசர் வெளிப்பட்டு அவர்கள் மரமாகவே இருந்து எல்லாச் சிறப்பையும் எய்துக; அம்மரங்களின் பத்திர புன்பங்களே எமக்கு விருப்பமானவை என்று அருள்செய்தனர்.

பிரமன் விநாயகரை முதலில் வழிபடாமல் காயத்ரிதேவியுடன் ஒரு யாகம் செய்தான். அதனால் யாகம் தடைபட்டது. சிவபெருமானால் தெரிந்துகொண்ட பிரமன் என்னியிலையைக்கொண்டு விநாயகரை வழி பட்டான். யாகம் இடையூறின்றி நிறைவேற்றியது. சுடிப்பிரசாதன் என்னும் அரசன் என்னியிலையைக்கொண்டு விநாயகரை வழிபட்டு அரசாட்சி முதலிய எல்லா நன்மைகளையும் எய்தினான்.

சுந்தரி என்னும் அரசகுமாரி ஒருத்தி தீயசெய்கைகளால் புலைச்சி யாயினாள். விநாயக சதுர்த்தியில் அடியார்கள் உண்டெறிந்த இலைகளில் இருந்த உணவையுண்டு, விநாயக நாமத்தை ஓதக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த புண்ணியத்தால் தெய்வவுருப் பெற்றாள். குரசேனன் என்னும் அரசன் இந்திரன் வாயிலாகக் கேட்டு சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதத்தை அநுட் டித்துச் சாயுச்சியமுத்திபெற்றாள். தாய்க்கொலைசெய்த புதன் என்னும் பிராமணன், தனது தகாத செயல்களால் குட்டனோயுற்று வருந்தினான். குரசேன மகாராசா இவனைக்கண்டு இரக்கப்பட்டு கணபதிமந்திரத்தை உபதேசித்து, சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதத்தை அநுட்டிக்கச்செய்தார். அநுட்டித்த அவன் நோய்நீங்கிச் சிலகாலம் வாழ்ந்தான். பின் சாலோகம் பெற்றான்.

பரகராமன் பரமசிவனைக் குருவாக அடைந்து கணேச மந்திரமாகிய ஆறெழுத்தை உபதேசம் பெற்றுப் பணகவென்று, தானடைந்த அரசியலை அந்தணர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். சிறந்த சிவயோகியானான். காசியபர் விநாயகரை வழிபட்டுப் படைப்பு வன்மையுடன், அவரையே புதல்வராகவும் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

இவ்வண்ணம் புராண வரலாறுகள் பல விநாயகபுராணத்திலும், காஞ்சிப் புராணத்திலும், கந்தபுராணத்திலும் வாமன, வராக, பாத்ம புராணங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

யானை முகத்தான் பொருவிடையான் சேயுழகார்
மான மணிவண்ணன் மாமருகன் - மேல்நிகழும்
வெள்ளக் குமிழி மதத்து விநாயகன்என்
உள்ளக் கருத்தின் உளன்.

— கபிலதேவநாயகர்.

அருள்திரு காசி துண்டி விநாயகர்

சிறந்த தலங்கள்

சிறந்த தலங்கள்

இறைவன் எங்கும் விளங்கினாலும், திருக்கோயில்களில் மிக விளக்கம் பெற்றுள்ளார். பசுவின் உடம்பெங்கும் பால் பரவியிருப்பினும் முலையின் வழியாகவே வெளிப்படுகின்றது. அதுபோல விநாயகர் எங்கும் எழுந்தருளியிருந்தாலும், சில தலங்களில் அவருடைய திருவருட்பொலிவு சிறந்து தோன்றுகின்றது. அத்தலங்களையும் அவைகளிலுள்ள விநாயகர் திருநாமங்களையும், முடிந்தவரையில் வரலாற்றையும் தெரிவிப்போம்.

திருவாவடுறை :	{ துணைவந்த விநாயகர் அழகிய விநாயகர் சிவப்பிரகாச விநாயகர்
திருநறையூர்ச்சித்திச்சரம் : திருவிடைமருதூர் :	} ஆண்டவிநாயகர்
திருவையாறு :	ஆதிவிநாயகர்
விருத்தாசலம் :	ஆழத்துப்பிள்ளையார்
திருச்சிராப்பள்ளி :	உச்சிப்பிள்ளையார்
குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் : (நாகேஸ்வரசுவாமிகோயில்) }	கங்கைக்கணபதி
திருக்காறமில் :	கடுக்காய் விநாயகர்
திருக்கச்சூர் :	{ தாலமூலவிநாயகர் கருக்கடி விநாயகர்
திருக்கடலூர் :	கள்ளவாரணப் பிள்ளையார்
கடிக்ஞாம் : திருக்கருகாவூர் : செம்பரம் :	} கற்பக விநாயகர்
திருமுருகன்பூண்டி :	கூப்பிடுபிள்ளையார்
திருநாட்டியத்தாள்குடி :	கைகாட்டி விநாயகர்

திருக்கொட்டையூர் :	கோடி விநாயகர்
திருமறைக்காடு :	{ சிந்தாமணி விநாயகர் வீரகத்தி விநாயகர்
தேவேளூர் : திருமழபாடி :	} சுந்தரகணபதி
திருவாரூர்தானம் :	குதவனப் பிள்ளையார்
அன்பிலாலந்துறை :	செவிசாய்த்த விநாயகர்
திருநள்ளாறு :	சொர்ண விநாயகர்
தெம்பரம் :	{ திருமுறைசுட்டிய விநாயகர் கற்பகப் பிள்ளையார் (கேசுத்ரபாலப் பிள்ளையார்) முக்குறுணி விநாயகர் (முகக்கட்டண விநாயகர்) உச்சிட்ட விநாயகர் நரமுக விநாயகர்
திருப்பள்ளூர் :	துணையிருந்த விநாயகர்
நாகபட்டினம் :	{ மாவடிப் பிள்ளையார் நாகபரணப் பிள்ளையார் பஞ்சமுக விநாயகர்
திருஇன்னம்பர் :	நிருத்தன விநாயகர்
திருவிழிமிழலை :	படிக்காசு விநாயகர்
திருப்புறம்பயம் :	{ தேன் விநாயகர் பிரளயங்காத்த பிள்ளையார்
திருமாகுறல் :	பெய்யா விநாயகர்
செகாழி :	ஆபத்துக்காத்த விநாயகர்
திருநாரையூர் : திருவெண்ணைநல்லூர் :	} பொல்லாப் பிள்ளையார்
அம்பல் :	சுட்டு விநாயகர்

தருணிதாசன் வரையினார்

சிறு காளையார்வாடி அம்மன் கோயில்

திருவாரூர் :	{ மாற்றுரைத்த விநாயகர் வாதாபி விநாயகர்
ஆலவாய் (மதுரை) : சிதம்பரம் : மாயூரம் :	{ முக்குறுணிப் பிள்ளையார்
வல்லம் :	வரசித்தி விநாயகர்
திருக்களர் : காஞ்சிபுரம் : அத்திநீர் :	{ வலம்புரி விநாயகர்
திருப்புகழார் : திருச்செங்காட்டங்குடி : திருவாரூர் :	{ வாதாபி விநாயகர்
காஞ்சிபுரம் :	விசடசக்தி விநாயகர்
திருவலஞ்சுழி :	வெள்ளை விநாயகர்
திருவேதிக்குடி :	வேதப் பிள்ளையார் .
திருநல்லூர் :	சாளக்கிராம விநாயகர்
திருந்துதேவன்குடி :	{ கர்க்கடக விநாயகர் (நண்டுபூசித்த விநாயகர்)
மயூரபுரம் :	மயூரேச விநாயகர்
காசி :	துண்டி விநாயகர்
மதுரை :	சித்தி விநாயகர்
காளத்தி :	மஞ்சந்தி விநாயகர்
மகாபலேஸ்வரம் அல்லது திருக்கோகர்ணம் :	{ மகாகணபதி
செல்லக்கடிகாசம் :	மாணிக்க விநாயகர்.

பிற இடங்களில் :

எல்லோரா குகைகளில் உள்ள சித்திரங்களிலும் கணேசர் உருவம் காணப்படுகிறது. மேற்பரப்பில் கணேசர் ஓர் உருவை ஏந்தியிருப்பது போல எழுதப்பெற்றுள்ளது. மற்றொரு பக்கத்தில் சிவன் பார்வதி சித்திரங்கள் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. ஜபல்பூர் பக்கம் உள்ள பிராகேட்டில் (Bhera ghat) கணேசர் பெண்வடிவம் ஒன்று உள்ளது. சுசீந்திரம் கோயிலிலும் ஒன்று உண்டு. இந்தியா முழுவதிலும் விளங்கும் பெண் வடிவம் இவை இரண்டுதாம். இது கஜானனி என வழங்கப்பெறுகிறது. திபேத்திலும் இத்தகைய வடிவம் இருப்பதாக அறியப்பெறுகின்றது. *

தென்காசியில், லட்சுமி கணபதி வடிவம் ஒன்று இருக்கிறது. மிக அழகிய சிற்பம். விநாயகர் உருவம் எட்டுத் திருக்கரங்கள் உடையது. கம்போடியாவில் நிற்குங்கணபதி உருவம் ஒன்று இருக்கின்றது. அதன் மேல்நோக்கிய கரங்கள் இரண்டிலும் சங்கு சக்கரம் காணப்படுகிறது.

குஜரத்தில் குடைகோயிலில் உள்ள கணேசரை ஜைனர்களும் வணங்குகிறார்கள். பம்பாய் இந்திய வரலாற்று ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செம்பானியன் பிள்ளையார் உருவங்கள் சில உள்ளன. அவை ஜைன வழிபாட்டாளரிடமிருந்து கொண்டுவரப்பெற்றவை. திருவாசியுள் பட எல்லாம் மிக அழகிய வேலைப்பாடுள்ளவை.

விநாயக வணக்கம் புத்தர்களிடமும் பரவியிருந்தது. 'கணபதி இருதயம்' என்ற மந்திரத்தை அவர்கள் உருவேற்றுவதும் உண்டு. அவர்கள் கணபதியை மூன்று கண்ணோடு கூத்தாடும் நிலையில் அமைத்துள்ளார்கள். புத்த கணபதிகளில் ஒன்று தலையில் கரண்ட மகுடத்திற்குப் பதிலாகத் தலைப்பாகை கட்டியுள்ளது. இதனை மகாபுருஷஸ்சனம் என்று அவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். மகாயான புத்தர்கள் வாயிலாகப் பர்மா, ஸயாம். சம்பா (Champa) கம்போடியா, நேபால், திபேத், சைனா துருக்கிஸ்தானம், கோடான் (Khotan), மங்கோலியா, ஜப்பான் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமேயே, சித்திரமாக சிற்பமாக விநாயகர் பரவியுள்ளனர். இந்த நூற்றாண்டிலும், அமெரிக்காவில், கிவேகாந்த அடிகள் விநாயகர் கோயிலைக்கட்டி அவர்களை

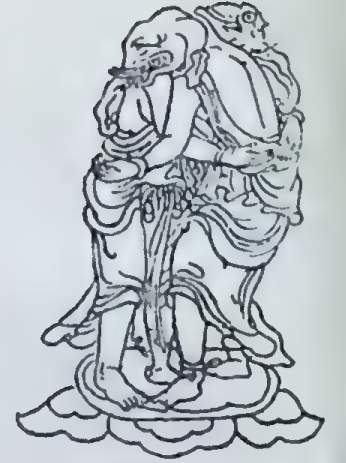

பிங்கள கணபத்.

தருவாவடு நுறை அத்தீனம்.

ஜாவாவில்

ஜப்பானில்

சைனாவில்

நேபாளத்தில்

இந்தியாவில்

வழிபடச் செய்துள்ள செய்தியை உலகம் நன்கறியும். ஜாவாத்திவிலும், காந்தி சிங்கசாரி என்னும் இடத்தில் (Ohandi Singasari) விநாயகர் உருவம் இருக்கின்றது.*

பரிபியமொழியில் கணபதி, 'மகாபிணி' என்றும், மங்கோவிய மொழியில் 'தோத்கார்' என்றும் 'அபுன்காகாம்' என்றும், திபேத்திய மொழியில் 'த்சோக்ப்ராக்' என்றும், கம்போடிய மொழியில் 'பிராஹ் கணேஷ்' என்றும், சீனமொழியில் 'க்வான்ஷிடியிக்' என்றும், ஜப்பானிய மொழியில் 'வினாயக்ஷா' என்றும் விநாயகர் வழங்கப் படுகிறார். அந்தந்த நாட்டு வழி பாட்டு முறைகளில் விநாயகர் சிவப்பு, பச்சை, வெள்ளை, செம்மஞ்சள் (orange) நிறங்களையுடையவராகவும் மூஷிகம் சிங்கம் இந்த வாகனங்களை யுடையவராகவும் வர்ணிக்கப் படுகிறார். மகா நிர்வாணவேத கிரந்தத்தில் செங்குருதிபோன்ற நிறத்தை யுடையவர் என்றும், துதிக்கையையுடையவர் என்றும் சொல்லப் பெற்றுள்ளது விநாயகருடைய பிறப்பு வரலாற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் வெளிநாட்டுப் புராணங்களிலும் விசேடமாக விளக்கப் பட்டுள்ளன. பெளத்தபுராணம், விநாயகரை 'ஞானதேவன்' என்றும், 'மாயையை வென்றவன்' என்றும் சொல்லுகிறது. புத்தர் ஆனந்தன் என்ற தன்னுடைய மாணாக்கனுக்கு 'கணபதி ஹிருதயம்' என்னும் மந்திரத்தை உபதேசித்தார் என்றும் சொல்லப்பெறுகிறது. தாந்திரிக நூல்கள் இவரை முக்கண்ணனாக வருணிக்கின்றன.

நாட்டுக்குநாடு விநாயகவடிவங்கள் வேறுபட்டுள்ளன. பம்பாயில் இரண்டு முகங்களோடும், ஜப்பானில் மூன்று முகங்களோடும், சீனாவில் நான்கு முகங்களோடும், நேபாளத்தில் ஐந்து முகங்களோடும் விநாயகர் வணங்கப்படுகிறார்.

உச்சிட்டகணபதி நாலு கையும் பசுமை நிறமும் உடையவராகவும், மகா கணபதியும், ஊர்த்துவ கணபதியும், ஆறுகையும் பசுமைநிறமும் உடையவராகவும், பிங்களகணபதி ஆறுகையும் பிங்களநிறமும் உடையவராகவும், லட்சுமிகணபதி நாலு அல்லது எட்டுக் கைகளுடனும் சக்தி யுடனும் வெள்ளை நிறமும் உடையவராகவும் தியானிக்கப்படுகின்றார். என்று ஆனந்தவாணி என்னும் தெலுங்குப்பத்திரிகை தெரிவிக்கிறது.

இந்தியாவில், ஜான்ளி ஜில்லாவில், 5-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பெற்ற டேஹ்ரா கோயிலில் (Deogarh Temple) ஒரு விஷ்ணு உருவம் இருக்கிறது. அதன் இடப்பக்கம் உள்ள சுவரில் கணபதி உருவம் அமைந்துள்ளது. பூமாரா என்னும் இடத்தில் உள்ள கோயிலில் முக்கியமான இறைவன் கோயிலுக்குள்ளே தென்னந்திருவாசல்பக்கம் கணேசர், பிரமன், யமன், குபேரன், கார்த்திகேயன், காளையின்மேல் உள்ள சிவன், சூரியன் காமன், மகிஷாசுரமர்த்தனி இவர்களின் திருவுருவங்கள் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலும் 5-ம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியதே.¹

மலையாளப் பகுதியில் ' கணபதி வட்டம் ' என்ற ஒரு பகுதி உண்டு. திப்பு படையெடுத்து வந்த காலத்து, கணபதி வட்டத்திலுள்ள விநாயகர் ஆலயத்தை யிடித்து விக்கிரகத்தையும் சின்னப்படுத்தினான். மக்கள் தங்கள் காவற்றெய்வத்தை இழந்துவிட்டோமே என்று மிகவருந்தினர். திப்பு ஏதோ காரணத்தால் தன் பிழையையுணர்ந்து அக்கோயிலுக்குப் பெருவாரியான பொன்னையும், பூமியையும் தானஞ்செய்தான். இதனால் திப்புவுக்கு ஏதாவது தோல்வி முதலிய இடையூறுகள் உண்டாகியிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள் அப்பக்கத்து மக்கள். அவர்கள் இன்றும் இதே விநாயகரையே வைத்து வழிபடுகிறார்கள். கணபதி வட்டத்தைச்சேர்ந்த நென்மேனி, கிடங்கல்நாடு, நூல்புழை முதலிய பத்துப் பன்விரண்டுமைல் சுற்றளவிலுள்ள கிராமங்களில் அந்த விநாயகரின் அருள், இன்றும் அவர்களை நன்கு பாதுகாத்து வருவதாகவும் -- அப்பெருமான் கண்கண்ட தெய்வமாக இருப்பதாகவும் மக்கள் நம்பிவருகிறார்கள்.²

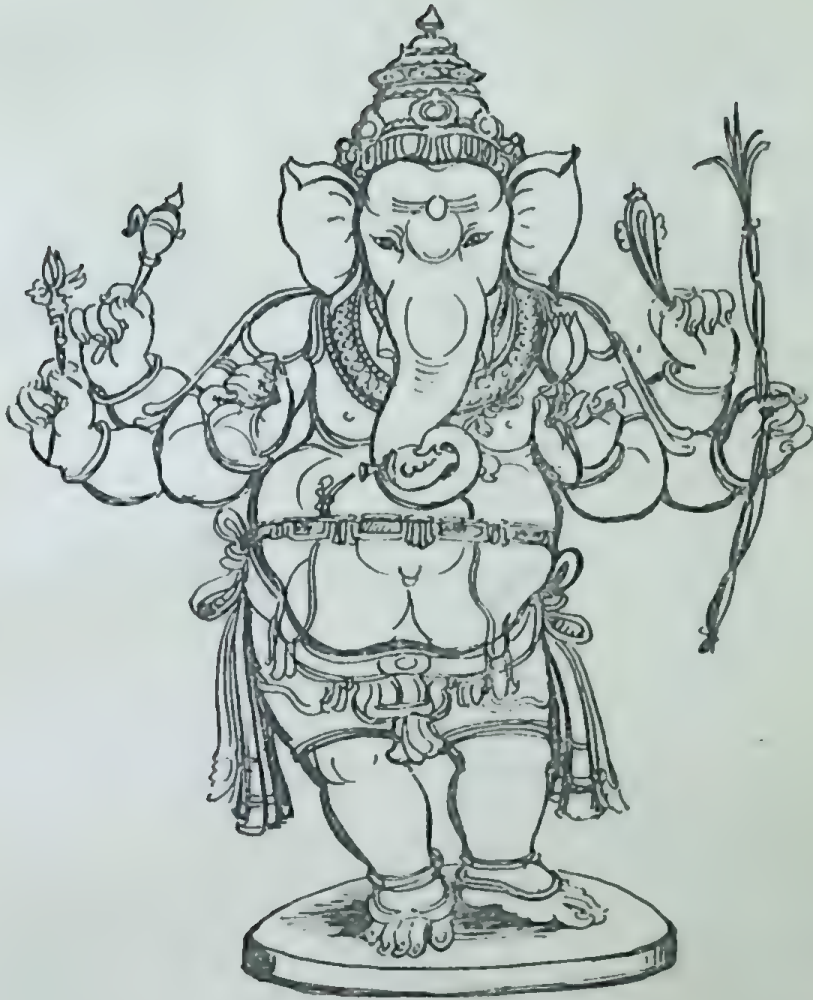
கி. பி. 1121-ல் விஷ்ணுவார்த்தனனால் கட்டப் பெற்ற ஹொய்சலேஸ் வர் கோயிலில் ஒரு நிருத்தகணபதி திருவுருவம் இருக்கிறது. அது மிக அழகிய வேலைப்பாடமைந்த உயிர்ச்சிற்பம்.³

சிதம்பரத்தில் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் என்ற ஒன்று உண்டு. திப்புசல்தான் காலத்தில் மகமதிய வீரர்கள் இவரது துதிக்கையை ஒடித்து விட்டார்கள். கலகம் முடிந்ததும், ஊர்மக்கள் இவரது உருவத்தை அப்புறப்படுத்திட்டு வேறு உருவத்தைவைக்க முயற்சித்தனர்.

1. The Gupta Empire Page 151.

2. Malabar Series - wyanad - by O. Gopala Nair Page. 127 - 129.

3. Hindu Iconography, Page 66

புவனகணபதி.

தருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

பஞ்சமுக கணபதி

சக்தி கணபதி

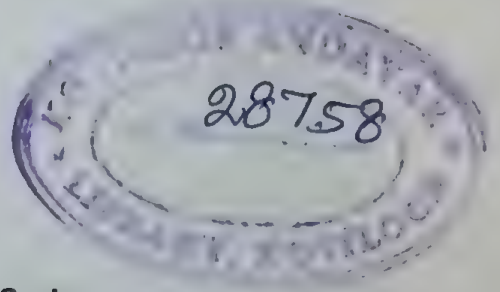

முஷிக கணபதி

பஞ்சபூத கணபதி

அவர்கள் கனவில்தோன்றிக் 'கையொடிந்த உன்மகனை நீக்கிவிடுவாயோ?' என்று கேட்டு மறைந்தனர். தங்கள் பிழையையுணர்ந்த மக்கள் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டனர் என்ற செவிவழிச் செய்தி வழங்கி வருகிறது. இவ்விநாயகரும் மிக வரதராகப் போற்றப்பெறுகிறார். இந்தச் சந்நிதியும் கற்பக விநாயகர் சந்நிதியைப்போல மேற்குப் பார்த்திருப்பது தனிச்சிறப்பு.

உளதள வில்லதோர் காதலென்
 நெஞ்சில்வன் நஞ்சமுண்ட
 வளரிள மாமணி கண்டன்வண்
 டாடுவன் கோதைபங்கத்
 திளவளர் மாமதிக் கண்ணிஎம்
 . மான்மகன் கைம்முகத்துக்
 களகள மாமதஞ் சேர்களி
 யானைக் கணபதியே.

— கபிலதேவநாயனார்

சிறந்த குறிப்புகள்

விராம நலத்திற்காகக் கணபதி கோயில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருப்பது இன்றியமையாதது.

கட்கிரந்தியில் :

அபயம், வரதம், தாமரை, மோதகம் அமைந்த நான்கு திருக் கரங்களையுடைய உருவமே சாத்துவிக கணபதி என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. யானை முகத்தினையும், மனித உடலினையும். தொங்குகின்ற செவியினையும், பருத்த வயிற்றினையும், அகன்று குறுகிப் பருத்த தோள்களையும், கைகால் களையும், பருத்த துதிக்கையினையும், முறிந்த இடதுபக்கத்தந்தத்தினையும், விருப்பான வாகனத்தையும், இடப்பக்கத்தே சிறிது வளைந்த துதிக்கை யையும், வெளிப்படாது மறைந்த அவயவசந்தி எலும்புகளையும் நரம்பு களையும் உடையதாகவும், எப்போதும் தனக்கு முன் பூசிக்கப்பெறுவது ஒன்றின்றித் தானே எல்லாவற்றிற்கும் முன்பு பூசிக்கப் பெறுவதாயும், கணபதியின் திருவுருவத்தை யமைக்க என்று தொடங்கி மிக விரிவாகவும், அழகாகவும் உருவம் அமைக்கும் முறைகளைப்பற்றி நன்கு கூறுகிறது. (பக்கம் 167 முதல் 179 முடிய).

அபிதானகோசத்தில் :

விநாயகர் பிறப்பு : தேவர்களும், இருடிகளும் செய்யுங் காரியங்கள் இடையூறுகளால் தடைபட்டன. அவர்கள் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர். இவர்களுடைய இன்னலையுணர்ந்து கருணைகூர்ந்த சிவபெருமானிடமிருந்து ஓர் ஒளியுண்டாயிற்று. அதிலிருந்து ஒரு புத்திரன் தோன்றினார். அவர் மேனியின் ஒளி உமாதேவியின் கண்களையும் கூசச் செய்தது. அப்புதல்வனுக்கு யானைத்தலையும், பூதசரீரமும், தேவகரங்களும் பொருந்துக என்று அருள்வழங்கினள். அவ்வாறேயாயிற்று. சிவபெருமான் ' கணபதி ' என்னும் திருநாமத்தையும், கணங்களுக்கெல்லாம் தலைமைப் பதவியையும் தந்தனர்.

சுவாமிநாத கணபதி

திருவாரூர்துறை ஆதரம்.

முயற்சி கைகூடுதலும், கூடாமையும் ஊழின் வசத்தனவும், புத்தியின் வசத்தனவும் ஆக அமைந்துள்ளன. முயற்சி கைகூடாமையே விக்கினம் அல்லது இடையூறும். ஊழான் வரும் இடையூறு வந்தேதீரும். 'ஊழின் பெருவளி யாவுள? மற்றென்று, குழினும் தான் முந்தாறும்' என்பர் வள்ளுவர். 'எண்ணெயத் தேய்க்கலாம் எழுத்தைத் தேய்க்க முடியுமா?' என்பது புறமொழி. ஆதலால் முற்செய் வினையால் வரும் இடையூறு வந்தே தீரும். நுகர்ந்தே கழிக்கவேண்டும். புத்தியான் வரும் இடையூறுகளை, ஆன்றோர் உபதேசங்களாலும், தியானம் ஆசாரம் சீலம் இவற்றாலும் முன்னரேயறிந்து நீக்கிக்கொள்ளலாம். புத்திதத்துவத்திற்கு அதிதேவதை சணபதி. எல்லா உயிர்களிடத்தும் விளங்குகின்ற புத்திக் கெல்லாம் அவரே ஆதாரமானவர். அவரைத் தியானிக்காளிபின், புத்தி விரிதலும், உபாயம் தோன்றுதலும் இல்லையாய். ஆதலால் எடுத்த கருமம் இனிது முடியாது.

விநாயகர் தத்துவம் : யானைக் தரினைவுவன்மை, காண்டல், கேட்டல் ஊறு ஒன்றையும் ஒருகாலத்தும் மறவாமை, மிக்க வலிவு உடைமை. அளப்பரும் சாந்தமுடைமை, இதஞ்செய்வார்க்கு வசமாய் உதவுவது ஆகிய இவை குணங்களாம். ஆதலால் இக்குணங்களெல்லாம் அமைந்த பெருமானுக்கும் யானைத்தலை அமைந்தது. முடிவும், அறிவும்-அதாவது சித்தியும் புத்தியும் விநாயகருக்குத் திருவடிகளாக அமைந்துள்ளன. அவருடைய தாழ்செவிசர்வஞ்சுத்தியையும், ஏகதந்தம் பரஞானத்தையும் ஒடிந்த தந்தம் அபயத்தையும், லம்போதரம் பொறுமையையும், அறிவிக்கும் அடையாளங்களாய். (டக்கம் 57-58.)

யோகசாத்திரங்களில் :

யோகநிலையில். ஆசுதாரங்கள் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. அவை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், உண்பூரகம். விசுத்தி, அநாகதம், ஆஞ்ஞை என்பன. அவற்றுள் மூலாதாரம், பாலுணர்த்தும் அவயவத்திற்குக் கீழும். குதத்திற்கு மேலும் உள்ளபகுதி. அது அடுபட்டக்கூடுபொல முக்கோண வடிவாக இருப்பது. அதில் நான்கு இடங்களோடுகூடிய தாமரை உள்ளது. அதன்மேலில் அதிதேவமொக-குண்டலிச்சத்தியை நடத்துபவராக இருப்பவர்களைச் சர். ஆதலால் இவர் மூலாதார சணபதி என்று வழங்கப்பெறுகின்றனர். மனித உடல் தொன்றுதொட்டது. அதன் ஆறு ஆதாரங்களும் அவற்றின் அதிதேவதைகளும் அங்ஙனமே இயைந்து நம்மை இயக்கி நிற்பன என்பதில் ஐயமில்லை அல்லவா?

சோதிட நூல்களில் :

ஒவ்வொரு நஷத்திரங்களுக்கும் அதிதெய்வங்களைச் சொல்லிக் கொண்டுவரும்போது, உத்திராட நஷத்திரத்திற்கு விநாயகர் அதிதெய்வம் என்று சொல்லப்பெறுகிறது. வராகமிகரர் இந்நஷத்திரத்திற்கு விஸ்வ தேவர் தெய்வம் என்கின்றார். விஸ்வதேவர் என்பது கணபதியையும் குறிக்கும் திருப்பெயராகலாம் என்பது சிலர் கருத்து

பழமொழிகளில் :

நமது நாட்டில், மக்கள் மேற்கொள்ளும் சில பழக்கங்கள், நடை நொடிகள், தெய்வவழிபாடுகள் எல்லாம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பொது மக்கள் கருத்திற் குடிகொண்டிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அது தொன்மையும் சிறப்பும் உடையன என்பது தெளிவு. அதிலும் மக்கள் பழமொழிகளில் கலந்துவிடுமானால் அதன் வியாபகத்தை விளம்பவும் வேண்டுமோ? அவ்வண்ணமே விநாயகரைப்பற்றிச் சில பழமொழிகள் வழங்குகின்றன. அவை :

1. பிடித்து வைத்தால் பிள்ளையார்.
2. கணபதி பூசை கைம்மேற் பலன்.
3. அரசமரத்தைப் பிடித்த சனியன் அதனடிமிலுள்ள பிள்ளையாரையும் பிடித்ததுபோல.
4. பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய்க் குரங்காய் முடிந்தமாதிரி.
5. பிள்ளையார் குட்டியாயிற்று.

முதலிரண்டால்; பிள்ளையார் திருவுரு எளிதிற் சமைக்குந்தன்மையது என்பதும், வழிபட்டால் பயன் இம்மையிலேயே எளிதிற் கிடைக்கும் என வழிபாட்டுச் சிறப்பும் வகுக்கப்பெறுகின்றன. மூன்றாவது முதலியவற்றால் ஒன்றுநினைக்க-ஒன்றுதொடங்க அது வேறொன்றாய் விளைதற்கும், ஒன்றற்கு வருந்திமை சார்ச்சியால் அதனை அடுத்துள்ளவற்றிற்கு வருதற்கும் எடுத்தாளப்பெறுவன. ஐந்தாவது. காரியத் தொடக்கத்திற்குக் கையாளப் பெறுவது.

சாமிநாதன் பிள்ளை

திருவாரூர், தமிழ்நாடு

வழிபாட்டுமுறை

திருவுருச் சமைக்க உதவும் பொருள்கள் :

கடவுள் உருவங்களைச் சமைக்கக் கல், மரம், செம்பு முதலிய உலோகப் பொருள்களையும், மண் முதலியவற்றையும் பயன்படுத்தலாம் என்று ஆகமங்கள் விதிக்கின்றன. அங்ஙனமே, விநாயகர் திருவுருவத்தை மண்ணினாலும், பசுஞ்சாணியாலும், மஞ்சள், மாக்கல், கருங்கல், வெள்ளைச் சலவைக்கல், பளிங்கு, செம்பு முதலிய பொருள்களாலும், முத்து, பவழம் யானைத்தந்தம், வெள்ளெருக்கின் வேர், அத்திமரம், பசுவெண்ணெய் அரைத்த சந்தனம், வெண்ணீறு, சர்க்கரை ஆகிய இவற்றாலும் அமைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். திருவலஞ்சுழி விநாயகரைக் கடல் நுரையாலான திருமேனி என்று சொல்வது வழக்கம். வீடுகளில், தைப்பொங்கல் சித்திரைப் பெளர்ணமிப் பொங்கல் நந்தாட்களில், பசுஞ்சாணிப் பிள்ளையார் வைத்து அறுகுசாத்தி வழிபடுவார்கள். சாணி ஓரண்டு நாளைக்குமீயில் இருந்தால் புழுத்துப்போவதைப் பார்க்கிறோம். பிள்ளையாராகப் பிடித்த அதனை வெய்யிலிலோ, வெற்றிடங்களிலோ வைப்பது வழக்கமில்லை. பத்திரமாகத் தூக்கி மாடத்தில் வைத்திருப்பார்கள், அப்படியிருந்தும் அது கெட்டுப் போவதில்லை. திருமணம் முதலிய நற்காரியங்கள் செய்வதொடங்குமுன் அரைத்த மஞ்சளால் பிள்ளையார் செய்து வைத்துப் பூசிப்பது வழக்கம். விநாயகசதுர்த்தியன்று, புற்று மண்ணைச் செய்வது வழக்கம். சில நாட்களில் மாவிறைச்செய்த பிள்ளையாரும் வணங்கப் பெறுவர். சாளக்கிராமம் என்னும் நருமதைக் கல்லாலும் பிள்ளையார் செய்வதுண்டு. கணபதிசூண்டம் என்னுமிடத்தில், பாணலிங்கம்போலக் கணபதியுருவமும் தானே ள்ளேகின்றது எனவும், அதனைப் பூசித்தல் சிறப்பு எனவும் கூறுவர். வழிபாட்டின்போது கும்பத்திலும், கூர்ச்சத்திலும் ஓமாக்கினியிலும் விநாயகரை ஆவாகித்து வழிபடுதலும் உண்டு.

விரும்பமான பூக்களும் — இலைகளும் :

விநாயகருக்கு அறுகும், வன்னிப் பத்திரங்களும், மந்தாரைப்பூவும் மிகச்சிறந்தன. தாமம்பூ. துளசி இவைகளால் விநாயகரைப் பூசித்தலாகாது. சாதாரணமாகச் சிவபூசைக்கு உகந்ததான எல்லாப் பத்திர புஷ்பங்களும் விநாயகர் வழிபாட்டுக்கும் ஏற்றவையே.

அறகு : ஓரிடத்தில் முளைத்துக் கொடிபோல் நீண்டு ஆறிடங்களில் வேரூன்றிக் கிளைத்துக்கொண்ட போவது அறகு. “ அறகுபோல் வேரூன்றி ” என்ற உவமையும் பழமொழிகளில் வழங்கப்பெறுதல் காண்க. அங்ஙனமே மூலதாரமூர்த்தியாகிய-குண்டலினியில் வசிப்பவராகிய விநாயகப் பெருமானே குண்டலினியாசிற அறுகைச் சுவாதிட்டானம் முதலிய ஏனைய ஐந்திடங்களிலும் பொருந்தச்செய்து சகஸ்திர ரத்தில் பல நுனிகளாகத் தழைக்கச் செய்கின்றாராதலின், அறகு அவருக்கு உகந்ததாயிற்று. உயிர்கள் உடலாசிட்டிப் பிரிந்தும் வினைக்கீடாக வேற்றுடம்பை மேவப் புல் நுனியைப் பொருந்தி, பசுவயிற்றிற் புகுந்து, அருவின் வழியாகப் பயிர்க ளோடுபரவி, புருஷகர்ப்பத்தில் தங்குகிறது என்ற உபநிஷத் கருத்தின்படி- உயிர்கள் புல்நுனியிற் பொருந்துவதே முதற்படியாதலின், இறைவன் படைப்பினார் முதற்படைப்பாகிய விநாயகப் பெருமானுக்கு அறுகம்புல் அருச்சுனை மிக விருப்பந்தருவதாயிற்று.

மதுகுதனன் என்னும் மறையவனும், சுலபன் என்னும் அரசனும் அவன் மனைசி சுபத்திரையும் ஒருவருக்கொருவர் சபித்துக்கொண்டு கழுவையும், காவையும், புலேச்சியுமாயினர். ஒரு விநாயக சதுர்த்தியில் விநாயகப் பெருமான்மேல், அறிவோடு பொருந்தாமலே அறுகை வீசிய காரணத்தால் அவர்கள் தெய்வவருப் பெற்றனர்.

வெப்புநோயாகிய சுரநோய் கண்டவர்களுக்கு அறுகையிட்டி ன்ரைக் காய்ச்சிச் சுருக்கிக் கொடுத்தால் சுரநோய் நீங்கும். அறுகை மஞ்ச னோடு சேர்த்து அரைத்து, சிரங்கு முதலிய தோல் நோய்களுக்கு மேற் பூச்சாகத் தடவலாம். ஆகவே இவைகளால் அறகு வெப்புநோய்க் கெல்லாம் கைகண்ட மருந்து என்பது வெளிப்படுகின்றது. யோகிகள் யோகப்பயிற்சியால் விளைந்த மூலதார வெப்பத்தைத் தணித்துக் கொள்ள அறகுக் கஷாயம் அருந்துவார்கள். இந்தக் கஷாயம் அவர்களால் ‘மூடிண்டக் கஷாயம்’ என வழங்கப்பெறுகின்றது. இவைகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது ஓர் உண்மை வெளிப்படுகின்றது இதனையே விநாயக புராண வரலாறு ஒன்றும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

‘யமன் மகனாகிய அனலாசுரன் என்பவனை விநாயகப்பெருமான் விழுங்கினார். அதனால் அவர் மேனிமுழுதும் காய்ந்துவதாயிற்று. அவ்வெப் பத்தைத் தணிக்கச் சந்திரன் அமுதம் ஆட்டினான். சித்தி புத்திகள் தமது குளிர்த்த அபயவப்பனைக்கொண்டு ஒற்றடங்கொடுத்தனர். விஷ்ணு

தாமரைப்பூக்களை ஒற்றிவந்தனர். வருணன் குளிர்ந்த நீரைக்கொண்டு நீராட்டினான். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைக்கொண்டு ஒற்றச்செய்தனர். என்னசெய்தும் வெப்பு நீங்கவில்லை. எண்ணாயிர முனிவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் இருபத்தொரு அறுகையிட்டு வைத்திருந்த நீரைத் தனித்தனியே சொரிந்தனர்; வெப்பு நீங்கியது என்பது அவ்வரலாறு. இதனால் அறியப் பெறும் உண்மை வெப்பத்தை நீக்க அறுகு பயன்படுகின்றமையே. விநாயகரும், தியானத்தின் முதலிடமாகிய மூலாதாரத்தில் உண்டாகும் கனலால் விளைந்தவெப்பத்தைத் தணிக்க. அன்பர்கள் அறுகைத் திண்டி அருச்சிக்கச் செய்கின்றார் என்பதாம்.

வன்னி: இதன் இலை வெப்பந்தணிக்கும் மூலிகை. ஆதலாலும், குரிய காந்தக்கல்லோடு குரியவெப்பங்கலந்தவுடன் தீ வெளிப்படுவதுபோல வன்னிக்கட்டையினின்று நெருப்பு வெளிப்படுகையாலும் ஓமம் முதலிய நற்காரியங்களுக்குப் பயன்படும் வன்னித்தழை விநாயகருக்கு உகந்த தாயிற்று. வன்னியடி விநாயகரும் வரங்கொடுக்கும் மூர்த்தியாக விளங்கு கின்றார். வன்னி நெருப்புவடிவாகலின் நெருப்பினைச்சார்ந்த பொருள்கள் தூய்மையுறுதல்போல, வன்னிமரத்தையும் இலையையுந்திண்டிய அன்பர்க ளுடைய பாவம் அகலவேண்டும் என்ற திருவுளக்குறிப்போடு விநாயகர் வன்னியினடியில் எழுந்தருளியிருந்து, வன்னித்தழையைத் தமக்கு உகந்த அருச்சனைப் பொருளாகவும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

விதர்ப்பநாட்டு மன்னனாக்கப்பெற்ற சாம்பன், துர்ப்புத்தி முதலிய அமைச்சர்களோடு கூடிச் செய்த பாவத்தால். அவர்கள் அனைவரும் அரக்கர்கள ளாகவும் வேடர்களாகவும் பிறந்தனர்; காட்டில் எதிர்பாராமல், வன்னி விருகத்திலேறி விநாயகர்மேல் தழையையுதிர்ந்தனர்; பாவம் நீங்கியது; கணேசருலகத்தை யடைந்தனர் என்கின்ற இந்த வரலாறு திமைகளையும் அவற்றின் பயனாகிய பாவங்களையும் ஒழிக்கும் உயர்வு வன்னிக்கு உண்டு என்பதைக் காட்டுவதாகும். வன்னிமகத்துவம் அவரவமுனிவரின் புத்திரி யாகிய சமி என்பவளும் அவள் கணவனாகிய மந்தாரனும், கணேசசாரூபம் பெற்ற புருசுண்டி முனிவரை இகழ்ந்த பாவத்தால், அவர் சாபம்பெற்று வன்னிமரமாகவும், மந்தாரமரமாகவும் ஆயினர்; பிறகு விநாயகப்பெருமான் திருவருளைப்பெற்று உய்ந்தனர் என்பது வரலாறு.

சமி. மந்தார உற்பத்தி.

பூ சி க் கு ம் மு றை

சங்கற்பம் :

எந்தக் காரியத்தைத் தொடங்கினாலும், இறைவன் திருவருளை முன்னிட்டு, இன்ன நன்மைக்காக, இன்னருடைய விருப்பத்தின் பொருட்டுத் தொடங்குகின்றேன் என்று உறுதி செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வண்ணம் எண்ணித்துணிதலே சங்கற்பம். 'எண்ணித் துணிக கருமம்' என்பர் வள்ளுவர். அங்ஙனமே பிள்ளையார் பூசையைத் தொடங்கும்போதும்,

" இன்னினை வருட, மாசு, பசு, திதி, நசுத்திர, யோக கரணங்களோடு கூடிய இன்னநாளில் என் குடும்ப நன்மைக்காக - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு இவைகளைப்பெறுதற்காக - வெற்றி, நலம், ஆயுள் வீரம் இவை வளர்தற்காக விநாயகரை விதிப்படி பூசிக்கின்றேன் "

என்று சங்கற்பம் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

பின்னர், சந்தன மரத்தாலாகிய ஓர் வேதிகையைத் தூய்மையான உயர்ந்த இடத்தில்வைத்து, அதன்பீது அரிசியைப்பரப்பி, பொன்னுடையை விரித்து, எள்ளளவு இடைவெளிதோன்ற நூல் சுற்றப்பட்ட சும்பத்தை அதன்மேல் வைத்தல்வேண்டும். அதில் கங்கை, காவிரி முதலிய புண்ணிய நீர்த்தத்தைப்பூரித்தல்வேண்டும். சும்பத்திற்குள், பிராணப்பிரதிட்டைக்காக நறுமணமுள்ள சந்தனம், கஸ்தூரி, கற்பூரம் முதலியவைகளையும் பொன், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து முதலான பஞ்சரத்தினங்களையும் இடுதல் வேண்டும். சும்பத்தின்மேல் அத்தி, ஆல், அரசு, மா, நாவல் என்னும் இவற்றின் தனிகளைப்பெய்து, குடுமித் தேங்காயை அதன்நடுவில் வைத்தல் வேண்டும். அதன்பீது ஐந்து ஏழு முதலிய ஒற்றைப்பட்ட தருப்பைகளால் விதிப்படி முடியப்பெற்ற கூர்ச்சத்தைவைத்து, சந்தனம், புட்பம், அக்ஷதை முதலியவற்றால் அலங்கரித்துப் பூசித்தல்வேண்டும்.

பிரமா, விஷ்ணு, ருத்ரன் முதலான எல்லாத் தெய்வங்களும், கங்கை முதலிய நதிகளும் இந்தக் சும்பத்தில் உள்ள நீரைப்பற்றி நின்று அருளுக என்று பாவித்துக் சும்பத்தைப் பூசித்தல்வேண்டும்.

गणेश

महाराष्ट्र

இந்தக் கும்பத்திற்கு மேற்கே கணபதி யந்திரத்தையிட்டு அதன்மீது மண் முதலியவற்றால் இயன்ற கணபதி வடிவை எழுந்தருளச் செய்து * அவருக்கு முன்னிலையில், வட்டகைகளாகிய அருக்கிய பாத்திரங்களை அமைத்து, அவற்றில் குங்குமப்பூ, பச்சைக்கருப்பூரம், கத்தூரி, அரிசி, பால், தருப்பைநுனி, மணமுள்ள மலர், வெண்சிறுகடுகு, நெல், என் முதலியன இட்டு, நீரைப் பூரித்தல்வேண்டும். இவற்றிலேயே விதிப்படி, அர்க்கிய பாத்திர ஆசமனங்களை அளித்தல் வேண்டும். பின்னர் புஷ்பமும் அக்ஷதையுங்கொண்டு கிழக்கு முதலிய வாயில்களில், ஓம் துவாரஸ்ரீயை நம : என்பது முதலிய அறுபத்தேழு மந்திரங்களால், வாயிற் பீடத்தைப் பூசித்து ' உருக்கிய பொன்போன்ற நிறமும், பெரிய உடலும், அணிக ளோடு கூடிய அங்கங்களும், தண்டம், அக்ஷமாலை, பரசு, மோதகம் இவற்றையெந்திய நான்கு கரங்களும் உடையவராகச் சித்திவிநாயகரைச்' சிந்தித்து, தனது மூலாதாரத்தினின்று, உன்முகராக இருதய கமலத்து எழுந்தருளியிருக்கின்ற கணேச மூர்த்தியைத் தன் முன்னிருக்கும் மூர்த்தியி னிடத்தில் ' விநாயகரே வணக்கம் : என்னால் இயற்றப்பெறும் இந்தப் பூசனையை ஏற்றுக்கொள்ள இதில் விளக்கமாக எழுந்தருளுக ' என்று வேண்டிக்கொண்டு, ' கணநாயகம் ஆவாஹயாமி ' என்று ஸ்தாபனம் செய்தல்வேண்டும். ஸ்ரீ விநாயகாய ஆஸகம் ஸமர்ப்பயாமி என்று ஆஸனம் கொடுத்து, ' ஸ்ரீ கௌரீ புத்திராய இதம் பாத்யம் ' எனப் பாத்யமும் ஸ்ரீ கஜானனாய அர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி என அர்க்கியமும், ஸ்ரீ சர்வேசாய நம : என ஆசமனமும், ஸ்ரீ கருவக்த்ராய நம : எனச் சாமான்ய நைவேத்ய மும் அளித்துப் பின் அபிஷேகத்திற்குத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

அபிஷேகம் :

சந்தனாதித்தைலம், மாப்பொடி, மஞ்சள்பொடி, திரவியப்பொடி, பஞ்சகவ்யம், ரஸபஞ்சாமிர்தம், பலபஞ்சாமிர்தம், நெய், பால், தயிர், தேன், கருப்பஞ்சாறு, பழரசங்கள், இளநீர், சந்தனம், ஸ்ரபனம், சங்கம் இந்தமுறையில் அபிஷேகம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

பூயம் மாயதெலம்வ ஶீத்யம் வணமலுக்ஷ ।

சூயம் வணாபிதகணைவ வுதலூதம் உதய-கூஷ ।

* உபதேசகாண்டம். கலசம் யத்திரம் இவற்றிலேதான் விநாயகரை வழிபடவேண்டும் என்று கூறுகிறது.

வண்ணம் வயலா லாடும் டியிலாநனும் ஷஷகழ் !

வவ்வம் வயலா லாடும் வவ்வலாடியாவு 38 ||

வவ்வம் வவ்வலாடும் வவ்வலாடியாவு 38 ||

வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் ||

வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் வவ்வலாடும் ||

என்று காரணமத்தில் சொல்லப்பெற்றுள்ளது அபிஷேகம்செய்திறபோது பத மந்திரங்களைத் தனக்கும் பிறர்க்கும் மனோலயம் உண்டாகத் தக்கதாக இவிய குரலில் எடுத்துச்சொல்லுதல் மரபு.

இங்ஙனம் நிராட்டியபின், இரண்டு செம்பட்டாடைகளை 'ஸ்ரீ விக்ர ராஜாய வஸ்திரயுக்தம் ஸமர்ப்பயாமி' என்று உடுத்தி, ஸ்ரீ கணநாயகாய நாமக்ஞாபவதாய யக்ஞாபவிதம் ஸமர்ப்பயாமி என்று பூணூல் அணி வித்து, 'ஸ்ரீ கணேசாய ஸர்வாபரணாநி ஸமர்ப்பயாமி' என்று அணிகளை அணிவித்து, ஸ்ரீ விக்ரேசாய கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி எனச் சந்தனமும், ஸ்ரீ ஸர்வாஷ்ட பிரதாயகாய அக்ஷதாநி ஸமர்ப்பயாமி என அக்ஷதையும், ஸ்ரீ விநாயகம் புஷ்பை: பூஜயாமி எனப் புஷ்பங்களும், ஸ்ரீ சிவகுனவே மால்யானி சமர்ப்பயாமி என மாலைகளும் அணிவித்தல் வேண்டும்.

பின்னர் இரண்டிரண்டாக அறுகை எடுத்துக்கொண்டு, ஓம் கஜானனாய நம: என்பது முதலிய இருபத்தொரு மந்திரங்களைச் சொல்லி, இருபத்தொருமுறை அர்ச்சித்து, அங்கபூசைக்கு ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

அங்கபூசை :

பாதங்களில்	ஓம் கணேசாய நம :
முழந்தாள்களில்	ஓம் விக்ரராஜாய நம :
தொடைகளில்	ஓம் ஆகுவாகனாய நம :
நிதம்பத்தில்	ஓம் ஏரம்பாய நம :
நாபியில்	ஓம் தேவதேவாய நம :
வயிற்றில்	ஓம் லம்போதராய நம :
இருதயத்தில்	ஓம் ஸ்தூலகண்டாய நம :
கழுத்தடியில்	ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாய நம :
தோளில்	ஓம் சதுர்ப்புஜாய நம :
உள்ளங்கையில்	ஓம் பரசுஹஸ்தாய நம :

நாசி அல்லது முகத்தில்	ஓம் கஜவக்தராய நம :
கண்களில்	ஓம் விக்ரஹந்திரே நம :
காதுகளில்	ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம :
தந்தங்களில்	ஓம் ஏகதந்தாய நம :
சிரத்தில்	ஓம் குமாரகுருவே நம :
எல்லாவற்றிலும்	ஓம் சரீவேஸ்வராய நம :

என்று அந்தந்த அங்கங்களில் பூஜைசெய்து, பின்னர், முதல் ஆவரணத்தில் ஓம் கணுதிபாய நம: என்பதுமுதல் சங்கடநாசாய நம: என்பதுவரையுள்ள பதினான்கு மந்திரங்களைக்கொண்டும், இரண்டாம் ஆவரணத்தில் விக்ரகணபதியே நம: என்பதுமுதல் சித்தி கணபதியே நம: என்பதுவரையுள்ள 11 மந்திரங்களைக்கொண்டும், மூன்றாவது ஆவரணத்தில் ஓம் ரமாயை நம: என்பதுமுதல் சதாசிவாயை நம: என்பதுவரையுள்ள ஒன்பது மந்திரங்களைக்கொண்டும், நான்காம் ஆவரணத்தில் ஓம் ஆதித்தாய நம: என்பது முதலிய ஒன்பது மந்திரங்களைக் கொண்டும், ஐந்தாம் ஆவரணத்தில் ஓம் தீர்த்தைய நம: என்பது முதலிய ஏழு மந்திரங்களைக் கொண்டும் ஆறாவது ஆவரணத்தில் இந்திராய நம: என்பது முதலிய எட்டு மந்திரங்களைக் கொண்டும், பூசைசெய்து முடித்த பின்னர், சிறுசண்பகம், கரிசலாங்கண்ணி, வில்வம், அறுகு, இலந்தை, ஊமத்தை, துளசி, நாயுருவி, சிறுவழுதுணை, வன்னி, அலரி, மூங்கில், வெள்ளொருக்கு, மருதம், விஷ்ணுகரந்தை, மாதுளை, மந்தாரம், மரு, சாதிமல்லி, வெண்ணொச்சி என்னும் இருபத்தொரு பத்திரங்களைக்கொண்டு ஓம் கணுதிபாய நம: என்பது முதலிய இருபத்தொரு மந்திரங்களைச் சொல்லி அநுச்சித்தல் வேண்டும்.

சிறு சண்பகம், செவ்வந்தி, மல்லிகை, சம்பங்கி, செங்குவளை, தாதகி, மகிழ், தாமரை, புன்னை, ஊமத்தை, முல்லை, விஷ்ணுகரந்தை, வெள்ளைக்காக்கரட்டான், நாவல், மந்தாரம், குரா, கோங்கு, செவ்வரத்தம், வெள்ளொருக்கு, அகத்தி என்னும் இருபத்தொரு மலர்களைக்கொண்டு ஓம் சுமுகாய நம: என்பது முதலிய இருபத்தொரு மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பூஜைசெய்து

*மாசிப்பச்சை, கையாத்தகரை, வில்வம், ஊமத்தம், தொச்சி, நாயுருவி, கத்தரி, வள்ளி, அலரி, காட்டாத்தி, எருக்கு, மருது, விஷ்ணுகரந்தை, மாதுளை, தேவதாரு, மரு, நெல்லி, சிறுசண்பகம், செந்தாளி, பாதிசி, அறுகு என இருபத்தொன்று என்று புடபவிதி "மேதரு மாசிப்பச்சை" என்ற பாடல் தெரிவிக்கும்.

அதன் பின்னர் ஓம் சுமுகாய நம: என்பது முதலிய பன்னிரு பெயர் களையும், ஓம் விநாயகாய நம: என்பது முதலிய அஷ்டோத்திர சத நாமங் களையும் சொல்லி அருச்சித்தல்வேண்டும்.

பின்னர், உமாசுதாய நம: என்று தூபமும், ஸ்ரீ ருத்ராப்யாம் நம: என்று தீபமும், விக்நேசாய நைவேத்யம் ஸமர்ப்பயாமி என்று நைவேத் யமும், 'ஸ்ரீ சங்கடநாசினே பூர்ணபலம் ஸமர்ப்பயாமி' எனப் பூர்ணபலமும், அர்ப்பித்தல்வேண்டும். ஸ்ரீ விக்நேசாய நம: ஸ்வர்ணபுஷ்பம் சமர்ப்பயாமி என ஸ்வர்ணபுஷ்பம் சாந்தி, ஸ்ரீ சித்தி விநாயகாய தாம்பூலம் சமர்ப்பயாமி எனத் தாம்பூலமும், ஸ்ரீ விக்நேசாய புஷ்பம் சமர்ப்பயாமி எனப் புஷ்பமும் ஸ்ரீ வர்ணராஜாய புன: அர்க்கியம் ஸமர்ப்பயாமி என மீட்டும் அர்க்கியமும் அளித்து, அவரது பதினொரு மந்திரங்களைச் சொல்லி அறுகி நூற்பூசித்து, இருபத்தொருதடவை "கணேசாதி-சக்தி சம்யுக்தாய" அந்தமாக உள்ள மந்திரங்களாற் பூசித்து, நியானித்து, புஷ்ப நைவேத்யம் செய்து, உத்தர ரீராஞ்சனம்காட்டி, பிரதட்சிண நமஸ்காரங்களையும் இயற்றிப் பிரார்த்தித்து அர்க்கியம் அளித்து சந்திரனையும் பூசித்து விநாயக பூஜையை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நிவேதனப்பொருள்கள்: மக்கள் உண்ணக்கூடிய உயர்ந்த பொருள்கள் எல்லாம் இறைவற்கும் உகந்தனவே, விநாயகருக்கு உகந்த நிவேதனப் பொருள்கள் தேங்காய், வெல்லம், எள்ளுருண்டை, அப்பம், அவல், வாழைக்கனி, மாங்கனி, பலாக்கனி முதலியன. பயறுவகைகள், கனி வகைகள், கிழங்குவகைகள் எல்லாம் விநாயகருக்கு உகந்தவையேயெனத் தக்கயாகப் பரணி கூறுகின்றது.* "கடலை பயந்ருடு" என்ற திருப்புகழில்

* "அப்பயறும் எக்களியும் எக்கிழங்கும் எத்தேனும்

தொப்பையொரு பெருவயிற்றுப் பிள்ளைக்குச் சமத்துதியே"

— தக்கயாகப்பரணி, பா. 229

"அடியமர்ந்து கொள்வாயே தெஞ்சமே அப்பம்

இடியவலோ டெள்ளுண்டை கள்ளல் - வடிசுவவயில்

தாழ்வாளை ஆழ்வாளைத் தள்ளடியா ருள்ளத்தே

வாழ்வாளை வாழ்த்தயே வாழ்"

— முத்த-இரட்டை, பா 3

"வாழைக்கனி பலவீன்கனி மாங்கனி தாஞ்சிறத்த

கழைச் சுதன்குழை யப்பம் எள்ளுண்டை எல்லாம் துறுத்துத்

பேழைப் பெருவயிற் றேடும புதுத்தென் உளம்பிரியாள

வேழத் திடுமுததுச் செக்காமேனி விநாயகனே"

— சுடபா 4.

அப்பம், அமுது, அவரை, அவல், இளநீர், எள்ளுருண்டை, கடலைக் காயுருண்டை. கரும்பு, கற்கண்டு. வள்ளிக்கிழங்கு, சர்க்கரைப்பொங்கல், வெண்பொங்கல், மிளகுசாதம் (சம்பா). சுகியன், தினைமா, துவரைப் புழுக்கல், தேன், நெய், பச்சரிசி, வெல்லம், மிளகு, பணியாரம், பயறு, பருப்பு முப்பழம். பாகு, பால், பிட்டு, பொரி, மா, லட்டு, வடை, வெண்ணெய், வெள்ளரிக்காய், வெள்ளரிப்பழம், விளாம்பழம், நாவற்பழம் முதலிய உணவுவகைகள் உகந்தனவாகக் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

எல்லாரும் எப்போதும் செய்யக்கூடிய வழிபாடு :

கறுமுகன், தன்னாட்சியில் தேவர்களையெல்லாம் அடக்கியாண்டு. அவர்கள் தன்னைக்கண்டபோது தலையிற் குட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், தோப்புக்கரணம் போடவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திவந்தான். அவனை விநாயகர் வென்றதும் தேவர்கள் அந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்க “ நாங்களும் பெருமானாகிய தங்களைக் காணும்போதெல்லாம் அந்த இரு வழிபாடுகளையும்செய்கிறோம்; விருப்பத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் ” என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதுமுதல் அவை அனைவரும் செய்யக் கூடிய உகந்த வழிபாடாக ஆயின. இதனை அருணகிரிநாதர் “ தொப்பணி குட்டொடு வசைபரிபுர அர்ச்சனை மதவேளே ” என்றருளுகிறார்கள்.

கணங்கொண்ட வல்வினைகள் கண்கொண்ட நெற்றிப்
பணங்கொண்ட பாந்தச் சடைமேல் — மணங்கொண்ட
தாதகத்த தேன்முரலுங் கொன்றையான் தந்தளித்த
போதகத்தின் தான்பணியப் போம்.

கபிலதேவநாயனார்.

விரதங்கள்

மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும். இடைவிடாத தியானத்திற்கும் உறுதுணையான விரதங்களே. விரதம் என்பது அசையாத உறுதி. விநாயகரை எண்ணி மேற்கொள்ளப்பெறும் விரதங்களில் வரவிரதமாக உள்ளது வெள்ளிக்கிழமை விரதமாகும்.

வெள்ளிக்கிழமை விரதம் :

இது, நவகாசி மாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து முதல் சுக்கிரவாரம் தொடங்கி ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் தவறாது அநுட்டிக்கப் பெறுவது. * அன்று பகல்முழுதும் உணவு உண்ணாமல் இருத்தல் அவசியம். மாலையில் மறுபடியும் நீராடி, விநாயகரை வழிபட்டு, ஏதாவது பழங்களை உண்ணலாம்.

இந்த விரதம் மேற்கொள்பவர்கள், வெள்ளிக்கிழமை விடியற்காலையில் ஸ்ரீமணிக்குழன் புண்ணியநதியில் நீராடிப் பட்டுடுத்து, புனிதமாக ரத்னகலச ஸ்தாபனம்செய்து, சூரியோதயத்தில் விநாயகரைப் பூசித்து கரும்பு, விளாம்பழம், சர்க்கரை, பலாப்பழம் இவற்றை நிவேதித்தல் வேண்டும் விரதமுடிவில் மாகேசரபூசை செய்து, அடியார்களுடனிருந்து உண்ணுதல்வேண்டும். இந்தவிரதத்தை யநுட்டித்து அத்திரிமகரிஷி சந்திரனையும், துர்வாசரையும் பிள்ளைகளாகப்பெற்றனர். பிரமன் சிருட்டித் தொழில் கைவரப்பெற்றான். குபேரன் சங்கந்தி பதுமரிஷிகளைப் பெற்றான்.

விநாயகசதுர்த்தி :

இது, ஆவணிமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்தில் வருகிற சதுர்த்தியிலே விநாயகரை முற்கூறிய பூசனைவிதிப்படி வழிபட்டு, பகலில் ஒருவேளை யுண்டு, இரவில் பால் அல்லது பழம்மட்டும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு அநுட்டிக்கப்பெறுவது. இரவில் சந்திரனைப் பார்க்கவேண்டாது. ஆனால் விநாயக பூசையின் இறுதியில் சந்திரனைப் பூசித்தல்மட்டும் அவசியம். இவ்விரத காலத்தில் விநாயகரை அர்ச்சிக்கவேண்டிய பத்திரங்கள் மாசிபச்சை,

* சித்திரமாதத்துப் பூர்வபக்ஷத்துச் சுக்கிரவாரம் எள்கிறது உபதேச காலம்

ன்கயாந்தகன்ர, வில்லம், ஊரத்தை, நொச்சி, நாயுருசி, கத்தரி, வன்னி, அலரி, காட்டாத்தி, எருக்கு, மருது, விஷ்ணுகரந்தை, மாதுளை, தேவநாரு, மரு, நெல்லி, சிறுசண்படம், செந்தாளி, பாத்திரி அறுகு என்ற இருபத் தொன்று என்று புட்பவிதி கூறுகின்றது. சதுர்த்தியன்று சந்திரனை விஷ்ணு நேரிற் பார்த்த குற்றந்தால் அவமானம் அடைந்தார். வச்சிரமாலியென்பவன் இவ்விரதத்தை யறுட்டித்துப் பெருவியாதி நீங்கப்பெற்று அரசபோதம் துய்த்தான்.

விநாயகபூராணம். இந்த விரதத்தை ஆவணி சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தி தொடங்கிப். புரட்டாசிமாசத்துச் சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்திவரையில் அறுட்டிக்கவேண்டும் என்கின்றது. மேற்கூறிய ஆவணி சதுர்த்தியில் விடியல் ஐந்து நாழிகைக்குமுன்பே எழுந்து நீராடி, பூசைக்குரிய சாதனங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு, முன்கூறியவாறு கலச ஸ்தாபனம்செய்து, அதன் முன்பு பொன்னாலும், மண்ணாலும் இயன்ற நிருவுருவங்களை எழுந்தருளச் செய்து விதிப்படி தினந்தோறும் பூசித்தல்வேண்டும். இந்த ஒருமாதத்தில் தினமும் தவறாமல், விநாயகருடைய மந்திரமாகிய, ஒன்று, இரண்டு, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, இருபத்தெட்டு என்னும் எழுத்துக்களுள்ள மந்திரங்கள் ஏதாவது ஒன்றைச் செபித்தல்வேண்டும். ஒன்று, இரண்டு, நான்கு எழுத்துள்ள மந்திரங்களைச் செபிப்பவர்கள் இலக்ஷம் உருவும், முடியாதாயின் அரைலக்ஷமும், ஐந்து, ஆறு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு எழுத்துள்ள மந்திரங்களைச் செபிப்பவர்கள் இலக்ஷம் உருவும், முடியாதாயின் பதினாயிரம் உருவும், இருபத்தெட்டெழுத்து மந்திரத்தைப் பதினாயிரமும் குறையாமல் செபிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் செபிக்கும்போது பத்துருவிற்கு ஒருகால் ஒரு தர்ப்பணமும், பத்துத் தருப்பணத்திற்கு ஒருமுறை ஒரு ஓமமும், பத்து ஓமத்திற்கு ஒரு முறை அன்னதானமும் முடிந்தவரை செய்யவேண்டும். ஒருமாதம் முடிந்ததும் பூசையைமுடித்து விநாயகருக்கு விதியுலா செய்வித்து, மண்மயமூர்த்தியை நதியிலாவது, மடுவிலாவது எழுந்தருளச் செய்தல்வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் பூசைமுடிக்கின்றவரை முப்பதுநாளும் உணவு உறக்கங்களைநீக்கி, விஷயசுகங்களையும் விரும்பாமல் இருந்து, முடிவில் எல்லா ரோடும் இருந்து உண்ணுதல்வேண்டும். இங்ஙனம் கடும் விரதம் இருக்க இயலாதவர்கள் விரத ஆரம்பத்திலாவது இவ்வாறு இருந்து மற்றநாட்களில்

அவிச.* பழம், பால் முதலிய சாத்துவிக உணவை உட்கொண்டு வருவது நலம். முப்பதுநாளும் அநுட்டிக்க முடியாதவர்கள் விநாயக சதுர்த்தி யன்றுமட்டுமாவது விதி பிறழாமல் அநுட்டிப்பது அவசியம்.

இவ்விரதத்தை முருகன் அநுட்டித்து இடைபூரின் ரிப்போரில்குரனை வென்றார். உமாதேவியும் அநுட்டித்து மகிழ்ந்தனர். கர்த்தமன் என்னும் அரசன் அநுட்டித்து அரசாட்சியைச் செவ்வனே நடத்தி, மறுமையில் பேரின்ப நிலையையும் பெற்றான். நான் அநுட்டித்துச் சிவஞானப் பெற்றேன். இவ்வண்ணமே சந்திராங்கதன் இருமையின்பத்தையும் எய்தினான். மன்மதன், ஆதிசேடன் முதலியவர்களும் அநுட்டித்து இன்பம் எய்தினர்.

குமார சஷ்டி வீரதம் அல்லது பிள்ளையார் நோன்பு :

இது, கார்த்திகை மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் பிரதமை முதல் மாரீகழி மாதம் சக்ரவர்த்தி சஷ்டிதிதிவரையில் இருபத்தொருநாள் அநுட்டிக்கப் பெறும் வீரதமாகும். 'சட்டி தொட்டுச் சதயம் விட்டு' என்ற பழமொழி யுங்கூட இவ்விரதம் தொடங்குங் காலத்தையும், முடிக்குங் காலத்தையும் அறிவிக்கிறது. நோன்பு பூண்பவர்கள் இருபத்தோரிழையாலாகிய நூலைக் காப்பாக அணிதல்வேண்டும். ஆடவர் வலது மணிக்கட்டிலும், பெண்கள் இடது மணிக்கட்டிலும் அணிவது மரபு. இந்த இருபத்தொருநாட்களிலும் விநாயகருக்குத் திருமஞ்சன முதலியவைகளைச் சிறந்தமுறையில் செய்வித்து ஒவ்வொருநாளைக்கு ஒவ்வொருவிதமாக, இருபத்தொருவகையான பணியா ரங்களை நிவேதித்தல் வேண்டும். முதல் இருபது நாட்களிலும், ஒருபோது உண்டு, நியதியுடன் செய்யாதன செய்யாமல், பிள்ளையார் கதையைப் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டு, எப்போதும் தியானபரர்க ளாகவே நாட்களைக் கழித்தல்வேண்டும். இறுதிநாள்மட்டும் உணவொழிந் திருந்து மறுநாட்காலையில் பாரணசெய்து வீரதத்தை முடித்துக்கொள்ளுதல் மரபு. அனந்தன் இவ்விரதத்தை யநுட்டித்துத் துன்பம் நீங்கப்பெற்றான்.

சக்கடஹரசதுர்த்தி :

மாசிமாதம் தேய்ப்பிறையில் செவ்வாய்க்கிழமையோடுவரும் சதுர்த்தி திதியில் துவங்கி, ஓராண்டு விதிப்படி அநுட்டித்தால் எல்லாத்துன்பங் களும் நீங்கப்பெற்று, செல்வம், செல்வாக்கு, கல்வி முதலிய எல்லா இன்பங்களையும் எய்தலாம்.

* அவிச - உப்பின்றிப் போக்கப்பெற்ற உணவு

இவ்விரதத்தைத் துவங்குநாளில், குரியனுதிக்க ஐந்துநாழிகைக்கு முன்னரே உறக்கத்தினின்று எழுந்து விதிப்படிச் சங்கற்பித்துக் கொண்டு, புண்ணியநதியில் நீராடிச் சிவசின்னங்களை அணிந்துகொண்டு விநாயகப் பெருமானைத் தியானித்து, அவருடைய ஓரெழுத்து, ஆறெழுத்து மந்திரங்களில் யாதாயினும் ஒன்றை - அதுவுந் தெரியாதவர்கள் அவருடைய பெயர்களுையாவது இடைவிடாது அன்றுமுழுதும் செபித்தல்வேண்டும். உபவாசம் இருப்பதேமேல். அன்று இரவு உறக்கமும் கூடாது. விநாயக புராணத்தைப் பாராயணம் செய்து நல்லது. முன் விநாயகசதுர்த்தி விரதம் போன்றே இதற்கும் பெருமானை எழுந்தருள்வித்துத் திருமஞ்சன முதலிய வற்றை விதிப்படிச்செய்து வழிபடலாம். இவ்விரதத்தை ஓராண்டுவரை உறுதியுடன் அனுட்டித்தவர்கள் கூன் குருடு முதலியன நீங்கப்பெற்று உய்வர், உடல்பலம் பெறுவர். அறிவுசெறிவர், எல்லா இன்பமும் தானே வந்தியையும்.

இவ்விரதத்தைக் கிருகவிரின் மேற்கொண்டு கார்த்தவிரியன் என்ற விரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றுப் பேரரசை எய்தினான். சந்திரன் இந்நோன் பைப்பூண்டு. தனது சுடியரோகம் நீங்கப்பெற்றான். புருசுண்டி என்னும் முனிவர் அனுட்டித்துத் தன் பிதிரு தேவதைகளைச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பினார். இன்றும் கடன்தொல்லை. நோய், பகை உடையவர்கள் இந்த நோன்பைப்பூண்டு அவை நீங்கப்பெற்று இன்பம் எய்தி வருகின்றனர்.

இதனை முதன்முதலில் செவ்வாய் அனுட்டித்துப் பேறுபெற்றான். அதனால் இது அங்காரக சதுர்த்தியெனவும் வழங்கப்பெறும்.

பெண்கள் பூசைமுறை :

நமது நாட்டில் எந்தக் கலைகளும், ஆசாரங்களும் பெண்களாலேயே பாதுகாக்கப்பெறுகின்றன எனலாம். இன்றைய உலகப்போக்கில், தானும் தொழிலுமாக அத்துவித நிலையில் கலந்திருக்கும் ஆடவர்களுக்கு, விரதங்களையும், நாள் - கிழமைகளையும் நினைவூட்டிக் கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்சம் சமய வாழ்விற்கு உயிர்த்தண்ணீர் ஊற்றி வருபவர்கள் தாய்மார்களே எனல் மிகையாகாது. அவர்கள் பரப்பரையாக இரண்டு விநாயக விரதங்களை அனுட்டித்து வருகின்றார்கள். வெள்ளிப் பிள்ளையார் கும்பிடுதல், செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் கும்பிடுதல் என்ற பழக்கங்களே அவர்களால் மேற்கொள்ளப் பெற்றவை. அவற்றிற்கு அவர்கள் சொல்லும் வரலாறுகளும்,

புசைமுறையும் செலி வழியாகவே வேதம்போல வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேதம் பெண்கள் கேட்கக் கூடாததுபோலச் செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் கதையும் ஆடவர்கள் கேட்கக்கூடாது என்றமரபு இருக்கிறது. அவற்றைத் தெரிந்தவரையில் விளக்கலாம்.

பெள்ளிப் பிள்ளையார் :

பெண்கள் பெள்ளிக்கிழமை விடியற்காலை நாலு மணிக்கே எழுந்து எண்ணெய்தேய்த்து முழுநிவிட்டு, ஆசாரமாகப் பட்டாடை அல்லது தூய்மையான பஞ்சாடை புனைந்து, செவ்வலரி, செவ்வரத்தை, அறுகு முதலியனகொண்டு பூசிப்பார்கள். ஈனாக்கன்றின் சாணத்தால் பிள்ளையார் பிடித்து வைப்பார்கள். புசையெல்லாம் சூரியன் உதிப்பதற்குள் முடிந்து விடவேண்டும். தாழையிலே, நெற்கதிர் இவைகளை வைத்து வழிபடுதல் வழக்கம்.

வரலாறு : ஓர் ஊரில் ஓர் அரசனிருந்தான். அவனுக்கு அருமையாக ஒரு பிள்ளை, அந்த அரசகுமாரன் ஒரு பசங்களன்றை வளர்த்துவந்தான், அந்தக்கன்று உண்டால்தான் அவன் உண்பான். அது உறங்கினால்தான் அவன் உறங்குவான். இப்படி அவனும் கன்றும் ஆசையால் பிணிப்புண்டு வளர்ந்தனர். அரசனும் தனது மகன் எண்ணப்படியே விட்டுவந்தான். ஒருநாள் அந்தப் பசங்களன்று கட்டை அறுத்துக் கொண்டு ஊர்ப்புறமாக ஓடிவிட்டது. போனவிடத்தில், பள்ளத்தெருவில் ஒரு வீட்டு முற்றத்தில் நெல் உலர்ந்துகொண்டிருந்தது. அதனைக் கன்று தின்றுவிட்டது. வந்த விட்டுக்காரி நெல் போய்விட்டதே! ஒருநாள் கூலி போய்விட்டதே! என்று பதறிப்போய், கோபங்கொண்டு உள்ளேயிருந்த தடியைக் கொண்டு வந்து அடித்தான். கன்று இறந்துவிட்டது. அப்போது வந்த அவள் கணவன், ஐயோ ஐயோ அரசகுமாரனுடைய ஆசைக் கன்றல்லவா? இப்படிச் செய்துவிட்டாயே என்று அரற்றினான். அதனைக் கேட்ட பண்புபெண் யான் என்ன செய்வேன்; தவறியிட்டேனே என்று பயந்து, அதனை வெட்டி அடுக்குப்பானையில் அடைத்து மறைத்து வைத்துட்டாள்.

மாலைக்காலம், மன்னன் மகன் தனது வளர்ப்பைக் காணாமல் தவித்துப்போனான். தந்தையிடம்போய்க் கன்று வந்தால்தான் உண்பேன்; உறங்குமேன் என்று அடம்பிடித்தான். அரசனும் ஆட்களைவிட்டுத் தேடச் சொன்னான். அவர்கள் எங்குத்தேடிக்காணாமபால் ஒவ்வொரு வீடாகப்

சுவாமிநாதர்

சுவாமிநாதர் அருள்.

புகுந்து தேடத்தொடங்கினார்கள். ஊரவர்களில் சிலர். இன்று நண்பகல் அந்தக்கன்று ஊர்ப்புறமாகத் தாமங்காட்டுக்கு எதிரில் உள்ள பிள்ளையார் கோயில்பக்கம் போயிற்று என்றார்கள். சிலர் 'தாமங்காட்டுக்கு உள்ளே இருக்கும் பள்ளத்தி நெல்லைத் தின்றது பார்த்தேன்' என்றார்கள். இதனைக் கேட்ட ஏவலர்கள் பள்ளத்தியின் விட்டைச் சோதனைபோடக் கிளம்பி விட்டார்கள். இதனையறிந்த பள்ளத்தி, பிள்ளையார் கோயிலுக்குப்போய் 'ஐயோ கணேசா! ஆபத்துக்காத்த பிள்ளையாரே! தெரியாத்தனமாக ராசா விட்டுக் கன்றைக் கொண்டு விட்டேன்; ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டேன்; என்னை எப்படியாவது காப்பாற்றவேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டாள். அன்பெனும் வலையுள் அகப்படும் விநாயகப்பெருமானும் அருள் வழங்கினார்.

அரசனுடைய ஏவலர்கள் அவள்விட்டு அறையிலே உள்ள பாளைகளையெல்லாம் சோதித்தனர். பள்ளத்தி, அகப்பட்டுக்கொண்டோமே என்று தவியாகத் தவித்தாள். பிள்ளையார் பெருங்கருணையால் பாளைக்குள்ளிருந்த கன்றினிறைச்சி எல்லாம் தாமரைப்பூவாகக் காணப்பட்டது. வந்த ஏவலர் ஒன்றும் அரியாது சென்றனர். பள்ளத்தி எப்படியாவது பொழுது விடிவதற்குள்ளே கன்றை எழுப்பிக்கொடுத்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கணபதியை வேண்டிக்கொண்டாள். கணபதியும் கன்று எழும்பக் கருணைபுரிந்தார். கன்று துள்ளிக்கொண்டு அரண்மனை நோக்கி ஓடிற்று. இதனை அறிந்த பள்ளத்தி, கன்றெழுந்த நேரமாகிய வெள்ளிக்கிரமை விடியல் நாலுமணிக்கே, இந்த நோன்பை அநுட்டிக்கத் தொடங்கினாள்.

தான் உழைத்த நெல்லிலிருந்து, 'நலுங்காத நாயி. குலங்காமல் குறுணி' சேர்த்து, ஆசாரமாகக் குத்தி அரிசியாக்கினாள். மா இடித்து வெல்லத்தைக் கலந்து பிசைந்து பிடிக்கொழுக்கட்டையாகப் பிடித்தாள். கன்றை எழுப்பித்தந்து உழவனைக்காத்த நன்றி யறிதலுக்காகக் கன்றைப் போலவும், பசுவைப்போலவும், இடையன். அரசன், அரசகுமரன், ஏர், கலப்பை, உழவன், சால், கரகம் இந்தவடிவங்களைப்போலவும், தன்னைப் போலவும் மானிதற் பதுமைகள் செய்துவைத்து வேகவைத்தாள். விடியலுக்குள். தாமமடல் நெற்கதிர் இவற்றைச் சூழப் பரப்பினாள். இடையில் ஈதுக்கன்றின் சாணத்தால் பிள்ளையார் பிடித்துவைத்தாள்; பூசித்தாள். இதனாலே இவளுக்கு இருந்த ஆபத்து நீங்கியதொடல்லாமல் செல்வமும் வளர்ந்தது.

நம் நாட்டுப் பெண்கள் ஆடி, தை மாதங்களில் வரும் வெள்ளிக் கிழமைகளில் முற்கூறியவண்ணம் நீராடி, தாமமடல் நெற்கதிர் இவை களைப்பரப்பி, கொழுக்கட்டை சுட்டுவைத்து வழிபடுவார்கள். அதனால் செல்வம் பெருகும் : இடையூறுகள் நீங்கும் என்பது அவர்கள் உறுதி.

செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் :

தைச்செவ்வாய், ஆடிச்செவ்வாய் இந்தக்கிழமைகளில் தொடங்கி, இத்தனை செவ்வாய் என்று உறுதிசெய்து இந்த நோன்பைத் தொடங்கு வார்கள். பெண்கள்மட்டுமே இந்த விரதம் கொண்டாடுவது வழக்கம். ஆண்களுக்குச் சத்தங்கூடக் கேட்கக்கூடாது. அவர்கள் இந்த ரிவே தனத்தை உட்கொண்டாலும், நோற்கும்போது உளதாகும் உரல் உலக்கை ஒளிகேட்டாலும் கால் ஓய்ந்துவிடும்; வலி குன்றும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. ஆகலால், ஆடவர்கள் உண்டு உறங்கச் சென்றபின்போ, ஊருக்குப்போனபின்போ எல்லா வீட்டுப் பெண்களும், ஆடவரில்லாத ஒரு வீட்டில் ஒன்று கூடுவார்கள். அவரவர்கள் மிச்சமின்றி உண்ணக்கூடிய அளவுக்கு நெல்லைக் கொணர்ந்து பங்காகக் கொடுப்பார்கள். அனைவரும் நீராடித் தூய்மையாக நெற்குற்றுவார்கள். அரிசியான பின்பு களைந்து மா இடிப்பார்கள். எல்லாம் அவர்கள் கூட்டுறவுமுறையிலேயே நடைபெறும். உப்பிடாமல் மாவைச் பிசைந்து, தேங்காயைச் சிறு சிறு துண்டுகளாக்கி, அதிற்போட்டு அங்க இளரீரையேவிட்டு நன்றாகப் பிசைந்து அடையும் உருண்டையுமாகச் செய்து, நீராவியில் வைக்கோலைப் பரப்பி, அதன்மேல் வைத்து, மேல் ஆவி போகாதவண்ணம் மூடி வேகவைப்பார்கள். அன்று கூடியிருக்கிற பெண்களில் சிறுமிமுகல் அனைவருக்கும் அளவுக்கேற்ப ஓரடையாகத் தயார் செய்யப்பெறும். பிறகு ஈனாக்கன்றின் சாணத்தால் பிள்ளையார்செய்து, அதற்குப் புன்கஇலை, புளிய இலைகளைக்கொண்டு சுழல் அமைத்து, அதன் நடுவிலே பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்வார்கள். தேங்காய் பழம் பாக்கு வெற்றிலைகளைத் திருத்திப் பரப்பி, கொழுக்கட்டை களையும் பரப்பி வைத்துவிட்டுத் தூபமிட்டுக் கதைசொல்லத் தொடங்கு வார்கள். கதை முடிந்ததும், கற்பூர ஆராதனைசெய்து, நைவேத்யம் செய்து விட்டு அனைவரும் ஒருங்கிருந்து அவரவர்களுக்கு உரிய அடைகளை உண் பார்கள். பொழுதுவிடிய நான்கு நாழிகைக்கு முன்பே எழுந்து இரவு கொழுக்கட்டை வேகவைத்த வைக்கோல், புன்கந்தழை, புளியந்தழை, பூசைசெய்த பூ, இலை எல்லாவற்றையும் கொண்டுபோய், ஆற்றில்விட்டுப்

பிள்ளையாரையும் வழியனுப்பிவிட்டு. வாப்பேசாமல் நிறைகுடத்தோடு புனிதமாக மஞ்சள் குங்குமம் அணிந்து, வெற்றிலையும் சுவைத்து, வீடு நிரும்புவார்கள். அன்றுமுழுதும் யாருக்கும், காசு தானியம் முதலியன கொடுக்கமாட்டார்கள்.

கதை : ஓர் ஊரில், ஒரு வேளாளன் இருந்தான். அவனுக்கு ஏழு பிள்ளைகளும், ஒரு பெண்ணும் இருந்தனர். மனைவி யிறந்துவிட்டாள். மிக ஏழ்மையான குடும்பம். தந்தையும் பிள்ளைகளும் அன்றைக்கன்று கூலி வேலை செய்து நெற்கூலி வாங்கிவருவார்கள். அந்த நெல்லை அந்தப்பெண் குற்றிப் பொங்கி இடுவாள். ஆனால், அவர்கள் அதிருஷ்டம்; லறுமையின் எதிரோலி; வாங்கிவருங் கூலிநெல் அவ்வளவும் பதராகவும் உமியாகவும் ஆகும். அரிசி அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்குக்கூட ஆகாது. பொறுமைக்குச் சிகரமாகிய அந்தப்பெண் அதனைப் பக்குவமாக்கி உழைப்பவர்களுக்கு அளித்துவிட்டுத் தான் வடிகஞ்சியையுண்டு காலத்தைக் கழித்துவந்தாள். இவர்கள் குடித்தனம் இப்படி நடந்துவருகிறது.

ஒருநாள் ஔவைவப்பாட்டிக்குக் கடுமையான பசி. இந்த வீடு பார்த்து உணவுக்கு வந்தாள். வீட்டிலோ ஆடவர்கள் எல்லாம் வேலைக்குப் போயிருந்தார்கள். ஔவை வெளித்திண்ணையில் நின்றுகொண்டே, 'அம்மா பசி! அன்னம்போடு' என்று இரைந்தாள். அந்தப்பெண் அரையாடையை யுடுத்தியிருந்தமையால் வெளியில்வந்து பதில் சொல்லவும் வெட்கி. அரைக் கதவைத் திறந்துவைத்துக்கொண்டு, ஔந்திருந்தபடியே, ஔவையாச்சே எப்படி இல்லையென்பது என்று பயந்து தேம்பித்தேம்பியழுதாள். ஔவை மனம் இடையது. ஏன் அம்மா அழுகிறாய் என்று கேட்டாள். 'இல்லை பாட்டி! எனக்கு ஏழு அண்ணனும், அப்பாவும் இருக்கிறார்கள்; அவ்வளவு பேரும் நன்றாக வேலை செய்பவர்கள்; நிறைபத்தான் கூலி வாங்கி வருகின்றார்கள்; ஆனால் அந்த நெல் எல்லாம் எங்கள் அதிர்ஷ்டம் குத்தக்குத்த உமியும் பதருமாகப்போகின்றது; அரை வயிற்றுக்குக்கூடப் பற்றாமற் போகின்றது; அந்த நிலையில் எப்படிப்பாட்டி பிச்சைபோடுகிறது' என்று அழுதாள். ஔவையார் மனமிளகி, 'அப்படியா அம்மா! அந்த நிலையை ஏன் முன்னமே சொல்லவில்லை; போகுற்போகிறது. இந்தா! நான் பிச்சை யெடுத்த அரிசியில் கால்நாழிகை இருக்கிறது; ஒரு தேங்காய் இருக்கிறது; என்னை நினைத்துக்கொண்டு செவ்வாய்ப் பிள்ளையாரைக் கும்பிடு; அப்புறம் பாரேன் உனக்கு இருக்கிற அதிர்ஷ்டத்தை' என்று சொன்னாள். பாட்டி

வார்த்தையைக் குறு உபதேசமாகக் கொண்ட அந்தப் பெண் அந்த அரிசியையும் தெங்காயையும் வாங்கிவைத்துக்கொண்டு, செவ்வாய்க்கிழமை என்றுவரும் என எதிர்பார்க்கியிருந்தாள்.

செவ்வாய்க்கிழமையும் வந்தது. அண்ணனும் அப்பனும் உண்டு உறங்கப்போன பின்பு, அவள் நீராடி நோன்பு கும்பிடத் தொடங்கினாள். அடுப்புப் பற்றவைக்க நெருப்பில்லை. என்னசெய்வாள் பாவம். ஊரடங்கி விட்டது. இவ்வாறு மதித்து அந்த அத்திராத்திரியில் நெருப்பாசிப்பார் யார்? தெரிவமெகதி என்று. எங்கேயாவது வெளிச்சம் தெரிகிறதா? பார்ப்போம்; தெரிந்தால் அங்கேயோர் நெருப்பு எடுத்து வருவோம் என்று எண்ணினாள் ஊருக்கு வெளியே போனாள். புன்கமரமும், புளியமரமும் இணைந்து உயர்ந்து வளர்ந்திருந்து. அதில் ஏறி புன்கங்கினையில் ஒருகாலும், புளியங்கினையில் ஒருகாலும் வைத்துக்கொண்டு தொலைதூரம் பார்த்தாள். அங்கே ஓரிடத்தில் வெளிச்சம் தெரிந்து. மிசுந்த மகிழ்ச்சி; கீழே இறங்கினாள். அந்த இடத்திற்கு ஓடினாள். அது ஒரு சுடுகாடு. பிணம் எரிந்துகொண்டே இருந்தது. இவளுடைய தளராத உறுதி எதனையும் பொருட்படுத்தவில்லை. நெருப்பெடுக்கப் பரவரந்தாள். பிணஞ் சுட்டுக்கொண்டிருந்த வெட்டியான் 'இந்த வேளையில் வந்த நீ யாரம்மா? பெயர் பிசாசா? பெருமானுடைய பிறப்பா? உள்ளதைச் சொல்' என்றுன். அந்தப்பெண் 'நான் பேயுமல்லள் பிசாகமல்லள்; பெருமானுடைய பிறப்புத்தான்; நான் ஒரு நோன்பு எடுக்கப்போகிறேன்; அதற்கு நெருப்புவேண்டும்' என்றுள். அவன் 'அப்படியானால் இந்தா என் கையிலேகிடைத்தது கால்நாயிரியிரியும் தேங்காயும் இவனையும் கொண்டுபோய் எனக்காகவும் பிரார்த்தனைசெய்' என்று சொல்லி நெருப்பையும் கொடுத்தான். பெண் அவ்வாறே வாங்கிக்கொண்டு வருகிற போது தனக்கு நெருப்பு இருக்கின்ற இடத்தைக்காட்டி உதவிசெய்த புன்கந்தழையையும், புளியந்தழையையும் பறித்தக் கொண்டாள்.

நோன்பெடுக்கத் தொடங்கினாள். அப்போது அந்தப் பெண்ணுள்ளம் என்னியது அந்த வெட்டியான் இல்லாவிட்டால் நெருப்புக் கிடைத்திருக்கா? அந்தப்பிணம் அந்த தேரத்தில் எரியவில்லையானால் நெருப்பு எங்கே? என்பதற்கு ஏன் எண்ணினாள். அவர்கள் நினைவாக வெட்டியானைப் போனவும் பிணத்தைப்போனவும் மாவினால் செய்தாள். அவற்றையும் கொழுக்கட்டையோடு வைத்து வெகவைத்தாள். ஓளவைப் பாட்டியாகிய குருவைத் தியானித்தக்கொண்டே அவள் சொன்னபடி பிள்ளையார்பூசை

தருவாங் புலாதா கணபதி
தருவாங்குதுறை ஆதீனம்

பண்ணினான். உறுதி உயர்வையளித்தது. ஊக்கம் விளைந்தது. நிலையும் உயர்ந்தது. நினைத்தவண்ணம் செல்வநிலையுயர்ந்தது. குடும்பம் வலுத்தது. அண்ணன்மார்கள் அனைவருக்கும் மணமுடித்துவைத்தாள். ஏழைக் குடும்பம். எல்லோராலும் எண்ணிப் பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு மிகமிக உயர்ந்துவிட்டது. அண்ணன்மார்கள் எண்ணுகிறார்கள்; நாம் மட்டும் மணமுடித்துக்கொண்டோமே! நமது வீட்டுத் தெய்வம்போல விளங்கும் தங்கைக்குத் தக்க கணவனைத்தேடிக் கொடுத்துவிடவேண்டாமா? என்று. காலங் கூடிற்று. கடவுள் கருணையுந் துணைசெய்தது. தக்க செல்வர் மணந்துகொண்டார். புக்கவிட்டுக்குப் போகின்ற அந்தப்பெண், தனது அண்ணிகளை அழைத்து மிக இரகசியமாக, 'அம்மா அண்ணிமார்களே! நமது குடும்பம் முன்பு எப்படி இருந்தது தெரியுமா? இன்று நீங்கள் விட்டு விளக்குகளாக வரக்கூடிய அளவுக்கு நமக்கு அருள்செய்தவர் விநாயகரே; ஓளவையார் உபதேசப்படி, செவ்வாய்க்கிழமைதோறும், தவறாமல் அவரை, இவ்வண்ணம் பூசித்துவந்தேன்; நீங்களும் தவறாமல் செவ்வாய்ப்பிள்ளையாரைக் கும்பிடுங்கள்; நீங்கள் எவ்வளவு பணக்காரிகளாக இருந்தாலும், இரண்டு வீட்டிலே அரிசி பிச்சையாக வாங்கித்தான் இந்தநோன்பு நோற்கவேண்டும்; செய்த கொழுக்கட்டை பிதமிருந்தால் வேறு யாருக்கும் கொடுக்காதீர்கள்; எலி, பூனை, நாய் தின்னப் போடாதீர்கள்; விரதமிருந்த மறுநாட்காலையில் பூசைசெய்த அப்பொருள்களையும், பிள்ளையாரையும் மிக பயபக்தியுடன் வழிகூட்டி அனுப்புங்கள்; அன்று யாருக்கும் எதையும் கொடுக்காதீர்கள்; இது உறுதி - உறுதி' என்று சொல்லிப் போனாள்.

நாட்கள் கழிந்தன. செல்வம் நிலைமையை மாற்றியது. அண்ணி மார்கள் உள்ளத்தில் செல்வச்செருக்கு மூடியது. கடவுள்மீதுள்ள அன்பு குறைந்தது. நோன்பில் அவள் செய்யக்கூடாது என்ற குற்றங்களை எல்லாம் செய்தார்கள். அன்பு குறைய வளங்குறைந்தது; வளங்குறைய உளங்குறைந்தது; உளங்குறைப உள்ளசெல்வமும் குறைந்தது. ஊர் ஊராகப்போய் பிழைக்கவேண்டிய நிலையும் வந்துவிட்டது. இந்நிலையில் சிமாட்டியாக வாழுகின்ற தங்கை தமையன்விட்டிற் சீராட வந்தாள். நிலைமையை உணர்ந்தாள். அடிப்படையான காரணங்களையும் அறிந்தாள். அண்ணிமார்களுக்கு அறிவூட்டினாள். அறிவு திருந்தப்பெற்ற அண்ணி மார்கள் முன்போலவே செவ்வாய்ப் பிள்ளையார் பூசையை மேற்கொண்டு சிறப்பாக நடத்தி வந்தாள். செல்வமும் பெருகிற்று.

சென்வார்ப்பிள்ளையார் கும்பிட்டால் அனைவரும் இப்படி வாழலாம் என்ற உறுதி நமதுநாட்டு மங்கைபார்க்கரசியர்களிடம் மலிந்திருக்கிறது. அதனாலேதான் இந்நோன்பில் அவர்களுக்கு அழுத்தமான பற்று.

விளையாட்டில் பிள்ளையார் :

பந்து முதலியன ஆடும்போது கைவாசிவருவதற்காக ஆடும் முதல் ஆட்டத்தைப் பிள்ளையார் ஆட்டம் என்று சொல்வது வழக்கமாகும். அப்படியே சொக்கட்டான், தாயம் முதலியன ஆடும்போதும், முதலில் பிள்ளையாருக்கு என்று உருட்டுவது வழக்கம். கிராமப்பகுதிகளில் பழங்காலத்தில் பிள்ளையார்பந்து என்றே ஒரு விளையாட்டுவகை உண்டு. சிறுவர்கள் முழுச்செங்கல் ஒன்றைக் குத்திட சிறுத்திவைப்பார்கள். அந்தக்கல்லைப் பந்தால் தலைக்கு ஒருதடவை அடிப்பார்கள். யார் அடித்த போது அந்தக்கல் விழுந்துவிடுகிறதோ அவர்கள் மற்றக் கட்டுக்காரர்களைப் பந்தால் அடிப்பார்கள். அவ்வண்ணம் அடிக்கும்போது தங்கள் கட்டுக்காரர்கள் பலரிடமும் பந்து இருக்கிறமாதிரிக் கையைத் துணியால் முடிக்கொண்டு ஓடிஓடி அடிப்பது வழக்கம். அடித்தவர்கள் வென்றவர்கள் : அடிபட்டவர்கள் தோற்றவர்கள். இவ்வண்ணம் குழந்தைகள் விளையாட்டிலும் பிள்ளையார் கலந்திருக்கின்றார்.

போகப் தத்தந்த மின்றிநிற் பீர்புனை தார்முடிமேல்
நாகப் தத்தந்த நாளம் பிறையிறை யான்பயந்த
மாகப் தத்தந்த மாமழை போன்மதத் துக்கதப்போர்
ஏகந் தத்தெந்தை செந்தா வினைபணிந் தேத்துமினே.

— கபிலதேவநாயனார்..

பிள்ளையார் ஆயுதங்கள்

oooooooooooooooo

காலதேவன் நமது வாழ்க்கைப்பாதையைப் பலவேறு வழிகளில் பலநாட்டுமக்களுடைய கூட்டுறவைக்கொண்டு கணந்தோறும் மாற்றி அமைக்கின்றான். அதனால் நமது அகவாழ்வு புறவாழ்வு இரண்டுமே மாறுகின்றன. நமது பண்டைய வாழ்வியலின் துணைப்பொருள்களான பாத்ரபண்டங்களும் போர்க்கருவிகளும் இன்று வேற்றுருவத்தில் வேறு வேறு பெயர் தாங்கிநிற்கின்றன. சில மறைந்தே போயின. சில பெயர் மட்டும் மறைந்துபோயின. ஆதலால் அவற்றைப்பற்றி இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்கின்ற நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது இன்றி யமையாதது.

கருவிகள், கருவிகளாக இருந்தகாலத்திலே காரியப்பாட்டிற்கு வேண்டிய உருவும், தகுதியும் உடையனவாக இருந்தன. அவற்றில் சூடம் பரமும், அணியற்கும் அடிவைக்கத் தொடங்கியகாலத்து, எத்தனையோ. இழைப்புவேலைகளும் கொடிக்கருக்கு வேலைகளும் சிற்ப சித்திர வேலைகளும் கலந்துவிட்டன. அதனால் அவை ஆயுதங்களா? அல்லது அணியா? என்றுகூட அறியமுடியாதநிலை நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. அவ்வண்ணமே (ஆயுதங்களை) போர்க்கருவிகளை மக்கள் கையாண்டகாலத்துக் கருவிகளாகவே இருந்தன. மன்னர்களும் மந்திரிகளும் கையாளுவனவற்றில் சித்திரம் கலந்தன. கடவுட் கைகளில் இருப்பன, என்றும் காட்சிப் பொருள்களாகவே இருப்பதால் அவை அழகுப்பொருள்களாகவே ஆயின. ஆதலால் அவைகளின் இயற்கையமைப்பையும், இன்று கடவுளர் கரங்களில் விளங்கும் அமைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது இன்றி யமையாதது. மற்றும், நாட்டிற்குநாடு கருவிகளினுடைய அமைப்பு மாறியிருக்கின்றது.

கல்லுக்கு உயிர்கொடுத்து, கற்பனைக்கு உறைவிடமாக்கி, கலைத் தெய்வத்தின் கருணையை விளங்கச்செய்த பல்லவர்களில் முற்காலப் பல்லவர்கள், சாளுக்கியர்கள் இவர்கள் சிற்பங்களில் கருவிகளின் அமைப்புகளை வேறு. அவற்றினின்றும், பிற்காலச் சாளுக்கிய, பல்லவ, ஹையசன மன்னர்களின் சிற்பங்களிலுள்ள கருவிகளின் அமைப்பு முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவற்றைக் கிடைத்தவரையில் கணபதி கரங்களிலுள்ள கருவிகளைக் கொண்டு நாட்டமுயலுவோம்.

1. பாசம்: இது கயிறு. பகைவர்கள் கையையும், கால்களையும் கட்டப் பயன்படும். ஒருகயிறு அல்லது இரண்டு மூன்று கயிறுகள் சேர்த்து, எவ்வளவு அகலுக்கும் கருக்குமுடிச்சாக இடப்பட்டிருக்கும். கருக்கிடாமல் விளையமாகவும் இருக்கும். விநாயகருக்குச் சிறப்பான கருவி நாகமே பாசமாக அமைவதும் உண்டு. இதனை நாகபாசம் என்பார்கள். இதன் வகைகள் நான்கு.

2. அங்குரம்: இது யானையை அடக்கப் பயன்படுவது. இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற வளைந்த முக்கும் குத்தியடக்கக்கூடிய ஒரு கூரிய ஓரான பகுதியும் உடையது. நீளமான கழிகளிற் செருகப்பெற்றிருக்கும் யானைப் பாகன் இதனை யானைக்காநிலை மாட்டித் தொங்கவிட்டிருப்பான். இதில் இரண்டு உருவங்கள் உள்ளன. விநாயகருக்கு உரிய சிறப்புக்கருவிகளில் இதுவும் ஒன்று.

3. தந்தம்: ஒடிந்த யானைக்கொம்பு

4. வேதாளம்: தசை நாரில்லாத, அச்சமும் அருவெறுப்புத் தரத் தக்க புது வடிவாக இருப்பது. இதனை ஏவிப் பகைவர்களை விழுங்கச் செய்வது வழக்கம். இது வீரகணபதி கரங்கள் ஒன்றில் இருக்கிறது.

5. சுத்தி: இது வெல். ஆறு கூரிய பகுதிகளையுடையது. தகட்டு வடிவானது. முருகனுக்குச் சிறப்பானது, விநாயகரும் வீரகணபதியாக விளங்கும்போது தாங்கியிருக்கிறார். இது பிடித்தபடியே எறியும் கருவிகளில் ஒன்று. வெல்மட்டும் இரும்பாலானது இதனை நடுவில் பிடித்து எறிவது வழக்கம். இருமருங்கும் குத்தும் இயல்பினது. யானையெறிந்தவேல் எந்தல் இனிது. என்பர் வள்ளுவரும்.

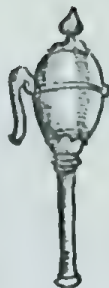
6. அம்பு: (Arrow) இது வில்லை வளைத்து அதில் வைத்து எய்யப் பெறுங்கருவி. நுனி கூரிய முன்போன்றது. நுனிமட்டும் இரும்பாலானது. நுனியை ஒரு கழியிற் செருகியிருப்பார்கள். அதனது வால்பக்கத்தில் கழுதின் இறகுகளையும், மற்ற பறவை இறகுகளையும் சுட்டியிருப்பார்கள். பெரும்பாலும் கழுதிறகே இதற்குப் பயன்படும். இறகுகட்டுவது விரைந்து காற்றை ஊடுருவிச் செல்வதற்காகவே.

7. வில்: இது அம்பு எய்யப் பயன்படுவது மூங்கில், சிலையென்னு மரம் முதலான வளையக்கூடிய நாரி மரத்தால் செய்யப்பெறுவது. ஆந்த வில்வினது இருதலையிலும் தோல். அல்லது நாரக்கயிற்றூனியன்ற நாண்

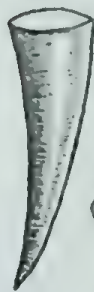
கணபதியின் அபுதங்கள்

1

2

3

4

5

6

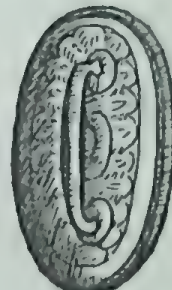
7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

கட்டப்பெற்றிருக்கும். எல்லை வளைத்து நாணை இறுக்கக்கட்டி அதன்நடுவில் அம்பைவைத்துவிடுவது வழக்கம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வில்லின் வலியும், நாணின் உறுதியும் இழுத்துவிடுபவன் வன்மையும் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அம்பின்வேகமும், தைக்கும் வன்மையும் மிகும். அம்பு பட்டவுடன் இறப்பதற்காக அதன் நுனியில் விஷம் தோய்த்து வைத்தலும் வழக்கம்; அம்பின் நுனி பிறைமதிபோலக் கவர்பட்டதாகவும் இருக்கும். இதற்குப் பிறையம்பு என்று பெயர்.

8. சக்கரம் : இது விஷ்ணுவுக்கு உரிய சிறப்பான கருவி. இதன் அமைப்பு அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்ததே. அதில் இருவகையுண்டு. ஒன்று தேருருளை போன்றது. மற்றது வளையம்போன்றது. இது அழகுப் பொருளாக எத்தனையோ வடிவங்களிற் காணப்பெறுகின்றன.

9. கத்தி : இது இன்று அறவே மறந்துபோன கருவி. தலைப் பகுதி குண்டாகத் தடித்துள்ள நீளக்கழியிற் கோக்கப் பெற்றுள்ள கருவி. இதுவும் பகைவரை அடிக்கப் பயன்படுவது. தலைப்பக்கம் ஒரு மண்டை ஓடு போலவும், கம்பி முழங்கால் எலும்பாகவுங்கூட அமைந்திருப்பதுண்டு இதனைக் குத்துக்கத்தியாகிய 'பிச்சுவா' என்பாரும் உளர்.

10. கேடகம் : இது கத்திவெட்டைத் தடுப்பதற்காகப் பயன்படுவது. பலகையாலும், வலுவுள்ள காட்டெருமை, கடமா, நீர்யானை, காண்டாமிருகம் இவற்றின் தோலாலும் செய்யப்பெறும். சதுரம், நீளச் சதுரம், வட்டம், முக்கோணம் முதலிய பலவடிவங்களிற் செய்யப்பெறும்.

11. சம்மட்டி : இது இரும்பாலியன்ற கனத்த தலைப்பகுதியை உடையது. இதன் நடுவில் தொளையிடப்பெற்றிருக்கும். இதில் கை பிடிக்கும் சிறுகழியைக் கோத்திருப்பார்கள். இதுவும் உடையவன் கையைவிட்டு அகலாதபடி எதிரியை அடித்துத் தாக்கப் பயன்படுத்தப் பெறும்.

12. கதை : குண்டாந்தடி. இதில் பலவகைகள் காலாந்தரத்தில் ஏற்பட்டன. பகைவர்களை அடித்து நொறுக்கப் பயன்படுவது. கையை விட்டு அகலாதபடி, சாவலாக இருந்து, உடையவனைப் பாதுகாப்பது.

13. நாகபாசம் : இதுவும் பாசவகைகளுள் ஒன்று.

14. குலம் : இது மூன்று நுனிகளையுடையது. சிவபெருமானுக்குச் சிறப்பாக உரியது. சுரைவரையிலும் எஃகு இரும்பாற் செய்யப்பெற்றது. நீளமான மரக்கம்பிற் கோக்கப்பெற்றிருக்கும்.

15. குந்தாலி : இன்று, வன்மையான நிலப்பாறைகளை உடைக்கப் பயன்பெறும். தலை கனத்துக் கூரிய நுனியோடு இருக்கும் இரும்பானியன்ற கருவி இது. இதில் பலவகைகள் உள்ளன.

16. மழ : இன்று மரங்களை வெட்டப் பயன்பெறுவதாக எறியென்னும் பெயருடன் வழங்குகிறது. மிகக் கூர்மையானது. 'வாய்ச்சி' என்னும் 'மரஞ்செதுக்குங் கருவியினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. நீப்பிழம்பு என்பதும் உண்டு. சிவபெருமானுக்கு விருப்பமான கருவி.

17. கொடி : இது வெற்றிக்கு அறிகுறியானது. துணியாலியன்றது. அடையாளம் எழுதப்பெற்றது. இதனையும் விநாயகப்பெருமான் தமது திருக்கையில் தாங்கியிருக்கின்றார்.

18. தண்டம் : இது நீளமான கைத்தடி. மரத்தாலானது.

19. கமண்டலம் : நீர் வைத்துள்ள கலம். ஒரு மரத்தின் காயால் இயன்றது. முனிவர்கள், அந்தணர்கள் தங்கள் நாட்கடனைக் கழிப்பதற்காக வைத்திருப்பார்கள். இதுவும் அக்ஷமாலையும் ஆயுதங்கள் அல்லவானாலும், திருவுருவநிலையை அறிந்துகொள்ள உதவும் கருவிகள்.

20. பரசு : இது சந்தேகக்குறைய மழுப்போன்ற கருவிதான். ஆனாலும் மழுவினவாய் சதுரமாக இருக்கும். இதன்வாய் சற்று வளைந்து கூரியதாக இருக்கும். இதுவும் காம்பில் செறிக்கப்பெற்றுப் பயன்படுத்தப் பெறும் கருவியாகும்.

21. கரும்புவில் : கரும்பால் செய்யப்பெற்ற வில். இது மன்மதனுக்குரிய சிறப்பான கருவி. யோகியாக இருக்கும் மற்றைய தெய்வங்களும், காமேஸ்வரியாகிய காமாட்சியும் தாங்கியிருப்பர்.

22. சங்கம் : இதுவும் விஷ்ணுவுக்குரிய சிறந்தஆயுதம். வெற்றியை அறிவிக்கும் கருவி. பகைவர்களை இதன் ஒலிகேட்டதுமே ஒடுங்கி அடங்கச்செய்யும் அச்சக்கருவியுமாகும். இதிலும் பல வடிவங்கள் உள.

23. புஷ்பபாணம் : தாமரை, அசோகு. மர, முல்லை, நீலம் என்ற ஐந்து பூக்களாலியன்ற பாணம். இவற்றை மன்மதன் மக்களிடத்தில் காம நினைப்பூட்டியவன். போகநிலையில்மற்றத் தெய்வங்களும் தாங்குவதுண்டு.

24. கோடரி : மரம் பிளக்கப் பயன்படும் கருவிபோலப் பகைவரின் உடலைப் பிளக்க இது பயன்படுவது. இரும்பால் வாய் கூர்மையாகப் பின்பக்கம் கனமானதாக அமைந்துள்ளது.

25. அக்ஷமாலை : உருத்திராக்ஷ மாலை, இது தனித்தனியே ஒரு மாலையாகத் திருவுருவங்களில் தொங்குவதும் உண்டு. மிகப் பழமையான திருவுருவங்களில் இது ஓராயுதம்போல் இருப்பதைக் காணலாம்.

26. சாமரம் : இது கவரிமான் வால்மயிரால் ஆனது. ஓர் ஆயுதம் அன்று. ஆனாலும் விரியகப்பெருமானுடைய திருவுருவ அடையாளங்களில் ஒன்றாகையால் ஆயுதவரிசையில் இது இடம் பெற்றிருக்கிறது.

27. கட்டுவாங்கம் : இது நீளமான கத்தி. போரில் படைகளை வெட்டப் பயன்படுவது. இதில் ஒருமுனையுடையதும் இருமுனையுடையதும் என இருவகையுண்டு. குத்துக்கத்தியாகக் கூரிய நுனியுடையதும் உண்டு. பழங்கால மன்னர்கள் இடுப்பில் செருகியிருப்பத வழக்கம்.

28. தி அகல் : ஒரு தீப்பிழம்பு. தி அகலாகிய மழுவின் வடிவம் இப்படியேதான் இருக்கும்.

29. வினை : இது ஓர் இசைக்கருவி. போர்க்காலங்களில் தளர்ந்த படைவீரர்களுக்கு உணர்ச்சியூட்டப் பயன்படுவது.

ஏத்தியே என்னுள்ளம் நிற்குமால் எப்பொழுதும்
மாத்தனி வெண்கோட்டு மதமுகத்துத் — தூத்தழல்போல்
செக்கர்த் திருமேனிச் செம்பொற் கழலங்கை
முக்கட் கடாயாளை முன்.

— கபிலதேவதாயஜர்.

காணுபத்ய மதம்

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த கணபதியையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் ஒருமதம் நமது நாட்டில் உண்டு. வடநாட்டில் இந்த மதம் பரவத்தொடங்கிய காலம் வி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத் திற்றான் என்று சமீபநிக்விதத்தில் ஆனந்ததீர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

கொள்கை : கணபதி உலகக்கடவுள், படைத்தலாதி ஐந்தொழில் கடையும் செப்பவார். சிவன் முதனிய எல்லாக் கடவுளருக்கும் தலைவர்.

‘சண்மண்ட தெய்வம் நீயே, படைப்போன் நீயே, காப்போன் நீயே, அழிப்பவனும் நீயே, உயர்ந்த பொருள்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த பொருளும் நீயே, எல்லாருக்கும் எல்லா வற்றிற்கும் வன்மையை வழங்குவாய் நீ, உலகு முழுதும் உன்னிடத்தில் உண்டாயின. உன்னில் ஒடுங்குகின்றன. பஞ்ச பூதங்களுக்கும் பிறப்பிடம் நீயே. நீயே பிரமன் ; நீயே விஷ்ணு : நீயே ருத்திரன் ; அனைவருக்கும் முதல்வன் நீயே. ஓம் கணபத்யாய நம:’

என்பது அவர்கள் செபிக்கும் மந்திரம்.

இவ்வாறு வழிபட்டவர்கள், மறுமையில் கணபதியின் உலகம் செல்வார்கள் என்பது அவர்கள் முடிபு. அவர்களால் வழிபடப்பெறுகின்ற கணபதி சக்திகணபதியே யாம்.

முன்னிளங் காளத்தி லேபற்றி னேன்வெற்றி மீனுயர்த்த

உன்னிளங் காமந்தன் னமத்துன னேமணி நீலகண்டத்

தென்னிளங் காய்களி நேஇமை யோர்சங்க மேஉமையான்

தன்னிளங் காதல னேசா னுவன் சாணங்களே.

கபிலதேவதாயனார்.

சித்திபத்தி விநாயகர்

தருவா வரலாறு ஆகியும்

உபாசனை

உபாசனை மனிதனை உயர்த்துகிறது. உயர்வற உயர்ந்த ஒரு பொருளை உள்ளக்கிழியின் உருவெழுதி உற்றுநோக்க-உற்றுநோக்க உள்ளத்திலுள்ள உள்ளங்களும் கள்ளங்களும் மறைகின்றன. மனம் மலையாகிறது. அஞ்சாமையும் அசையாமையும் உறதியும் படிக்கின்றன. அதனால் மனிதன் பேரறிவு படைத்தவனாகிறான். அதற்காகவே நம்முன்னோர்கள்-பெருந்தவ முனிவர்கள் மறைமொழிகளாகிய மந்திரத்தையும், அதனைச் செபிக்கும் முறையையும், தியானிக்குந் திறத்தையும், பயனையும் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். கற்பனை, கவிதையும் கவிஞர்களையும் உயர்த்துவதுபோலக் கடவுளைப்பற்றியும் - அவனேதானேயாகி இருக்கின்ற நிலையினைப்பற்றியும் மனிதன் கற்பனை செய்யச்செய்ய, கற்பனை உண்மையாகிறது. இன்று உலகத்தில் காணப்பெறுகின்ற எந்தச் செயற்படுபொருளும் முன், கற்பனையிலிருந்து கனிந்து கைவழியாக செய்பணியாக மாறியிருக்கின்றது. ஆதலால் அனைவரும், தான் விரும்பித் தொழும் கடவுளாகக் கற்பனைசெய்தும், தன் உள்ளத்தை அவருடன் உறவாடச்செய்து வினையாடுவதுபோலவும், பணிசெய்வதுபோலவும், அவர் பயன் கொடுப்பதுபோலவும், பயனைத் தான் ஆசையோடு கைநீட்டி ஏற்றுக் களிப்பதுபோலவும் வேரூர் நிலையினின்றும் பழகி வருதல் மிக இன்றியமையாதது. இந்நிலை முற்கூறிய கற்பனை நிலையை எய்துவிக்கும். அது வேறற நிற்கும். விழுமிய நிலையைக் கொடுக்கும். அதற்காக ஏற்பட்ட அருந்துணைகளே மந்திரங்கள். மந்திரங்களில் மனம் ஊன்றிநிற்க யந்திரங்கள் பெரிதும் உதவிசெய்யும். மந்திரம் உயிர்; யந்திரம் உடல். உபாசகன் யந்திரத் திருமேனியினிடமாக. மந்திரப் பொருளாகிய கடவுள் விளங்குவதைக் கண்டு களிப்பவன்.

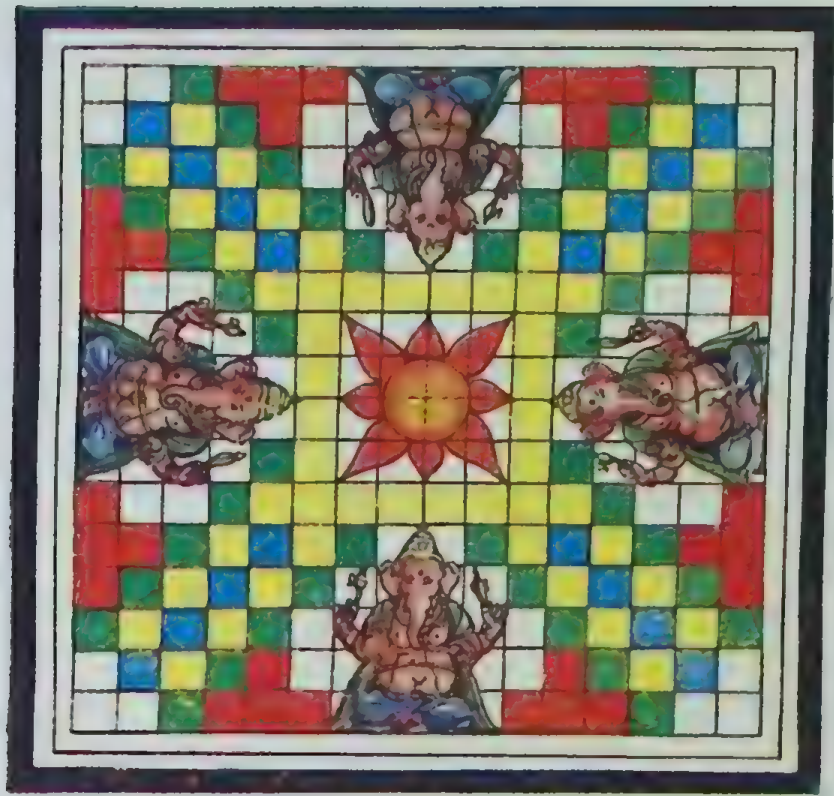
நமது நாட்டில் இடைவிடாத செபதப தியானத்தாலேயே, பல பெரியோர்கள், கல்வி உணர்வு, நுண்ணுணர்வு இவற்றில் யாரும் அடையாத பெருநிலை அடைந்திருக்கிறார்கள். நன்மரபில் வந்த பலரும் இவற்றாலேயே அளவற்ற நினைவுவன்மையைப் பெற்றுவருகிறார்கள். அத்தகைய தெய்வ சாதனமே தியானம். அதற்கு உரிய உறுதுணையே மந்திரம். ஆதலால் பின்னையாருக்குரிய மந்திரங்களையும், பூசனை முறைகளையும் இங்குச் சிறிது சுந்திப்போம்.

உபதேசம் தேவை : மந்திரங்கள் ஏடுகளில் எழுதப் பெற்றிருந்தாலும், அதனை உள்ளபடி உணர்ந்து கொள்ள-செபிக்க உபதேசம் தேவை. உபதேசத்திற்குத் திசைகள் மிக இன்றியமையாதன. திசைகளையென்பது உபதேசத்திற்குத்தக மனிதனைப் புனிதமாக்குவது. திசைகளின் விதிகளையும் விரிவையும், சிவாகமங்களிலும், அவற்றின் சாரமாகச் செய்யப்பெற்ற பத்திகளிலும் காணலாம். கணபதி மந்திர உபதேசத்திற்குரியது கணபதி திசை. இது வேதிகையில் 'மண்டலம்' ஆட்டே செய்யப்பெறும். கணபதி திசைக்கு இடப்பெறும் மண்டலத்திற்குக் 'கணபதி பத்திரமண்டலம்' என்று பெயர்.

மண்டலம் அமைக்குமுறை : பூசைக்கு, திசைக்கு என்று வரையறுக்கப்பெற்ற புனிதமான இடத்திலே, உயர்ந்த வேதிகையையாவது அறுகாற் பீடத்தையாவது அமைத்து, அதன்மேல் சதுரவடிவில் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பதினேழு கோடுகளைக் கீறினால் நூற்றுத்தொண்ணூற்று கட்டங்களாகும். இந்தச் சதுரத்தினைச் சுற்றி நூற்புறமும் ஒரு சதுரமும், அதனைச் சுற்றி யொருசதுரமும் கீறிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். கோட்டமிட்ட சதுரத்தில் உள்ள நான்கு மூலங்களிலும் உள்ள மூன்றுகட்டங்களைப் பிறை மதிபோல வெண்மையான தானியத்தாலாவது, மாப்பொடி முதலியவற்றாலாவது சித்திரித்தல் வேண்டும். அதற்கு நேரேயுள்ள நான்கு கட்டங்களைச் சங்கிலிகளாக, கருமையல்லது நீலநிறமான தானியங்களால்-அல்லது பொடிகளால் அலங்கரித்தல்வேண்டும். நடு மையத்திலுள்ள பதினாறு கட்டங்களைத் தாமரைப்பூப்போல வரைதல் வேண்டும். பிறைக்கும் சங்கிலிக்கும் இருபக்கங்களிலும் உள்ள ஒன்பது கட்டங்களைக் கொடியாக பச்சை பொன்னிறம் செந்நிறம் உள்ள தானியம் அல்லது பொடிகளைக் கொண்டு சித்திரிக்கவேண்டும். நான்கு பக்கங்களிலும் இவற்றின் இடையிலுள்ள இருபது கோட்டங்களிலும், கணபதி வடிவத்தை எழுதுதல் வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் அமைக்கப்பெற்ற கணபதி பத்திரமண்டலத்தின் மீதுதான், மூர்த்தியையோ, அல்லது கணபதியை ஆவாகனம்செய்யப் பெற்ற கும்பத்தையோ, அல்லது யத்திரத்தையோ வைத்துப் பூசித்தல் வேண்டும்.

இனி, முறையே கணபதியினுடைய பலவேறு மூலமந்திரங்களையும், அவற்றின் விதிமுறைகளையும்பற்றிக் காண்போம்.

கணபதி பத்திராண்டம்

செபிக்கும் முறை : குரியன் உதிக்க ஐந்துநாழிகைக்கு முன்னமேயே நித்திரையைவிட்டு எழுந்து, நாட்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, குளிரிந்த நீரில் முழுநி நன்கு தோய்த்துலர்ந்த ஆடைகளையேனும். பட்டையேனும் உடுத்திக்கொண்டு. நல்ல முகூர்த்தத்திலே நல்ல இடத்திலே அமர்ந்து செபிக்கத் தொடங்குவதேவண்டும்.

செபிக்கும் இடம் : நல்ல காற்றோட்டம் உள்ளதாகவும், வெளிச்சமானதாகவும், சுற்றுப்புறங்கள் தூய்மையானதாகவும், சந்தடியும் மக்கள் நடமாட்டமும் இல்லாததாகவும், அமைதிக்கும் ஆனந்தத்திற்கும் உறை விடமானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். விட்டிற்கு அடுக்களை எவ்வளவு அவசியமோ, பணத்தை எவ்வளவு அவசியமோ அதைவிடத்தியான பூசை அறை அவசியம். பூசையறை பூசைக்கே யுரியதாக இருத்தல் வேண்டும் தாவுகின்ற மனம் குழல், பழைய நிசர்ச்சி, புதிய காட்சி இவைகளைப்பற்றி அடிக்கடிப் புறம்பே செல்லும். அங்ஙனம் போகாதவண்ணம் நின்று தியானிப்பதற்குத் தூய்மையான இடமே துணைபுரியும்.

முதற்கண், பிள்ளையாரை வணங்கிக்கொண்டு. நார்தி, சிராத்தம்வரை செய்து முடித்துக்கொண்டு, முற்கூறிய இலக்கண அமைதியோடு கூடிய தியான கூடத்தை அடைதல்வேண்டும். கிழக்கு நோக்கியேனும், வடக்கு நோக்கியேனும் கூர்மாசனத்தில் இருந்துகொண்டு, மூலமந்திரத்தால் முன்று முறை ஆசமனஞ் செய்து, பிராணாயாமம் செய்து, பூதசுத்தி ஆத்மசுத்தி முதலியவைகளையும் செய்துகொண்டு, உள் வெளி மாறிருகா நியாசங்களை முறைப்படி செய்து. கணேசகலா மாறிருகா நியாசத்தையும் செய்து, பிற்கூறப் பெறும் முறைப்படி இதற்கே சிறப்பான நியாசங்களையும் செய்து கொள்ளுக.

கணேச சடாக்ஷர மூலமந்திரம் : ஒம், எக்கிர துண்டாய ஹும்' பார்க்கவர் இருடி. அனுஷ்டுப் சந்தஸ். விக்நேஸ்வர் தெய்வம், 'வம்' பீஜம். 'யம்' சக்தி, அடியேனுடைய விருப்பமெல்லாம் நிறை வெய்தற் காகவும். வீடுபேறெய்துவதற்காகவும் செபிக்கிறேன் என்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு நியாசங்களைச் செய்து.

ரிஷி முதலான நியாசம் :

தலையில் :	ஒம் பார்க்கவ மகரிஷ்யே நம :
முகத்தில் :	ஒம் அனுஷ்டுப் சந்தஸே நம :

மார்பில் :	ஓம் விக்ரேச தேவநாய நம :
உந்தியில் :	ஓம் வம் பிஜாய நம :
கால்களில் :	ஓம் யம் சக்தயே நம :
உடல் முழுதும் :	ஓம் விஜயோகாய நம :

என்று. தான் செரிக்கப்போகும் மந்திரத்திற்கு உரிய லிஷி முதலானவர் களைத் தம்முடைய உடலில் நியாசம் செய்துகொள்ளுக.

கரநியாசம் :

ஓம் வம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம :	(பெருவிரல்)
ஓம் கீரம் தரிஜபீப்யாம் நம :	(சுட்டுவிரல்)
ஓம் தும் மத்யமாப்யாம் நம :	(நடுவிரல்)
ஓம் டாம் அநாமிகாப்யாம் நம :	(மோதிரவிரல்)
ஓம் யம் கரிஷ்டகாப்யாம் நம :	(சிறுவிரல்)
ஓம் ஹும் கரதல, கரபிருஷ்டாப்யாம் நம :	(உள்ளங்கை, புறங்கை)

அங்க நியாசம் :

ஓம் வம் ஹ்ருதயாய நம :	(மார்பில்)
ஓம் கீரம் சிரஸே ஸ்வாஹா	(தலையில்)
ஓம் தும் சிகாயை வஷட்	(சினகையில்)
ஓம் டாம் கலசாய ஹும்	(உடல் முழுதும்)
ஓம் யம் நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்	(கண்களில்)
ஓம் ஹும் அஸ்திராய பட்.	

வரிண நியாசம் :

ஓம் வம் நம :	(புருவநடுவில்)
ஓம் கீரம் நம :	(கழுத்தில்)
ஓம் தும் நம :	(இதயத்தில்)
ஓம் டாம் நம :	(உந்தியில்)
ஓம் யம் நம :	(குறியில்)
ஓம் ஹும் நம :	(பாதங்களில்)

வல்லபவிநாயகர்

தருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

தியானம் : " இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தையுடையவரும். மலர் போன்ற கரங்களில் பாசம் அங்கசம் அபயம் வரதம் இவற்றையுடையவரும். செம்பட்டாடை உடுத்தியவரும், எல்லா இடையூறுகளையும் நீக்குபவரும், எல்லா அணிகலன்களோடும் விளங்குகின்ற அடிகாந திரு மேனியையுடையவரும் ஆகிய யானைமுகக்கூடவுளைத் தியானிக்கிறன் "

உடிழிதெழுவராவும் நிஜஹவ்வெழி

வாஸாங்குஸா லபவராநுடியதம் மஜாஸ்யூ |

ரதூர்வாரம் லகவூழிவஹரம் மணேஸ்ம்

யூபெசுபுஸதூவிவாஹராஹிராஜி ||

என்று தியானிக்க,

பின்னர், வேதிகையிற் செய்யப்பெற்ற கணபதி மண்டலத்திலாவது. ஸர்வதோபத்திர மண்டலத்திலாவது மண்டுகம் முதல் பரதத்வம் ருன பிட தேவதைகளைத் தியானித்து ஸ்தாபித்து, " ஒம் மண்டுகாதி பரதத்துவாந்த பிட தேவதாப்யா நம : " என்று பிடசக்திகள் ஒன்பதையும் பூசிக்க.

பிடசத்தி பூசமுறை :

ஒம் தீவ்ராய நம :

ஒம் ஜ்வாலிந்யை நம :

ஒம் நந்தாயை நம :

ஒம் போகதாயை நம :

ஒம் காமரூபின்யை நம :

ஒம் உக்ராயை நம :

ஒம் தேஜோவத்யை நம :

ஒம் சத்யாயை நம :

ஒம் விக்ரவாசின்யை நம : (நடுவில்)

என்று பிடசத்திகளைத் தனித்தனி பூசிக்க.

பின்னர், பொன்முதலியவற் றலாகியயந்திரத்தையேனும், மூர்த்தியை யேனும். செம்புத் தாம்பாளத்தில் வைத்து செம்பால் நீர் இவற்றால், அபிடேகித்து, வெள்ளாடையால் ஒற்றி, ஒம் ஹும் சர்வஸக்தி மஹாசக்ய நம : என்று பூவால் ஷ்ருக்கை அளித்து, விதிப்படி பிரதிட்டைசெய்து.

கையில் பூக்களை எடுத்துக்கொண்டு 'ஓரியான திருமேனி படைத்த இறைவ! மிக மேலான அமுதச்சுவையில் விருப்பம் உள்ளவரே! கணபதியே! பரிவாரங்களை அருச்சிப்பதற்காக அநுமதி தரவேண்டும்' என்று புஷ்பாஞ்சலியைக் கணபதியின்மேலிட்டு, 'பூசிக்கப்பெற்று மகிழ்ந்தவராக ஆகுக' என்று விண்ணப்பிக்க,

சுநஞ்ஞா஁ ஷெஹிதணவவரிவாராவதுநாயகெ ||

ஓம் வம் நம: ஹருதயாய நம: ஹ்ருதயே ஸ்ரீ பாதுகாம்
பூஜயாமி தர்ப்பயாமி(எங்கும்)

ஓம் தும் நம : சிகாயை வஷட் சிகாய .. (முடியில்)

ஓம் யம் நம : நேத்ரத்யாய
வெளஷ்ட் நேத்ரத்யே ,, (கண்ணில்)

ஓம் ஹும் நம : அஸ்த்ராய பத் அஸ்த்ரே ,, (அஸ்த்ரே)

40 கல்வி உரிச்செய்தல் நான் முதலாவது

ஹஸ்தோலாபிவ-தெத-வழி பூலோவாணாவ-தம் ||

பின்பு சக்கரத்திலுள்ள எட்டிதழ்த் தரிமரையில் பூசிக்கின்றவனுக்கும் யந்திரத்திற்கும் இடையிலுள்ள திசையைக் கிழக்காகவைத்து, அதுமுதல், மோதிரவிரல் பெருவிரலிரண்டாலும் புவையும், சந்தனாகுஷதையையும் எடுத்துக்கொண்டு, எட்டுத்திக்குலும்,

ஓம் வித்யாயை நம :	வித்யா ஸ்ரீ பாதுகாம்	
	பூஜ்யாமி தர்ப்பயாமி நம :	
ஓம் விதாத்ரியை நம :	விதாத்ரி	..
ஓம் போகதாயை நம :	போகதாயிரீ	..
ஓம் விக்நகாதிர்யை நம :	விக்நகாதிரீ	..
ஓம் நிதிப்ரதீபாயை நம :	நிதிப்ரதீபா	..
ஓம் பாபக்நயை நம :	பாபக்நீ	..
ஓம் புண்யாய நம :	புண்யா	..
ஓம் சசிப்ரபாயை நம :	சசிப்ரபா	..

என்று எட்டுச்சக்திகளையும் பூசிக்க,

பின்பு புஷ்பாஞ்சலியாக மூலமந்திரத்தைச் சொல்லி, முன்போலப் பிரார்த்தித்துச் சாத்தி, இரண்டாவது ஆவரண பூசையை முடிக்க. பின் அந்த எட்டிதழ்களின் நுனிகளிலும், முன்சொன்ன திக்கிலிருந்தே.

ஓம் வக்ரதுண்டாய நம :	வக்ரதுண்ட ஸ்ரீ பாதுகாம்	
	பூஜ்யாமி தர்ப்பயாமி நம :	
ஓம் ஏகதம்ஷ்ட்ராய நம :	ஏகதம்ஷ்ட்ர	..
ஓம் மகோதராய நம :	மகோதர	..
ஓம் ஹஸ்திமுகாய நம :	ஹஸ்திமுக	..
ஓம் லம்போதராய நம :	லம்போதர	..
ஓம் விகடாய நம :	விகட	..
ஓம் விக்நராஜாய நம :	விக்நராஜ	..
ஓம் தூம்ரவர்ணாய நம :	தூம்ரவர்ண	..

என்று அர்ச்சித்து, முற்கூறிய வண்ணமே புஷ்பாஞ்சலிசெய்து, முன் ரவது ஆவரண பூசையை முடிக்க. பிறகு பூபுரத்தில் கிழக்குத்திக்கு முதலாக,

ஓம் ஸம் இத்திராய நம :	ஓம் ஸம் வருணாய நம :
ஓம் ரம் அக்நயே நம :	ஓம் யம் வாயவே நம :
ஓம் ஹம் யமாய நம :	ஓம் ஸம் குபேராய நம :
ஓம் ஷம் நிருதயே நம :	ஓம் சம் ஈசாய நம :

என்றும், நிறுக்கிற்கும் ஈசானியத்திற்கும் நடுவில் ஓம் அம் பிரமணே நம : என்றும், வருண நிருதி நிலையின் நடுவில் ஓம் ஹம் அந்தாய நம : என்றும் நிக்ஞப்பாலகர்களைப் பூசிக்க. இது நான்காவது ஆவரணபூசை: பின் இத்திராதி நிக்ஞப்பாலகர்களுக்குச் சமீபத்தில்,

ஓம் ஸம் வத்திராய நம :	ஓம் அம் அங்குசாய நம :
ஓம் சம் சக்தயே நம :	ஓம் கம் கதாய நம :
ஓம் தம் தண்டாய நம :	ஓம் த்ரிம் த்ரிஞலாய நம :
ஓம் கம் கட்காய நம :	ஓம் பம் பத்மாய நம :
ஓம் பம் பாசாய நம :	ஓம் சம் சக்ராய நம :

என்று பத்து ஆயுதங்களையும் பூசிக்க, இங்ஙனம் ஆவரண பூசையைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு, தூப தீப நைவேத்திய முதலியவைகளைச் செய்து, நமஸ்கரித்துப் பின் செபத்திற்குத் தொடங்குக.

செப நியமம் :

ஆறலக்ஷம் உருச் செபித்தல்வேண்டும். நூற்றுக்குப் பத்து வீதம் எட்டுப் பொருள்களைக்கொண்டு ஓமமும், ஓமம் பத்துக்கு ஒன்றாகத் தர்ப்பணமும், அதில் பத்துக்கொருமுறை அந்தணர் ஓம்பலும் செய்விப்பின் மந்திரம் பலிக்கும். பின் விரும்பிய பிரயோகங்களுக்கு ஏற்றவாறு செபஞ் செய்து காரியம் சாதித்துக்கொள்ளுக.

ஓர் இருதுவுக்குள் அதாவது இரண்டு மாசத்திற்குள் லக்ஷம் உருச் செபித்து, ஓம தர்ப்பணங்களை முற்கூறியவாறு செய்து, அந்தணர்க்கு அன்னமிடிள் மிக நல்லது.

ஒருவன், தனராத பிரமசரிய ஒழுக்கத்துடன் ஆயிரம்நாள் விடாமல் செபித்து வான் ஆறுமாதத்தில் அவன் வறுமை யகலும். ஆவணி விநாயக சதுர்த்தி தொடங்கி மறு சதுர்த்திவரையில் அதாவது அடுத்த ஆண்டு விநாயகசதுர்த்திவரைபில் தவறாமல் நாள் ஒன்றுக்கு நூற்றெட்டு உருவீதம்

திருச்செங்காட்டங்குடி அருள்திரு வாதாபி விநாயகர்

சிறுதொண்டநாயனாரும் அருள்திரு வாதாபி விநாயகரும்

செபித்துவரினும் முற்கூறிய பயனை ஆறுமாதத்தில் அடைவான். நெய் கலந்த அன்னத்தால் ஹோமஞ்செய்யின் நிறைந்த செல்வம் எய்துவான். தேங்காய், பழம், மிளகு இவற்றால் ஆயிரம் ஹோமஞ்செய்யின் ஒரே மாதத்தில் செல்வம் எய்துவான். பால், உப்பு, மிளகு அஷ்ட திரவியங்கள் இவற்றால் ஆயிரம் ஹோமம்செய்யின் குபேரனாவான், அதன் பின்பு இஷ்ட காரியபித்திக்காக நானூற்றுநூற்பத்துநான்கு உருச்செபித்து, மூல மந்திரத் தால் தர்ப்பணம்செய்யின் இஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எய்துவான்.

வேறு வகையான கணபதி ஷடாக்ஷரம் : ஓம் மேதோல்காய ஸ்வாஹா என்பது மந்திரம். பூசுக்குமுறையும், செபிக்கும்முறையும் முன்போலவே.

முப்பத்தோரெழுத்து மந்திரம் :

“ஓம் ராயஸ்போஷஸ்ய ததிதா நிதிதோ ரத்ந தாதுமாந்
ரக்ஷோ ஹணோபலகஹோ வக்ர துண்டாய ஹும்”

ராயஸ்போஷஸ்ய டிதிதா நியிதோரதயாதுமோநு |

ரக்ஷோஹணோபலகஹோவக்ரதுண்டாயஹும் |

இதற்குப் பாக்கவரீ ரிஷி, அனுஷ்டிப் சந்தஸ். விக்நேசர் தேவதா. வம் பிஜம். யம் சக்தி. என் இஷ்ட பூர்த்திக்காக இந்தச் செபத்தை விரியோ கிக்கின்றேன் என்றுசொல்லி, முன்போல ரிஷியாதி நியாசம் செப்க இனி,

கரநியாசம் :

ஓம் ராயஸ்போஷஸ்ய அங்குஷ்டாப்யாம் நம :

ஓம் ததிதா தர்ஜநீப்யாம் நம :

ஓம் நிதிதோ ரத்நதாதுமாந் மத்யமாப்யாம் நம :

ஓம் ரக்ஷோஹணோ அநாமிகாப்யாம் நம :

ஓம் பலகஹோ கரிஷ்டகாப்யாம் நம :

ஓம் வக்ரதுண்டாய ஹும் கரதலகர ப்ருஷ்டாப்யாம் நம :

இவ்வண்ணமே ஹ்ருதயாதி ஷடங்க நியாஸங்களையும் செப்க. பின் முன்போலவே நியானிக்க. ஆவரணபூஜை முதலிய ஏனைய யாவும், சடாஷ்ர மந்திரத்திற்குச் சொன்ன விதியைப்போலவேதான்.

நவாரண உச்சிஷ்ட கணபதி மந்திரம் :

ஹஸ்திபிசாசி லிகே ஸ்வாஹா: என்பது மந்திரம், இதற்குக் கங்கோளர் மகரிஷி. விராட் சந்தஸ். உச்சிஷ்டகணபதி தேவதை. எல்லா இன்பமும் பெற இந்த செபம்.

ஓம் கங்கோளரிஷ்யே நம :	(சிரத்தில்)
ஓம் விராட்சந்தஸே நம :	(முகத்தில்)
ஓம் உச்சிஷ்ட கணபதி தேவதாயை நம :	(ஹ்ருதயத்தில்)
ஓம் விரியோகாய நம :	(உடல் முழுதும்)

என்று ரிஷி முதலான நியாசம் செய்துகொள்க.

- ஓம் ஹஸ்தி அங்குஷ்டாப்யாம் நம :
- ஓம் பிசாசி தர்ஜுரீப்யாம் நம :
- ஓம் லிகே மத்யமாப்யாம் நம :
- ஓம் ஸ்வாஹா அநாமிகாப்யாம் நம :
- ஓம் ஹஸ்தி பிசாசிலிகே கரிஷ்டகாப்யாம் நம :
- ஓம் ஹஸ்தி பிசாசிலிகே ஸ்வாஹா கரதலகர ப்ருஷ்டாப்யாம் நம :

என்று கரநியாசம் செய்துகொள்க.

- ஓம் ஹஸ்தி ஹ்ருதயாய நம :
- ஓம் பிசாசி சிரஸே ஸ்வாஹா
- ஓம் லிகே சிகாயை வஷட்
- ஓம் ஸ்வாஹா கவசாய ஹும்
- ஓம் ஹஸ்தி பிசாசிலிகே ஸ்வாஹா அஸ்த்ராய பட்

என்று அங்கநியாசமும் செப்க.

தியானம் : நான்கு கைகளை யுடையவராகவும் அவற்றில் பாசம் அங்குசம், மோதகபாத்திரம், தந்தம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவராகவும். செந்நிறமான திருமேனியும் முக்கண்ணும் உடையவராகவும். செந்தாமரைப் பூவிலே எழுந்தருளியிருப்பவராகவும், உன்மத்தராகவும் உச்சிஷ்ட கணபதியைத் தியானிக்க.

அக்னி ஓம் காம் ஹஸ்தி ஹ்ருதயாய நம : ஹ்ருதய ஸ்ரீ பாதுகாம்
பூஜயாமி தரீப்பயாமி நம :

மத்தி ஓம் கௌம் ஹஸ்தி பிசாசி விகே ஸ்வாஹா
நேத்ர த்ரயாய வெஸஷுட் நேத்ர த்ரய

என்று பூசிக்க, புஷ்பாஞ்சலி செய்க. விசேஷார்க்கியமும் கொடுக்க.

கிழக்கு ஓம் பிராம்யை நம : பிராம் ஸ்ரீபரதுகாம் பூஜயாமி
தர்ப்பயாமி நம :

தெற்கு ஓம் கௌமாரியை நம : கௌமாரீ ..

நிருதி ஓம் சாவண்ணாய நம : சாவண்ணவீ ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜ்யாமி
தரீப்பயாமி நம :

மேற்கு ஓம் வாராஹ்யை நம : வாராஹி ..

வாயு ஓம் இந்திராண்யை நம : இந்திராணி ..

*சானம் ஓம் மகாலக்ஷ்மியை நம : மகாலக்ஷ்மி ..

என்று எட்டுச் சக்திகளைப் பூசிக்க, புஷ்பாஞ்சலி செய்து, மூலமந்திரம்
செபித்து, இரண்டாவது ஆவரணபூசையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன் என்று
வேண்டிக்கொண்டு, எட்டிதழ்த்தாமரைக்கு வெளியில் நாற்கோணத்துள்,

கிழக்கு ஓம் வக்ரதுண்டாய நம : வக்ரதுண்ட ஸ்ரீ பாதுகாம்
பூஜ்யாமி தரீப்பயாமி நம :

அக்னி ஓம் ஏகம்ஷ்டிராய நம : ஏகதம்ஷ்டிர ..

தெற்கு ஓம் லம்போதராய நம : லம்போதர ..

நிருதி ஓம் விகடாய நம : விகட ..

மேற்கு ஓம் தூம்ரவரீணாய நம : தூம்ரவரீண ..

வாயு ஓம் விக்ரநாஜாய நம : விக்ரநாஜ ..

வடக்கு ஓம் கஜநாய நம : கஜந ..

*சானம் ஓம் விநாயகாய நம : விநாயக ..

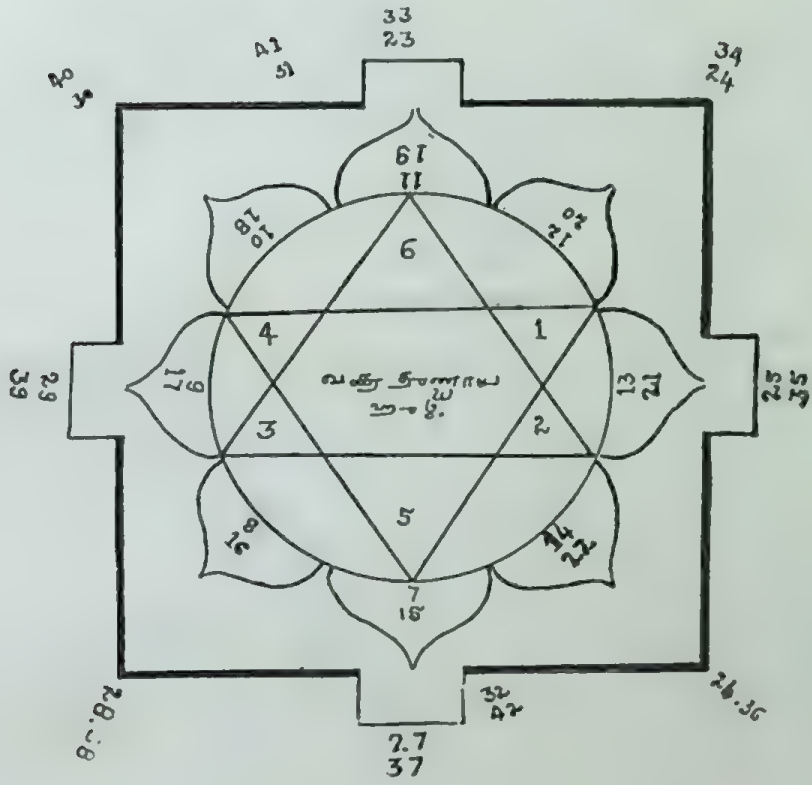
கிழக்கு *சானமத்தியில்,
ஓம் கணபதயே நம : கணபதி ..

மேற்கு நிருதிமத்தியில்,
ஓம் ஹஸ்த தந்தாய நம : ஹஸ்ததந்த ..

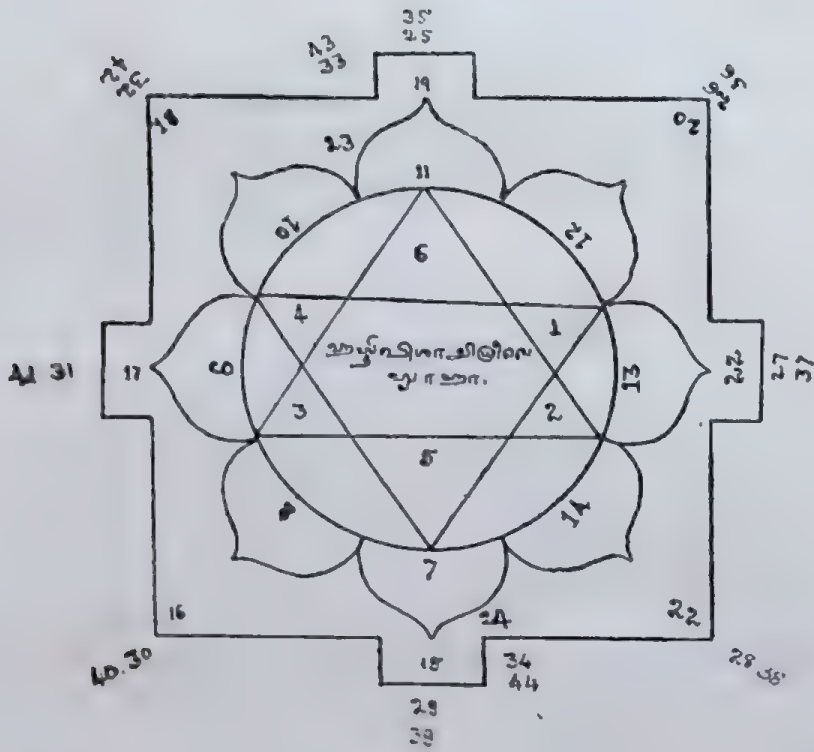
என்று பூசிக்க, முன்போலப் புஷ்பாஞ்சலியும் செய்க.

மூன் ரவது ஆவரணம் :- பூபுரத்திற்கு வெளியில், முன்போல அட்ட
திக்குப் பாலகர்களையும், அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் அவரவர்கள் ஆயுதங்
களையும் பூசிக்க. புஷ்பாஞ்சலியும், விசேஷ அக்கியமுங்கொடுத்து நமஸ்
கரிக்க. மோதகம், வெல்லப்பாயசம் ஏதாவது ஒன்றை, ஓம் மம் க்லைம் ஹூம்
உச்சிஷ்ட கணேசாய மகாயக்ஷாய ஸூயம் பஸி: என்று நிவேதிக்க, பின்
தேவதைக்கு நிவேதித்த பரம், மோதகம், பாயசம் இவற்றை உண்டு
தாய்ப்பூசம் தரித்தத் தம்பல வாயோடு செபிக்க.

வக்ரதுண்ட விநாயக பந்திரம்

உச்சிஷ்ட விநாயக மந்திரம்

புரச்சரணம்: ஒரு லக்ஷம் செபம். பத்திலொருபங்கு என் றோமம். றோமம் பத்தில் ஒரு பங்கு தர்ப்பணம். தர்ப்பணம் பத்தில் ஒரு பங்கு அந்தணருக்கு உணவளிக்க. இவ்வண்ணம் செய்யின் மந்திரம் சித்தி யாகும். பின்பு பிரயோகத்திற்காகச் செபித்துப் பயன் எய்துக.

செஞ்சந்தனக்கட்டையினாலாவது, வெள்ளெருக்கினது வேரினா லாவது தனது பெருவிரல் அளவு கணபதி உருவம் சமைத்து, விதிப்படி பிரதிஷ்டை செய்து, தேன் அபிஷேகம் செய்க. கிருஷ்ணபக்ஷத்துச் சதுர்த்தி தொடங்கிச் சுக்நிலபக்ஷ சதுர்த்திவரை பாயச நிவேத்தியத்துடன் தினம் செபித்து வருக. ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் உருவாகச் செபித்து என், நெய் இவற்றால் ஓமஞ் செய்க. ரகசியத்தில் உச்சிஷ்டத்தோடு கூடிய வனாக. தன்னைக் கணேசராகவே பாவித்துச் செபம் செய்க. இங்ஙனம் செய்துவரின் அரசபோகத்தை அநுபவிப்பான். பிள்ளையார் உருவைக் குயவன் மண்ணால் செய்யின் நல்ல அரசையும், புற்றுமண்ணாற் செய்யின் இஷ்ட லாபத்தையும், வெல்லத்தாற் செய்யின் சௌபாக்யத்தையும், உப் பாற்செய்யின் சத்துரு ஐயத்தையும், வேப்பமரத்தாற் செய்யின் சத்துரு நாசத்தையும் எய்துவிக்கும். தேனில் நனைத்த பொரியால் ஓமஞ் செய்யின் எல்லா உலகங்களும் வசமாகும். படுக்கையிலிருந்து உச்சிஷ்டனாகச் செபிப்பின் சத்துருக்களை வசமாக்கும். வேப்பெண்ணெயில் நனைத்த பொரியால் றோமஞ்செய்யின் சத்துரு வித்துவேஷணம் சித்திக்கும். குதாட்டம், போர், பட்டிமண்டபம் இவற்றில் வெற்றி யுண்டாகும். குபேரசெல்வத்திற்கு அதிபனாவான். செம்பட்டாடையையுடுத்தி, சந்தன கஸ்தூரி பூசிக்கொண்டு, வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு செபிக்க. அல்லது நிவதிக்கப்பெற்ற மோதகமாவது உண்ணுக. இவ்வண்ணம் செய்யின் எல்லாநன்மைகளையும் எய்தலாம்.

உச்சிஷ்டகணபதி பன்னிரண்டெழுத்து மந்திரம் :

மந்திரம் : - ஓம் ஹ்ரீம் ॥ ஹஸ்தி பிசாசி விகே ஸ்வாஹா. மனு ரிஷி. விராட் சந்தஸ். உச்சிஷ்டகணபதி தேவதா. ॥ பிஜம். ஸ்வாஹா சக்தி ஹ்ரீம் கிலகம். எல்லாம் அடையசெபம். இவைகளைச்சொல்லி ரிஷியாதி நியாசம் செய்க. நவாரண மந்திரத்திற்குச் சொன்னதுபோல் கரநியாஸ மும், அங்கநியாஸமும் செய்க.

உச்சிஷ்டகணபதி பத்தொன்பதெழுத்து மந்திரம் :

மந்திரம் : - ஓம் நம : உச்சிஷ்ட கணேசாய ஹஸ்தி பிசாசி விகே
ஸ்வாஹா. ரிஷி கங்கோளர். விராட்சந்தஸ் உச்சிஷ்டகணபதி தேவதா.
எல்லாம் அடைய செயம். ரிஷியாதி நியாசம், கரநியாசம், அங்கநியாசம்
எல்லாம் முன்போல் செய்க.

உச்சிஷ்டகணபதி முப்பத்திரெழுத்து மந்திரம் :

ஓம் நமோ ஹஸ்திமுகாய லம்போதராய உச்சிஷ்ட மகாத்மநே
க்ராம் க்ரீம் ஹ்ரீம் கே கே உச்சிஷ்டாய ஸ்வாஹா என்பது மந்திரம்.
வேப்பமர வேரால் உருவம்செய்து கிருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமிதொடங்கி,
அமாவாசைவரை ஐநூறு செயம் செய்க. தான் உச்சிஷ்டனாக இருந்து
கொண்டு, கணேசர் திருமுன் செஞ்சந்தனம், அக்ஷதை, பூ இவற்றால்
அருச்சித்துச் செபிக்க. சூவ்வண்ணம் அட்டமிவரையில் செய்து, ஐநூறு
ஹோமம் செய்க. எல்லா வன்மையும் இயையும்.

உச்சிஷ்டகணபதி முப்பத்திரண்டெழுத்து மந்திரம் :

ஓம் ஹஸ்திமுகாய லம்போதராய உச்சிஷ்ட மகாத்மநே ஆம்
க்ரோம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஹ்ரீம் ஹும் ஹம் கே கே உச்சிஷ்டாய ஸ்வாஹா
என்பது மந்திரம். கணகர் ரிஷி. காயத்திரி சந்தஸ் உச்சிஷ்ட கணபதி
தேவதை. பின்பு ரிஷியாதி நியாசம், கரநியாசம், அங்கநியாசம், ஆவரண
பூஜை அனைத்தும் முன்போலவே செய்க.

உச்சிஷ்டகணபதி முப்பத்தேழுமூத்து மந்திரம் :

ஓம் நமோ பகவதே ஏக தம்ஷ்ட்ராய ஹஸ்திமுகாய லம்போதராய
உச்சிஷ்ட மகாத்மநே ஆம் க்ரோம் ஹ்ரீம் மஃ கே கே ஸ்வாஹா. இது
மந்திரம். ரிஷி கணகர். காயத்ரீ சந்தஸ். உச்சிஷ்ட கணபதி தேவதை மஃ
பிஜம். ஹ்ரீம் சத்ரி. ஆம் க்ரோம் கிலகம். விரும்பிய எண்ணம் ஈடேற
செயம். ரிஷியாதி நியாசம் செய்க. பின்பு,

ஓம் நமோ பகவதே ஏக தம்ஷ்ட்ராய அங்குஷ்டாப்யாம் நம :

ஓம் ஹஸ்திமுகாய தர்ஸூப்யாம் நம :

ஓம் லம்போதராய மத்யமாப்யாம் நம :

ஓம் உச்சிஷ்ட மகாத்மநே அநாமிகாப்யாம் நம:

ஓம் ஆம் க்ரோம் ஹ்ரீம் மஃ கசிஷ்டகாப்யாம் நம:

ஓம் கே கே ஸ்வாஹா கரதலகர ப்ருஷ்டாப்யாம் நம:

என்று கரநியாசம் செய்க

ஓம் நமோ பகவதே ஏகதம்ஷ்ட்ராய ஹ்ருதயாய நம:

ஓம் ஹஸ்திமுகாய சிரஸே ஸ்வாஹா

ஓம் லம்போதராய சிகாயை வஷட்

ஓம் உச்சிஷ்ட மகாத்மநே கவசாய ஹும்

ஓம் ஆம் க்ரோம் ஹ்ரீம் மஃ நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்

ஓம் கே கே ஸ்வாஹா அஸ்த்ராய பட்

என்று அங்கநியாசம் செய்க.

தியானம் : வில், அம்பு, பாசம், அங்குசம் இவற்றைத்தரித்த கைகளை யுடையவரும், செந்நிறமான தாமரையில் எழுந்தருளி யிருப்பவரும், ஆடையற்ற அம்மையோடு புணர்ச்சிக்கு முயல்பவரும் ஆகிய உச்சிஷ்ட விநாயகரை நான் தியானிக்கின்றேன் என்று தியானித்து, முன்போலவே, ஆவரணபூசைகளைச் செய்க.

ஸாராநு யதஃ வாஸஸ்யுணீஸுஹஜெஸுஃ டியாநம்

சூரதஸரொரூஹஸ்யு |

வீவஸூவத்யாஃ ஸாரதஸ்யுதம் உஹிஷ்டேஃவாஸுத

ஸாஸ்யெஹ ||

புரச்சரணம் : ஒரு லக்ஷம் செபம், பத்திலே ஒருபங்கு நெய்யாகுதி. அதிலொருபங்கு அன்னமளித்தல் செய்க. எட்டுச் செயல்களும் செய்ய அதற்குமேல் அதற்குரிய முறைகளோடு திருவுருவம் செய்து அவ்வவற்றிற் குரிய ஓமத்திரசியங்களைக்கொண்டு ஓமஞ்செய்து வழிபட்டுப் பயன்பெறுக.

இதிலேயே முப்பத்தொன்பது எழுத்துக்களுள்ள உச்சிஷ்ட கணபதிக்குரிய வேறு மந்திரம் ஒன்றும் ருத்ரயாமளம் என்ற மந்திர நூலில் தெரிவிக்கப்பெறுகின்றது.

மந்திரம்:— ஓம் நமோ பகவதே ஏக தம்ஷ்ட்ராய ஹஸ்தி முகாய
ஸம்போதராய உச்சிஷ்ட மகாத்மநே ஆம் க்ரோம் ஹ்ரீம் ॥ १ ॥ வெ வெ
உச்சிஷ்டாய ஸ்வாஹா. இதற்கு மதங்கர் ரிஷி. காயத்ரி சந்தஸ். உச்சிஷ்ட
கணபதி தேவதை. १० பிஜம். ஸ்வாஹா சக்தி. ஹ்ரீம் கீலகம் என்
விருப்பம் ஈடேற செபம். மற்றவையெல்லாம் முன்போலவே.

சக்திவிநாயகர் நான்கெழுத்து மந்திரம் :

ஓம் ஹ்ரீம் த்ரீம் ஹ்ரீம் என்பது மந்திரம். பார்க்கவர் ரிஷி.
விராட் சந்தஸ். சக்திகணபதி தேவதை. த்ரீம் பிஜம். ஹ்ரீம் சக்தி, எண்ணம்
ஈடேறச் செபிக்க. முன்போலவே ரிஷியாதி நியாசங்கள் செய்க.

திபானம் : கொம்பு, அங்குசம், அக்ஷதுத்திரம், பாசம் இவற்றைத்
தரித்தவரும், துதிக்கையில் மோதகம் ஏந்தியவரும் பொன்னுபரணங்களை
அணிந்த தன் மனைவியோடு கூடியவரும் செஞ்சூரியன்போன்ற நிறத்தை
உடையவருமாகிய கணேசரை வணங்குகின்றேன்.

முற்கூறியவண்ணம் சக்கரத்தை ஸ்தாபித்து, முன்போலவே எல்லாப்
பூசைகளையும் செய்க. நான்கு லக்ஷம் உரு செபிக்க. பத்திலொன்றாகப்
பணியாரத்தைக்கொண்டு ஹோமஞ்செய்க. தேன்கலந்தநீரால் தர்ப்பணமும்.
அன்னதானமும் செய்க. ராசவசியம் முதல் எல்லா நன்மைகளும் கிட்டும்.

லட்சுமிவிநாயகர் இருபத்தெட்டெழுத்து மந்திரம் :

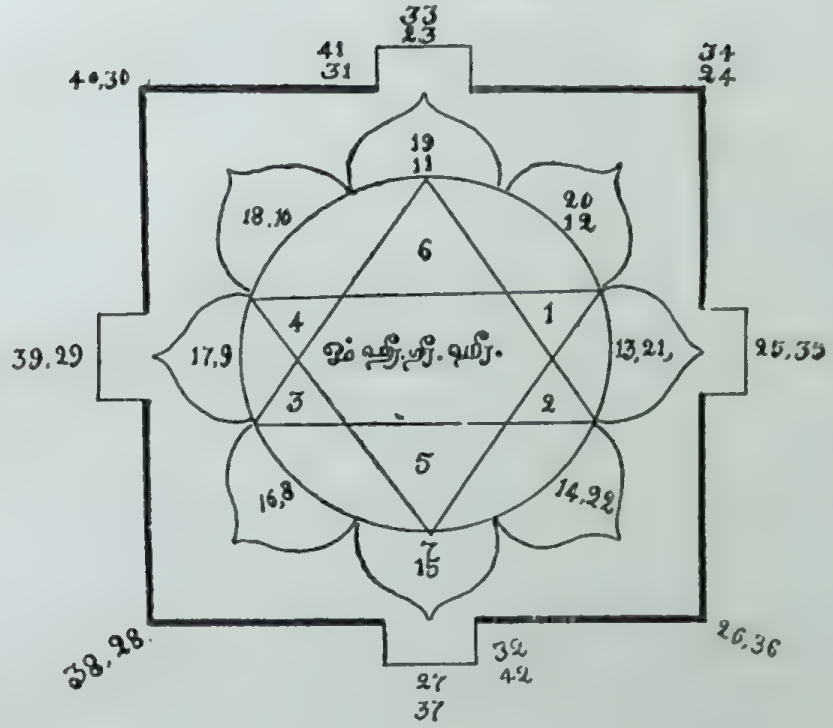
ஓம் ஸ்ரீம் ॥ १ ॥ ஸௌம்யாய கணபதயே வரவரத சர்வ ஜநம் மே
வசமானய ஸ்வாஹா என்பது இருபத்தெட்டெழுத்து கூடிய மந்திரம்.
இதற்கு அந்தர்யாமி ரிஷி. காயத்ரி சந்தஸ். லட்சுமிவிநாயகர் தேவதை.
ஸ்ரீம் பிஜம். ஸ்வாஹா சக்தி. ரிஷியாதி நியாசங்கள் செய்க.

திபானம் : தந்தம் அபயம் வரகம் சக்கரம் ஆகிய இவைகளைத்
தரித்தவரும் துதிக்கையில் பொற்கலசத்தை ஏந்தியவரும் முக்கண்ணரும்,
செந்தாமரை ஏந்திய லட்சுமியால் தழுவப்பெற்றவரும், பொன்னிறமேனி
உடையவருமான லட்சுமி கணபதியை வணங்குகின்றேன்.

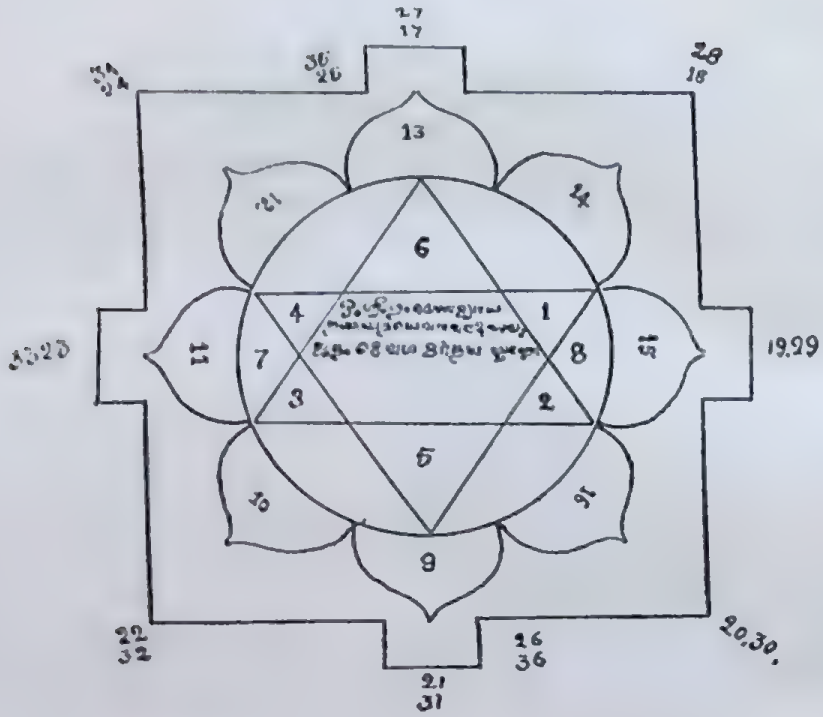
ॐ ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய நம: ॥ १ ॥ ॐ கிருஷ்ணாய நம: ॥ १ ॥

ॐ கிருஷ்ணாய நம: ॥ १ ॥ ॐ கிருஷ்ணாய நம: ॥ १ ॥

சக்தி விநாயக யந்திரம்

லக்ஷ்மி விநாயக பத்திரம்

பின்பு பிடத்தில் அமைக்கப்பெற்ற கணேசமண்டலத்தில் பத்ததி முறைப்படி தாபித்து, பிடசத்திகள் ஒன்பதையும் பூசிக்க.

பின்பு, யந்திரத்தை அல்லது மூர்த்தியை முற்கூறியவண்ணம் தாமிர பாத்திரத்தில்வைத்து, நெய் பால் தண்ணீர் ஆகியவைகளால் அபிஷேகித்து, வெள்ளையாடையால் ஒற்றி. ஓம் ஹ்ரீம் ஸர்வசக்தி கமலாசநாய நம : என்று புஷ்பாஸனம் கொடுத்து, பிடமத்தியில் பத்ததிமுறைப்படி பிரதிட்டை செய்து, அர்க்கிய பாத்ய ஆசமனங்கள் தந்து, அனுமதிபெற்று, ஆவரண பூசைசெய்க.

ஸංவிதுஷ்டி வரொஷேவவரா ட்ருதாலபிய ।

சுநஞாண்டேஹிமணவ வரிவாராஹுநாயகே ॥

என்று புஷ்பாஞ்சலி செய்க. விசேஷார்க்கியமுங் கொடுக்க.

அறுகோண கேசரங்களில் உள்ள ஆக்கினேய முதலான நான்கு திசைகளிலும் மத்தியிலும்,

ஓம் ஸ்ரீம் ஸாஹ்ருதயாய நம :

ஓம் ஸ்ரீம் ஸீர் சிரஸேஸ்வாஹா

ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீ சிகாயை வஷட்

ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீ கவசாய ஹும்

ஓம் ஸ்ரீம் ஸ்ரீ நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்

ஓம் ஸ்ரீ அஸ்த்ராய பட்

என்று ஆறங்கங்களையும் பூசிக்க. பிரார்த்தனை, புஷ்பாஞ்சலி எல்லாஞ்செய்து முதலாவரண பூசையை முடிக்க, விநாயகப்பெருமானின் வலது பக்கத்தில் ஓம் சங்காய நம : சங்க ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம : என்றும், இடதுபக்கத்தில் ஓம் பத்மநிதியே நம : பத்மநிதி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம : என்றும் பூசிக்க.

எட்டிதழ்த் தாமரையில், முன்போலப் பூசிப்பவனுக்கும், சக்கரத் திற்கு இடைப்பட்ட பகுதியைக் கிழக்காகவைத்துக் கட்டை விரலோடு கூடிய மோதிரவிரலால் பூசையும், கந்தாக்கைகளையும் கொண்டு.

ஓம் வலாயை நம :

வலா ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி

தர்ப்பயாமி நம :

ஓம் விமலாயை நம :

விமலா

..

ஓம் கமலாயை நம :

கமலா

..

ஓம் வநமாலிகாயை நம :

வநமாலிகா

..

ஓம் விபிஷிகாயை நம :

விபிஷிகா

..

ஓம் மாலிகாயை நம :

மாலிகா

..

ஓம் சாங்கரியை நம :

சாங்கரி

..

ஓம் வசவாலிகாயை நம : வசவாலிகா

..

என்று எட்டு சக்திகளைப் பூசிக்க. மூலமந்திரத்துடன் புஷ்பாஞ்சலி செய்க. இனி முன்னுரவது ஆவரணம் பூபுரத்தில் இந்திராதி திக்குப் பாலகர்களையும் தசாயுதங்களையும் பூசிக்க. தூபதிபு நமஸ்காரங்கள் செய்க.

புரஃசரணம் : நான்கு லக்ஷம் செபம். வில்வ சமித்தால் பத்தில் ஒரு பங்கு ஓமம். முன்போலவே தர்ப்பணம், அன்னதானங்கள் எல்லாம் செய்க. அஷ்டகரிம சித்திக்காகப் பின்னர் தனித்தனியே செபம் செய்க.

திரைலோக்ய மோகனகர கணேச மந்திரம் :

ஓம் வக்ரதுண்டைக தம்ஷ்ட்ராய க்லீம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ॥ ॐ கணபதே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வசமாநய ஸ்வாஹா என்பது முப்பத்து மூன்று அக்ஷரமுள்ள மந்திரம். கணகர் ரிஷி. காயத்ரி சந்தஸ். திரைலோக்ய மோகனகர கணேசர் தேவதை. அபிஷ்ட சித்தியின்பொருட்டுச் செபம். பின் ரிஷியாதி நியாசம். கரநியாசம் செய்க.

ஓம் வக்ரதுண்டைக தம்ஷ்ட்ராய க்லீம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் ॥ ॐ

ஹ்ருதயாய நம :

ஓம் கணபதே சிரஸே ஸ்வாஹா

ஓம் வர வரத சிகாயை வஷட்

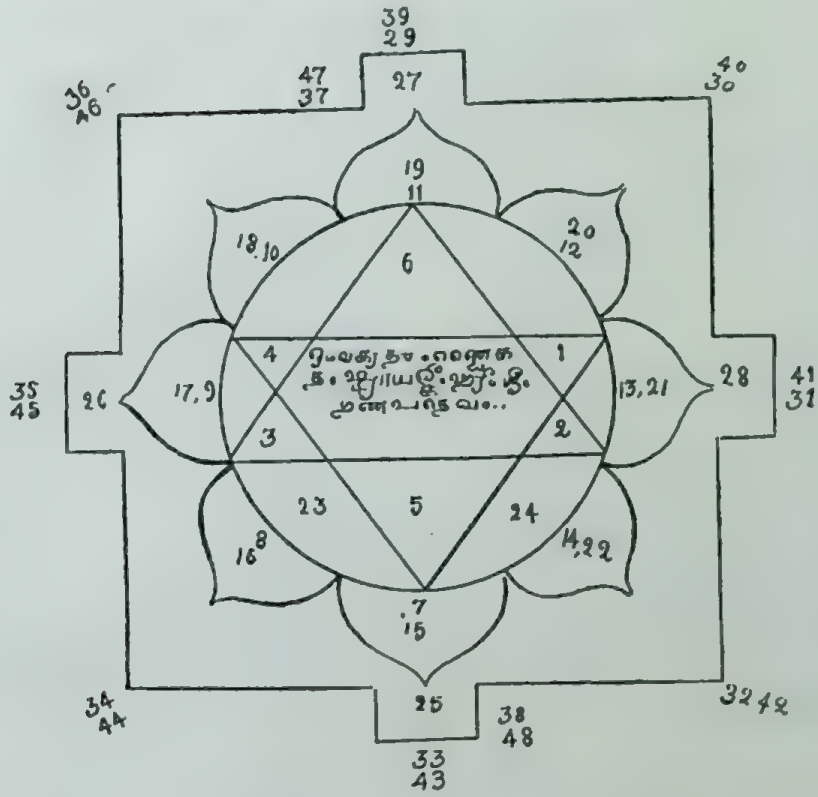
ஓம் சர்வஜநம் கவசாய ஹும்

ஓம் மே வசமாநய நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்

ஓம் ஸ்வாஹா அஸ்த்ராய பட்

என்று அங்கநியாசம் செய்க.

நிறலோகப் மோகன யந்திரம்

தியானம் : கதை, மாதாளம்பழம், எில், குலம், சக்ரம், நாமரை, உற்பலம், பாசம், நெற்கதிர், தந்தம் இவற்றைத் தரித்தவரும், துதிக்கை நுனியில் ரத்தின கும்பம் தாங்கியவரும், மடியில் உள்ள பத்தினியால் தழுவப்பெற்றவரும், யானைமுகம் உடையவரும், பிறைமதியணிந்தவரும், முக்கண்ணரும், செந்நிறம் பொருந்தியவரும், ஜகன்மோகனருமான கணபதியை வணங்குகின்றேன்.

மஹாஸீஜவாஹுரெயநாஃ ஸாஹவகெ

ஸரொஜோக்ஷவலெ வாஸயாந்யாந்ரகணாநு ।

கரெஸ்வந்யாநம் ஸாஸாந்யாந்ரகணாநு

தீணீகாஹமேமாயிராஹ ஸவதூ ॥

ஸரொஜநாஹாஹிஷணாஹ ரொணா ?

ஜிஹிஷதந்யாஸாஸாஹிமிதாஹ ॥

கரீந்யாநம் வந்யாஹவந்திநெத்ரம்

ஜமஹாஹநாந்யாஹிஹிஷணா ॥

முன்போல் பீடசத்திகளைப் பூசிக்க, கரநியாசஞ் செய்தபின் முற் கூறிய மூலமந்திரங்களைக் கொண்டே அங்கநியாசமும் செய்க. புஷ்பாஞ்சலி முதலியனவும் செய்க. தாமரையிதழில் முன்போலவே கிழக்குத் தொடங்கி, கந்தாஷுதை புஷ்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு.

ஓம் வா மாயை நம : வாமா ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி
தர்ப்பயாமி நம :

ஓம் ஜ்யேஷ்டாயை நம : ஜ்யேஷ்டா ..

ஓம் ரௌத்ரியை நம : ரௌத்ரீ ..

ஓம் காளியை நம : காளீ ..

ஓம் கலபதாதிகாயை நம : கலபதாதிகா ..

ஓம் விகரீனையை நம : விகரீனீ ..

ஓம் பலாயை நம : பலா ..

ஓம் ப்ரமதியை நம : ப்ரமதிநீ ..

என்று பூசித்து கடவுள் முன்பு,

ஓம் வாமாயை நம :	வாமா	ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி
ஓம் சர்வபூத தமந்யை நம :	சர்வ பூததமநீ	தரீப்பயாமி நம :
ஓம் மனோன்மந்யை நம :	மனோன்மநீ	..

என்றும், நான்கு திசைகளிலும்,

ஓம் பிரமோதாயை நம :	பிரமோத	..
ஓம் சுமுகாய நம :	சுமுக	..
ஓம் துர்முகாய நம :	துர்முக	..
ஓம் விக்நநாசாய நம :	விக்நநாசக	..

என்றும் பூசிக்க, புஷ்பாஞ்சலியை முலமந்திரத்துடன் செய்க. பின் தாமரை யிதழ்களின் நுனியில் முன்சொன்ன திசைதொடங்கி முறையே,

ஓம் ஆம் பிராம்யை நம :	பிராமி	ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி
		தரீப்பயாமி நம :
ஓம் சம் மாகேஸ்வரீயை நம :	மாகேஸ்வரீ	..
ஓம் ஊம் கௌமாரீயை நம :	கௌமாரீ	..
ஓம் ரும் வைஷ்ணவ்யை நம :	வைஷ்ணவீ	..
ஓம் லும் வாராஹீயை நம :	வாராஹீ	..
ஓம் ஐம் இந்திராண்யை நம :	இந்திராணீ	..
ஓம் ஒளம் சாமுண்டாயை நம :	சாமுண்டா	..
ஓம் அ : மகாலக்ஷ்மீயை நம :	மகாலக்ஷ்மீ	..

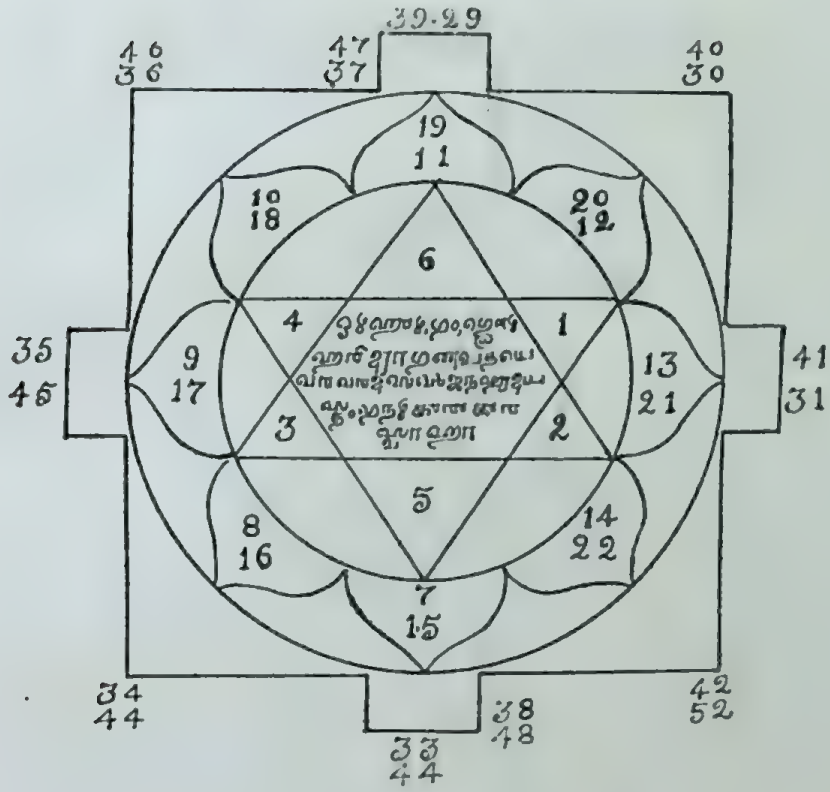
என்று முலமந்திரத்துடன் பிரார்த்தித்துப் புஷ்பாஞ்சலி செய்க. பின், பூபுரத்தில், முன்போலவே இந்திராதி திக்குப்பாலகர்களையும், அவர்கள் ஆயுதங்களையும் பூசிக்க.

புரஃஸனம் : நான்கு லக்ஷம் ஜபம். அஷ்டதிரவியங்களால் ஓமம். அன்னதானம் முதலியன செய்யின் மந்திர சித்தியாகும். பின்னர் வசியாதி காரியங்களுக்குத் தனித்தனியே அதற்குரியவிதிப்படி செபம்செய்க

ஹரித்ரா கணேச மந்திரம் :

ஓம் ஹும் ௨௦ ஜபம் ஹரித்ரா கணபதயே வரவரத சர்வஜநஹ்ருதயம் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய ஸ்வாஹா என்பது முப்பத்திரண்டேழுத்து மந்திரம். மதனன் ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தஸ். ஹரித்ராகணநாயகர் தேவதை. எண்ணம் சுடேறச் செபம். பிறகு ரிஷிபாதி நியாசம்.

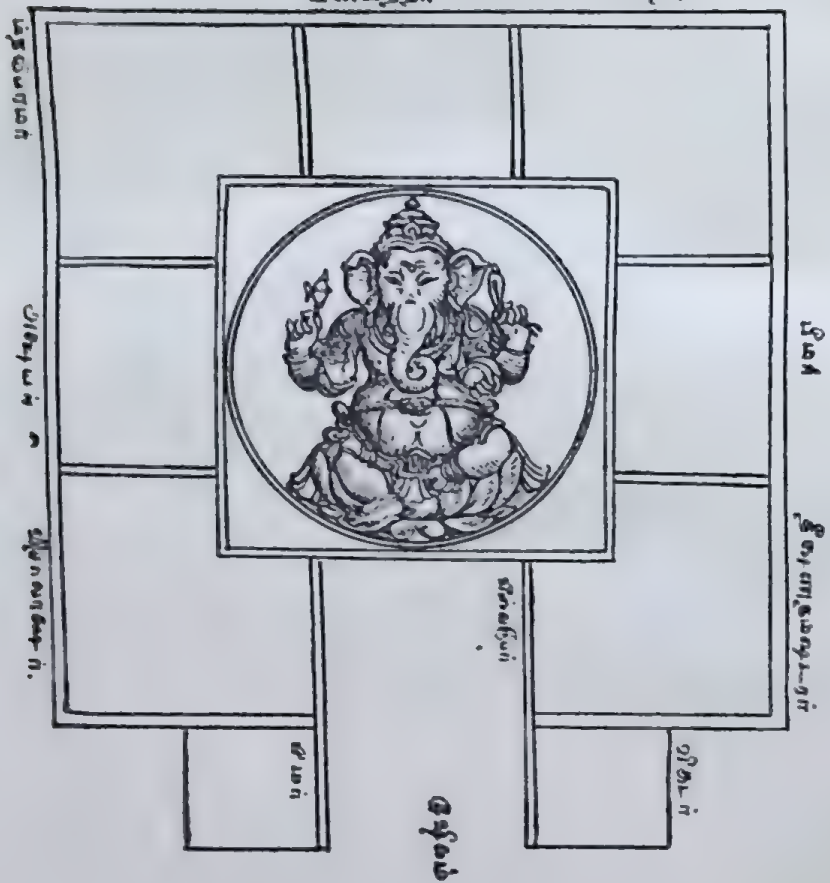
ஐந்திராக்ஷபதி பந்திரம்

விநாயகர் ஆலய அமைப்பு

உண்மையை

ல எதிதர்

ஓம் ஹும் ம் ஜளம் அங்குஷ்டாப்யாம் நம :

ஓம் ஹரித்ரா கணபதயே தர்ஜனீப்யாம் நம :

ஓம் வரவரத மத்யமாப்யாம் நம :

ஓம் சர்வஜந ஹ்ருதயம் அநாமிகாப்யாம் நம :

ஓம் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய கரிஷ்டகாப்யாம் நம :

ஓம் ஸ்வாஹா கரதலகர ப்ருஷ்டாப்யாம் நம் :

என்று கரையாசமும் செங்க.

ஓம் ஹும் மம் ஜளம் ஹ்ருதயாய நம:

ஓம் ஹரித்ரா கணபதயே சிரஸே ஸ்வாஹா

ஓம் வரவரத சிகாயை வஷ்ட்

ஓம் சர்வஜந ஹ்ருதயம் கவசாய ஹும்

ஓம் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய நேத்ர த்ரயாய வெளஷட்

ஓம் ஸ்வாஹா அஸ்த்ராய பத்

என்று அங்கரியாசம் செய்க.

தீயானம் : பாசம், அங்குசம், மோதகம், ஏகதந்தம் ஆகிய இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவரும், பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மஞ்சள் நிறமேனியரும், முக்கண்ணரும், பொன்னாடை யுடையவரும் ஆகிய ஹரித்ரா கணபதியை வணங்குகின்றேன்.

பாபாங்குமெளஜோடி கடுகடினுங்கெரெடி யாநம்

கதகாஸநஸ்யு ।

ஹாரிஸ் வண்புகிஃ சிநெத்ரம் வீதாஸுகம்

ஹரி பூமணஸீயெ ||

முன்போலவே பிடசத்தியூசை செய்து யந்திரஸ்தாபனம் முத்தி
ஸ்தாபனம் செய்து புஷ்பாஞ்சலி தூப தீப நமஸ்காரம் செய்து ஆணை
பெற்று ஆவரண பூசைசெய்க. யந்திரத்தின் அறுகோண நுனிகளில் அக்னி
திக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் நடுவிலும்.

ஓம் ஹும்மம் ஹூம் ஹ்ருதயாயநம : ஹ்ருதய ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி
தரீப்பயாமி நம :

ஓம் ஹரித்ராகணபதே சிரஸே ஸ்வாஹா சிர ..
ஓம் வர வரத சிகாயை வஷட் சிகா ..
ஓம் ஸர்வஜந ஹ்ருதயம் கவசாய ஹும் கவச ..
ஓம் ஸ்தம்பய ஸ்தம்பய நேத்ரத்ரயாய வெளஷட்
நேத்ரத்ரய ..
ஓம் ஸ்வாஹா அஸ்த்ராய பட் அஸ்த்ர ..

என்று அங்கரியாசம் செய்க.

பின் தாமரையின் நுனியில் முன்போலக் கிழக்குமுதல் கந்த புஷ்பா
க்ஷதகளைக் கொண்டு, வாமாதிசக்திகளைப் பூசிக்க. கிழக்குமுதல் நான்கு
திக்குகளிலும் பிரமோதர், சுமுகர், துன்முகர், விக்நாசனர் என்பவர்களைப்
பூசித்து, மூலமந்திரம் செபித்துப் புஷ்பஞ்சாத்துக. பின் இதழ் நுனிகளில்
பிரமீ முதல் மகாலட்சுமிவரையுள்ள சப்தமாதர்களுக்கும் லட்சுமியையும்
பூசிக்க. பூபுரத்தில் முன்போல இந்திராதி திக்குப் பாலகர்களுக்கும், வச்சிரம்
முதலான ஆயுதங்களையும் பூசிக்க. பின் தூபமுதல் நமஸ்காரம் வரை
யெல்லாம் செய்து, செபம் செய்க. உரு நான்கு லக்ஷம் செபிக்க.
மஞ்சளரிசிபால் பத்தில் ஒருபங்கு ஓமம். ஏனைய முன்போல.

சுக்கிலபக்ஷ சதுர்த்தியில் மணமாகாத பெண்ணால் அரைக்கப்பெற்ற
மஞ்சளைப் பூசிக்கொண்டு விடியலில் நதியில் நீராடிக் கணபதியைப் பூசிக்க
இங்ஙனம் பூசிப்பின் கன்னிகை கணவனையும் ஆடவன் மனைவியையும்
பெறுவர். எல்லாச் செல்வமும் பெருகும். ஏனைய வசியாதிகள் தனியே
சிந்திக்கத்தக்கன.

ருணாநாசன கணபதி மந்திரம் :

மந்திரம்: ஓம் ஹூம் மஃ மொம் கணேசாய கீணம் உமீயிவரோண்யம்
ஹும் நம: பட், ரிஷி சதாசிவர். அனுஷ்டுப் சந்தஸ். ருணமோசன
விநாயகர் தேவதை. ஹூம் ப்ளும். மஃ சத்தி. மொம் கீலகம் எல்லாக்
கடன்களும் தீர்த்தகுச் செபம்.

ஓம் கணேச அங்குஷ்டாப்யாம் நம :
 ஓம் ருணம் சிந்தி தர்ஜனீயாப்யாம் நம :
 ஓம் வரேண்யம் மத்யமாப்யாம் நம :
 ஓம் ஹும் அநாமிகாப்யாம் நம :
 ஓம் நம : கரிஷ்டகாப்யாம் நம :
 ஓம் பட் கரதலகர ப்ருஷ்டாப்யாம் நம :

என்று கரநியாசம் செய்க.

ஓம் கணேச ஹ்ருதயாய நம :
 ஓம் ருணம் சிந்தி சிரஸே ஸ்வாஹா
 ஓம் வரேண்யம் சிகாயை வஷுட்
 ஓம் ஹும் கவசாய ஹும்
 ஓம் நம : நேத்ர த்ரயாய வெளஷுட்
 ஓம் பட் அஸ்த்ராய பட்

என்று அங்கநியாசம் செய்க.

தியானம் : செந்நிறம், இரண்டு கை, தொங்குகிற வயிறு ஆகிய இவைகளை உடையவரும், பத்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பிரமாதி களால் சூழப்பெற்றவரும், சித்தர்களாற் சேவிக்கப்பெறுபவரும் ஆகிய தேவனை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ॐ லிங்காயநாவண-ஓம் திவ்யாஜம்மனேஸ்வரம்

மஹேஸ்வராயநம: ||

ஸ்வஹாதிதேவெஃ வாரிஸேவ்யோநம்

லிங்கேய-ஓம் தம்வ்ருணோதிதேவ்யம் ||

நாதோறும் இருபத்தொன்றாக ஆயிரந்தடவை எவன் செபிக் கின்றானே அவன் அனைவராலும் விரும்பப்படுவான். அறிவில் வியாழ னாகவும், செல்வத்தில் குபேரனாகவும் விளங்குவான், லக்ஷம் உருசெபித்தால் இஷ்டபலம் எல்லாம் எய்துவான். இந்த முறை ஸ்ரீ கிருஷ்ணயாமள தந்திரத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

பிராநுத நூல்களில் : ஓம் நமோ சித்த விநாயகாய சர்வகார்ய கர்த்தே ஸர்வவிக்ர பிர்சமநாய ஸர்வராஜ்ய வசீகரணய ஸர்வஜந ஸர்வஸ்திரி புருஷாகர்ஷணய ஸ்ரீ ஓம் ஸ்வாஹா என்பது மந்திரம்.

இம்மந்திரத்தை நாடோறும் நூற்றெட்டு உரு விதம் செபித்தால் கார்யசித்தி உண்டாம். யாத்திரைச் சமயத்தில் செபித்துச் செல்லின் வழியில் பயமே இல்லை. எல்லாக்காரியங்களும் சித்திக்கும்.

வேறொரு மந்திரம் : ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் வீரவர கணபதயே வ: வ ஊஃ லீலஃ மமவசம் ஆநய ஓம் ஹ்ரீம் பட்.

செவ்வாடையுடுத்தி, செஞ்சந்தனம் பூசிப் பொட்டிட்டு, கணபதியைத் தியானித்துப் பன்னிராயிரம் உரு இம்மந்திரத்தைச் செபித்தால் கணபதி வெளிப்பட்டு அருள்வர், மேலும் பஞ்சகவ்ய ஸ்நானம் செய்து நாடோறும் நூற்றெட்டுதரம் செபித்து, ஓமஞ்செய்யின் அட்டமா சித்திகளை அடையலாம்.

மற்றொருவகை : ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் கணபதயே நம: ஸ்வாஹா. இம் மந்திரத்தைப் பிரமசரிய ஒழுக்கந்தவறமல், பூமியிலே படுத்துறங்குபவனாக நாடோறும் செபித்து லக்ஷம் உரு ஏற்றுக. ஓமஞ் செய்க. செல்வமும் சீரும் உண்டாகும்.

மற்றொன்று : ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் கணபதயே நம: குயவன் மண்ணைக் கொணர்ந்து கணபதி உருவம்செய்து, ஐவகை உபசாரங்களாலும் பூசித்து அவர் முன்விலையில் நாடோறும் ஆயிரம் உருசெபிக்க. ஒருவாரத்தில் சித்தி யாகும். மேலும் நாடோறும் செபிக்கின் அறிவு வளரும். ஒரு மாசம், செபிக்கின் தனதான்யம் விருத்தியாகும். —வீரபத்ரோயீச தந்திரம்.

மற்றொன்று : ஓம் ஹ்ரீம் க்லீம் கணபதயே ஸர்வ விக்ரஹராய சர்வாய சர்வ குரவே லம்போதராய ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் நம: என்பது மந்திரம்.

தை ஞாயிற்றுக் கிழமையில் வெள்ளெருக்கினால் நான்கு கரங் களுடன் பிள்ளையார்செய்து பூசிக்க. சந்தியாகாலத்தில் நூற்றெட்டு உருச் செபித்து, போர்க்களத்தில் தனித்த இடத்திருந்து விசேட பூசை செய்க. ஆயிரம் உரு செபிக்க. வெற்றி நிச்சயம்.

மூல நகஷத்திரத்தில் எருக்கினால் அங்குஷ்ட அளவு விநாயகரைச் செய்து பூசிக்க. குங்குமச்செப்பில் அந்த நகஷத்திரத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்க. மூன்று சந்திகளிலும் ஆயிரம் ஆயிரம் உரு செபிக்க. வஸ்திரமும் வைக்க. இவ்வண்ணம் தியானிப்பவன் எதனை விரும்புகிறானோ அவனுக்கு எல்லாம் சித்திக்கும்.

இந்நூல் கணபதி வழிபாட்டின் தொன்மையும், வரலாறும், அது வெளிநாடுகளில் பரவியுள்ள முறைமையும், விநாயகருடைய திருவுருவத் தத்துவமும், உபாசனைமுறைகளும், பிறவும் ஆகிய பல தலைப்புக்களில் விவரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

முதற்பகுதி, நம்மையறியாமலே நம்முடைய அன்றாட வாழ்விலும் எழுத்திலும் பேச்சிலும் ஏன் எல்லாவற்றிலும் பிள்ளையார் கலந்திருக்கிறார்; அவரைப்பற்றி வேத ஆகமங்களும் புராணங்களும் பலபல குறிப்புகளைத் தருகின்றன; அவற்றினுடைய அடிப்படைத் தத்துவமெல்லாம் ஒன்றே: பிள்ளையார் ஒங்கார ஒவியின் உரு; பழந்தமிழ்க்காலத்திலேயே பிள்ளையார் வழிபாட்டுமுறை பரவியிருந்தது என்ற விஷயங்களை விளக்குகின்றன.

இரண்டாம் பகுதியில், விநாயகரைப்பற்றிய பிறப்பு வரலாறுகள் பலவாயிருப்பதே அவருக்குப் பிறப்பே இல்லை என்பதைக் காட்டும் பெருஞ்சான்றாகும்; பிறந்தார் எனப் பேசப்படுவன யாவும் அடியார்களை ஆட்கொள்ள அவர் அடைந்த அருளுருவங்களே என்ற அடிப்படைக் கருத்துக்கள் விளக்கப்பெறுகின்றன.

மூன்றாம் பகுதி, விநாயகருடைய வீரம் பற்றிய வரலாறு அனைத்தும் மக்களுக்கு இடையூறுகள் எத்தனை வழிகளால் வரும் என்பதை விளக்கி, மக்களைக் காப்பாற்றும் மகிமையைத் தெரிவிக்கிறது.

நான்காம் பகுதி முழுவதும் விநாயகப்பெருமான் வியாபகம் இந்திய நாட்டில் மட்டுமன்றி எல்லா நாடுகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளமையைத் தெரிவிக்கிறது.

ஐந்தாம் பகுதியில், சிறு கிராமமாயினும் ஒரு பிள்ளையார் கோயில் தேவை; அதை அமைப்பது எப்படி? வழிபடுவது எப்படி? என்பன வற்றை ஆகம ஆதாரங்களுடன் விளக்கப்படுகின்றன.

ஆளும் பகுதி, விநாயகர் விரத வகைகளையும், அவைகளை அனுட்டிக்கும் முறையையும், பயனையும் அறிவிக்கின்றது.

இறுதியான உபாசனை என்ற ஏழாம்பகுதி, விநாயக மூலமந்திரங்களையும் அவற்றைத் தியானிக்கும் முறைகளையும் தெரிவிக்கிறது. ஆனால் சித்தியடைந்த தேசிகரிடத்தில் மூலமந்திரங்களைக் கேட்டு ஜெபிப்பதே முறைமை. கொட்டாத பஞ்சம், காட்டாத மந்திரமும் பயன்படாது என்பது பழமொழி.

இவ்வண்ணம் வரலாற்றராய்ச்சி முதல் உபாசனையீடுகள் எல்லாப் பகுதிகளும் ஒருமைப்பட்டு உருவேற்றி என்றும் இன்பம் பெருக இருக்க.

களியானைக் கன்றைக் கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க் குதவும் - அளியானைக்
கண்ணுவதும் கைத்தலங்கள் கூப்புவதும் மற்றவன்தான்
கண்ணுவதும் நல்லார் கடன்.

திருச்சிற்றம்பலம்